

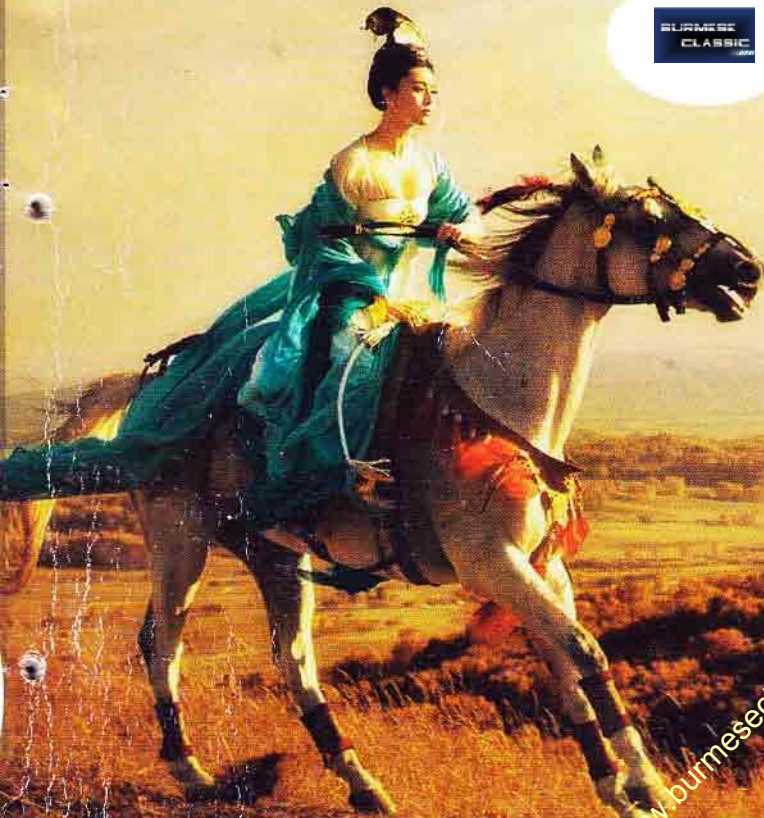
တက္ကသိုလ်

သီဟဒေဝင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး

ဇာတ်ကား : သို့မဟုတ် ရုပ်ရှင် : ည

BURMESE
CLASSIC

တက္ကသိုလ်

သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး

(ပထမပိုင်း)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု-၂၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀/-ကျပ်

ထက်ဝေသူ

ဒေါ်တင်တင်အေး၊ (ရွက်စိမ်း စာပေ)
အမှတ် ၄၃ (A)၊ ၄ လမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာရုံးပုံနှိပ်

ဦးဝင်းကျော်ထွန်း၊ (မှစွေး ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၄၀)၊ ၄၅- လမ်း၊
ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျှော်လင့်ချက်ဓားသခင်

နံနက်ခင်း၏ နွေးထွေးသော နေရောင်ခြည်အောက်၌
ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေပါသည်။

အေးမြလတ်ဆတ်သော လေပြည်လေညှင်းလေး သူန်
သူန်ညှင်းညှင်း တိုက်ခတ်နေသည်။

ရောင်စုံပန်းကလေးများ ငွားငွားစွင့်စွင့် ဖူးပွင့်နေပြီး မွှေး
ကြိုင်သင်းပျံ့သော ပန်းရနံ့များက ဝန်းကျင်တွင် လွင့်ပျံ့နေ
သည်။

မှိုင်းညှို့ညှို့ တောင်ကုန်းတောင်တန်းများ၊ တောင်ပူစာ
လေးများနှင့် စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော သစ်ပင်၊ တောအုပ်များက
လည်း လောကကို အလှဆင်နေကြ၏။

ကျေးငှက်ကလေးများသည် ဘာသာဘာဝ တေးသီ
ကြွေးရင်း ဟိုမှသည် ပျံဝဲနေကြလေသည်။

သာယာလှပနေသော နံနက်ခင်းတွင် တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်မှ လူငယ်လူရွယ်တစ်ဦးက ဓားတစ်လက်ကို ပန်းပေါ်ထမ်းကာ ဆင်းလာလေသည်။

ယောက်ျားပီသစွာ ချောမောခန့်ညားပြီး ဥပမိရုပ်တောင်းသည့် လူငယ်လူရွယ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုလူရွယ်၏အမည်မှာ 'ရန်လွေ' ဖြစ်သည်။

ရန်လွေသည် ဓားတစ်လက်ထမ်းပြီး တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့သည်မှာ သိုင်းလောကသို့ ခရီးနှင့်ဖို့ ဖြစ်လေသည်။

ရန်လွေသည် မိဘမဲ့တစ်ကောင်ကြောက်တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ငယ်စဉ်ကပင် သိုင်းဆရာတစ်ဦးထံ၌ တပည့်ခံကာ သိုင်းပညာ သင်ကြားခဲ့သည်။

ရန်လွေ အရွယ်ရောက် ကြီးပြင်းလာခဲ့သလို သိုင်းပညာလည်း ရှိလာချိန်၌ ဆရာဖြစ်သူ ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

ဆရာဖြစ်သူ ကွယ်လွန်ကာနီး အချိန်တွင် . . .

“ရန်လွေ၊ မင်းဟာ တခြားပညာတွေထက် ဓားပညာကို ပိုပြီး နှစ်သက်အလေးထားတယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်၊ ငါသင်ပေးခဲ့တဲ့ ဓားပညာဟာ ကောင်းမွန်တယ် ဆိုပေမယ့် မင်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်လာစေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါ မရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်း သိုင်းလောကထဲ ဆင်းသွားပါ။ သိုင်းလောကမှာ အသုံးပြုနေတဲ့ ဓားပညာရပ်တွေကို လေ့လာပါ။ ဒါမှ တစ်နေ့ မင်းရည်မှန်းထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာနိုင်လိမ့်မယ်”

ဟူ၍ မှာကြားသွားခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ရန်လွေသည် ဆရာဖြစ်သူ မရှိတော့သည့် နောက်ပိုင်း သူတို့ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် နေထိုင်ခဲ့သည့် တောင်ကုန်းလေးကို စွန့်ခွာကာ ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရန်လွေမှာ ရွှင်လန်းတက်ကြွနေပြီး သူ၏ခြေလှမ်းများကလည်း အားမာန်ပါလှသည်။

သူက သိုင်းလောကထဲသို့သွားမည် ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောက၌ အသုံးပြုနေသော ဓားပညာရပ်များကို လေ့လာမည် ဖြစ်သည်။

လေ့လာဆည်းပူး မှတ်သားသိရှိရသမျှကို အနှစ်သာရ ထုတ်ယူကာ မိမိ၏တီထွင်မှုနှင့် အစွမ်းအစကို ပေါင်းစပ်၍ အံ့မခန်း ဆန်းပြားသော ဓားပညာရပ်တစ်မျိုးကို တီထွင်မည်ဟု ရန်လွေ ရည်ရွယ်ထား၏။

သူ၏ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်ခဲ့မည်ဆိုလျှင် တစ်နေ့တွင် ပြိုင်ဘက်ကင်း ဓားပညာရှင်တစ်ယောက်အဖြစ် သိုင်းလောက၌ ထည်ထည်ဝါဝါ ရပ်တည်နိုင်မည် မလွဲချေ။

ရန်လွေက . . .

“တစ်နေ့ကျရင် ငါဟာ သိုင်းလောကမှာ ပြိုင်စံရှားတဲ့ ‘ဓားသခင်ရန်လွေ’ ဖြစ်လာရမယ်”

ဟု စိတ်ထဲကြုံးဝါးရင်း တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

6 ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရန်လွေ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း 'ဓားသခင်' ဘွဲ့ထူးကို ဆွတ်ခူးနိုင်ပါမည်လော။

သိုင်းလောကမှာ အလွန်ရှုပ်ထွေးပွေလီသော လောကတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ပင်...

ကံကြမ္မာသည်လည်း ကြိုတင်မှန်းဆ၍ မရနိုင်အောင် ထူးခြားဆန်းပြားသည့်သဘော ရှိပေတော့သည်။

ရန်လွေသည် သိုင်းလောကထဲ ရောက်ရှိသွားပြီး သိုင်းဂိုဏ်းများ၊ သိုင်းသမားများ အသုံးပြုကြသည့် ဓားပညာရပ်များကို လေ့လာခဲ့လေသည်။

ဓားပညာသည် ထူးခြားသော ပညာရပ်တစ်မျိုး ဖြစ်သကဲ့သို့ လေ့လာ၍ မကုန်နိုင်သော ပညာရပ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်လေသည်။

ရန်လွေက သိုင်းလောကတစ်ခု လှည့်လည်လေ့လာခဲ့ရာ အရပ်ဒေသအသီးသီးကို ရောက်ရှိခဲ့သလို အချိန်များလည်း ကုန်ဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

နွေ...။

မိုး...။

ဆောင်း...။

ရာသီအလီလီ ပြောင်းလည်းသွားခဲ့သည်။

ရန်လွေ သိုင်းလောကထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်တင်းတင်း ပြည့်ခဲ့လေသည်။

ဓားပညာရပ်မျိုးစုံကိုလည်း လေ့လာနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ရန်လွေက အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်ပြီး...

"ငါလေ့လာဆည်းပူးခဲ့တဲ့ ပညာရပ်တွေက အတော်ကို စုံစုံလင်လင်နဲ့ ပြည့်စုံသလောက် ရှိနေပြီ။ သည်ပညာရပ်တွေကို အခြေခံပြီး အံ့မခန်းဓားသိုင်းပညာရပ်တစ်ခု တီထွင်ကြံဆဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။ သိုင်းလောကထဲ လှည့်လည်သွားလာနေတာထက် တနေရာရာမှာ အခြေချပြီး တီထွင်ကြံဆတာ ကောင်းလိမ့်မယ်"

ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

အနှောင်အယှက်ကင်းပြီး အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်နိုင်မည့် နေရာတစ်ခုကို လိုက်လံရှာဖွေစဉ် ရန်လွေ၏ဘဝ အတွက် ထူးခြားသော အပြောင်းအလည်းတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေတော့သည်။

❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တစ်နေ့...။

ရန်လွေ တောလမ်းခရီးတစ်ခုမှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့စဉ် ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရလေသည်။

“သေပေတော့”

“ယား”

“ခွမ်း... ခွမ်း... ခွမ်း”

အော်ငေါက်သံ၊ တိုက်ခိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရုတ်တရက်မို့ ရန်လွေ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားပြီးမှ သတိဝင်လာကာ...

“တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်နေတာပဲ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ဆယ်နှစ်လုံးလုံး သိုင်းလောက တနံတလျားသွားကာ အပညာရပ်များကို လေ့လာခဲ့ရာတွင် သိုင်းလောကသားများ၏ အမူအကျင့်၊ စိတ်ဓာတ်နှင့် တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာကို ကြုံတွေ့သိရှိခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။

ထိုအတွေ့အကြုံများအရ ကိုယ့်နှင့်မဆိုင်လျှင် ဝင်မရှုပ်ရ ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို ရန်လွေ လက်ကိုင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ယခုလည်း...

“ငါနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ”

ဟု တွေးပြီး ရှေ့ဆက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

❖ သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၉

သူက ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင်...

“ဟူး... ဟူး”

“မင်း ဘယ်ပြေးမလဲ”

အဝတ်အစား လေတိုးသံများ၊ အော်ငေါက်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရန်လွေနှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရောက်လာသကဲ့သို့ အခြားလူငါးယောက်ကလည်း ပြေးလိုက်လာရင်း ရောက်လာကြလေသည်။

ရန်လွေ ထွက်မသွားနိုင်တော့ဘဲ လှမ်းကြည့်လိုက်မိလေသည်။

မိန်းကလေးမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိပြီး အနီရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထား၏။ ရုပ်ရည်ချောမောလှပသော်လည်း မာန်မာနခက်ထန်မည့်အသွင် ရှိသည်။

ရန်လွေသည် မိန်းကလေးကို ကြည့်ရင်း ငေးမောသွားမိလေသည်။

ရင်ထဲ၌လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။

ရန်လွေ စိတ်တည်ငြိမ်အောင်ထားပြီး...

“နှင်းဆီပန်းလို လှတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲ”

ဟု စိတ်ထဲ ရေရွတ်လိုက်တော့သည်။

ထိုမိန်းကလေး နောက်သို့ လိုက်လာသူ ငါးယောက်မှာ ရုပ်ရည်ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မည့် အသွင်

မို့ကြလေသည်။ ထိုလူတို့၏ လက်ထဲ၌လည်း ဇား၊ လုံး၊ လူ သတ်လက်နက်များ ဆွဲကိုင်ထားကြလေသည်။

မိန်းကလေးကော ထိုလူငါးယောက်ပါ တောလမ်းပေါ် ၌ ရန်လွေအား တွေ့လိုက်ကြရသော်လည်း လုံးဝအမှုမထားကြ ချေ။

လူငါးယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်က . . .

“ယင်းဝှား၊ မင်းထွက်ပြေးလို့ မရတော့ဘူး”

ဟု ငေါက်ကာ ရှေ့တိုးလိုက်လေသည်။

ယင်းဝှားဆိုသည့် အနီရောင်မိန်းကလေးက ပါးချိုင့်ခွက် လေးများပေါ်အောင် ရှယ်မောလိုက်လေသည်။

“ခစ် . . . ကျွန်မက ရှင်တို့ကို ကြောက်ဖို့ ထွက်ပြေး တယ်များ မှတ်နေသလား”

ရှေ့တိုးလိုက်သူက . . .

“ဒါဖြင့် မင်း ဘာကြောင့် ပြေးရတာလဲ”

ယင်းဝှားက . . .

“တောထဲမှာ သစ်ပင်ချုံနွယ်တွေနဲ့ ရှုပ်ထွေးနေတာ တိုက်ခိုက်လို့ မကောင်းဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မှီတုံ ဟောသည် တောလမ်းဘက်ကို လာခဲ့တာ၊ ရှင်တို့ကို ကြောက်နေမယ်များ မှတ်သလား၊ က . . . ရှင်တို့ငါးယောက်စလုံး တပြိုင်တည်း ဝင်လာခဲ့ကြစမ်းပါ”

သူမသည် စိန်ခေါ်ရင်း ခါးမှစားကို ခြင်ခနဲမြည်အောင် ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

ထိုလူငါးယောက်လည်း ခံပြင်းသွားကြလေသည်။

တစ်ယောက်က . . .

“စိတ်ချ၊ မင်းရဲ့ဆရာ မရှိတော့တဲ့အတွက် မင်းဆရာရဲ့ ရန်ကြေးကို မင်းပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်၊ သေဖို့ပြင်ထား”

အော်ငေါက်ကာ မိန်းကလေးထံ ပြေးဝင်သွားလေ သည်။

ကျန်လေးယောက်ကလည်း . . .

“သူ့ကို မလွတ်စေနဲ့”

“သူ့ဆရာကိုယ်စား သူ့ကို ဆုံးမရမယ်”

“အရှင်မထားနဲ့၊ တစ်ခါထဲသာ သတ်ပစ်လိုက်”

“သေပေတော့”

တစ်ယောက်တစ်ခွန်း အော်ငေါက်ကာ ပြေးလိုက်သွား ကြလေသည်။

ရန်လွေ မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

ယောက်ျားရင့်မာကြီးငါးဦးက မိန်းကလေးတစ်ယောက် အား အမဲဖျက်သကဲ့သို့ ဝိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်ကြသည်မှာ တရားမျှ တမှုမရှိဟုလည်း တွေးလိုက်၏။

အနီရောင်မိန်းကလေးယင်းဝှားကမူ အမှုမထားဘဲ မကြောက်မရွံ့ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လေသည်။

တောလမ်းပေါ်၌ တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့ သည်။

ရန်လွေလည်း တိုက်ပွဲကို ဝေးကြည့်နေမိ၏။

မိန်းကလေး၏ဓားပညာ ထူးခြားနေ၏။

ငါးယောက် တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသော်လည်း တခဏအတွင်းမှာပင် သူမ အသာစီး ရရှိသွားခဲ့လေသည်။

လူကြမ်းကြီး ငါးဦးအား နောက်ဆုတ်သွားရသည်အထိ တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး သူမသဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ရှင်တို့ဆရာက အသုံးမကျလို့ ကျွန်မဆရာ လက်ချက်နဲ့ သေရတယ်၊ ရှင်တို့ကလည်း အသုံးမကျတော့ ကျွန်မလက်ချက်နဲ့ သေရတော့မယ်”

လှောင်ပြောင်ပြောဆိုပြီး ရှေ့တိုးလိုက်လေသည်။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက်မှာ မိန်းကလေးအား မယှဉ်နိုင်သဖြင့် အခက်ကြုံနေကြသကဲ့သို့ ခံပြင်းဒေါသထွက်နေကြလေသည်။

အနီရောင်မိန်းကလေးယင်းဝှား ရှေ့တိုးလာသောအခါ ရင်ဆိုင်ရမလို့ နောက်ဆုတ်ရမလို့ ဝေခွဲမရ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ယင်းဝှားသည် မြေပေါ်မှ ကျောက်ခဲ တစ်လုံးကို အမှတ်မထင် ခလုတ်တိုက်မိပြီး...

“အမေ”

ဟန်ချက်ပျက်ယိမ်းယိုင်ကာ ချော်လဲသွားမလို့ ဖြစ်သွား၏။ လူကြမ်းကြီးများ ဝမ်းသာသွားကြသည်။

ရလာသည့် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ...

“မြန်မြန်”

“တိုက်ကြဟေ့”

“ဒါ ငါတို့အတွက် အခွင့်အရေးပဲ”

ချက်ချင်းပင် ယင်းဝှားအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

မမျှော်လင့်သော အပြောင်းအလဲတစ်ရပ်က ယင်းဝှားအား အန္တရာယ် ကြုံသွားစေခဲ့လေသည်။

ယင်းဝှား လဲကျမသွားရန် ကိုယ်ကိုထိန်းရင်း လူကြမ်းကြီးများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အကြောင်အတန် ခုခံရတော့သည်။ လူကြမ်းကြီးများက အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသဖြင့် သူတို့၏ဓားချက်များသည် မိုးသီးမိုးပေါက်များပမာ ယင်းဝှားထံသို့ ကျနေရောက်သွားလေသည်။

ယင်းဝှား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ဖို့ မဆိုထားနှင့် ခုခံရန်ပင် မလွယ်ကူအောင် ဖြစ်သွား၏။ အသာစီးရခဲ့ပြီးမှ အရေးနိမ့်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမ ခံပြင်းနေသော်လည်း ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပေ။ လူကြမ်းကြီးများ၏ဓားချက်များကို လွှတ်အောင် မနည်းကြိုးစားရှောင်တိမ်းနေရတော့သည်။

ရန်လွေ စိုးရိမ်သွားလေသည်။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် များမကြာမီ အချိန်အတွင်း ယင်းဝှားမှာ လူကြမ်းကြီးများ၏လက်ချက်ဖြင့် ခုက္ခရောက်သွားခဲ့တော့မည် မဟုတ်ပါလား။

ရန်လွေ လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ပါ။

“ရပ်လိုက်”

၁၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု အော်ငေါက်ကာ ခန္ဓာကိုယ် မြေပေါ်မှ လေထဲ ကြွ တက်၍ တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

“ဝုန်း.. ဝုန်း.. ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

ရန်လွေက တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ လေပွေတစ်ခုပမာ တိုး ဝင်ရောက်ရှိသွားပြီးသည်နှင့် စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ လူကြမ်းကြီးငါးယောက် အဝေးသို့ လွင့်စဉ် သွားကြလေတော့သည်။

အနီရောင်မိန်းကလေးယင်းဝှား အံ့ဩသွားလေသည်။

သူမ ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသည့် ရန်လွေကို မျက်လုံးကြီး

ပြုကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်.. ရှင်”

ရန်လွေ ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ညီမ ဘာမှ ထိခိုက်မသွားပါဘူးနော်”

ယင်းဝှား နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ဘာကြောင့် ထိခိုက်ရမှာလဲရှင်”

“မင်း..”

ယင်းဝှားက ပြန်အော်လိုက်သဖြင့် ရန်လွေ မည်သို့ ပြော

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၅

ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက်မှာ ရန်လွေ၏လက်ချက်ဖြင့် အထိနာသွားကြရာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားကြပြီ ဖြစ်လေ သည်။

မြေပေါ်မှ လူးလိမ့်တလိုက်ကြပြီး ဒရောသောပါး ထွက် ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက် ထွက်ပြေးသွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

အနီရောင်ဝတ်မိန်းကလေးယင်းဝှားအတွက် အန္တရာယ် ကင်းရှင်းသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရန်လွေ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ယင်းဝှားအတွက် စိတ်ချရပြီ ဖြစ်ရကား ခရီးဆက်ရန်

ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ရန်လွေက ကျောခိုင်းကာ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်နှင့်

“ရှင် အယ်သွားမလို့လဲ”

ယင်းဝှား၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ သည်။

ရန်လွေ၏ခြေလှမ်း တုန်ခန့် ရပ်သွား၏။

ယင်းဝှားကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ယင်းဝှားက...

၁၆ ❖ တတ္တသိုလ်သီဟအောင်

“ရှင် ဘယ်သွားမလို့လဲ”

ဟု ထပ်မေးလာ၏။

ရန်လွေက . . .

“ဟိုလူတွေလည်း သွားပြီ၊ ကျုပ်လည်း သွားတော့မယ်

လေ”

“ရှင် မသွားရဘူး”

“ဟင်”

ယင်းဝှား၏စကားကြောင့် ရန်လွေ အံ့သြသွား၏။

ယင်းဝှားကို စိုက်ကြည့်ပြီး . . .

“ကျုပ် မသွားရဘူး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှင် မသွားရဘူး”

ရန်လွေက . . .

“နေပါဦး၊ ကျုပ်ကို ဘာကြောင့် ဟန့်တားနေရတာလဲ၊

ကျုပ်က မင်းကို အကူအညီပေးခဲ့ပြီးပြီပဲလေ”

ယင်းဝှားက . . .

“ရှင်ကို ဘယ်သူက ကူညီခိုင်းလို့လဲ”

“ကျုပ်က . . .”

“ရှင် ဝင်ရှုပ်လို့ ဟိုလူတွေကို ကျွန်မ မဆုံးမလိုက်ရတော့

ဘူး”

“နေပါဦး၊ သည်လူတွေက . . .”

ယင်းဝှား မှပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“သိုင်းဆရာကျောက်ဖြန်းရဲ့တပည့်တွေပေါ့၊ ပညာလေး

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၇

မတောက်တခေါက်နဲ့ တိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်ကြီး ဘဝင်မြင့်ပြီး ထင်ရာစိုင်းနေကြတာ၊ လူ့သတ်၊ ဓားပြတိုက် ရမ်းကားချင်တိုင်း ရမ်းကားနေကြလို့ ကျွန်မဆရာက ကြည့်မရတော့ဘဲ ဆုံးမလိုက်တာ ဆရာကျောက်ဖြန်း သေသွားတယ်လေ”

“ဪ”

ရန်လွေ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ယင်းဝှားက . . .

“မကြာသေးခင်က ကျွန်မဆရာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့တာ ကျွန်မလည်း စိတ်ပြေလက်ပျောက် သိုင်းလောကထဲ ဆင်းလာခဲ့တာ၊ သူတို့က ရန်ငြိုးထားပြီး ကျွန်မနောက်က တိတ်တိတ်ကလေးလိုက်လာပြီး ချောင်းမြောင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့တာလေ”

ရန်လွေက . . .

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ ထွက်ပြေးသွားကြပါပြီ၊ နောက်နောင်လည်း ညီမကို ရန်ဖြုတ်ကြတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ယင်းဝှားက . . .

“အဲဒါကို ကျွန်မ မလိုချင်တာရှင်”

ရန်လွေ နားမလည်နိုင်ဘဲ . . .

“ညီမ ဘာကို ဆိုလို့တာလဲ”

ယင်းဝှားက . . .

“သူတို့ကို ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဆုံးမချင်တာရှင်”

“ဪ”

“ကျွန်မ မဆုံးမလိုက်ရတာ ရင့်ကြောင့်ပဲ”

၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဟာ... ကျုပ်က ညီမကို စေတနာနဲ့ ကူညီခဲ့တာပါ။
တခြားဘာရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိပါဘူး။”

“မလိုချင်ဘူး။ ရှင်က ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘဲ ဝင်ရုပ်ခဲ့တဲ့
အတွက် ကျွန်မကို တောင်းပန်ရမယ်”

“ဟာ”

ရန်လွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ယင်းဝှားက...

“ကျွန်မကို မတောင်းပန်ဘူးဆိုရင် ရှင့်ကို သွားခွင့်မပြု

နိုင်ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို ဓားကို တစ်ချက်ဝှေ့ယမ်းလိုက်လေ
သည်။

ဓားရိပ်များ ဝင်းလက်ထွက်ပေါ်လာသည်မှာ နဂါးတစ်
ကောင် ကခုန်နေသည်နှင့်ပင် တူနေပါတော့သည်။

ဓားဦးသည် ရန်လွေ၏ရင်ဝကို ချိန်ရွယ်ထားပြီးသား
ဖြစ်သွားလေသည်။

ရန်လွေက ယင်းဝှား၏ဓားဖျားကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

တဖန် ယင်းဝှားကို ကြည့်ကာ...

“ကျုပ်ကို သတ်မလို့လား”

ယင်းဝှားက...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မကို မတောင်းပန်ဘဲ ထွက်သွားရင်
ရှင့်ကို သတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်”

ရန်လွေ စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၉

ယင်းဝှားနှင့် ဆက်လက်ပြောဆိုနေလျှင် အကြောင်းထူး
မည်မဟုတ်ဟု တွေးမိပြီး...

“ကျုပ်က မင်းကို ကူညီခဲ့တယ်၊ မင်းကသာ ကျုပ်ကို
ကျေးဇူးတင်စကားပြောရမှာ၊ ကျုပ်အနေနဲ့ ဘာမှ တောင်းပန်
စရာ မလိုဘူး၊ ကဲ... ကျုပ်သွားမယ်၊ ကျုပ်ကို သတ်ပစ်ချင်
ရင်လည်းမင်းသဘောပဲ”

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောကာ လှမ်းထွက်သွားတော့သည်။

ယင်းဝှားက...

“စိတ်ချ၊ ရှင် မတောင်းပန်ရင် သေရမှာပဲ”

အော်ငေါက်ရင်း ဓားဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

“ဝှစ်”

ဓားဦးက လေထုကို တိုးခွဲကာ ရန်လွေ၏နောက်ကျော
သို့ တိုးဝင်လာလေသည်။

ရန်လွေက ယင်းဝှား ရှိသည်ဟု သဘောမထားဘဲ အေး
အေးဆေးဆေးပင် ရှေ့ဆက်လှမ်းသွားနေ၏။

ယင်းဝှားသည် ရန်လွေကို ကြည့်ပြီး မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်
လာ၏။

သို့သော်...

ရှေ့ဆက်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဘဲ အရှိန်သပ်ကာ ဓားကို
ရုပ်သိမ်းလိုက်လေသည်။

သူမ နှုတ်ခမ်းကို သွားဖြင့် ဖိကိုက်ထားလိုက်သည်။
တစ်လှမ်းချင်းလှမ်းကာ တရွေ့ရွေ့ ဝေးသွားသော ရန်

၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လွေကို ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ၌ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားလာရလေသည်။

သူမ တွေ့ခဲ့ရသော ယောက်ျားများသည် သူမ၏အလှ တို့ မက်မောကာ သူမအား လိုက်လျှောဆက်ဆံကြသည်ချည်း မဟုတ်ပါလား။

သူမအား ဂရုမစိုက်သည်မှာ ရန်လွေတစ်ယောက်သာ မှီနေပါတော့သည်။

သူမ ငေးမောကြည့်နေစဉ် ရန်လွေမှာ အဝေးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၂၁

ဓားပညာ

နေမုန်းတည့်တော့မည် ဖြစ်သည်။

ယင်းဌားက ခရီးနှင့်ရင်း မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ ရောက် ရှိလာသောအခါ ခေတ္တအနားယူ ဓားသောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် လေသည်။

မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း မြို့ထဲသို့ ဝင်လာရင်း တစ်နေရာ သို့ အရောက်တွင် တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ ဝင်သွားသူတစ်ယောက် ကို အမှတ်မထင် သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

“ဓားရာဇာချွန်းမင်းပါလား”

ဓားရာဇာချွန်းမင်းသည် ထင်ရှားသော သိုင်းသမားတစ် ဦး ဖြစ်လေသည်။

ဓားပညာထူးချွန်သလောက် မာန်မာနကြီးသူလည်း ဖြစ် သည်။ ဓားပညာနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် သူက အသာရမှ ကျေနပ် တတ်သူ ဖြစ်သည်။

မည်သူကမျှ သူ့လောက် မတော်ဟု ခံယူထားသူလည်း

၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့တွင်လည်း သူ၏ဓားပညာမှာ အံ့မခန်း အစွမ်းထက်နေပြီး ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သမျှ အနိုင်ရခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်လေသည်။

ယင်းဝှား၏ဆရာသည် ဓားပညာထူးချွန်သူ ဖြစ်ပြီး ဓားရာဇာချွန်းမင်း၏ မာနကြီးမှု၊ မောက်မာမှုကို လုံးဝကြည့်မရခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

သို့သော် . . .

ယင်းဝှား၏ဆရာသည် ဓားရာဇာချွန်းမင်းနှင့် ဓားပညာ ခင်း စိန်ခေါ်ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ လုံးဝစိတ်မကူးခဲ့ချေ။

ဓားရာဇာချွန်းမင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး . . .

“ချွန်းမင်းက ယှဉ်ပြိုင်သမျှ အနိုင်ရခဲ့တာ ထူးဆန်းတယ်၊ လူမသိသူမသိ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ရှိနေမှာ သေချာတယ်၊ ယင်းဝှား . . . ညည်းက သူနဲ့တွေ့ရင် ဝေးဝေးရှောင်ပါ။ သူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ဘယ်တော့မှ မကြိုးစားနဲ့”

ဟု ဝေဖန်သုံးသပ်ကာ ယင်းဝှားအား သေသေချာချာ မှာကြားခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ မှာကြားခဲ့၍လည်း ယင်းဝှားက . . .

“ဓားရာဇာချွန်းမင်းက ဘာမို့လဲ၊ တစ်နေ့ သူ့ကို တွေ့အောင်ရှာပြီး ယှဉ်ပြိုင်ဦးမယ်”

ဟု စိတ်ထဲ တေးမှတ်ထားခဲ့လေသည်။

ယခု . . .

ဓားရာဇာချွန်းမင်းအား တွေ့လိုက်ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

ယင်းဝှား၏ရင်ထဲ ယှဉ်ပြိုင်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့တိုင် . . .

“နေနှင့်ဦးပေါ့လေ”

စိတ်ကို ပြန်လည်လျော့ချပြီး ရှေ့ဆက်ထွက်လာခဲ့ရာ မကြာပါချေ။

ဓားသောက်ဆိုင်တံဆိုင်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ လှမ်းသွားလိုက်လေတော့သည်။

နံနက်စာ စားချိန်ကို ကျော်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ရာ ဓားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ လူရှင်းနေ၏။

ဓားသောက်သူ အနည်းအကျဉ်းမျှသာ ရှိသဖြင့် ယင်းဝှား ကျေနပ်သွားလေသည်။

ဓားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူလိုက်ပြီး စားစရာများ မှာကြား ဓားသောက်လိုက်လေသည်။

သူမ ဆာလောင်နေပြီ ဖြစ်ရကား စားစရာများမှာ အရသာ ရှိလှသည် ထင်မိလေသည်။

ဗိုက်တင်းကားအောင် ဓားသောက်လိုက်ပြီးမှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်မိလေသည်။

ဤတွင် . . .

“ဟင်”

ယင်းငှား လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

အကြောင်းမှာ ချောင်ကျကျ စားပွဲတလုံး၌ တစ်ယောက်ထဲထိုင်ကာ စားသောက်နေသူကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုလူမှာ သူမအား ကူညီခဲ့သော ရန်လွေ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ရန်လွေက သူမကို သတိမထားမိဘဲ ခေါင်းငုံ့ကာ စားသောက်နေသည်။

ယင်းငှား မကျေမနပ် ဖြစ်လာသည်။

“ငါက ဘယ်နေရာမဆို ငါ့သဘောနဲ့ငါ ထင်ရာလုပ်လာတာ၊ သူနဲ့ကျမှ အရှုံးပေးရတော့မှာလား”

ရန်လွေအား ဒုက္ခပေးလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။

ရန်လွေကို အကဲခတ်ရင်း အနီရောင်ပန်းပွားများ တပ်ဆင်ထားသော ရန်လွေ၏ဓားရှည်ကို သတိပြုမိသွားလေသည်။

လူကြမ်းကြီးငါးယောက်အား ရန်လွေ ဆုံးမလိုက်ပုံကိုလည်း ပြန်လည်မြင်ယောင်လာတော့သည်။

ရန်လွေသည် ဓားအိမ်ထဲမှ ဓားကို မထုတ်ဘဲ ဓားအိမ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ . . .

ရန်လွေမှာ ထိပ်တန်းဓားသမားတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သူမသတိပြုမိခဲ့လေသည်။

ယင်းငှား၏ဦးခေါင်းထဲ အလုပ်ရှုပ်သွား၏။

သူမ၏မျက်လုံးထဲ၌ ချန်းမင်း၏ရုပ်ပုံကို မြင်ယောင်လာလေသည်။

ချန်းမင်းနှင့် ရန်လွေတို့အား ရန်တိုက်ပေးနိုင်မည်ဆိုပါလျှင် . . .

“ဟုတ်ပြီ”

ယင်းငှား၏မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် ဝင်းလက်တောက်ပလာလေသည်။

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ကာ စာရွက်တစ်ရွက်နှင့် မှင်တံ တောင်းယူလိုက်သည်။

စာတစ်စောင်ရေးပြီး ငွေတုံးကလေးတစ်တုံးပေးကာ ဓားရာဇာချန်းမင်းထံသို့ သွားပို့ခိုင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမ ဟန်မပျက် အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။

“ဟိတ် . . . ငါ့ကို စိန်ခေါ်ဝံ့တာ ဘယ်ကောင်လဲ”

ဟူသော အသံကြီး ဟိန်းကွတ်လာပြီး ဓားရာဇာချန်းမင်းက စားသောက်ဆိုင်ထဲ လှမ်းဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ အပ်ကျသံကြားရအောင်ပင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

ဆိုင်ရှင်၊ ဆိုင်လုလင်နှင့်တကွ စားသောက်နေသူအား လုံးက ဆိုင်ထဲ ခြေသံပြင်းပြင်းနင်းကာ ဝင်လာသည့် ဓားရာဇာ ချန်းမင်းကို ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဓားရာဇာချန်းမင်းကလည်း ထိမထင်သည့် အသွင်ဖြင့် တံဆိုင်လုံးကို ဝှေ့ကြည့်လိုက်ပြီး သူ၏အကြည့်က ရန်လွေထံ၌ ရပ်တန့်သွားလေသည်။

စူးစူးတောက်ပပြီး ရန်လိုသော အကြည့်ဖြင့် ရန်လွေအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ဟုတ်ပြီ၊ မင်းရဲ့ဓားမှာ ပန်းပွားနီတပ်ထားတယ်ဆို တော့ ငါ့ကို စိန်ခေါ်လိုက်တာ မင်းပဲ”

ချက်ချင်းပင် ရန်လွေထံသို့ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

ရန်လွေ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေ၏။

ဓားရာဇာချန်းမင်းသည် ရန်လွေ၏အနီးသို့ ရောက်သွား လျှင် ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင်၏ ဟိန်းဟောက်သံမျိုးဖြင့် ပြော လိုက်လေသည်။

“ဟေ့... မင်းက ငါ့ကို စိန်ခေါ်ဝံ့တယ်ဆိုရင်၊ အခု ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဓားထုတ်ပါတော့လား”

ရန်လွေက...

“ကျုပ်က စိန်ခေါ်လိုက်တယ် ဟုတ်လား၊ ဦးကို ကျုပ် မသိရပါလား၊ စိန်ခေါ်တာလည်း ဘာမှ အကြောင်းမရှိ...”

သူ၏စကားမဆုံးမီ ဓားရာဇာချန်းမင်းက...

“စကားမရှည်နဲ့၊ ဒါ မင်းရဲ့စိန်ခေါ်စာ မဟုတ်ဘူးလား”

စာတစောင်အား ရန်လွေ ရှေ့သို့ ပစ်ချပေးလိုက်၏။

ထိုစကား ယင်းဝှား ရေးသားပြီး ဆိုင်လုလင်အား ပို့

ခိုင်းလိုက်သည့်စာပင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ရန်လွေလည်း အဖြစ်မှန်ကို သိနိုင်ရန် စာကို ယူကာ

ဖတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

စာထဲ၌...

“ဓားရာဇာချန်းမင်း...

ဓားရေးယှဉ်ပြိုင်ရန် ကျုပ်ပန်းပွားနီဓားက

ခေါ်လိုက်သည်။ သတ္တိရှိရင် ဓားသောက်ဆိုင်

ကို လိုက်လာခဲ့ပါ။

ပန်းပွားနီဓား”

ဟု ရေးသားထားလေသည်။

ရန်လွေ အံ့သြသွား၏။

တစ်ယောက်ယောက်က သူ့အား ချောက်တွန်းလိုက် ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်လိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲ ခတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါမှ သူ့အား မျက်နှာလွှဲထားသည့် ယင်းဝှားအား တွေ့မြင်သွားတော့သည်။

ရန်လွေ ရင်မောသွားလေသည်။

“လက်စသပ်တော့ ငါ့ကို ဒုက္ခပေးချင်နေတာ မင်းကိုး”

၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်ဆီဟအောင်

သူက သိုင်းလောက၌ လှည့်လည်၍ ဓားပညာလေ့လာ
ရင်း ထင်ရှားသော ဓားသမားများအကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် မာနကြီးပြီး ခက်ထန်သော ဓားရာဇာချန်း
မင်း၏အကြောင်းကို ကြားဖူးထားပြီး ဖြစ်သည်။

ယင်းတား ဒုက္ခပေးသဖြင့် ဓားရာဇာချန်းမင်း ရောက်လာ
ပြီ ဖြစ်ရကား ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရုံမှလွဲပြီး ရှောင်လွှဲ၍ ရနိုင်တော့
မည် မဟုတ်ကြောင်းလည်း နားလည်လိုက်လေသည်။

ဓားရာဇာချန်းမင်းက...

“မင်း ဘာပြောချင်သေးသလဲ”

ဟု မေးလာလေသည်။

ရန်လွေက...

“ကျုပ်မှာ ထွေထွေထူးထူး ပြောစရာ မရှိပါဘူး၊ ဒါပေ
မယ့် ဦးသိထားစေချင်တာက ကျုပ်နာမည်က ပန်းပွားနိမဟုတ်
ပါဘူး၊ ရန်လွေလို့ ခေါ်တယ်ဆိုတာပါပဲ”

ဓားရာဇာချန်းမင်းက...

“မင်း ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ငါဂရုမစိုက်ဘူး၊ တဲ... မင်းရဲ့
ဓားကိုထုတ်ပြီး ငါ့ကို တိုက်ခိုက်ပေတော့”

ဟု စိန်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ရန်လွေက...

“သည်ဆိုင်ထဲမှာ မကောင်းပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ အပြင်ထွက်
ကြရင်တော့”

ဓားရာဇာချန်းမင်းက...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၂၉

“ကောင်းပြီ၊ မင်းလိုက်ခဲ့”

စကားဆုံးလျှင် ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့်
လှမ်းထွက်သွားလေတော့သည်။

ရန်လွေ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ယင်းတားကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ပင့်သက်ရှိက်ကာ
ဆိုင်အပြင်ဘက် ထွက်သွားတော့သည်။

အတုန်အလှည့်

ဆိုင်အပြင်ဘက် လမ်းမကြီးပေါ်၌ လူသွားလူလာများ ရှိနေသော်လည်း ဓားရာဇာချန်းမင်းနှင့် ရန်လွေတို့ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာကာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ကြလျှင် သွားလာလှုပ် ရွားနေကြသူများ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားကြလေ တော့သည်။

ဓားရာဇာချန်းမင်းက...

“ကဲ... မင်းရဲ့ဓားကို ထုတ်လိုက်ပါ”

ရန်လွေ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ရင်ဆိုင်ဖို့ကို ရှောင်လွှဲ၍ မရနိုင်မှန်းသိ၍ ရန်လွေ ရှည်ရှည်တေးတေး စဉ်းစားမနေတော့ချေ။

သူက သိုင်းသမားတစ်ယောက်၊ ဓားသမားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကထဲရှိ ဓားသိုင်းအမျိုးမျိုးကို လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့သလို ကိုယ်တိုင် ဓားပညာတစ်ရပ် တီထွင်ကြံဆနေသူ ဖြစ်သည်။

ဓားပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ရန်လွေက ဘဝတစ်ခုလုံး မြှုပ်နှံထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြိုင်ဘက်ကောင်းတစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသော အခါ ရန်လွေကိုယ်တိုင်လည်း ယှဉ်ပြိုင်ကြည့်လိုစိတ်များ ဖြစ် ပေါ်လာတော့သည်။

ရန်လွေက ပန်းပွားနီတပ်ထားသော ဓားကို ဖြည်းညှင်း စွာ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

အေးစိမ့်သော ဓား၏ အငွေ့အသက်များ ထွက်ပေါ် လာကာ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

“ဓားကောင်းတစ်လက်ပဲ”

ဓားရာဇာချန်းမင်းက ချီးကျူးလိုက်သည်။

ရန်လွေက...

“ဦးကော ဓားမထုတ်သေးဘူးလား”

ဓားရာဇာချန်းမင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“စိတ်ချ၊ ငါ ဓားထုတ်လိုက်တာနဲ့ မင်း မြေပေါ်လဲကျ သွားလိမ့်မယ်”

စကားဆုံးလျှင် ဓားကို အလွန်လျင်မြန်သော အနှုန် အတုန်ဖြင့် ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ဓားအိမ်ထဲမှဓား အပြင်ဘက် ရောက်လာလျှင် ရန်လွေအား စတင်တိုက်ခိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွား

၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လေတော့သည်။

“ဝှစ် . . ဝှစ်”

စူးရှသော လေတိုးသံများနှင့်အတူ ဓားရိပ်များက ရန်
လွေအား ဖုံးလွှမ်းထားလိုက်လေသည်။

“ယား”

ရန်လွေလည်း ညာသံပေးကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်
လေတော့သည်။

ယင်းဝှားသည် ဓားသောက်ဆိုင်၏ ပြတင်းပေါက်တစ်ခု
အနီးမှနေပြီး ဆိုင်အပြင်ဘက်မှ ဓားရေး ယှဉ်ပြိုင်မှုကို စောင့်
ကြည့်နေခဲ့လေသည်။

ရန်လွေနှင့် ဓားရာဇာချန်းမင်းတို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် ယှဉ်
ပြိုင်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ဝှစ် . . ဝှစ် . . ဝှစ်”

“ခြွမ်း”

ညာသံပေးသံ၊ ဓားဝေယမ်းသံ၊ ဓားဓားချင်း ပြင်းထန်
စွာ ထိတွေ့မိသော အသံများ တခဲနက် ထွက်ပေါ်နေ၏။

ရန်လွေနှင့် ဓားရာဇာချန်းမင်းတို့သည် အလွန်လျင်မြန်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၃၃

သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ကြရင်း သိုင်းကွက်သုံးဆယ်
ကျော်သောအခါ သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုများ တဖြည်းဖြည်း နှေးကွေး
လေးလံသွားလေသည်။

သူတို့၏ ဓားကွက်များလည်း နှေးကွေးသွား၏။

ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်နေသည့် ယင်းဝှား မျက်လုံးပြု
သွားလေသည်။

“သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မှုဟာ အရေးကြီးတဲ့
အခြေအနေ ရောက်လာပြီ သူသေကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်ကြ
တော့ မလိုလား”

တွေးရင်း စိုးရိမ်ပူပန်လာတော့သည်။

“ရန်လွေဆိုတဲ့လူရဲ့ ဓားပညာ မဆိုးဘူး။ ဒါပေမယ့် သူက
ဓားရာဇာချန်းမင်းကို ယှဉ်နိုင်ပါ့မလား”

ရန်လွေနှင့် ဓားရာဇာချန်းမင်းတို့ကား တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် အလွတ်မပေးဘဲ စိုက်ကြည့်ရင်း ဓားကွက်များ
တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ထုတ်ဖော်ကာ ဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်နေကြ
တော့သည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွား၏။

ရန်လွေနှင့် ဓားရာဇာချန်းမင်းတို့ ယှဉ်ပြိုင်လာခဲ့ကြ
သည်မှာ ဓားကွက်ပေါင်း တစ်ရာကျော်အထိ ရှိလာပြီ ဖြစ်လေ
သည်။

သို့သော် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အနိုင်မယူနိုင်
ကြသေးပါချေ။

ဓားရာဇာချန်းမင်း ဒေါသထွက်လာလေသည်။

“မင်းရဲ့ ပညာက ဘယ်လောက် ရှိမှာမို့လဲ”

ဟု အော်ငေါက်ပြီး ဓားကွက်ပြောင်းလဲလိုက်လေသည်။

နောက်ထပ် ဓားတစ်လက်ဆွဲထုတ်ကာ ‘ဓားနှစ်လက် အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓားနှစ်လက် အသုံးပြုလိုက်သဖြင့် ဓားကွက်လည်း ပြောင်းလဲသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓားတစ်လက်ကခုခံပြီး ကျန်ဓားတစ်လက်က တိုက် ခိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓားနှစ်လက် မတူညီသော ဓားကွက်နှစ်မျိုးကို တပြိုင် နက်တည်း ပေါင်းစပ်အသုံးပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းဝှားသည် ဓားရာဇာချန်းမင်း၏ ဓားပညာကို မအိုး ကျွေးဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

“ကောင်းလိုက်တဲ့ ဓားပညာ”

ချန်းမင်းသည် ဓားရာဇာဘွဲ့ထူးကို အကြောင်းမဲ့ ရရှိခဲ့ ခြင်း မဟုတ်ပါ။

သူ၏ပညာ အမှန်တကယ် ထူးချွန်ခြင်းကြောင့် ရရှိခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဓားရာဇာချန်းမင်း၏ ရေပက်မဝင်သော ဓားသိုင်း ကြောင့် ရန်လွေလည်း ဓားကွက်ပြောင်းလဲလိုက်ရလေသည်။

ယင်းဝှားသည် ရန်လွေ ပြောင်းလဲလိုက်သော ဓား သိုင်းကို မြင်လျှင် အံ့သြသွားလေသည်။

“ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ၊ သူက ဓားပညာ မတတ်တဲ့ လူ တစ်ယောက်ကို ဖြစ်နေပါလား”

ရန်လွေ၏ ဓားကွက်က ရှိုးစင်းလှသည်။

ဓားကိုင်ထားသော လက်ကို ရှေ့သို့ ဆန့်ထုတ်ကာ ဓား ကို ထိုးသွင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓားကို ရှေ့သို့ ဆတ်ခနဲ ထိုးသွင်းလိုက်၊ ပြန်ရှုပ်သိမ်း လိုက်၊ ပြန်ထိုးသွင်းလိုက်ဖြင့် အဆက်မပြတ် ပြုလုပ်တိုက်ခိုက် လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ဓားချက်များသည် ဓားရာဇာချန်းမင်း၏ ဓားရိပ် များကို ထိုးဖောက်သွားလေသည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

“ခြမ်း”

နှစ်ယောက်သား နှေးကွေးနေရာမှ လျင်မြန်လာကြပြီး ဓားရိပ်လှုပ်ရှားမှုများ ရောထွေးသွားကာ...

အား”

စူးရှသော အော်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထို့နောက်...

လူချင်းကွဲသွားကြသကဲ့သို့ တိုက်ပွဲလည်း ပြီးဆုံးသွား လေကော့သည်။

တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။
ရန်လွေက မလှုပ်မယှက် ရပ်နေ၏။
လက်ထဲ ဓားကိုင်ထားသော်လည်း ထပ်မံတိုက်ခိုက်ခြင်း

မပြုတော့ချေ။

ဓားရာဇာချန်းမင်းက နောက်ဆုတ်သွား၏။
သူ၏မျက်နှာ ဖြူဖတ်ဖြူလျော် ဖြစ်နေသကဲ့သို့ ဓားနှစ်
လက်စလုံးသည်လည်း မြေပေါ်ဖြုတ်ကျသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။
ဓားတိုင်ခဲ့သော လက်နှစ်ဘက်၌လည်း ဒဏ်ရာရကာ

သွေးများ စီးကျနေလေသည်။

ဓားရာဇာချန်းမင်း ရှုံးနိမ့်သွားခြင်းပင်။

ရန်လွေက . . .

“ခင်ဗျား ရှုံးသွားပြီ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဓားရာဇာချန်းမင်း အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ် သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့တာ နှစ်
ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်ပြီး ပြိုင်ဘက်တိုင်းကို အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့ပြီး
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရှုံးဖူးဘူး။ အခု မင်းကို ရှုံးနိမ့်လိုက်ရတာ
အံ့ဩစရာပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ် ရှုံးသွားပြီဆိုတော့ ဓားကို စွန့်
လွှတ် လိုက်တော့မယ်။ သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းလိုက်တော့
မယ်”

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။

ရန်လွေ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ဓားကိုလည်း ဓားအိမ်ထဲ ပြန်လည်သိမ်းဆည်းထား
လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် လက်ခုပ်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ယင်းဝှားက
အနီးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

“ရှင်သိပ်တော်တာပဲ”

ဟုလည်း ချီးကျူးလိုက်၏။

ရန်လွေ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

“ကျုပ်က အမြင်မတော်လို့ မင်းကို ကူညီခဲ့တယ်။ ဒါ
တောင် မင်းက မကျေနပ်နိုင်ဘဲ ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြိုးစား
နေတာ မကောင်းဘူးထင်တယ်။ မင်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ရပ်တန်း
က ရပ်လိုက်ပါ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် ကျုပ် အဆိုးမဆိုနဲ့”

ယင်းဝှား နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“ရှင် မကျေနပ်တော့ကော ကျွန်မ ဂရုစိုက်ရမှာလား”

ပြောရင်း ဓားကို ခြွမ်းခနဲမြည်အောင် ဆွဲထုတ်လိုက်
၏။

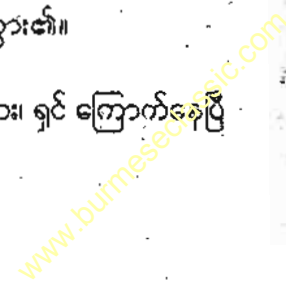
“လာလေ။ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ဓားချင်းယှဉ်လိုက်ရ
အောင်”

“မင်း. . .”

ရန်လွေ ပိုပြီး မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

ယင်းဝှားက . . .

“ဘာလဲ ကျွန်မကို မယှဉ်ဝံ့ဘူးလား။ ရှင် ကြောက်နေပြီ
လား”

“ဘာ”

“ရှင်က ကျွန်မကို မယှဉ်ဝံ့ဘူး၊ ကြောက်နေတယ်ဆိုရင် ကျွန်မလည်း ဘာမှ မပြောချင်တော့ပါဘူး”

ယင်းဝှားက ခန့်ရင်း ဓားကို ပြန်လည်ရှုပ်သိမ်းရန် ဟန် ပြင်လိုက်လေသည်။

ရန်လွေ အော်ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်က မင်းကို ကြောက်နေရမှာလား”

ယင်းဝှားက မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ရှင် မကြောက်ဘူးပေါ့၊ ဒါဖြင့် ဓားထုတ်လိုက်လေ ဘာ လုပ်နေတာလဲ”

“ကောင်းပြီ”

ရန်လွေလည်း ဓားဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

ယင်းဝှား ရယ်မောလိုက်၏။

“ခစ် သည်လို သတ္တိရှိမှပေါ့ရှင်၊ ကဲ... ရှင်က စမလား၊

ကျွန်မ စရမလား ပြောပါ”

ရန်လွေ လက်ကာပြလိုက်သည်။

“နေဦး၊ ကျုပ်ပြောစရာ ရှိသေးတယ်”

ယင်းဝှားက...

“ရှင် ဘာများ ပြောချင်သေးလို့လဲ”

ရန်လွေက...

“ကျုပ်တို့ နစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ ကျုပ် ရှုံးသွား ရင် မင်းကြိုက်သလို စီရင်နိုင်တယ်”

ယင်းဝှား ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင် တကယ် ပြောတာလား။ သိပ်ကောင်းတာပေါ့ရှင်”
ရန်လွေက...

“မင်း ရှုံးသွားရင်ကော”

“ဘာရှင့်”

“မင်း ရှုံးသွားရင်ကောလို့ မေးတာလေ”

ယင်းဝှား ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျွန်မ ဘာကြောင့် ရှုံးရမှာလဲရှင့်”

“မပူနဲ့၊ မင်း ရှုံးကိုရှုံးမှာ”

“မဖြစ်နိုင်တာရှင်”

“ကျုပ် မေးတာဖြေပါ၊ မင်း ရှုံးသွားရင် ဘယ်လိုလဲ”

ယင်းဝှား အမူမထားဘဲ ပြောလိုက်သည်။

“ရှင်ကြိုက်သလို စီရင်လိုက်ပေါ့ရှင်”

ရန်လွေက...

“မင်း တကယ် ပြောတာလား”

“တကယ်ပေါ့”

“ကောင်းပြီ၊ မင်း ရှုံးခဲ့ရင် ကျုပ်ကို လက်ထပ်ရလိမ့်

မယ်”

“ဟင်”

ယင်းဝှား မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

“ရှင်... ရှင် ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ”

ရန်လွေ ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်း ရှုံးသွားရင် ကျုပ်ကို လက်ထပ်ရမယ်လို့ ပြောတာလေ”

“ကျွန်မ ဘာကြောင့် လက်ထပ်ရမှာလဲ”

“ရှုံးတဲ့လူက အနိုင်ရတဲ့လူ စီရင်တာကို ခံရမယ်၊ ငြင်းဆန်လို့ မရဘူး၊ အေး... သည်စည်းကမ်းကို မင်း လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုရင် မယှဉ်ပြိုင်ရုံပဲရှိတယ်၊ ကဲ... ကျုပ်သွားမယ်”

ရန်လွေက ချက်ချင်း ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ယင်းဝှား နှုတ်ခမ်းကို သွားဖြင့်ကိုက်ရင်း မြေပေါ် ခြေဆောင့်လိုက်လေသည်။

“ရပ်လိုက်”

သူမ၏အော်ငေါက်သံကြောင့် ရန်လွေ ခြေလှမ်းရပ်တန့် သွားလေသည်။ ယင်းဝှားကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ယင်းဝှားက...

“ကျွန်မနဲ့ မယှဉ်ပြိုင်ဘဲ ရှင် ထွက်မသွားရဘူး”

ရန်လွေက...

“ဒါဖြင့် ကျုပ်တောင်းဆိုတာကို မင်း လက်ခံတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ရှင်... ရှင်”

“မင်း လက်ခံမှ ကျုပ်က ယှဉ်ပြိုင်မှာ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်”

“ကျွန်မ လက်ခံတယ်”

ရန်လွေ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်ပြန်ရာ ယင်းဝှား

လည်း ချက်ချင်း အော်ပြောလိုက်လေတော့သည်။

“ဟား... ဟား... ဟား”

သူမ၏ကလေးဆန်ပုံကို ကြည့်ကာ ရန်လွေ သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ယင်းဝှားက...

“ရှင် ဘာရယ်တာလဲ၊ ကျွန်မရဲ့ ဓားကို ကြည့်ထား”

ချက်ချင်း ဓားဝှေ့ယမ်းကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ရန်လွေလည်း ပြန်လည်ခုခံလိုက်ရ၏။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ယောက်သား ဓားရေး ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

“ဟိတ်”

“ဟား”

“ခြမ်း... ခြမ်း... ခြမ်း”

ညာသံပေးသံ၊ တိုက်ခိုက်သံများ ထွက်ပေါ်နေ၏။

ယင်းဝှားနှင့် ရန်လွေတို့ ထိပ်တိုက်ယှဉ်ပြိုင်နေကြလေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ထူးခြားထက်မြက်သော ဓားသမားများ ဖြစ်နေကြပါသည်။

သူတို့၏ ဓားကွက်များက ဆန်းပြားနေပြီး တစ်ချက်က

၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သို့ဟအောင်

လေး မှားရုံဖြင့် အမှားပြုလုပ်မိသူ ရှုံးနိမ့်သွားလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

ယင်းဝှားတ အနိုင်ရဖို့ ဖိရုံ တိုက်ခိုက်၏။

ရန်လွေက ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်းရင်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လေသည်။

အထူးသဖြင့် ယင်းဝှား ထိခိုက်ဒဏ်ရာ မရဖို့ သတိထား ပြီး တိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ...

ယင်းဝှားသည် ရန်လွေကို မယှဉ်နိုင်ခဲ့ပါ။

တခဏအတွင်းမှာပင် ယင်းဝှား ရှုံးနိမ့်ကာ ရန်လွေ အနိုင်ရရှိသွားလေတော့သည်။

* * *

ရန်လွေက ဓားကို ရှုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ယင်းဝှားကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

“မင်း ရှုံးသွားပြီ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ယင်းဝှား နှုတ်ခမ်းစုကာ ခြေဆောင်လိုက်လေသည်။

“ကျွန်မ သိတယ်၊ ကျွန်မ ရှုံးသွားတော့ကော ဘာဖြစ်

သလဲ”

ရန်လွေက...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၁) ❖ ၄၃

“မင်း ရှုံးသွားပြီဆိုတော့ ကတိတည်ရမယ်လေ”

“ကျွန်မ မသိဘူး”

“မင်းပဲ သဘောတူခဲ့တာ မဟုတ်လား”

“စကားမရည်နဲ့၊ ကျွန်မ မသိဘူးလို့ ပြောပြီးပြီလေ”

ယင်းဝှားက မကျေမနပ် ပြောနေ၏။

ရန်လွေက...

“ကောင်းပြီ၊ မင်း မသိဘူးဆိုရင်လည်း ကျုပ် ဘာမှ မပြောချင်တော့ပါဘူး။ ကဲ... ကျုပ်သွားတော့မယ်”

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားတော့သည်။

ယင်းဝှား ခေါင်းငုံ့ပြီး မလျှပ်မယှက် ရပ်နေ၏။

ရန်လွေ အဝေးသို့ ရောက်သွားတော့မှ...

“ရှင် ဘယ်သွားသွား ကျွန်မ လိုက်ခဲ့မှာပဲ”

ဟု အော်ပြောကာ ပြေးလိုက်သွားလေတော့သည်။

* * *

အာယာတ

နွေ . . . ။

မိုး . . . ။

ဆောင်း . . . ။

ရာသီ အလီလီ ပြောင်းလဲသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ရန်လွေနှင့် ယင်းဝှားတို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့မိကာ
ချစ်သူအဖေကို ကျော်၍ အိမ်ထောင်ရှင်များ ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။

သူတို့၏ ဘဝသည် ပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းခဲ့သည်။

ယင်းဝှားက ဆတ်ဆတ်ကျလေး ဖြစ်သော်လည်း အိမ်
ထောင်ကျပြီးနောက် ရန်လွေကို အထူးပင် ဂရုစိုက်ခဲ့လေသည်။

ရန်လွေကလည်း သူမအား အလွန်ချစ်မြတ်နိုးပြီး ဂရု
စိုက်ခဲ့သည်။

သို့သော် ရန်လွေသည် တစ်နေ့တွင် ပြိုင်ဘက်ကင်း
သည့် ဓားသခင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချထားသည့်
အတိုင်း ပြိုင်စံရွားဓားပညာ တီထွင်ကြံဆလေသောအခါ
ပြဿနာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တော့သည်။

ရန်လွေသည် လူသူကင်းဝေးကာ အေးချမ်းသာသာ
သည့် တောင်တစ်လုံးပေါ်၌ အခြေချနေထိုင်လိုက်သည်။

အနှစ်နှစ် အလလ လေ့လာခဲ့သော သိုင်းလောကမှ
ဓားပညာရပ် အသီးသီးကို အခြေခံထားပြီး အနှစ်သာရများ
ထုတ်ဖော်ခဲ့သည်။

သူသင်ယူထားသော ပညာ၊ တီထွင်ကြံဆမှုများနှင့်
ရောယှက်ကာ အံ့မခန်း ဓားသိုင်းတစ်ခုကို တီထွင်ပြုစုခဲ့လေခဲ့
လေသည်။

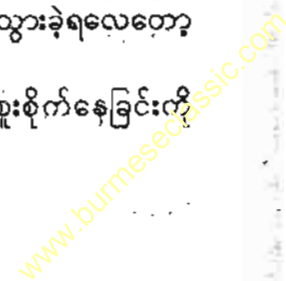
ရန်လွေအတွက် အလွန်ခက်ခဲနက်နဲသော အလုပ်ကြီး
ဖြစ်လေသည်။

ရန်လွေက ဓားသိုင်းကျမ်းတစ်ခုကို အာရုံစိုက်ကာ ပြုစု
စီရင်ခြင်းဖြင့် နေ့ရက် အချိန်များ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့တော့သည်။

ဓားသိုင်းအပေါ် အာရုံနှစ်မြုပ်ထားသည့် ဖြစ်ရတား
ထမင်းမေ့၊ ဟင်းမေ့ ဖြစ်ခဲ့ရသည်သာမက ဇနီးသည်ယင်းဝှားတို့
ဝင် တစ်ခါတစ်ရံ မေ့လျော့နေခဲ့သလို ရှိလာခဲ့တော့သည်။

ဓားသိုင်းကွက်များက လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားပြီး ခက်ခဲနက်
နဲစွာ တီထွင်ကြံဆခြင်းကြောင့် အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ
ရန်လွေ၏ အာရုံစူးစိုက်မှုက ပို၍ အားကောင်းလာခဲ့ရာ သူ၏
ဘဝနှင့် အရာရာအားလုံးကိုပင် မေ့လျော့သွားခဲ့ရလေတော့
သည်။

ရန်လွေ ဓားသိုင်းအပေါ် အာရုံစူးစိုက်နေခြင်းကို
ယင်းဝှား သဘောမကျချေ။

သူမအား လှစ်လှူရှုထားသည်ဟု မကြာခဏ စိတ်ဆိုး
စိတ်ကောက်ခဲ့လေသည်။

ရန်လွေကလည်း သူ၏ဓားသိုင်း တီထွင်မှုကို နားလည်
မှု ရှိရမည်။ သဘောထားကြီးရမည်။ သည်းခံရမည်ဟု သဘော
ထားပြီး အခန့်ယူသင့် ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

နဂိုကပင် အနိုင်ယူလိုစိတ်များသော ဆတ်ဆတ်ကြ
ယင်းဝှားက သူမအား ဂရုမစိုက်ဘဲ လှစ်လှူရှုထားသည့် ရန်လွေ
နှင့် လမ်းခွဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

တစ်နေ့...

ရန်လွေက အိပ်ရာမှနိုးလာသောအခါ ယင်းဝှားကို
မတွေ့ရတော့ပါ။

ယင်းဝှားကိုယ်စား သူမ ရေးထားသော စာတစ်စောင်
ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ...

“ရန်လွေ...”

ရှင်ဟာ ကျွန်မထက် ပိုပြီး ရှင်ရဲ့ဓားသိုင်းကို ဦးစားပေး
အမြတ်တနိုးထားနေတာကြောင့် ကျွန်မ ထွက်သွားပြီ။ တစ်နေ့
ရှင်ရဲ့ ဓားသိုင်းထက် ပိုပြီး အစွမ်းထက်တဲ့ ဓားသိုင်းတစ်ခု တီ
ထွင်ပြီး ရှင်နဲ့ယှဉ်မြိုင်မယ်

ယင်းဝှား”

ဟု ရေးသားထားလေသည်။

ရန်လွေမှာ သူ့အား ယင်းဝှား အထင်မှားကာ လမ်းခွဲ
သွားသည်ကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသော်လည်း ဓားသိုင်းကို ဖြစ်
မြောက်အောင် စီရင်မည်ဟု သံဓိဋ္ဌာန် ချထားပြီး ဖြစ်၍ ယင်းဝှား
အား လိုက်မရှာဖြစ်တော့ပေ။

နှစ်ယောက်သား မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့မိပြီး မမျှော်လင့်
ဘဲ ကွဲကွာသွားခဲ့ကြလေတော့သည်။

သံယောဇဉ်

နွေ...။

မိုး...။

ဆောင်း...။

ရာသီအလီလီ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။

ရန်လွေက ဇနီးသည်ယင်းဝှား အပါအဝင် အရာရာကို မေ့လျော့ထားခဲ့ပြီး ဓားပညာတီထွင်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး ထူးခြားဆန်းပြားသော ဓားပညာတစ်ရပ်ကို တီထွင်အောင်မြင်ခဲ့တော့သည်။

သုံးနှစ်အတွင်း သိုင်းလောကမှ ဓားအကျော်အမော် ချစ်ဦးကို အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့ပြီး ရန်လွေ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ဓားသခင်ဘွဲ့ထူးကို ရရှိခဲ့လေသည်။

ရန်လွေ၏ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်စုံအောင်မြင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ထိုရည်ရွယ်ချက်အတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ပေးခဲ့ရသကဲ့သို့ ဇနီးသည်နှင့် ကွေကွင်းရသည်အထိ တဝကိုလည်း ပေးဆပ်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ဓားသိုင်း တီထွင်အောင်မြင်ကာ ဓားသခင်ဘွဲ့ထူးကို ဆွတ်ခူးနိုင်ချိန်တွင် ရန်လွေသည်လည်း အသက်ငါးဆယ်ကျော်အရွယ် ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရန်လွေသည် ကွဲကွာသွားသော ဇနီးသည်ယင်းဝှားကို သတိရမိသည်။

သိုင်းလောကထဲ ဆင်းကာ ရှာဖွေခဲ့သည်။

သူက ကြိုးစားခဲ့ပါသော်လည်း ယင်းဝှားကား ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ကွယ်နေတော့သည်။

ယင်းဝှား၏ သတင်းအစအနပင် မရနိုင်ခဲ့ချေ။

ရန်လွေ လက်လျော့ကာ တောင်ပေါ်သို့ ပြန်လာခဲ့ရတော့သည်။

ရန်လွေ သိုင်းလောကထဲ ဆင်းခဲ့ရာတွင် 'ဝူးလျောင်'ဆိုသော လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် ဆုံဆည်းမိခဲ့၏။

ဝူးလျောင်မှာ ရိုးသားကြိုးစားပြီး ဓားပညာကို သူ၏အသက်၊ သူ၏ တဝဟု ခံယူထားသူလည်း ဖြစ်သည်။

ဝူးလျောင်၏ ရိုးသားကြိုးစားမှုနှင့် ခံယူချက်ကို သဘောကျမိသဖြင့် ရန်လွေက တပည့်အဖြစ် လက်ခံကာ တောင်ပေါ်သို့ ခေါ်သွားပြီး ဓားပညာ သင်ကြားပေးခဲ့လေသည်။

* * *

၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဥးလျှောင် ရောက်လာပြီး နှစ်အနည်းငယ် အကြာတွင် ရန်လွေက ခရီးတစ်ခု သွားခဲ့ရာမှ ထူးခြားသော ဆေးမြစ်တစ်ခု အကြောင်း သတင်းကြား၍ ရှမ်းပေ နယ်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့လေသည်။

ရှမ်းပေနယ်သို့ အရောက်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွဲကွာ သွားခဲ့သည့် ဇနီးသည်ယင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ သဲလွန်စတစ်ခု ရရှိခဲ့လေသည်။

သို့ဖြင့် . . .

ရန်လွေက တောင်ပေါ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော အခါ တပည့်ဖြစ်သူ ဥးလျှောင်ကို ခေါ်ကာ တာဝန်တစ်ခု ပေး အပ်ခဲ့လေသည်။

ဥးလျှောင်လည်း ရန်လွေ ပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းသွားခဲ့လေတော့သည်။

ရိုးသားသော လူငယ်

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း . . .

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသည် ရှောင်လင်၊ ဝူတန်း အစရှိသည့် ထိပ်သီးသိုင်းဂိုဏ်းကြီးများနှင့် ရင်ဘောင်တန်းနိုင်သည့် တိုင်းသိုင်း ပြည်သိုင်း နိုင်ငံကျော် ထိပ်သီးသိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ တိုင်းပြည်အား တိုင်းတပါးသားများက ကျူးကျော်လာ ကြသောအခါ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ သိုင်းသမားများသည် မျိုးချစ် သိုင်းအဖွဲ့အစည်းများနှင့် လက်တွဲ၍ နယ်ချဲ့ရန်ကို တွန်းလှန်ခဲ့ ကြသည်။

အချို့သော ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများက ဘုရင်မင်း မြတ်၏နန်းတွင်းတပ်ဖွဲ့များ၌ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့ကြသည်။

တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် အသက်စွန့်ဖို့ ဝန်မလေး သော ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများ ရှိကြသကဲ့သို့ အကျင့်ပျက်သော ဂိုဏ်းသားများလည်း ရှိနေပါသေး၏။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသား အချို့သည် ကိုယ်ကျိုးကြည့်ကာ နယ်ချဲ့လက်ပါးစေများနှင့် ဆက်သွယ်ပူးပေါင်းခဲ့ကြသည်။

မျိုးချစ်သိုင်းသမားများနှင့် နန်းတွင်း၌ အမှုထမ်းနေသော သိုင်းသမားများအား ဒုက္ခပေးကြသည်။

အကျင့်ပျက် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားအချို့နှင့် သစ္စာဖောက် သိုင်းသမားဆိုးများသည် မျိုးချစ်သိုင်းသမားများအား ဘုရင်မင်းမြတ်က အထင်အမြင် လွဲမှားအောင် အခြားသိုင်းဂိုဏ်းကြီးများမှ အထင်အမြင် လွဲမှားအောင်လည်း လုပ်ကြံဖန်တီး အကောက်ကြံကြသည်။

သိုင်းသမားများနည်းတူ အချို့သော မြို့စားနယ်စားများကလည်း တိုင်းတပါးသားများနှင့် လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ပူးပေါင်းကာ မျိုးချစ်သိုင်းသမားများအား ဒုက္ခပေးကြလေသည်။

တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေသကဲ့သို့ အခြေအနေအရပ်ရပ်မှာလည်း ရှုပ်ထွေးပွေလီနေပါတော့သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၌ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသော လူမျိုးနွယ်စုမှ သိုင်းသမား 'လူကြုံးနန်'သည် ယခုတလော နာမည်ကျော်ကြားလာသော 'စားမိန်းကလေး'ဆိုသူ၏ လက်ချက်ဖြင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရလေသည်။

ထို့အတူ . . .

လူကြုံးနန်၏သား 'လုယိရဲ့'က နန်းတွင်း၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း နယ်ချဲ့အလိုတော်ရှိ သစ္စာဖောက် သူလျှို့ဝှက်စစ်ယောက်ဟု စွပ်စွဲခံရကာ ကွပ်မျက်ခံခဲ့ရလေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော လူငယ်လေး လုယိလုံသည် ဖခင်နှင့် အဘိုးဖြစ်သူတို့၏ အဖြစ်ဆိုး

ကြောင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ ထွက်ကာ အိမ်ပြန်ရန် အကြောင်းဖန်ဆာခဲ့လေတော့သည်။

နန်းတွင်း၌ သစ္စာဖောက်များ၊ သူလျှို့ဝှက်များ ခြေရှုပ်နေကြ၏။

နန်းတွင်း၏ အခြေအနေမှာ တစ်နေ့တခြား ရှုပ်ထွေးပွေလီလာသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်က အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ထိန်းသိမ်းကွပ်ကဲရန် သားတော်မင်းသားလေးအား တာဝန်ပေးလိုက်လေသည်။

မင်းသားလေးသည် သစ္စာဖောက်များ၊ သူလျှို့ဝှက်ကို ဖော်ထုတ်ဆုံးမသကဲ့သို့ သစ္စာရှိသူများအား ချီးမြှင့်မြှောက်စားခဲ့လေသည်။

ရှုပ်ထွေးပွေလီနေသော အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်လည်း အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

မင်းသားလေးသည် သစ္စာရှိ နန်းတွင်းသိုင်းသမား 'လုယိရဲ့'မှာ သစ္စာဖောက်များ၏ ချောက်တွန်းမှုကြောင့် မှားယွင်းတွပ်မျက်ခံရသည့် ကိစ္စအတွက်လည်း များစွာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ ထွက်ကာ အိမ်ပြန်မည့် လူငယ်လေး

လှယ်လုံ ဧရာဝတီလှည့်လည်အခါ မင်းသားလေးကိုယ်တိုင် လှယ်လုံ၏ဖခင် လှယ်ရုံ၏အရိုးပြာအိုးကို လေးလေးစားစား ပေးအပ်ခဲ့လေသည်။

မင်းသားလေးက လှယ်ရုံ၏အရိုးပြာအိုးကို လက်ခံယူသည့် လှယ်လုံကို မှာကြားလိုက်သည်။

“မင်းရဲ့အဖေ လှယ်ရုံဟာ သစ္စာရှိရှိ အမှုထမ်းခဲ့ပါလျက် မလိုသူတွေရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲ သက်ဆင်းမိပြီး အပြစ်ရှိတယ်လို့ စွပ်စွဲကွပ်မျက်ခံခဲ့ရတယ်။ သည်ကိစ္စအတွက် ကျုပ် အင်မတန်မှ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမိပါတယ်။ သစ္စာရှိ အမှုထမ်းကောင်းတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာကြောင့် ကျုပ်က မင်းကို နန်းတွင်းမှာ အမှုထမ်းစေချင်တယ်။ မင်း ဘယ်လိုသဘောရသလဲ ပြောပါဦး။”

လှယ်လုံက...

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် မင်းသားလေး။ ကျွန်တော့်ဖေဖေ ကွယ်လွန်သွားသလို ကျွန်တော့်အဘိုးဟာလည်း သိုင်းသမားဆိုးတွေရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုခံရပြီး ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရခဲ့ပါတယ်။ အခု အိမ်မှာ ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူနေရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အိမ်ပြန်မှ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျာ။”

မင်းသားလေး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“အင်း... မင်းရဲ့ အခြေအနေကို ကျုပ်နားလည်သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နန်းတွင်းမှာ အမှုထမ်းဖို့ မင်းလက်မခံတာကို အပြစ်မတင်ပါဘူး။ မင်း အိမ်ပြန်ပြီး အဘိုးကို ပြုစုပါ။ မင်းအဖေရဲ့ အရိုးပြာအိုးကိုလည်း ကောင်းကောင်းမွန်

မွန် ပူဇော်ပသထားပါ။”

“အမိန့်အတိုင်းပါ မင်းသားလေး။”

မင်းသားလေးက လှယ်လုံအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး...

“အင်း... မင်းသွားရမယ့် အိမ်အပြန်ခရီးက အန္တရာယ်များလွန်းတယ်။ လမ်းခရီးတလျှောက်မှာ သိုင်းသမားဆိုးတွေ၊ လူဆိုးစားပြုတွေ သောင်းကျန်းနေတယ်။ မင်းသတိပီရိယထားပြီးသွားပါ။ မင်းအတွက် အဖော်ရအောင် နန်းတွင်းကိုယ်ရံတော်တစ်ယောက်ကို ထည့်ပေးလိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား။”

“မင်းသားလေးရဲ့ ကျေးဇူးကြီးမားလှပါတယ်။”

လှယ်လုံက မင်းသားလေးအား အရိုအသေပြုပြီး ဖခင်၏အရိုးပြာအိုးကို ယူကာ နန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

ည...။

မင်းလမ်းမကြီးတလျှောက် မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းတာ စားသောက်ဆိုင်၊ ဓမ္မဆိုင်၊ လောင်းကစားပိုင်း၊ တည်းခိုခန်းများနှင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေလေသည်။

လှယ်လုံသည် မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ပြီး စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိ လင်ရောက်အနားယူ စားသောက်

လိုက်လေသည်။ စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ လူစည်ကားနေပါသည်။

ရောင်းချသော ဟင်းလျာများကလည်း အရသာရှိလှ၏။ လှယ်လုံ စားသောက်နေစဉ် သူ၏အနီးသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

လူဝကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

လူဝကြီးက လှယ်လုံအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“မင်းဟာ လှယ်ရဲ့ရဲ့သား မဟုတ်လား”

ဟု မေးလာလေသည်။

လှယ်လုံ အံ့ဩသွား၏။

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဦးက ကျွန်တော်အဖေကို သိနေလို့လား”

လူဝကြီးက . . .

“သိတာပေါ့၊ ကျုပ်ဟာ သည်ဆိုင်ပိုင်ရှင်ပဲ၊ မင်းရဲ့အဖေက ငါ့ရဲ့ဖောက်သည်ပေါ့၊ ငါတို့ ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့တာ နှစ်အတော်ကြာနေပြီ၊ သူ့ကွပ်မျက်ခံရတာကြောင့် ငါစိတ်မကောင်းဘူး၊ အင်းသူ့မှာ အပြစ် မရှိပါဘူး၊ မလိုသူတွေက ချောက်တွန်းလို့ မှားယွင်းပြီး အပြစ်ပေးခံခဲ့ရတာပါ၊ အခုတော့ မင်းသားလေးက ချောက်တွန်းခဲ့သူတွေကို ဖော်ထုတ်ပြီး အရေးယူလိုက်ပါပြီ”

လှယ်လုံ ပင့်သက်ရွိုက်လိုက်လေသည်။

ဆိုင်ရှင်လူဝကြီး စကားဆက်လိုက်သည်။

“မင်းသားလေးက အခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းဖို့ ကြိုးစား

နေပေမယ့် အားလုံး ရှုပ်ထွေးနေတုန်းပဲ၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် မင်းသားလေးကိုတောင် မယုံရဘူး၊ သူကလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ယုံကြည်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ နန်းတွင်းမှာ သစ္စာဖောက်တွေ ခြေချင်း လိမ်နေတာ၊ များမတ်တွေ၊ မြို့စားနယ်စားတွေကလည်း စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး”

လှယ်လုံက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးသည် လှယ်လုံ၏သဘောထားကို ရိပ်မိလိုက်သည့်အလား . . .

“အင်း . . . သည်လို့ နေရာမျိုးမှာ ခုလိုပြောတာ

မကောင်းပါဘူး၊ မင်းလည်း သတိထားပါ”

လှယ်လုံက . . .

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးက . . .

“ကျုပ်က မင်းအဖေနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးလို့ မင်းကို စိုးရိမ်မိတာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံနဲ့၊ ဘယ်သူ့မှ စိတ်မချရဘူး၊ သစ္စာဖောက်တွေဟာ မင်းအဖေရဲ့ ကိစ္စကြောင့် မင်းကိုပါ ဒုက္ခပေးချင်ကြလိမ့်မယ်၊ အစစအရာရာ သတိထားပေတော့”

လှယ်လုံ ဦးညွတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့၊ အခုလို သတိပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် သတိထားပါမယ်”

ထို့နောက် လှယ်လုံသည် စားသောက်ပြီးစီးသွားလျှင် ကျသင့်ငွေ ပေးချေကာ ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးအား နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်

၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လာခဲ့လေတော့သည်။

ဆိုင်ရှင်လူဝကြီး သတိပေးသကဲ့သို့ လူကြီးလူကောင်း ဟန်ဆောင်ကာ နောက်ကွယ်၌ တိုင်းတပါးသားများ၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးနေသော သစ္စာဖောက်များ ရှိနေသည်ကို သိရှိထားပြီး သစ္စာဖောက်အချို့၏ အမည်ကို သူစုံစမ်းသိရှိပြီး ဖြစ်သည်။

သို့တိုင်...

ထိုအကြောင်းကို ဆိုင်ရှင်လူဝကြီးအား ထုတ်ဖော် မပြောဘဲ ရေငုံနုတ်ပိတ်ကာ ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။ စားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့ပြီး မကြာမီ တစ်ညတာ တည်းခိုမည့် တည်းခိုခန်းသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့လေတော့သည်။

* * *

အရှေ့ဘက်မှ နေဝန်း ထွက်ပေါ်လာပြီ ဖြစ်သည်။

နွေးထွေးသော နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည်က ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းထားလိုက်လေသည်။

ကျေးဇူးတင်ကလေးများ၏ နံနက်ခင်း တေးသီကြွေးသံ များ ထွက်ပေါ်လာသကဲ့သို့ တည်းခိုခန်း အလုပ်သမားများ၏ စကားပြောသံ လှုပ်ရှားသံများကြောင့် လူယိလုံ အိပ်ရာမှ နိုးလာ ခဲ့လေသည်။

လူယိလုံမှာ ခရီးထွက်ရမည်မို့ အိပ်ရာမှထကာ ကိုယ်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၅၉

လက်သန်စင်လိုက်သည်။

တည်းခိုခန်း၏ စားသောက်ခန်းမ၌ ဝမ်းဗိုက်ဖြည့်တင်း ပြီး ဖခင်၏အရိုးအိုးကို ယူကာ တည်းခိုခန်းမှ ထွက်လာခဲ့လေ သည်။

တည်းခိုခန်း အပြင်ဘက်သို့ ရောက်လျှင် သူ့အား စောင့်ကြိုနေသူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ အဝတ်အစား သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထား ၏။

မှတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးမြိုင်းမွေးများ ရှိသော ခန္ဓာကိုယ်ထွား ကျိုင်းသန်မှာသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် လူယိလုံကို မြင်သည်နှင့် ဦးညွှတ်ပြုလေ သည်။

“မိတ်ဆွေက လူယိလုံ ထင်ပါရဲ့”

လူယိလုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့လဲဗျာ”

ထိုလူက...

“ကျုပ်ဟာ မင်းသားလေး လွှတ်လိုက်တဲ့ လူတစ် ယောက်ပါ။ မိတ်ဆွေအတွက် ခရီးဖော်အဖြစ် လိုက်မယ့်လူ ဆိုပါ တော့ဗျာ”

လူယိလုံက ထိုလူအား ထပ်မံအကဲခတ်လိုက်လေ သည်။

ထိုလူနှင့်အတူ မြင်းတစ်ကောင် ပါလာလေသည်။

မြင်းပေါ်တွင် အိပ်ရာလိပ်၊ ရေဘူး၊ ရိက္ခာခြောက်အိတ်
စသည်ဖြင့် ခရီးဝေးသွားရန် ပြင်ဆင်ထားသည့် အသုံးအဆောင်
များ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူ ပြုံးလိုက်သည်။

လှယ်လုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ယခု မင်းသားလေး လွတ်လိုက်သည်ဆိုသော နန်းတွင်း
ကိုယ်ရံတော်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်။

မည်သူ့ကိုမျှ မယုံကြည်ရသော အချိန်၌ ထိုနန်းတွင်း
ကိုယ်ရံတော်ကိုလည်း ယုံကြည်ရပါမည်လော။

လှယ်လုံက . . .

“ကျုပ်အတွက် အဖော်တစ်ယောက် ထည့်ပေးတဲ့
အတွက် မင်းသားလေးကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပါ။ ဒါထက် မိတ်ဆွေ
က အယ်သူ့အယ်ဝါများလဲဗျာ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကံဆိုးတဲ့လူ

လူကြူးနန် . . .

လူကြူးနန်သည် ထိုကံယုန်ဂိုဏ်း၌ ထင်ရှားသော သိုင်း
သမားတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်နေ့ လူကြူးနန်သည် မိတ်ဆွေအချို့နှင့်အတူ
တောင်ပိုင်းသို့ခရီးထွက်ခဲ့လေသည်။

တောင်ပိုင်း၌လည်း အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးနေ၏။

နန်းတွင်းမှ တပ်ဖွဲ့များနှင့် တိုင်းတပါးသား ကျူးကျော်
သူများ၊ တိုက်ပွဲများ ပြင်းထန်နေ၏။

တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေချိန်၌ တောမီးလောင်
တောကြောင် လက်ခမောင်းခတ် ဆိုသလို ခိုးသားဓားပြများ
လည်း ထကြွသောင်းကျန်းလျက် ရှိလေသည်။

လူကြူးနန်တို့ သိုင်းသမားတစ်စုသည် ဆိုးသွမ်းနေသော
လူဆိုးဓားပြများအား ဆုံးမနှိမ်နင်းရန် နန်းတွင်းမှ တပ်ဖွဲ့များ
အား ကူညီရန် လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လူကြုံးနန်တို့ ရောက်လာချိန်၌ ဓားပြသုံးယောက်မှာ အလွန်သတင်းကြီးနေ၏။

၎င်းတို့သည် အများပြည်သူကို လုယက်တိုက်ခိုက်သည်၊ နှိပ်စက်ကလူ ပြုသည်၊ တိုင်းတပါးသားများထံမှ ငွေကြေးယူကာ နန်းတွင်းတပ်ဖွဲ့များအား ဒုက္ခပေးကြသည်။

အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး ထင်ရာစိုင်းနေကြသူ များ ဖြစ်ပါတော့သည်။

လူကြုံးနန်တို့ လူစုသည် ဓားပြကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သော သံမဏိကြာပွတ် 'ဝမ်ကျားရီ'၏ စခန်းကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

သံမဏိကြာပွတ် ဝမ်ကျားရီ၏သတင်းကို စုံစမ်းပြီးလျှင် လဆန်းငါးရက်နေ့ ညအချိန်၌ စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလေတော့ သည်။

ည...။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လခြမ်းပွဲကလေးသာ ရှိနေ၏။

ကြယ်ကလေးများကလည်း မလင်းတလှည့် လင်းတလှည့် ရှိနေကြသည်။

မှိုဝါးဝါး ကြယ်ရောင်လရောင်အောက်၌ လူကြုံးနန်တို့ လူစုက တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုသို့ တိတ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်လာခဲ့

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၁) ❖ ၆၃

ကြလေသည်။ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။ တောင်ကုန်းလေး အနီးတဝိုက်၌ လူရိပ်လူရောင် လုံးဝ မတွေ့ရပါချေ။

လူကြုံးနန် အံ့ဩသွားလေသည်။

“လူဆိုးဓားပြ စခန်းတစ်ခုက သည်လောက်တောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတာ သဘာဝ မကျဘူး။ တစ်ခုခုတော့ များယွင်းနေပြီ”

သူက မိတ်ဆွေများကို သတိပေးလိုက်လေသည်။

“အားလုံးသတိထားကြပါ။ ဓားပြစခန်းက သည်လောက် တိတ်ဆိတ်နေတာ ထောင်ချောက်တစ်ခု ဖြစ်နိုင်တယ်”

သူ၏စကားမဆုံးမီ...

“ဝိုင်းထား”

“တစ်ယောက်မှ မလွတ်စေနဲ့”

ညာသံဖေးသံများ တခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ လူရိပ်များ ဟိုမှသည်မှ ထွက်ပေါ်လာသကဲ့သို့ မီးရောင် များလည်း ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

တခဏအတွင်းမှာပင် တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုလုံး မီးရောင်များလည်း ထွက်ပေါ်လာပြီး လိန်ထိန်လင်းသွားလေတော့ သည်။

လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ထားကြသော လူဆိုးဓားပြများ လည်း လူကြုံးနန်တို့ လူစုအား အထပ်ထပ် ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြ လေတော့သည်။

လူကြုံးနန်က... .

“လူစု မကွဲစေနဲ့၊ ကျောချင်းကပ်ထား”

မိတ်ဆွေများအား သတိပေးလိုက်၏။ ထိုအချိန်မှာပင်

“ဟား... ဟား... ဟား”

မိုးခြိမ်းသံအလား ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံကြီး

ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မုတ်ဆိတ်မွှေး၊ ပါးမြိုင်းမွှေးများ ထူထပ်စွာ ရှိနေသည့်

လူသန်ကြီးတစ်ယောက်သည် တပည့်တပန်းများ ခြံရံကာ ရောက် ရှိလာလေသည်။

လူသန်ကြီး၏ခါး၌ သံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကြာ ပွတ်တစ်ချောင်းကို ခါးပတ်သဖွယ် ပတ်ထားလေသည်။

ထိုလူသန်ကြီးကား နာမည်ကျော် ဓားပြခေါင်းဆောင် သံမဏိကြာပွတ် ‘ဝမ်ကျားရီ’ ဖြစ်လေသည်။

ဝမ်ကျားရီက လူကြုံးနန်တို့အား ကြည့်လိုက်ပြီး... .

“ကျုပ်ရဲ့သံမဏိတောင်ကုန်းကို ချေမှုန်းဖို့ လာခဲ့ကြတဲ့ သူရဲကောင်းတွေကို ကြိုဆိုပါတယ်ဗျာ”

ဟု လှောင်ပြောင်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

လူကြုံးနန်တို့နှင့် အတူ ပါလာသည့် သိုင်းသမားတစ်ဦး မှာ ခံပြင်းဒေါသထွက်သွားကာ... .

“ဝမ်ကျားရီ သေဖို့သာ ပြင်ထား”

အော်ငေါက်ပြီး တဟုန်ထိုး ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ သည်။

“သတိထား”

လူကြုံးနန် သတိပေးလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွား ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုသိုင်းသမား ပြေးသွားသည်နှင့် အနက်ရောင်ဝတ် ထားသူ နှစ်ယောက်က ခုန်ထွက်လာပြီး ဝမ်ကျားရီ၏ရှေ့မှ အကာအကွယ် ပြုထားလိုက်ကြ၏။

ဝမ်ကျားရီ အားထားရသော ဘယ်လက်ရုံးနှင့် ညှာလက် ရုံးတို့ ဖြစ်လေသည်။

“ယား”

သိုင်းသမားသည် ရှေ့မှ တားဆီးလာသော လက်ရုံးနှစ် ဖော်အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လက်ရုံးနှစ်ဖော်က ဝဲယာတစ်ဘက်တစ်ချက်ခွဲကာ ညှပ် ပူးညှပ်ပိတ် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သူတို့သည် ဓားကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင် တိုက်ခိုက်ကြသည့် အပြင် လက်နက်ပုန်းလေးများကိုလည်း အသုံးပြုလိုက်ကြလေ သည်။

“ဝုစ်... ဝုစ်”

“ခြွမ်း... ခြွမ်း”

သိုင်းသမားမှာ ဝမ်ကျားရီကို တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်း ရှိတော့ ဘဲ လက်ရုံးနှစ်ဖော်အား ရင်ဆိုင်လိုက်ရပြီး လက်နက်ပုန်းလေး များ ထိမှန်ခံလိုက်ရလေသည်။

“အား”

၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အဆိပ်လူးထားသော လက်နက်ပုန်းလေးများ ထိမှန် သွား၍ သိုင်းသမားမှာ စူးရှစွာ အော်ဟစ်ရင်း မြေပေါ်လဲကျ သွားတော့သည်။

“သေလိုက်စမ်း”

“ချက္ကာ”

လက်ရုံးနှစ်ဖော်က မြေပေါ်လဲကျနေသည့် သိုင်းသမား အား ဓားများဖြင့် မညှာမတာ ဝိုင်းခုတ်ချလိုက်ကြရာ သိုင်းသမား ၏တစ်ကိုယ်လုံး သွေးချင်းချင်း နီရဲသွားပြီး အသံပင် မထွက်နိုင် ဘဲ အသက်ပျောက်သွားတော့သည်။

လူကြုံးနန်တို့လူစု ဒေါသချောင်းချောင်း ထွက်သွားကြ လေသည်။

“တိုက်ကြဟေ့”

“ယား”

ညာသံပေးကာ လက်ရုံးနှစ်ဖော်အား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ လေသည်။ လက်ရုံးနှစ်ဖော်ကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ကြ၏။

ဝိုင်းရံထားကြသော လူဆိုးဓားပြများကလည်း ညာသံ ပေးကာ တိုက်ခိုက်လာကြရာ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ် လာလေတော့သည်။

သံမဏိကြာပွတ်ဝမ်ကျားရီက အေးအေးဆေးဆေး လက်ပိုက်ကြည့်နေ၏။

သူ၏လူများက လူကြုံးနန်တို့အား ဆုံးမနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားပုံရလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၆၇

သို့သော် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပြီး မကြာမီအချိန်အတွင်း မှာပင်...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ဓားပြများ တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြလေသည်။

လက်ရုံးနှစ်ဖော်မှာလည်း လူကြုံးနန်၏လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာကိုယ်စီရရှိသွားတော့သည်။

“ဟင်”

သူ၏လူများ ခံလိုက်ရသည်ကိုမြင်လျှင် သံမဏိကြာ ပွတ်ဝမ်ကျားရီ ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

“သိကြသေးတာပေါ့”

ကြုံးဝါးရင်း တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လိုက်လေသည်။ ဝမ်ကျားရီ ခုန်ဝင်လာသည်နှင့် တိုက်ပွဲအခြေအနေ

လည်း ပြောင်းလဲသွားလေတော့သည်။

“ဝိုး... ဝိုး... ဝိုး”

သံမဏိကြာပွတ် ဝေ့ယမ်းသံက လေပြင်းမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်သံအလား ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာ၏။

ဝမ်ကျားရီက သံမဏိကြာပွတ်ကို ဝေ့ယမ်းကာ သူ၏ လူများကော လူကြုံးနန်တို့လူစုကိုပါ သူ့လူကိုယ်လူမခွဲခြားဘဲ အားလုံး သိမ်းကြုံးဝေ့ယမ်း ရိုက်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သံမဏိကြာပွတ် ရိုက်ချက်ကြောင့်...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့် ဓားပြများကော လူကြီးနန်၏မိတ်ဆွေများပါ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရကာ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

သံမဏိကြာပွတ် ရိုက်ချခဲလိုက်ရသူများမှာ ပြင်းထန်လေးလံသော သံမဏိကြာပွတ်ကြောင့် လက်ကို ထိလျှင် လက်ကျိုးသွားသည်။

ခန္ဓာကိုယ်အား အရိုက်ခံရလျှင် နံရိုးများ ကျိုးကြေသွားကြသည်။

ဦးခေါင်းကို အရိုက်ခံရပါက ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ကွဲအက်ကြေမှုသွား၏။

သို့ဖြင့်...

တခဏအတွင်း လူနှစ်ဆယ်ကျော် မြေပေါ်လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

လူကြီးနန် ရင်ထိတ်သွား၏။

ဝမ်းကျားရီမှာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

“နောက်ဆုတ်ကြဟေ့”

သူ၏မိတ်ဆွေများကို သတိပေးရင်း မြေပေါ်ခြေ

ဆောင်ကာ နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ဝမ်းကျားရီက...

“ခင်ဗျားတို့ ပြေးလို့ ရမလား”

အော်ငေါက်ရင်း သံမဏိကြာပွတ်ကြီးအား တဝီဝီမြည်အောင် ဝေယမ်းပြီး ရှေ့တိုးတိုက်ခိုက်လိုက်၏။

လူကြီးနန်တို့အား အခွင့်အရေး မပေးဘဲ လိုက်လံတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဦး... ဦး”

“ခွပ်”

“အား”

လူကြီးနန်၏မိတ်ဆွေများကလည်း နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းလိုက်ကြသည့်တိုင် ရှည်လျားသော သံမဏိကြာပွတ်က မြွေဟောက်တစ်ကောင်ပမာ တိုးဝင်ရိုက်ချလာရကား ရှောင်မလွတ်နိုင်တော့ဘဲ...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

သိုင်းသမားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

မိတ်ဆွေများ အဖြစ်ဆိုးကျသွားသည်ကို ကြည့်ပြီး လူကြီးနန် ခံပြင်းသွားလေသည်။

“တောက် သိကြသေးတာပေါ့”

အန္တရာယ်ကို အမှုမထားတော့ဘဲ ဓားဆွဲကာ ရွှေသို့ ပြန်လည်ခွန်ထွက်သွားလေသည်။

“ဝိုး . . . ဝိုး”

ဝမ်ကျားရီ၏ သံမဏိကြာပွတ်ကလည်း ဝေယမ်းရိုက်ချ လာလေသည်။

“ယား”

လှကြုံးနန်က ဓားဖြင့် ဝေယမ်းရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။

“ခွမ်း . . . ခွမ်း”

ကြာပွတ်နှင့် ဓား ထိတွေ့မိလိုက်ပြီး လှကြုံးနန်၏ လက် ထဲမှ ဓားမှာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

“ဟင်”

လှကြုံးနန် ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

လက်နက်မှ ဖြစ်သွားပြီးနောက် ဝမ်ကျားရီ၏ ကြာပွတ် ကို ခုခံဖို့ ခက်ခဲသွားတော့သည်။

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ဝမ်ကျားရီက လျှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“လှကြုံးနန်၊ ခင်ဗျား ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ”

ပြောရင်း ရွှေသို့ ခုန်ဝင်လာကာ လှကြုံးနန်နှင့် ရင်ဆိုင် လိုက်လေသည်။

“ဝိုး . . . ဝိုး”

သံမဏိကြာပွတ်ကို ဝေယမ်းလိုက်သောအခါ ကြာပွတ် ရိပ်များသည် လှကြုံးနန်၏ တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံထားလိုက်လေ

သည်။ လှကြုံးနန် တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ငုံ့အောင် ဖြစ်သွား၏။

ခုခံဖို့ ရှောင်တိမ်းဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

ဝမ်ကျားရီကလည်း တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုသေးဘဲ ကြောင် က ကြွက်ကို ကျီစားသကဲ့သို့ သံမဏိကြာပွတ်ကို ဝေယမ်းပြီး လှကြုံးနန် ထွက်ပေါက် မရှိအောင် ပိတ်ဆို့ထားလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် . . .

“အား”

“အမယ်လေး”

“ဝန်း”

လှကြုံးနန်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသော သိုင်းလောက မိတ်ဆွေများမှာ ဝမ်ကျားရီ၏ တပည့်များက ပိုင်းရဲတိုက်ခိုက်လိုက် ကြသဖြင့် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြလေတော့ သည်။

လှကြုံးနန်တို့လူစု အရှုံးကြီး ရှုံးနိမ့်သွားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါ တော့သည်။

လှကြုံးနန်နှင့် ဝမ်ကျားရီတို့မှာ ယခင်ကတည်းက သိ ကျွမ်းထားသူများ ဖြစ်သည်။

ဝမ်ကျားရီသည် ရှောင်လင်ကျောင်းမှ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပြီး အကျင့်ပျက်သဖြင့် နှင်ထုတ်ခံခဲ့ရလေသည်။

ဝမ်ကျားရီမှာ ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်း ထွက်ပြီး ထင်ရာစိုင်းခဲ့ရာမှ သိုင်းသမားဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

နေ့ကပ်ပိုင်းတွင် လူဆိုးဓားပြများနှင့် ပေါင်းသင်းမိပြီး

၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူ၏ထက်မြက်သော ကြာပွတ်ပညာကြောင့် ဓားပြခေါင်း
ခေောင် ဖြစ်လာကာ ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုးသွမ်းသောင်းနေခဲ့ခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ကြာပွတ် ဝေယမ်းလိုက်သဖြင့် တဝီဝီ မြည့်သံများက
လူကြုံးနန်အား နားမခံသာအောင် ဖြစ်သွားစေသည်။

လူကြုံးနန်၏တစ်ကိုယ်လုံး ဇောချွေးများ စိ၍သွား၏။

မျက်နှာလည်း သွေးရောင်ကင်းမဲ့ကာ ဖြူးဖွေးသွားလေ
တော့သည်။ သူ၏မိတ်ဆွေများကဲ့သို့ ဝမ်းကျားရီ၏လက်ချက်ဖြင့်
အသက်ပေးရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

“ဟား. . . ဟား. . . ဟား”

ဝမ်းကျားရီက ဟားတိုက်ရယ်မောရင်း. . .

“လူကြုံးနန် ရှောင်နိုင်ရင် ရှောင်ပေတော့”

အော်ပြောရင်း သံမဏိကြာပွတ်ကို ဝေယမ်းပြီး လူကြုံး
နန်၏ဦးခေါင်းကို လှဲရိုက်ချလိုက်တော့သည်။

ထိုရိုက်ချက်တစ်ချက်တည်းဖြင့် လူကြုံးနန် အသက်ပေး
လိုက်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

လူကြုံးနန် မရှောင်နိုင်တော့သဖြင့် မျက်လုံးမှိတ်ထား
လိုက်လေတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင်. . .

“ရပ်လိုက်စမ်း”

အော်ငေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လူရိပ်တစ်ခု ရိပ်ခနဲ ရောက်ရှိလာပြီး ဝမ်းကျားရီနှင့် ရင်
ဆိုင်လိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၇၃

ထိုလူရိပ်က လက်ဝေယမ်းလိုက်ရာ ဝင်းလက်သော ဓား
ရောင် ထွက်ပေါ်လာပြီး. . .

“ခြမ်း. . . ခြမ်း. . . ခြမ်း”

ဝမ်းကျားရီ၏ ရှည်လျားသော သံမဏိကြာပွတ်မှာ သုံး
ပိုင်း ပြတ်တောက်သွားတော့သည်။

“ဟာ”

ဝမ်းကျားရီ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

လက်ထဲ တစ်ပိုင်းတစ်စ ကျန်ရစ်သော ကြာပွတ်ကို
ကြည့်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေ၏။

ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသူကိုလည်း မျက်
လုံးကြီးပြူးကာ ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

တိုက်ပွဲအတွင်း၌ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိနေ၏။

အံ့ဩစရာကောင်းသည်ကား ထိုလူမှာ ငယ်ရွယ်ပြီး နတ်
မိမယ်လေးအလား ချောမောလှပသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ဖြစ်နေခြင်းပင်. . .

“မင်း. . . မင်း”

ဝမ်းကျားရီ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။
မိန်းကလေးက. . .

“ဝမ်းကျားရီ ရှင်တို့ သုံးယောက်ဟာ ကျွန်မရဲ့ ပိုင်နက်ထဲ
ကို ကျူးကျော်ပြီး လူသတ်၊ ဓားပြတိုက် ထင်တိုင်းကျခဲ့ကြတယ်၊

ဒါကြောင့် ရှင်တို့ကို ဆုံးမဖို့ ကျွန်မလာခဲ့တာပဲ”

သူမသည် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်သော်လည်း သူမထက်

၇၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အသက်ကြီးပြီး ဝါရင့်သော ဝမ်းကျားရီအား လုံးဝအရေးမစိုက်ဘဲ ကြိမ်းမောင်းပြောဆိုနေတော့သည်။

ဝမ်းကျားရီ၏မျက်နှာကြီး မည်းမှောင်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးက...

“ရှင့်ရဲ့အပေါင်းအဖော် ဓားပြကြီးနှစ်ယောက်ကိုတော့ ကျွန်မဆုံးမပြီးပြီ။ ရှင်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ ကျွန်မလက်ထဲက လွတ်အောင် ရှင်ကြိုးစားပေတော့”

စကားဆုံးလျှင် ဓားဝေယမ်းကာ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

“ဝစ်... ဝစ်”

စူးရှသော လေတိုးသံများနှင့်အတူ ဓားရိပ်များက ဝမ်းကျားရီ၏တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံထားလိုက်လေသည်။

“မင်း... မင်းဟာ ဓားမိန်းကလေးဆိုတဲ့ 'ဘီလူးမလေး'ပဲ မဟုတ်လား။ မင်းကော လူသတ်ဓားပြတိုက် ရက်စက်

ကြမ်းကြုတ်တဲ့နေရာမှာ ကမ်းကုန်တဲ့ ဓားပြတစ်ယောက်ပဲ မဟုတ်လား။ ဘာကြောင့် ဇာတ်တူသား ဓားချင်ရတာလဲ”

ဝမ်းကျားရီက အော်ပြောရင်း မိန်းကလေး၏ဓားချက်များကို ရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

ဓားမိန်းကလေးဟူသော အမည်ကြားလျှင် လုံကြိုးနန်၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

ဓားမိန်းကလေးသည် လူကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ဘဲ အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် ဓားပြတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု သတင်းကြီးနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၇၅

ဓားမိန်းကလေးအား သိုင်းလောကသားများက ဆုံးမလိုကြသတဲ့သို့ နန်းတွင်းမှလည်း ရာဇဝတ်သားအဖြစ် အလိုရှိလျက် ရှိပေသည်။

ဝမ်းကျားရီအား ရင်ဆိုင်ရခက်ခဲနေချိန်၌ ဓားမိန်းကလေး ရောက်လာသဖြင့် လုံကြိုးနန် ကံကောင်းသွားသော်လည်း ဓားမိန်းကလေးသည်လည်း သိုင်းလောကသားများ၏ ရန်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေရာ အကြပ်ရိုက်သွားတော့သည်။

ဓားမိန်းကလေးက တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ ဝမ်းကျားရီ ထိတ်လန့်သွားပြီး ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားဖို့ ကြိုးစားလိုက်၏။ သို့သော် ဓားမိန်းကလေး၏ ဓားချက်များက သူ့အားတားဆီးထားလိုက်သည့်အပြင် လျှပ်ပြက်သကဲ့သို့ လျင်မြန်လှ သော ဓားချက်တစ်ချက်က ဝမ်းကျားရီ၏ရင်ဝသို့ တိုးဝင်သွားရကား...

“အား”

ဝမ်းကျားရီမှာ စူးရှစွာ အော်ဟစ်ရင်း မြေပေါ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

ဓားပြများမှာ ဝမ်းကျားရီ ခံလိုက်ရသည်ကို မြင်လျှင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားကြလေသည်။ ကဗျာကယာ နောက်ဆုတ်သွားကြပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်လျှင် ဒရောသောပါး ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဝမ်ကျားရီ သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

သူ၏နောက်လိုက်များလည်း ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

လူကြုံးနန် ကံကောင်းထောက်မကာ အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။

လူကြုံးနန်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသည့် သိုင်းလောက မိတ်ဆွေများကား ကံမကောင်းနိုင်ကြပါချေ။

ဓားပြများ၏ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ခံရကာ ဖားလုံး ကံဆိုး သွားကြတော့သည်။

ယခု မြေပေါ်၌ မားမားမတ်မတ် ရပ်နိုင်သူဟူ၍ လူကြုံး နန်နှင့် ဓားမိန်းကလေးဆိုသော မိန်းမချောလေးတို့သာ ကျန်ရစ် ခဲ့ကြတော့သည်။

မိန်းကလေးက ဝမ်ကျားရီအား မုန်းတီးစက်ဆုပ်စွာ ကြည့်လိုက်ပြီး လူကြုံးနန်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

လူကြုံးနန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ပြီးမှ ဘာမှ မပြောဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

“ရပ်လိုက်”

လူကြုံးနန်က ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေး ခြေလှမ်းရပ်သွား၏။

လူကြုံးနန်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး မနှစ်မြို့သော လေသံဖြင့် မေးလေသည်။

“ရှင် ဘာကြောင့် ဟန့်တားတာလဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၇၇

လူကြုံးနန်က . . .

“မင်းက ဓားမိန်းကလေးဆိုတဲ့ဓားပြ မဟုတ်လား”

မိန်းကလေးက အဖြေမပေးဘဲ . . .

“ရှင် ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ”

လူကြုံးနန်က . . .

“မင်းသာ ဓားမိန်းကလေးဆိုရင် မင်းကို ထွက်သွားခွင့်

မပြုနိုင်ဘူး”

“ဘာရှင်”

“ကျွန်က မင်းကို ဆုံးမရလိမ့်မယ်”

“ဟင်”

မိန်းကလေး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

လူကြုံးနန်ကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“ရှင် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ကျွန်မကို ဆုံးမမယ် ထုတ်လား၊ ကျွန်မ ရောက်လာလို့ ရှင်ကံကောင်းသွားတယ်ဆို စာ မှတ်ထားပါ။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဝမ်ကျားရီရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ခွင်သေသွားမှာ”

လူကြုံးနန်က . . .

“ဒါတွေ ကျွန်နားမလည်ဘူး၊ မင်းကို ဆုံးမဖို့ပဲ ကျွန်သိ

စာယ်”

“ရှင် . . . ရှင်”

မိန်းကလေး ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

“နေပါဦး၊ ရှင်က ဘာကြောင့် ကျွန်မကို ဒုက္ခပေးခင်နေ

၇၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရတာလဲ၊ ကျွန်မသည်းခံနေမှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

လူကြုံးနန်က...

“မင်းက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေကို သတ်ပစ်ခဲ့တယ်၊

ဒါကြောင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက မင်းကို ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပြီး တွေ့တဲ့နေရာမှာ ဆိုးမရမယ်လို့ အမိန့်ထုတ်ထားတာ အားလုံးသိကြတယ်”

မိန်းကလေး ခါးထောက်လိုက်သည်။

“လက်စသပ်တော့ ရှင်ဟာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက လူတစ်ယောက်ကိုး”

လူကြုံးနန် ရင်ကော့လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လူကြုံးနန်ဟာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ အမာခံသိုင်းသမားတစ်ယောက်ပဲ”

မိန်းကလေး လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“လက်စသပ်တော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်ကြီးနေတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့နေရတာကိုး”

လူကြုံးနန်က...

“မင်းက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေကို သတ်ခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး”

မိန်းကလေးမှာ စိတ်ဆတ်ပြီး ဒေါသကြီးသူ ဖြစ်ပုံရသည်။

“ကျွန်မ ဝရုစိုက်ရမှာလား၊ ရှင့်ရဲ့ သိုင်းပညာ ဘယ်လောက် ရှိလို့လဲ၊ ကျွန်မရဲ့ အင်္ကျီစကိုတောင် ထိအောင် တိုက်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၇၉

ခိုက်နိုင်လို့လား”

ဟု စိန်ခေါ်လိုက်လေသည်။

လူကြုံးနန်...

“သေပေတော့”

ဟု ကြုံးဝါးပြီး မြေပေါ် လွတ်ကျခဲ့သော ဓားကို ကောက်ယူကာ ဓားမိန်းကလေးအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက လူတွေကို ကျွန်မကလည်း ဆိုးမချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ”

သူမသည် ခန္ဓာကိုယ်သိမ်းနွဲ့ကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ပြီး...

“သွားစမ်း”

လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

လူကြုံးနန်မှာ မိန်းကလေးက ရှောင်တိမ်းလိုက်သဖြင့် အရှိန်လွန်သွားပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းလိုက်စဉ်မှာပင် မိန်းကလေး၏ လက်ဝါးရိုက်ချက် ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

“ဝုန်း”

လူကြုံးနန် လက်ဝါးရိုက်ချက်ခံရကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ် သွားလေတော့သည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။
အချိန်မည်မျှ ကြာသွားမှန်းမသိ...
“အင့်”

မသဲမကွဲ ညည်းတွားသံနှင့်အတူ လူကြုံးနန် သတိရလာ
၏။ သူက မြေပေါ်လဲကျနေကြောင်း သတိပြုမိလိုက်လျှင်
ကဗျာကယာ လူးလိမ့်ထလိုက်လေသည်။

လှုပ်လှုပ်ရှားရှား လုပ်လိုက်သည်နှင့် ရင်ဝဉ္စ မခံမရပ်နိုင်
အောင် နာကျင်သွားပြီး...
“ဝေါ”

ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ အန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

လူကြုံးနန် မြေပေါ် ပြန်လည်လဲကျသွားလေသည်။

ဓားမိန်းကလေး၏ လက်ချက်ဖြင့် အတွင်းဝက် ပြင်း
ထန်စွာရရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

လူကြုံးနန် မြေပေါ်၌ သွေးများ အဆက်မပြတ် အန်
ထုတ်လိုက်သည်။ သွေးအန်မှ ရပ်သွားပြီး မောဟိုက်နှမ်းနယ်နေ
ကာ ထမင်းတအိုးချက်ခန့် အချိန်ကြာတော့မှ လူးလိမ့်ထလာနိုင်
ခဲ့လေသည်။

မြေပေါ်၌ ဝမ်ကျားရီတို့လူစု၏ အလောင်းများ၊ သိုင်း
လောကသားများ၏ အလောင်းများ ပြန့်ကျဲနေ၏။

ဓားမိန်းကလေးကား မရှိတော့ပါ။

လူကြုံးနန်လည်း ကြိုးစားအားယူကာ တောင်ကုန်းပေါ်
မှ ဆင်းလာခဲ့သည်။

သူက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ မပြန်နိုင်တော့ပါ။

သူ၏အခြေအနေကို ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ အကြောင်း
ကြားပြီး အိမ်သို့ ပြန်ကာ သမားတော်ပင့်၍ ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့ရ
လေတော့သည်။

သမားတော်များက ကြိုးစားကုသပေးပါသော်လည်း
လူကြုံးနန်၏ ဝေဒနာ သက်သာမသွားချေ။

ဓားမိန်းကလေးက သူ၏ဓားချက်ကို ရှောင်တိမ်းရင်း
လျှပ်တပြက် တုန်ပြန်လိုက်သည့် လက်ဝါးရိုက်ချက်က သူ၏
အဓိကကျသော သွေးကြောတစ်နေရာကို ရိုက်ချစ်လိုက်သဖြင့်
သွေးကြောပျက်စီးသွားခဲ့ရာမှ ဆက်စပ်၍ အတွင်းကလီစာများ
ကို ဆက်လက်ပျက်စီးသွားစေခြင်းကြောင့် ဆေးကုမရနိုင်တော့
ကြောင်း လူကြုံးနန် သိရှိနားလည်လိုက်လေသည်။

သူ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရရှိလိုက်ချိန်တွင် နန်းတွင်း၌
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် သားဖြစ်သူ လုယိရဲ့မှာ သစ္စာ
ဖောက်များ၏ ချောက်တွန်းခံရကာ အပြစ်ပေး ကွပ်မျက်ခံရ
သည့်သတင်း ကြားလိုက်ရလေသည်။

ထိုသတင်းဆိုးကြောင့် လူကြုံးနန် စိတ်ထိခိုက်ကာ အိပ်
ရာထဲ ဘုန်းဘုန်း လဲသွားတော့သည်။

လူကြုံးနန်အတွက် အားထားစရာကား မြှေးဖြစ်သူ

၈၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၁) ❖ ၈၃

လုယိလုံသာလျှင် ရှိတော့သည်။

လုယိလုံကလည်း ဖခင်နှင့် အဘိုး ဖြစ်သူတို့၏ အဖြစ် ဆိုးကြောင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ ထွက်ကာ အိမ်ပြန်လာတော့မည် ဟု သိရလေသည်။

လုကြုံးနန်သည် ဝေဒနာပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရကား နေ့လား ညလား မပြောနိုင်တော့ပါ။

သို့တိုင် လုကြုံးနန်က မြေးဖြစ်သူ လုယိလုံ ရောက်လာ မည့်အချိန်ကို အားတင်းကာ စောင့်မျှော်နေခဲ့လေသည်။

ဖခင်လုယိလုံ၏ အရိုးပြာအိုးကို ယူကာ ပြန်လာမည့် လုယိလုံသည် အဘိုးဖြစ်သူ လုကြုံးနန်ထံသို့ ကောင်းမွန်စွာ ပြန် လည်ရောက်ရှိလာနိုင်ပါမည်လော။

လုကြုံးနန်ကား မြေးဖြစ်သူ ကျိန်းသေ ရောက်လာရ မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။ လုယိလုံ ရောက်ရှိလာပါက ပြောပြမှာကြားရန်စကား များစွာရှိနေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ နုတ်ထွက်ရန်။

သိုင်းသမားဘဝကို စွန့်လွှတ်ရန်။

သူ့အား ဒဏ်ရာပြင်းစွာရအောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ဓားမိန်းကလေးအား ရန်ငြိုးမထားဘဲ ရှောင်ရှားရန်။

စသည်စသည် စကားများကို မှာကြားဖို့ ရည်ရွယ်ထား ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ အမှတ်တရ

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း...။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသည် အထင်ကရ သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပြီး သိုင်းလောကအကျိုး၊ အများပြည်သူအကျိုးသည်ပိုး ဆောင်ရွက်ရာ၌ ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ရကား အများ၏ လေးစားချီး ကျူးမှု ခံရလေသည်။

အဖြူရောင်သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့သော် လည်း သိုင်းလောက သဘာဝအတိုင်း ဂိုဏ်းတွင်း အရွပ်အထွေး များ၊ ပြဿနာများ ရှိခဲ့သော ဂိုဏ်းတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းအား 'ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်' နှင့်အတူ 'ဖိုး ရှမ်း' ဆိုသူတို့က လက်တွဲထူထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း အောင်မြင်ကျော်ကြားကာ သိုင်းလော က၌ ဝင်ကြွားစွာ ရပ်တည်နိုင်ချိန်၌ ဖိုးရှမ်းက လမ်းခွဲသွားခဲ့လေ သည်။

ဖိုးရှမ်းသည် ရသေ့ဝတ်သွားပြီး သီးခြားရသေ့ဂိုဏ်းတစ် ခု ထူထောင်ခဲ့လေသည်။

ဖုံးရှမ်းအား သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးက 'ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်
ဖုံးရှမ်း'ဟု အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။

သို့တိုင် . . .

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများကား ဖုံးရှမ်းသည် ထိုက်ယန်
ဂိုဏ်းကို စတင်ထူထောင်ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်၍ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်
တစ်ဦးဟု သဘောထားကြသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတိုင်းသည် ရသေ့ဂိုဏ်း ပိုင်နက်
အနီးပတ်ဝန်းကျင်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့လျှင် ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ် ဖုံးရှမ်း
ထံသို့ မဖြစ်မနေ သွားရောက်တွေ့ဆုံ ဝါရဝပြုကြလေသည်။

ဖုံးရှမ်းကလည်း ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်သည့်
ကိစ္စအဝဝကို သူ၏ကိစ္စဟု သဘောထားခဲ့လေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဖုံးရှမ်းတို့ လက်တွဲကာ ထိုက်
ယန်ဂိုဏ်းကို ထူထောင်ခဲ့စဉ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အခက်အခဲ
ပြဿနာများကိုလည်း အတူလက်တွဲ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ကြသည်
မဟုတ်ပါလား။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၌ရှိစဉ် ဖုံးရှမ်း ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည့် ပြဿ
နာတစ်ခုဖြစ်သော 'လူထူးဆန်းစီးယုဖုံး'၏ ကိစ္စသည် အထူး
ထင်ရှားခဲ့လေသည်။

လူထူးဆန်း

စီးအမျိုးအနွယ် ကျေးရွာ . . . ။

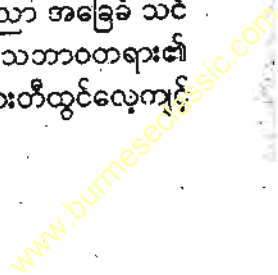
စီးအမျိုးအနွယ် ကျေးရွာသည် သာမန်လယ်သမား၊ ယာ
သမားများ နေထိုင်သော ကျေးရွာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုမထင်မရှား ကျေးရွာကလေးတစ်ရွာမှာ
စီးယုဖုံးဆို သူကြောင့် သိုင်းလောက၌ မသိသူ မရှိသလောက်
ထင်ရှားသည့် ကျေးရွာတစ်ရွာ ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

စီးယုဖုံးမှာ လယ်သမားတစ်ဦး၏သား ဖြစ်သည်။

သူသည် အခြားကလေးများနှင့် မတူဘဲ ငယ်စဉ်ကပင်
နယ်လှည့်သိုင်းသမားတစ်ဦးနှင့် ဆုံဆည်းမိကာ သိုင်းပညာကို
စိတ်ဝင်စားခဲ့လေသည်။

ထိုနယ်လှည့်သိုင်းဆရာထံမှ သိုင်းပညာ အခြေခံ သင်
ယူပြီး နောက်ပိုင်းတွင် မိမိပတ်ဝန်းကျင်မှ သဘာဝတရား၏
လျှို့ဝှက်ချက်များကိုအခြေခံပြီး သိုင်းကွက်များတီထွင်လေ့ကျင့်
ခဲ့သည်။

စီးယုလုံ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်မီ ထူးခြားသော သိုင်း
ပညာများ ရရှိခဲ့ပြီး သိုင်းလောကသို့ ဆင်းကာ ကျင်လည်ကျက်
စားတော့သည်။

သိုင်းလောကတစ်ခု လှည့်လည်ကာ သိုင်းပညာရပ်များ
ကို ဆက်လက်လေ့လာခဲ့ပြီး အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်
နီးပါး ရှိလာသောအခါ ထင်ရှားသော သိုင်းသမားကြီးဘဝ
ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

စီးယုဖုံးသည် သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်ရင်း ငှက်ဝါ
တောင်မှ မူကျင်းဆိုသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်
ကျခဲ့ပြီး စီးမျိုးနွယ် ကျေးရွာ၌ ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်ခဲ့သည်။

စီးယုဖုံးနှင့် မူကျင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံတွင် 'စီးလျှံ'ဆိုသော
သမီးလေးတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့လေသည်။

စီးယုဖုံးမှာ ဇနီး၊ သမီးနှင့်အတူ ဘဝပြည့်စုံပြီဟု
သဘောထားနေချိန်မှာပင် ဇနီးသည်မူကျင်းမှာ ရောဂါဝေဒနာ
တစ်မျိုး စွဲကပ်ခံစားရပြီး တစ်နှစ်ခန့် အကြာတွင် ကွယ်လွန်သွား
ခဲ့လေသည်။

ဤတွင် စီးယုဖုံးလည်း အရွှေ့တစ်ပိုင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေတော့
သည်။ စီးယုဖုံးသည် သမီးလေး 'စီးလျှံ'အား အိမ်ထိန်းအမျိုး
သမီးကြီးနှင့် အပ်နှံကာ အိမ်ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

စီးယုဖုံးသည် စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်
သွားရင်း

သိုင်းလောကသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားခဲ့လေသည်။

ထိုနောက်...
သိုင်းလောက၌ ထင်ရာစိုင်းရင်း နာမည်ပျက်ခဲ့လေ
တော့သည်။

စီးယုဖုံးက သဘာဝတရားကို အခြေခံကာ တီထွင်ထား
သော သိုင်းပညာဖြင့် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့
လေသည်။

ဇနီးသည် ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် သူ၏စိတ်များ
ဝဏာမငြိမ် ဖြစ်ကာ တစ်ခါတစ်ရံ လူကောင်း တစ်ခါတစ်ရံ
လူဆိုးကဲ့သို့ ပြုမူဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်လာသည်။

သို့ဖြင့်...
စီးယုဖုံးသည် လူထူးဆန်းတစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်ခံခဲ့
ရလေတော့သည်။

တစ်နေ့...
စီးယုဖုံးက ကျန်းပေနယ်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီး မလျှံဆို
သည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့သည်။

မလျှံနှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် စီးယုဖုံး၏ဘဝ ပြောင်း
လဲသွားခဲ့ရပြန်လေတော့သည်။

ကျန်းပေ့နယ်...။

ကျန်းပေ့နယ်သည် သာယာလှပသော နယ်မြေတစ်ခု ဖြစ်သည်။ စီးယုဖုံးက ခြေဦးတည့်ရာသွားရင်း ကျန်းပေ့နယ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ပြဿနာတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

ကျန်းပေ့မြို့...။

ကျန်းပေ့မြို့သည် ကျန်းပေ့နယ်၏ မြို့တော်ကြီး ဖြစ်သည်။ မြို့တော်ကြီး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ နေ့ကောညပါ စည်ကားသိုက်မြိုက်လျက် ရှိပေသည်။

စီးယုဖုံး ရောက်လာချိန်၌ မြို့ထဲ၌ သိုင်းသမားများ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

စီးယုဖုံး ပြုံးမိသည်။

“သည်လောက် ဝေးလံသီခေါင်တဲ့ အရပ်ဒေသမှာ တောင် သိုင်းသမားတွေကို တွေ့နေရတယ်၊ အတော်သဘောကျစရာ ကောင်းတာပဲ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။ ထိုစဉ်...။

“အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ၊ ခင်ဗျားပဲ သည်စကားမျိုး ပြောတတ်တယ်”

ဟူသော စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

စီးယုဖုံး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့လိုပင် လမ်းသွားလမ်းလာတစ်ဦးက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ ထိုလူမှာ အဝါရောင်ဝတ်ထားပြီး ခါး၌ဓားတလက်ချိတ် ဆွဲထား

သဖြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေ၏။ စီးယုဖုံးက ထိုလူအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ပြီး

“ကျုပ်စကားက အံ့ဩစရာကောင်းနေတယ် ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်၏။ ထိုလူက...။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ သိုင်းလောကသားတွေ ရောက်တဲ့ နေရာတိုင်းမှာ သွေးထွက်သံယို တိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်တတ်ကြတာ ခင်ဗျား မသိဘူးလား၊ ဒါသဘောကျစရာကောင်းတဲ့ ကိစ္စလား”

စီးယုဖုံး မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

“သည်မှာ ပြဿနာတစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောလားဗျ”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူက...။

“သေချာတာပေါ့၊ ကျန်းပေ့ဂိုဏ်းက ကျန်းပေ့နယ်ထဲ မှာရှိတဲ့ သိုင်းအဖွဲ့တွေ၊ သိုင်းသမားတွေအားလုံး သူတို့ကို သစ္စာခံရမယ်လို့ ကြေညာထားတယ်လေ”

“ဪ”

“သိုင်းသမားဆိုတာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်ကြသူ တွေချည်းပဲ၊ သူတပါးဩဇာ မခံချင်ကြဘူးဆိုတော့ ကျန်းပေ့ဂိုဏ်း နဲ့ ပြဿနာ ဖြစ်တော့တာပေါ့၊ ကျန်းပေ့ဂိုဏ်းကလည်း သူတို့ကို သစ္စာမခံချင်တဲ့လူတွေ လာပြီး ဖြေရှင်းနိုင်တယ်လို့ ကျေညာထားတယ်၊ တစ်လအတွင်း လာပြီး မဖြေရှင်းရင် သူတို့ရဲ့ သစ္စာ ခံအဖြစ် သတ်မှတ်မယ်၊ ဒါမှ မကုတ်ရင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်

ခြင်းခံရမယ်လို့ ထပ်ပြီး ကြေညာထားတယ်ဗျ”

စီးယုဖုံးက... .

“ကျန်းပေ့ဂိုဏ်းက အတော်မောက်မာနေတာကိုး”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူက... .

“သူတို့ မောက်မာနိုင်မှာပေါ့၊ တိုင်းတပါးသားတွေက နောက်ကွယ်ကနေ လျှို့ဝှက်ကူညီထောက်ပံ့ပေးနေကြတယ်လေ”

“တိုင်းတပါးသားတွေ”

“ဟုတ်တယ်”

စီးယုဖုံး အံ့ဩသွားပြန်သည်။

“တိုင်းတပါးသားတွေ ဘယ်က ဘယ်လို ပါလာကြတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူက... .

“ခင်ဗျား ဒါတွေ မသိဘူးလား”

“နန်းတွင်းအခြေအနေတွေ ရှုပ်ထွေးနေတာလား”

“ဟောဗျာ”

စီးယုဖုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားခြင်းကြောင့် အဝါရောင်ဝတ်ထားသူက... .

“ခင်ဗျား ဘာဖြစ်သွားပြန်တာလဲ”

စီးယုဖုံး ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့မှ တိုင်းတပါးသားတွေကော နန်းတွင်းအရှုပ်အထွေးတွေ အကြောင်းပါ ကြားနေရလို့ပါဗျာ”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူ ပြုံးလိုက်လေသည်။

“အင်း... . တိုင်းပြည် အခြေအနေကို သတိမထားမိသူတွေ အများကြီး ရှိနေတာပဲ၊ ခင်ဗျား ဘာမှမသိတာ မဆန်းပါဘူးလေ၊ ကျုပ်တို့ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကတော့ အများပြည်သူအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ရင်း သိုင်းလောက အခြေအနေကော တိုင်းပြည်အခြေအနေကိုပါ မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေတာဆိုတော့ ထူးခြားတဲ့ အခြေအနေတွေကို သိနေတာ မဆန်းပါဘူးလေ”

စီးယုဖုံးက... .

“ခင်ဗျားဟာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက လူတစ်ယောက်ကိုး”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားသိအောင် ပြောပြပါမယ်၊ နန်းတွင်းမှာ ဘုရင်မင်းမြတ် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းပြီး ကောင်းစွာစီမံအုပ်ချုပ်မှု မလုပ်နိုင်တော့ တောင်နန်းစံ ဒေဝီမိဖုရားကြီးရဲ့ သားကို ထီးနန်းအပ်ပြီး မြောက်နန်းစံ ဒေဝီရဲ့သားကို အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းခဲ့တယ်လေ”

“ဆက်ပါဦးဗျာ”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူက စကားဆက်လိုက်သည်။

“ပြဿနာ ရှိနေတာက တောင်နန်းစံ ဒေဝီရဲ့သားဟာ အရည်အချင်း မရှိတဲ့ ရူးပေါပေါမင်းသား ဖြစ်ပြီး မြောက်နန်းစံ ဖိမုရားရဲ့သားတော်လေးကတော့ အရည်အချင်း ရှိသူ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူဟာ အိမ်ရှေ့စံမင်းသားလေး ဘဝမှာပဲ နေရလိမ့်မယ်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံပိုင်ခွင့် မရှိဘူးလေ၊ သည်မှာပဲ တောင်နန်းစံ ဒေဝီရဲ့ လူတွေက တစ်

ဘက် မြောက်နန်းစံဒေဝီရဲ့ လူတွေက တစ်ဘက် အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်လာခဲ့တာပေါ့”

စီးယုဖုံးက. . .

“ဒါ နန်းတွင်း အရှုပ်အထွေးဆိုပါတော့?”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ နန်းတွင်းအရှုပ်အထွေးရဲ့ နောက် ဆက်တွဲ ပြဿနာကတော့ တိုင်းတပါးသားတွေက အခွင့် ကောင်းယူပြီး ကျူးကျော်ဖို့ ကြံသည်ကြီးစားလာကြတာပဲ”

“ဪ သည်လိုကိုး”

“တိုင်းတပါးသားတွေက သူတို့ အသုံးချလို့ ရမယ့် မြို့ စားနယ်စားတွေကို မက်လုံးအမျိုးမျိုးပေးပြီး စည်းရုံးသိမ်းသွင်း တယ်၊ တစ်ခါ သိုင်းလောကသားတွေဘက် များဦးလှည့်တယ်”

စီးယုဖုံး လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ကျုပ်သဘောပေါက်ပြီ၊ မြို့စားနယ်စားတွေ၊ သိုင်းလော ကသားတွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီး အခြေခံအင်အား အညံ ဆောက်ထားမယ်၊ ပြီးလို့ အခွင့်အရေး ရပြီဆိုတာနဲ့ ကျူးကျော် သိမ်းပိုက်ကြမယ်ဆိုပါတော့ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူက. . .

“တိုင်းတပါးသားတွေ အတော် ခြေလှမ်းသွက်နေကြ တာ၊ ကျန်းပေဂိုဏ်း သူတို့ရဲ့ ဩဇာခံ ဖြစ်သွားတာကို ကြည့်ရင် သူတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အောင်မြင်နေပြီလို့ ပြောနိုင်တယ်၊ ကျုပ်က ကျန်းပေဂိုဏ်း ထင်တိုင်းကျနေတာကို လက်ပိုက်ကြည့် မနေနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားကော”

စီးယုဖုံးက. . .

“နေဦး ကျုပ်မေးစရာ ရှိသေးတယ်”

“ခင်ဗျား ဘာမေးမလို့လဲ”

“သည်မြို့မှာ သိုင်းလောကသားတွေ ခြေရှုပ်နေကြတာ ကျန်းပေဂိုဏ်းကို တိုက်ခိုက်ဖို့လားဗျ”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“လှုပ်ရှားနေကြတာ အများကြီးပဲ၊ လူကောင်းတွေကော သစ္စာဖောက်တွေပါ ရောထွေးနေတာ၊ ခုချိန်မှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်မချရဘူး”

စီးယုဖုံး ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကိုကော စိတ်ချသလား၊ ကျုပ်က သစ္စာဖောက် ဖြစ်နေရင်ကော”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကသာ သစ္စာဖောက် ဖြစ်နေရင် ကျုပ် လူက ခတ် ညံ့သွားတယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့၊ ကဲ. . ကျုပ်သွားတော့မယ်”

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာထွက်သွား၏။ စီးယု ဖုံးက ထိုလူ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ဝေး ကြည့်နေပြီးမှ. .

“အင်း. . ငါလည်း ကျန်းပေဂိုဏ်းကို သွားပြီး အခြေ အနေ ကြည့်ဦးမယ်”

ဟု ရေရွတ်ကာ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် လှမ်းထွက်သွားလေ တော့သည်။

ဖူးစာ

ကျန်းပေဂိုဏ်း . . . ။

ကျန်းပေဂိုဏ်းသည် မြို့တောင်ဘက်ရှိ တောအုပ်တစ်ခု အတွင်း၌ တည်ရှိလေသည်။

စီးယုဖုံး ရောက်ရှိသွားသောအခါ ကျန်းပေဂိုဏ်း အဆောက်အဦးကြီးရှေ့၌ သိုင်းသမားများ စုရုံးစေ့စပ်နေကြ သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

စီးယုဖုံးက အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်၏။

ယခု . . .

ရောက်ရှိလာကြသော သိုင်းသမားများသည် ကျန်းပေ ဂိုဏ်း၏ ကြေညာချက်ကို မကျေနပ်၍ စာရင်းစွင်းရန် လာခဲ့ကြ သူများ ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းသမားများမှာ လူနှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ရှိလေသည်။

အသက်ကြီးသူ ငယ်ရွယ်သူ၊ ယောက်ျား မိန်းမ လူကြီး လူငယ်အရွယ် စုံလင်စွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

စီးယုဖုံး အကဲခတ်ရင်း မမျှော်လင့်ဘဲ လူသုံးယောက် ကို သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသားနှစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးမှာ အစိမ်းရောင်ဝတ်ထားပြီး ကျောပေါ်၌ ဓားတစ်လက် ပိုးထား၏။

အမျိုးသားနှစ်ယောက်က အညှို့ရောင်အင်္ကျီစုံညီများ ဝတ်ဆင်ထားကြပြီး ဓား၊ လှံ လက်နက်တိုင်ဆောင်ထားကြခြင်း မရှိချေ။

စီးယုဖုံးက . . .

“သိုင်းသမား ဖြစ်ပြီး လက်နက်ဆောင်မထားကြဘူးဆို တော့ လက်နက်ပုန်း အသုံးပြုကြသူတွေပဲ ဖြစ်မယ်”

စီးယုဖုံးသည် လက်နက်ပုန်း အသုံးပြုသူများအား သဘောကျလှလည် မဟုတ်ပါ။

သတ္တိနည်းပြီး အခွက်ကင်းမဲ့သူများဟု သတ်မှတ်ထား ပြီး ဆက်ဆံခြင်း မပြုခဲ့ချေ။

သို့သော် . . .

ယခုတစ်ကြိမ်၌ လက်နက်ပုန်း အသုံးပြုသူနှစ်ဦးနှင့်အ တွဲဖိုနေသော အမျိုးသမီးအား စိတ်ဝင်စားသွားမိလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ ရုပ်ညစ်ရှုပ်က ချောမောလှပသူ ဖြစ် လေသည်။ သူမသည် ကွယ်လွန်သွားသော ဝန်းသည်နှင့် ရုပ်ချင်း ဆင်လှသည်ဟုလည်း တွေးကာ စိတ်ဝင်စားသွားခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

စီးယုဖုံး အကဲခတ်ကြည့်နေစဉ် အမျိုးသမီးက လှည့်ကြည့်လာရာ မျက်လုံးချင်း ဆုံမိလိုက်ရလေသည်။

စီးယုဖုံးက စိုက်ကြည့်နေသဖြင့် အမျိုးသမီး မျက်ကုပ်သွားပြီး ချက်ချင်းတစ်ဘက်သို့ မျက်နှာလွှဲထားလိုက်ရာ စီးယုဖုံး ပြုံးလိုက်မိလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် . . .

“ကျန်းပေဂိုဏ်းကို လာဝံတာ နည်းတဲ့သတ္တိ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ရဲကောင်းတွေကို ချီးကျူးပါတယ်”

စကားသံနှင့်အတူ ကျန်းပေဂိုဏ်း အဆောက်အဦးကြီး အတွင်းမှ အဘိုးအိုတစ်ယောက်က အခြွေအရံများနှင့်အတူ ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုအဘိုးအိုမှာ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်သည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်၏ ယာဘက်ရှိ လူဝကြီးမှာ လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်လေသည်။

ဝဲဘက်၌ကား တိုင်းတပါးသား သုံးယောက်ရှိနေ၏။

ကျန်းပေဂိုဏ်းသည် တိုင်းတပါးသားများနှင့် ဆက်သွယ်ပူးပေါင်းနေကြောင်း ထင်ရှားနေပါတော့သည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် ထွက်လာသည်နှင့် သိုင်းသမားများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်က . . .

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး . . . ကျန်းပေဂိုဏ်းရဲ့ ကြေညာချက်ကို ရုပ်သိမ်းဖို့ ကျုပ် ဆွေချူး က ကောင်းဆိုပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင် အခြားသိုင်းသမားများကလည်း . . .

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်”

“ကြေညာချက်ကို ရုပ်သိမ်းပါ”

“ကျန်းပေဂိုဏ်း ထင်ရာစိုင်းလို့ မရဘူးဗျို့”

တစ်ယောက်တစ်ခွန်း အော်ပြောလိုက်ကြလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ကျန်းပေဂိုဏ်းဟာ ကျန်းပေနယ်ရဲ့ အကျိုးကိုရေခွ

ပြီးတစ်နယ်လုံးမှာ ရှိနေတဲ့ သိုင်းလောကသားတွေကို ဦးဆောင်သွားဖို့ စီစဉ်ထားတဲ့ကိစ္စကို လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုရင် သိုင်းလောကစည်းကမ်းအတိုင်း ဖြေရှင်းလို့ ရပါတယ်”

ပြတ်ပြတ်သားသား စိန်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ကျန်းပေနယ်မှ နာမည်ကျော် သိုင်းသမားဆွေချူး ခံမြင်းသွားလေသည်။

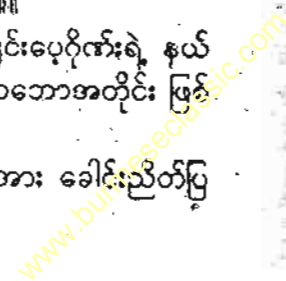
“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်က ကျန်းပေဂိုဏ်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မယ်၊

ကျုပ် ရှုံးသွားရင် ကြိုက်သလို စီရင်နိုင်တယ်၊ ကျုပ် အနိုင်ရရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကြေညာချက်ကို ရုပ်သိမ်းပေးရမယ်”

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် လက်ခံလိုက်၏။

“စိတ်ချ၊ မင်းကသာ ကျုပ်တို့ ကျန်းပေဂိုဏ်းရဲ့ နယ်ခြားမိတ်ဆွေကို နိုင်အောင်တိုက်ပါ၊ မင်းသဘောအတိုင်း ဖြစ်စေရမယ်”

သူက နယ်ခြားမှ လူသားယောက်အား ခေါင်းညိတ်ပြ

၉၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လိုက်၏။ တိုင်းတပါးသား သုံးယောက်အနက် တစ်ယောက်က ရွှေသို့ လှမ်းထွက်လာပြီး ဆွေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။ သူက လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

ဆွေမျိုးအား စတင်တိုက်ခိုက်ပါဆိုသည့် သဘော ဖြစ်လေသည်။ ဆွေမျိုး အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“မျိုးမစစ်ကောင် သေဖို့သာ ပြင်ထား”

အော်ငေါက်ရင်း ဓားတစ်လက်ဆွဲကာ ပြေးဝင်တိုက် ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဆွေမျိုးက အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ် သည်။

သူ၏လက်ချက်ဖြင့် နယ်ခြားသိုင်းသမား လဲကျသွား မည် ထင်ရလေသည်။

သို့သော် နယ်ခြားသိုင်းသမားသည် ဆွေမျိုး၏ဓား ချက်များကို ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်းပြီး ရွှေတိုး၍ လူချင်းပူး ကပ်ကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဆွေမျိုး၏ လက်ထဲမှဓားကို လုယူကာ ထိုဓားဖြင့်ပင် ဆွေမျိုးအား ခုတ်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အလွန်လျင်မြန်စွာ ဖြစ်ပျက်သွားခြင်းပင်... .

“ဟာ”

ဆွေမျိုး စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သော ဓားချက်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး သွေး ချင်းချင်း နှိပ်သွားပြီး ခြေပေါ် ဝှန်းခနဲ လဲကျ အသက်ပျောက်

သွားလေတော့သည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

ကျန်းပေသိုင်းသမားများ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားကြ လေသည်။

“ဟား... ဟား... ဟား”

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက် လေသည်။

“ကဲ... တယ်သူကများ ကျုပ်ရဲ့ ကြေညာချက်ကို ရွတ် သိမ်းပေးစေချင်သေးသလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

ကျန်းပေသိုင်းသမားများလည်း ဒေါသထွက်ကာ... .

“ခင်ဗျား ထင်ရာစိုင်းလို့ မရဘူး”

“ကျုပ်တို့ လက်မခံဘူး”

“တိုက်ကြဟေ့”

ညာသံများပေးကာ တခဲနက် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေ သည်။ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ် လူဝ တြီးတို့က နောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

“ယား”

နယ်ခြားသိုင်းသမား သုံးယောက် ဦးဆောင်ကာ ကျန်း ပေဂိုဏ်းသားများက သိုင်းသမားများအား ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် လိုက်ကြလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်း အဆောက်အဦးကြီးရှေ့၌ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။

နယ်ခြားသိုင်းသမား သုံးယောက်မှာ သိုင်းပညာ မခေသည့်အပြင် အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူများလည်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

သူတို့သည် ကြာပွတ်များ၊ ဓားကောက်များ အသုံးပြုကာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော သိုင်းကွက်များ အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြရာ . . .

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ သိုင်းသမားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

စီးယုဖုံး မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

“နယ်ခြားသိုင်းသမားတွေက အတော့်ကို ရမ်းကားနေကြပါလား”

ထိုစဉ် သူစိတ်ဝင်စားခဲ့သော အမျိုးသမီး၏ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

အမျိုးသမီးက သူမ၏အဖော်နှစ်ယောက်ကို ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“အစ်ကိုကြီးကျင်းစန်းယန်၊ အစ်ကိုကြီးရွှေဖန်း၊ သူတို့က အတော့်ကို မောက်မာနေကြတယ်၊ ကျွန်မတို့ ဆုံးမလိုက်ရင်

မကောင်းဘူးလား”

ကျင်းစန်းယန်နှင့် ရွှေဖန်းဆိုသူတို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ကျင်းစန်းယန်က . . .

“ညီမလေးမလျှံ၊ ကျုပ် တစ်ခု ပြောချင်တယ်”

ချောမောသော အမျိုးသမီးမလျှံက . . .

“ပြောပါ အစ်ကိုကြီး”

ကျင်းစန်းယန်က . . .

“ကျန်းပေဂိုဏ်းက နယ်ခြားက လူတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းပြီး အတော့်ကို တိုးတက်ကြီးပွားနေပြီ”

ရွှေဖန်းဆိုသူကလည်း ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ညီမလေး၊ ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ သိုင်းပညာကို အသုံးပြုပြီး ဘဝတိုးတက်ရာလမ်းကြောင်းကို ရှာဖွေရမယ်လို့ ညီမလေးပဲ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

ကျင်းစန်းယန်က . . .

“ကျန်းပေဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းလိုက်ရင် သည်နယ်မှာ တျှပ်တို့ အောင်မြင်ကျော်ကြားလာမယ်ဆိုပြီး လာခဲ့ကြတာ၊ အခုစဉ်းစားကြည့်တော့ ကျန်းပေဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းတာထက် သူတို့နဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့လိုက်တာက ပိုပြီး အကျိုးကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်းမယ့်သဘော ရှိနေတယ်”

ရွှေဖန်းက . . .

“ညီမလေးမလျှံ၊ မင်း ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

၁၀၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ချောမောသော အမျိုးသမီးမုလှ တွေဝေသွားလေသည်။

စီးယုန်းသည် သူတို့ ပြောဆိုနေကြသည့် စကားများကြားလျှင် ပင့်သက်ရှိက်လိုက်မိလေသည်။

မုလှတို့ သုံးယောက်မှာ မိမိတို့၏ ဘဝတိုးတက်ရေးကို အဓိကထားသူများ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွား၏။

စီးယုန်း သဘောမကျသလို ဖြစ်သွားသော်လည်း မုလှကို မြင်မြင်ချင်း သဘောကျနေပြီ ဖြစ်ရာ အပြစ်မမြင်နိုင်ပါတော့ချေ။

ထိုစဉ် . . .

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းအား မကျေမနပ် ဖြစ်နေသော သိုင်းသမားများမှာ နယ်ခြားသိုင်းသမား သုံးယောက်၏ လက်ချက်မိရာ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

မုလှက ကျင်းစန်းယန်နှင့် ရှဲ့ဖန်းတို့အား ပြောလိုက်၏။

“ကျွန်မတို့က သည်အတိုင်း လက်တွဲဖို့ သွားပြောမယ်ဆိုရင် ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က အထင်သေးပြီး မတူသလို မတန်သလို ဆက်ဆံလိမ့်မယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ အစွမ်းအစကို နည်းနည်းပါး

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၀၃

ပါးလောက် ထုတ်ဖော်ပြသလိုက်ဦးမှ ဖြစ်မှာပေါ့”

ရှဲ့ဖန်းက . . .

“ညီမမုလှက . . .”

သူ၏စကားမဆုံးမီ မုလှက မြေပေါ်ခြေဆောင်ကာ တိုက်ပွဲထဲ ခုန်ဝင်သွားလေသည်။ ကျင်းစန်းယန်နှင့် ရှဲ့ဖန်းတို့ အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြ၏။ ထို့နောက် . . .

“ဟိတ်”

“ယား”

ညာသံများပေးကာ တိုက်ပွဲထဲ ခုန်ဝင်လိုက်ကြလေတော့သည်။ စီးယုန်း စိတ်လှုပ်ရှားသွား၏။

မုလှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်သွား၏။

ထို့ကြောင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ . . .

“ခြွမ်း”

မားဆွဲထုတ်ကာ တိုက်ပွဲထဲ ခုန်ဝင်လိုက်လေတော့သည်။

တိုက်ပွဲမှာ တဖြည်းဖြည်း အရှိန်လျော့ကျသွားလေသည်။

နယ်ခြား သိုင်းသမား သုံးယောက်၏ လက်ချက်ဖြင့် သိုင်းလောကသားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျအထိ

၁၀၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

နာသွားသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က သဘောကျစွာ ရယ်မောနေ၏။
ထိုအချိန်မှာပင် . . .

“ကျုပ်ရဲ့ လက်ဝါးကို ကြည့်ထား”

ရဲ့ဖန်းက နယ်ခြား သိုင်းသမား တစ်ယောက်အား တိုက်
ခိုက်လိုက်သကဲ့သို့ ကျင်းစန်းယန်ကလည်း . . .

“ခေးကြည့်ထား”

အခြားနယ်ခြား သိုင်းသမား တစ်ယောက်အား တိုက်
ခိုက်လိုက်လေသည်။

မှလျှံကမူ . . .

“ရှောင်နိုင်ရင် ရှောင်လိုက်စမ်း”

ကျန်နယ်ခြား သိုင်းသမားအား တိုက်ခိုက်လိုက်၏။
သုံးယောက်သား လူချင်းခွဲကာ နယ်ခြား သိုင်းသမား
သုံးယောက်အား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရဲ့ဖန်း၏သိုင်းက လက်ဝါးသိုင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏လက်ဝါးရိုက်ချက်များက လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုရှိ
လေသည်။

ထို့ကြောင့် နယ်ခြားသိုင်းသမား ကယုာကယာ နောက်
ဆုတ်သွားပြီး . . .

“ခင်ဗျားရဲ့ လက်ဝါးသိုင်း မဆိုးဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရဲ့ဖန်း ရယ်မာလိုက်သည်။

သွေးသိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၀၅

“ကျုပ်က အဆိပ်အသုံးပြုပြီး အဆိပ်လက်ဝါးသိုင်း
အဖြစ် ပြောင်းလဲဖို့ ရည်စူးထားတာလေ၊ တစ်နေ့ ကျုပ်ဟာ
လူတိုင်းကြောက်ရတဲ့ အဆိပ်လက်ဝါး သိုင်းသမား ဖြစ်လာရမှာ
ပေါ့”

ထို့နောက် နယ်ခြား သိုင်းသမားအား လက်ဝါးသိုင်းဖြင့်
ဆက်လက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းယန်ကမူ ဝက်ပါသဖွယ် ရှုပ်ထွေးပွေလီသော
ခားကွက်များကို အသုံးပြုကာ သူနှင့် ရင်ဆိုင်နေသော နယ်ခြား
သိုင်းသမားအား တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

မှလျှံကမူ . . .

“ရှောင်နိုင်ရင် ရှောင်ပေတော့”

လက်နက်ပုန်းကလေးများဖြင့် သူမ၏ပြိုင်ဘက်ကို ပစ်
ခတ်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သုံးယောက်သား အစွမ်းပြလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် . . .

“ရပ်လိုက်”

ခုန်ဝင်လာသော စီးယုမုံးအား ကျန်းပေလက်ထောက်
ဂိုဏ်းချုပ်က ဆီးကြိုဟန့်တားလိုက်၏။

ကျန်းပေနယ်မှ သိုင်းသမားများမှာ သေသူသေ ဒဏ်ရာ
ရသူရဖြင့် အထိနာသွားရကာ ဆက်၍ မတိုက်ခိုက်ဝံ့ကြတော့ဘဲ
နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းသွားကြတော့သည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်း အဘဏ္ဍာအညီးကြီးရှေ့၌ စီးယုမုံးနှင့်

၁၀၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မုလျှံတို့ သုံးယောက်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က...

“ဟေ့... ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

ဟု ငေါက်လိုက်လျှင်...

“ယား”

“တိုက်ကြဟေ့”

“မလွတ်စေနဲ့”

ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများက မုလျှံတို့ သုံးယောက်နှင့် စီးယူ
ဖုံးတို့အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာပြန်တော့သည်။

ကျင်းစန်းယန်နှင့် ရဲ့ဖန်းတို့ကလည်း ဖိ၍ တိုက်ခိုက်

လိုက်ကြရာ...

“ပုန်း”

“အား”

နယ်ခြား သိုင်းသမား နှစ်ယောက် ဒဏ်ရာကိုယ်စီရကာ

လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

ထို့အတူ...

“အမယ်လေး”

မုလျှံ၏ လက်နက်ပုန်းများ ထိမှန်သွားသည့် နယ်ခြား
သိုင်းသမားလည်း မြေပေါ်လဲကျသွားတော့သည်။

မုလျှံတို့ သုံးယောက်က နယ်ခြား သိုင်းသမားများကို
အနိုင်ယူလိုက်သကဲ့သို့...

“ပုန်း”

“အား”

စီးယူဖုံး၏ လက်ချက်ဖြင့် လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ် လူဝ
ကြီးလည်း လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

စီးယူဖုံးက ပြေးဝင်လာကြသည့် ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများ
အား ဆက်လက်တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားတော့သည်။

အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိလျှင်...

“ရပ်လိုက်”

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က ဟန့်တားလိုက်လေသည်။
စီးယူဖုံးနှင့် မုလျှံတို့ သုံးယောက် နောက်ဆုတ်လိုက်ကြ

လေသည်။ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က...

“မိတ်ဆွေတို့ဟာ တကယ့် သူ့ရဲကောင်းတွေပါပဲ၊ ကျုပ်
က ကျန်းပေဂိုဏ်းရဲ့ ကြေညာချက်ကို ပြန်ပြီး ရုပ်သိမ်းပေးပါမယ်၊

ကျေနပ်ကြတယ် မဟုတ်လား”

စီးယူဖုံး ပြုံးလိုက်သည်။ ရဲ့ဖန်းက...

“ကျုပ်တို့ အသာစီးရလိုက်ပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကျန်းပေဂိုဏ်း
ချုပ်နဲ့ ဆက်ဆံဖို့ အချိန်ယူရဦးမယ်၊ ဒါကြောင့် သွားကြတာ
ကောင်းမယ်”

၁၀၈ ❖ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

ဟု ပြောကာ ကျင်းစန်းယန်နှင့်အတူ ထွက်သွားလေသည်။ မုလျှံက စီးယုဖုံးကို ကြည့်ကာ...

“ရှင်ကော”

ဟု မေး၏။ စီးယုဖုံးက...

“သွားကြတာပေါ့”

ဟု ပြောကာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်အား နောက်များမှ တွေ့ကြဦးမည်ဟု ပြောကာ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

စားသောက်ဆိုင်လေးတဆိုင်...။

ထိုစားသောက်ဆိုင်လေး၌ စီးယုဖုံးနှင့် မုလျှံတို့ ရောက်ရှိကာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်ပြီး စားသောက်နေကြလေသည်။

မုလျှံက...

“ရှင်က အခုမှ ကျန်းပေနယ်ကို ရောက်လာတာလား”

ဟု မေးသည်။

စီးယုဖုံးက...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ဇနီးသည် ကွယ်လွန်သွားလို့ သမီးလေးကို အထိန်းတော်နဲ့အပ်ပြီး စိတ်ပြေလက်ပျောက် လျှောက်သွားရင်း သည်ကို ရောက်လာတာ”

သူ၏အကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၈) ❖ ၁၀၉

မုလျှံက...

“ရှင်အဖြစ်က စိတ်မကောင်းစရာဘဲကိုး၊ အင်း ကျွန်မလည်း သိုင်းလောကထဲ သွားချင်နေတာ၊ ကျွန်မအဖေက ကျန်းခာရေးသိပ်မကောင်းတော့ သည်နယ်က ထွက်သွားလို့ မရဘူးဖြစ်နေတာ”

စီးယုဖုံးက...

“ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က ရွှန်းနိမ့်သွားတာကို သဘောကျမယ် မထင်ဘူး၊ ညီမတို့ သုံးယောက်က လွဲရင် တခြားလူတွေကို သူ့ဂရုစိုက်ပုံမရဘူး”

မုလျှံက...

“မှန်တာပေါ့ရှင်၊ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်ဟာ အတ္တသမားပဲ၊ သူ့ရဲ့ကိုယ်ကျိုးကို ကြည့်ပြီး တိုင်းတပါးသားတွေနဲ့ ပူးပေါင်းနေတာ၊ အင်း... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူဆိုတာ ကိုယ့်ဘဝကြီးပွားတိုးတက်အောင်မြင်ရေးအတွက် ကြိုးစားရမှာပါပဲလေ၊ သူ့ကို အပြစ်မပြောချင်ပါဘူး”

စီးယုဖုံးက...

“ညီမရဲ့မိတ်ဆွေ နှစ်ယောက်က ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ မိတ်ဖွဲ့မယ်လို့ ပြောသံကြားတယ်”

မုလျှံက...

“မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုချိန်မှာတော့ ဖြစ်နိုင်တော့မှာမဟုတ်ပါဘူး”

စီးယုဖုံးက...

၁၁၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မုလှဲ့က...

“ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်ဟာ ကျွန်မတို့ကို ရန်သူလို သတ်မှတ်လိုက်ပြီလေ၊ ကျွန်မတို့ကြောင့် သူ့အရှက်ကွဲခဲ့ရတာပဲ မဟုတ်လား”

စီးယုဖုံးက...

“ဒါဆိုရင် ညီမ သတိထားနေမှ ဖြစ်မယ်၊ တိုင်းတပါးသားတွေက ကျန်းပေဂိုဏ်းကို ထောက်ခံအားပေးကြမှာဆိုတော့ အန္တရာယ်များတယ်”

မုလှဲ့က...

“အခုလို သတိပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ကျန်းပေဂိုဏ်းရဲ့ အန္တရာယ် မသေးဘူးဆိုတာ မှန်ပါတယ်၊ တိုင်းတပါးသား သိုင်းသမားတွေ အလုံးအရင်းနဲ့ ရောက်လာရင် ကျွန်မတို့လည်း ဘာမှတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ညီမ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိရင် စီးမျိုးနွယ် ကျေးရွာကို လာခဲ့ပါ၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲမျိုးကိုမဆို ကျုပ်ကူညီဖြေရှင်းပေးပါမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

စီးယုဖုံးနှင့် မုလှဲ့တို့ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။ နှစ်ယောက်သား ပြန်လည်တွေ့ဆုံကြမည်ဟု သဘောတူကာ လမ်းခွဲလိုက်ကြလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၁) ❖ ၁၁၁

ပညာရှင်

စီးယုဖုံးသည် ကျန်းပေနယ်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

မုလှဲ့နှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။ စီးယုဖုံး ခရီးနှင့်လာရင်း ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း ပိုင်နက်ထဲသို့ ရောက်လာသောအခါ ကျန်းပေနယ်၌ တွေ့ခဲ့ရသော အဝါရောင်ဝတ်ထားသူကို ပြန်လည်သတိရလာလေသည်။

ထိုလူက ကျန်းပေဂိုဏ်း၏ မတရားမှုနှင့် တိုင်းတပါးသားတို့နှင့် ဆက်သွယ်သည့်ကိစ္စကို ပြောပြသွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းဟာ ကျန်းပေဂိုဏ်းကို ဆုံးမဖို့ အစီအစဉ် တစ်ခုခုတော့ ရှိမှာ သေချာတယ်”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသည် အများအကျိုး ဆောင်ရွက်နေသော ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာသည်လည်း မျိုးကျူးခံရ၏။

၁၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စီးယုဖုံးသည် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာကို လေ့လာ လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့ဖြင့် ထိုက်ယန်တောင်ပေါ်သို့ တက်ကာ ထိုက်ယန် ဂိုဏ်းချုပ်အား စိန်ခေါ်လိုက်လေတော့သည်။

* * *

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်၏ မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက် နေ၏။

သတင်းလာပို့သော ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားကို ကြည့်ကာ “လူထူးဆန်းစီးယုဖုံးက သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ရောက် လာတယ် ဟုတ်လား”

ဂိုဏ်းသားက . . .

“ဟုတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

“ငါတို့ တောင်ပေါ်က တာဝန်ရှိတဲ့ လူတွေကော”

“လူထူးဆန်းစီးယုဖုံးကို ဟန့်တားနေကြပါတယ် ဂိုဏ်း ချုပ်ကြီး”

“ကောင်းတယ် . . . ကောင်းတယ်”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ် လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် . . .

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး . . . ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၁၃

ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် ပြေးလွှားရောက်ရှိလာလေ သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်က . . .

“မင်း ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲ”

ဂိုဏ်းသားက . . .

“လူထူးဆန်းစီးယုဖုံးကို တားဆီးလို့ မရပါဘူး၊ သူက တောင်ပေါ်ကို ရောက်လာပါပြီ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တွေ့ခွင့် တောင်းနေပါတယ်”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ် သက်ပြင်းခုလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ရောက်လာမှတော့ တွေ့ရတာပေါ့”

ထို့နောက် ဂိုဏ်းသားများ ခြံရံကာ စီးယုဖုံးအား ထွက်၍ ကြိုဆိုလိုက်လေတော့သည်။

* * *

စီးယုဖုံးသည် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ် လေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ် ထွက်လာလျှင် လက်နှစ်ဘက်ဆုပ် ဧာ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး . . .

ကျုပ်စီးယုဖုံးက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ ပညာကို လေ့လာ

လာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်သည် စိတ်နေသဘောထား ထူးခြား
သည့် စီးယုဖုံး၏သတင်းကို ကြားသိထားပြီး ဖြစ်ရကား...

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ ပညာကို လေ့လာဖို့ သက်သက်လာ
ခဲ့တာဆိုရင် ကျုပ်က အကြံတစ်ခုပြုချင်တယ်”

စီးယုဖုံးက...

“ဘယ်လိုအကြံများလဲဆိုတာ ပြောပါဗျာ”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်က...

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လက်တွေ့ ယှဉ်ပြိုင်ကြည့်
ကြမယ်ဆိုရင် မတော်တဆ ထိခိုက်မှုတွေ ရှိလာနိုင်တာကြောင့်
မကောင်းပါဘူး။ ဒါကြောင့် တစ်ယောက်က တိုက်ကွက်ပြောပြပြီး
တစ်ယောက်က ချေဖျက်တဲ့နည်းလမ်းကို ပြောကြတာ အ
ကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါလည်း ယှဉ်ပြိုင်တာ လေ့လာတာ
မျိုးပါပဲလေ”

စိတ်သဘောထားထူးခြားသော စီးယုဖုံးက ချက်ချင်း
သဘောတူလိုက်လေသည်။

“သိပ်ကောင်းတဲ့ နည်းလမ်းပဲဗျို့၊ ကျုပ်တို့ သည်နည်း
လမ်းနဲ့ပဲ ယှဉ်ပြိုင်ကြတာပေါ့”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်က...

“လူကြီးနန် သည်ကို လာပါ”

ဟု မလှမ်းမကမ်း၌ ရှိနေသူတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်
လိုက်လေသည်။ လူကြီးနန်ကား စီးယုဖုံး တွေ့ခဲ့သော အဝါ
ရောင်ဝတ်ထားသူ ဖြစ်လေသည်။

လူကြီးနန်သည် မြေးဖြစ်သူ လုယိလုံနှင့်အတူ ရှိနေရာမှ
ဂိုဏ်းချုပ် ရှိရာသို့ ချက်ချင်း လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်က...

“လူကြီးနန်၊ မင်းပဲ လူထူးဆန်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ တာဝန်ယူ
ဝါ၊ သိုင်းကွက်တွေက...”

စီးယုဖုံးအား ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် သိုင်းကွက်များကို ပြောပြ
လိုက်လေသည်။

“ကောင်းပါပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

လူကြီးနန်က စီးယုဖုံးနှင့် ချက်ချင်းဆိုင်လိုက်၏။

စီးယုဖုံး ပြုံးလိုက်သည်။

“က... ကျုပ်ကို ဘယ်လို သိုင်းကွက်မျိုးနဲ့ စပြီး တိုက်
ခိုက်မယ်ဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး”

လူကြီးနန်က...

“ကျုပ် ပထမဆုံး ထုတ်ဖော်မယ့် သိုင်းကွက်ဟာ...”

ဂိုဏ်းချုပ် အသုံးပြုခိုင်းသည့် သိုင်းကွက်များကို ပြောပြ
လိုက်လေသည်။

စီးယုဖုံးက သိုင်းကွက်တစ်ကွက်ကို ချေဖျက်ပြီး တုန်ပြန်
တိုက်ကွက်တစ်ကွက် ထုတ်ဖော်သည်။

လူကြီးနန်က စီးယုဖုံး၏ တိုက်ကွက်ချေဖျက်ကာ
အခြားသိုင်းတစ်ကွက်ဖြင့် တန်ပြန်သည်။

သို့ဖြင့်...

သိုင်းကွက်များ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ထုတ်ဖော်ကာ

သူတပြန် ကိုယ်တပြန် အပြိုင်ကြခုကြရာ သိုင်းကွက် ရှစ်ဆယ်ခန့် အရောက်တွင် စီးယုဖုံး မယှဉ်သာတော့ဘဲ လက်မြောက်အရုံး ပေးလိုက်ရတော့သည်။

စီးယုဖုံးက သူ့အား လက်ခံယှဉ်ပြိုင်ကာ ပညာပေးခဲ့ သည့်အတွက် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြော ကာ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းသွားတော့သည်။

စီးယုဖုံး ထွက်သွားပြီးနောက် တစ်လအကြာတွင် လူ ကြုံးနန်က ဂိုဏ်းချုပ်၏တာဝန်ပေးချက်အရ သံမဏိကြာပွတ် ဝမ်ကျားရီအား ဆုံးမရန် မြေးဖြစ်သူ လုယိလုံအား ထိုက်ယန် ဂိုဏ်း၌ ထားရစ်ခဲ့ပြီး ခရီးထွက်သွားခဲ့ရလေသည်။

ထိုခရီး၌ ဝမ်ကျားရီကို ဆုံးမနိုင်ခဲ့သော်လည်း မိန်းမဆိုး လေးတစ်ဦး၏ လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာရကာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ မပြန်နိုင်တော့ဘဲ သူ၏အိမ်သို့ ပြန်သွားကာ ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့ လေသည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ထိုအချိန်မှာပင် လုယိလုံ၏ဖခင် လုယိရဲ့သည်လည်း အထင်အမြင်လွဲခံရကာ ကွပ်မျက်ခံခဲ့ရ သည်။

လုယိလုံက ဖခင်၏အရိုးပြာအိုးကို ယူကာ အတိုးဖြစ်သူ ထံ ပြန်ရန် အကြောင်းဖန်လာခဲ့လေတော့သည်။

လုယိလုံသည် ဖခင်၏အရိုးပြာအိုးကို ယူကာ နန်းတွင်း ခု ထွက်လာရာ၌ လူတစ်ယောက်က သူ့အား လာတွေ့လိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်ထားလေ၏။ သူ့ဖခင်၏တပည့် 'ဖေမင်း' ဖြစ်သည်။

ဖေမင်းသည် သူ၏ဖခင် လုယိရဲ့၏သစ္စာရှိသော တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ဖခင်ကြီးလုယိရဲ့အား သစ္စာဖောက် ဟု စွပ်စွဲခံရပြီးနောက် ဖေမင်းကို ရှောင်တိမ်းခိုင်းခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဖေမင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အိမ်ရှေ့စုံမင်းသားလေးက လုယိရဲ့ အား မှားယွင်းကွပ်မျက်မိသည်ဟု ကျေညာပြီး လုယိရဲ့ကို နန်း တွင်းသို့ ဖိတ်ခေါ်ကာ လုယိရဲ့၏အရိုးပြာအိုးကို အပ်နှင်းခဲ့သလို ဖေမင်းကိုလည်း အပြစ်မလွှတ် ပြန်လည်ခေါ်ယူထားကြောင်း၊ သူတောင်းပြု ချီးမြှင့်မြှောက်စားမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မင်းသားလေး စာ ပြောပြခဲ့သည်။

ဖေမင်းကလည်း ဆက်သွယ်ထားပြီး မကြာမီ ပြန် ရောက်လာမည်ဟု သိခဲ့ရလေသည်။

လုယိလုံက တွေ့ရမှီ မျှော်လင့်ထားသော်လည်း ဖေမင်း တို့ မတွေ့ခဲ့ရပါ။ ဖေမင်းနှင့် မဆုံမိသဖြင့် မင်းသားလေးက ဖေမင်း ရောက်လာလျှင် လွှတ်လိုက်မည်ဟု ပြောခဲ့သည်။

လုယိလုံ၏ အပြန်လမ်း၌ အဖော်ရစေရန် ကိုယ်ရံတော် တစ်ဦးကိုလည်း လွှတ်ပေးလိုက်မည်ဟု ပြောခဲ့လေသည်။

သို့ဖြင့်...

နယူးတာ

စီးယုဖုံး...။

စီးယုဖုံးသည် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၌ သွားရောက် သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ပြီးလျှင် သမီးလေးစီးလျှံကို သတိရလွမ်းဆွတ်လာသဖြင့် စီးအမျိုးအနွယ် ကျေးရွာသို့ ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

စီးယုဖုံးက သူ၏အိမ်သို့ ဦးတည်ခရီးနှင့်ရင်း မြို့ကလေး တစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ မိုးချုပ်သွားပြီဖြစ်၍ တစ်ည တာ အနားယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

တည်းခိုခန်းတစ်ခု၌ အခန်းတစ်ခန်း ငှားရမ်းကာ တစ်ညတာ အနားယူလိုက်လေသည်။

စီးယုဖုံးသည် ညဉ့်နက်သည့်တိုင်အောင် တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ပါ။

သမီးလေးစီးလျှံ၏အကြောင်း၊ ကျန်းပေနယ်၌ တွေ့ခဲ့ရသော မုလျှံ၏အကြောင်းများကို တွေးတောစဉ်းစားနေမိခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြင့် ညသန်းကောင်ယံအချိန်သို့ ရောက်ရှိလာသော အခါ ထူးခြားသော အသံများ ကြားလိုက်ရလေသည်။

တည်းခိုခန်း အပြင်ဘက်မှ လှုပ်ရှားပြေးလွှားသံများ ဖြစ်လေသည်။

စီးယုဖုံး အံ့ဩသွားလေသည်။

“ညကြီး အချိန်မတော် ဘယ်သူတွေများ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြတာပါလိမ့်”

ချက်ချင်းပင် အိပ်ရာထက်မှ လူးလိမ့်ထကာ ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ပြီး အပြင်ဘက် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လစန်းထိန်ထိန်သာနေပါသည်။

လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်မှာ ကြည်လင်အေးမြကာ သာယာလှပနေပါသည်။

လရောင်ဖြင့် တည်းခိုခန်းနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ လူရိပ်များ လှုပ်ရှားသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

စီးယုဖုံး စိတ်ဝင်စားသွားပြီး...

“ဘယ်သူတွေပါလိမ့်”

ဟု တွေးကာ ပြတင်းပေါက်မှ တဆင့် အပြင်ဘက် ခုန်ထွက်သွားပြီး အမှောင်ရိပ်ထဲ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

စီးယုဖုံးက အမှောင်ရိပ်ထဲ၌ မလှုပ်မယှက် ရပ်နေလိုက်
၏။

အသက်ရှူသံပင် ထွက်ပေါ်ခြင်း မရှိရလေအောင်
အသက်အောင့်ထားလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။

“ဟူး... ဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ လူရိပ်
နှစ်ခု မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

လရောင်အောက်မှ ဖြတ်လာကြသဖြင့် ဝတ်စုံနက်ဝတ်
ကာ မျက်နှာကို ဇာပစါ တစ်ဝက်ဖုံးထားသော ညလူများ ဖြစ်
ကြောင်း စီးယုလုံ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ညလူနှစ်ယောက်က ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြပြီး တည်းခို
ခန်းအား အကဲခတ်လိုက်ကြသည်။

ပြီးလျှင် တစ်ယောက်က...

“သူ သည်မှာ ရှိနေတာ သေချာတယ်နော်”

ဟု မေးရာ ကျန်တစ်ယောက်က...

“သေချာပါတယ်”

“ဒါဖြင့် သွားကြမယ်”

“ကောင်းပြီ”

နှစ်ယောက်သား တည်းခိုခန်းမှ အခန်းတစ်ခုဆီသို့ ချဉ်း
ကပ်သွားလိုက်ကြလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်၏ ပုံမန်းသဏ္ဍာန်နှင့် လှုပ်ရှားပုံကို

ကြည့်ကာ စီးယုဖုံး မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

“ကြေးစားလူသတ်သမားတွေပဲ ဖြစ်မယ်”

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် တည်းခိုခန်းမှ အခန်းတစ်ခု
အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားချိန်မှာပင်...

“ဝုန်း”

ထိုအခန်း၏ ပြတင်းကံခါး ဝုန်းခနဲ ပွင့်သွားပြီး လူတစ်
ယောက် ခုန်ထွက်လာကာ ညလူနှစ်ယောက်အား တိုက်ခိုက်
လိုက်လေတော့သည်။

လရောင်အောက်၌ ဓားရောင်များ ဝင်းလက်သွားလေ
သည်။

“ဝုစ်... ဝုစ်”

“အား”

“အမယ်လေး”

ညလူနှစ်ယောက်မှာ ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရ
သဖြင့် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

တစ်ယောက် ဒဏ်ရာရသွားသကဲ့သို့ တျန်တစ်ယောက်
မှာ ချက်ကောင်းထိသွားရကား ခြေပေါ် ဝုန်းခနဲ လဲကျ အသက်
ပျောက်သွားတော့သည်။

ဒဏ်ရာရသွားသူကလည်း ဒေယီးဒေယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်
သွားတော့သည်။

“ဘယ်ပြေးမလဲ”

တည်းခိုခန်းထဲမှ ခုန်ထွက်လာသူက ရှေ့တိုးပြီး ညလူ

အား ဓားဖြင့် ချိန်ရွယ်ထားလိုက်သည်။

ညလူ ထိတ်လန့်သွား၏။

“ကျုပ်... ကျုပ်ကို မသတ်ပါနဲ့ဗျာ”

စီးယုဖုံး မျက်မှောင်ကုပ်သွားလေသည်။

တည်းခိုခန်းမှ ထွက်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်သူမှာ အမျိုး

သမီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

“သည်အမျိုးသမီးရဲ့ အသံကို ငါကြားဖူးသလိုပဲ”

အမျိုးသမီးက ကျောပေးထားသဖြင့် သူမ၏မျက်နှာကို

မူ မတွေ့မမြင်ရသေးချေ။

အမျိုးသမီးက...

“ရှင်တို့ဟာ ကြေးစားတွေ မဟုတ်လား၊ ကျွန်မကို ဘယ်

သူက လုပ်ကြံခိုင်းတာလဲ၊ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် မဟုတ်လား၊ မှန်မှန်

ပြော”

ညလူ ကြောက်ရွံ့နေ၏။

“ဟုတ်... ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်းကို လုပ်ကြံပေးဖို့ ကျန်း

ပေဂိုဏ်းချုပ်က ကျုပ်တို့ကို ငွေပေးပြီး ခိုင်းခဲ့တာပါ”

အမျိုးသမီးက...

“ရှင်တို့နှစ်ယောက်ထဲလား၊ တခြားလူတွေ ရှိသေး

သလား”

သူမ မေးမြန်းနေစဉ်မှာပင်...

“ကျုပ်တို့ ရှိသေးတာပေါ့”

အော်ငေါက်သံကို ကား လှုပ်ရှားများ ပြေးလွှားရောက်ရှိ

လာကာ အမျိုးသမီးအား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ညလူ ငါးယောက် ထပ်မံရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်လေ

သည်။

ညလူ ငါးယောက်၏ ပြင်းထန်သော တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်

အမျိုးသမီး အခက်ကြုံသွားလေသည်။

သူမသည် လျင်မြန်စွာ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှား ရှောင်တိမ်း

ရင်း အကြောက်အကန် ပြန်လည်ရင်ဆိုင်နေရလေသည်။

တစ်ချိန်တွင် လရောင်အောက်သို့ သူမ ရောက်ရှိသွား

ရာ စီးယုဖုံးက သူမ၏မျက်နှာကို ကောင်းစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရ

လေတော့သည်။

စီးယုဖုံး ရင်ထဲ လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

“ဟင်... မလျှံပါလား”

ထိုအမျိုးသမီးကား စီးယုဖုံး သတိရနေသော မုလျှံ ဖြစ်

နေပါတော့သည်။

စီးယုဖုံး လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ပါ။

“ရပ်လိုက်စမ်း”

ဟု အော်ငေါက်ကာ တိုက်ပွဲထဲ ခုန်ဝင်လိုက်လေတော့

သည်။

၁၂၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စီးယုဖုံး ပါဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့် တိုက်ပွဲ အခြေအနေ တစ်မျိုးတဖုံ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

ညလူ ငါးယောက်မှာ စီးယုဖုံး၏လက်ချက်မိကာ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

အမျိုးသမီး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ညလူများသည် အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိလျှင် ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ဖို့ မကြိုးစားကြတော့ဘဲ မြေပေါ်မှ လူးလိမ့်ထကာ ပြေးလွှားသွားကြလေတော့သည်။

စီးယုဖုံးက...

“ညီမ အန္တရာယ်ကင်းသွားပါပြီ၊ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့တော့” ဟု ပြောလိုက်၏။

အမျိုးသမီးမှာ မုလျှံ ဖြစ်သည်။

မုလျှံသည် စီးယုဖုံးကို မြင်လျှင် မှတ်မိသွားသကဲ့သို့ ဝမ်းသာစားရ ဖြစ်သွားလေသည်။

“ရှင်ကိုး”

စီးယုဖုံးက...

“ညီမ ဘယ်ကဘယ်လို သည်နေရာကို ရောက်လာတာလဲ ပြောပါဦး”

မုလျှံက...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၂၅

“ကျွန်မ ကျန်းပေနယ်ထဲမှာ နေလို့ မဖြစ်တော့လို့ ထွက်ပြေးလာခဲ့တာ”

စီးယုဖုံးက...

“ကျန်းပေဂိုဏ်းကြောင့်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က ကြေညာချက်ကို ရှုပ်သိမ်းပေးမယ်လို့ ပြောခဲ့ပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာ နယ်ခြားသိုင်းသမားတွေ အကူအညီခေါ်ပြီး ကျန်းပေနယ်ထဲက သိုင်းသမားတွေကို အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းတော့တာပဲ”

စီးယုဖုံး ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်ဟာ ကတိတည်မယ့် လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်ရိပ်မိပါတယ်လေ”

မုလျှံက...

“ကျွန်မအဖေ အသည်းအသန် ဖြစ်နေလို့ ကျွန်မ အိမ်ပြန်လိုက်မိတာ ကံကောင်းသွားတယ်၊ တခြားသိုင်းသမားတွေက တော့ နယ်ခြားသိုင်းသမားတွေရဲ့ လက်ချက်မိသွားကြတယ်လေ၊ ထွန်းမအဖေ ကွယ်လွန်သွားပြီး အိမ်က ထွက်လာတော့မှ အခြေအနေ မဟန်တာကိုတွေ့ပြီး ကျွန်မလည်း ကျန်းပေနယ်ကို ဇွန်ခွာထွက်လာခဲ့တာ”

စီးယုဖုံးက...

“ဒါတောင် သူတို့က အလွတ်မပေးဘဲ လိုက်ပြီး လုပ်ကြံကြသေးတာပေါ့လေ”

မုလျှံက...

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မက ကျန်းပေ့နယ်ကို ကျော
ခိုင်းလိုက်ပါပြီ၊ ဝေးရာကို သွားတော့မှာပါ”

သူမသည် ကျန်းပေ့ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် နယ်ခြားသိုင်းသမား
များ၏ အန္တရာယ်ကြောင့် အဝေးသို့ ထွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ထား
ပုံ ရလေသည်။ စီးယုဖုံးက... .

“ဒါထက် ညီမရဲ့ အဖော်နှစ်ယောက်ကော”
ရဲ့ဖုန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်ကို မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။
မုလျှံက... .

“သူတို့ နှစ်ယောက်က ကျန်းပေ့ဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ မိတ်ဖွဲ့ဖို့
ကြိုးစားနေကြတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မက လမ်းခွဲပြီး ထွက်
လာခဲ့တာ”

“ဪ”
စီးယုဖုံး ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။
“အခု ညီမ ဘယ်ကို သွားမယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ”

“ကျွန်မ... .”
မုလျှံ တိတိကျကျ အဖြေမပေးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။
စီးယုဖုံးက... .

“ညီမ၊ ကျုပ်က အိမ်ပြန်မလို့ ညီမ လိုက်ခဲ့ပါလား၊ ကျုပ်
တို့ စီးမျိုးနွယ် ကျေးရွာဟာ အေးချမ်းသာယာသလို ပျော်စရာ
လည်း ကောင်းပါတယ်၊ ညီမအပေါ် ဘယ်လို ဘေးအန္တရာယ်
မျိုးမှ မကျရောက်ရလေအောင် ကျုပ်ကကွယ်စောင့်ရှောက်
သွားမှာပါ”

သူ၏စကားမှာ အဓိပ္ပါယ်များစွာ ရှိနေ၏။
မုလျှံက စီးယုဖုံးကို ကြည့်လိုက်သည်။
စီးယုဖုံးက... .

“ညီမ လိုက်မယ် မဟုတ်လား”
မုလျှံက... .

“ကျွန်မ အေးကိုးရာခွဲ ဖြစ်နေတာ အမှန်ပါပဲ၊ အစ်ကိုကြီး
တို့ စီးမျိုးနွယ်ကျေးရွာကို လိုက်ခဲ့မယ်ဆိုရင်... .”

သူမ စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်ရာ စီးယုဖုံး
က စကားဆက်ပေးလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်က ညီမကို တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာအောင်
စောင့်ရှောက်သွားမှာပါ”

မုလျှံ ပြုံးလိုက်သည်။
သူမ၏အပြုံးမှာ စီးယုဖုံး၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံလိုက်
ကြောင်း ဖော်ပြနေတော့သည်။
သို့ဖြင့်... .

စီးယုဖုံးသည် မုလျှံအား စီးမျိုးနွယ်ကျေးရွာသို့ ခေါ်
ဆောင်သွားပြီး ဒုတိယအိမ်ထောင် ထူထောင်လိုက်လေတော့
သည်။

မသူတော်နှစ်ယောက်

ရဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန် . . . ။

ရဲ့ဖန်းတို့ နှစ်ယောက်သည် ကျန်းပေနယ်၌ ကျင်လည် ကျက်စားနေကြသော သိုင်းသမားများ ဖြစ်သည်။

သူတို့၏လုပ်ရပ်များသည် တစ်ခါတစ်ရံ အဖြူရောင် သိုင်းသမားကဲ့သို့ ရှိပြီး တစ်ခါတစ်ရံ အနက်ရောင်သိုင်းသမား များကဲ့သို့ ရှိနေတတ်၏။

ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် ထင်ရာစိုင်းနေကြသူများဟု လည်း ပြော၍ ရနိုင်၏။

သူတို့သည် ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က ကျန်းပေနယ်မှ သိုင်း သမားများ ကျန်းပေဂိုဏ်း၏သစ္စာကို ခံယူရမည်ဟု ကြေညာ လိုက်သောအခါ မကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။
သို့သော် . . .

ကျန်းပေဂိုဏ်းသည် နယ်ခြားသိုင်းသမားများ၏ ကူညီမှု ဖြင့် အင်အားကောင်းနေပြီး ကျန်းပေနယ်အား ဩဇာလွှမ်းမိုး ထားနိုင်ကြောင်း သိလိုက်ရသောအခါ သူတို့၏သဘောထား ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေတော့သည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် လက်တွဲလိုက်ပါက သူတို့၏ဘဝ ပိုပြီး တိုးတက်အောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆသွားကြခြင်း ဖြစ် သည်။

သို့ဖြင့် . . .

ရဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်သည် မုလျှံက ဖခင် နေ မကောင်းသဖြင့် အိမ်ပြန်သွားချိန်၌ သူမကို မတိုင်ပင်တော့ဘဲ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ကြလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်သည် ရဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့၏ သိုင်းပညာ မခေမုန်းသိ၍ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဧည့်ခံကြိုဆို လေသည်။

ရဲ့ဖန်းတို့အား နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီးလျှင် . . .

“ကဲ . . . ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ လာရင်းကိစ္စကို

ပြောပါဦး”

ဟု မေးလိုက်၏။

ရဲ့ဖန်းက . . .

“ကျုပ်တို့က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ လက်တွဲချင်လို့ လာခဲ့ကြ

တာပါပဲ”

“ဪ . . . သည်လို့လား”

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ပြီး...

“ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်က မဆိုးပါဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ ကျန်းပေဂိုဏ်းမှာ ကျရာနေရာကနေ တာဝန်ထမ်းဆောင်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်လက်ခံလိုက်ပါ့မယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ကြိုပြောလိုက်မယ်။ ကျုပ်ရဲ့ဂိုဏ်းမှာ ရာထူးကြီးကြီးရဖို့ မျှော်လင့်မထားပါနဲ့။ အားလုံးဟာ ကျုပ်နဲ့နယ်ခြားသိုင်းသမားတွေ ဦးဆောင်တာ ခံယူရမယ်။ အခိန်နာခံရလိမ့်မယ်”

ရဲ့ဖုန်းတို့ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ကျုပ်တို့က ကျန်းပေဂိုဏ်းက ခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးဖို့ လာခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

“တော်ပါပြီ၊ ကျုပ်တို့ ပြန်တော့မယ်”

ဟု ပြောပြီး ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျန်းပေဂိုဏ်းကို ဝင်ချင်သလိုဝင် ထွက်ချင်သလိုထွက်လို့ မရဘူး။ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ရင် ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေးကြမှာပဲ။ ဒါကြောင့် လွှတ်ပေးနိုင်ဘူး”

သူက လက်ဝေယမ်းပြလိုက်လျှင် ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများက ရဲ့ဖုန်းတို့အား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ရဲ့ဖုန်းတို့ ဒေါသထွက်ကုန်ကြလေသည်။

“ကျုပ်တို့က ကျန်းပေဂိုဏ်းကို ကြောက်နေရမှာလား” လက်နက်ကိယံစီ ဆွဲထုတ်ကာ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်

ကြ၏။ ကျန်းပေဂိုဏ်း၏ ဧည့်ခန်းမဆောင်ကြီး အတွင်း၌ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

အသင့်စောင့်နေကြသည့် နယ်ခြားသိုင်းသမားများက လည်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြရာ...

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများ လဲကျသွားကြသလို ရဲ့ဖုန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့လည်း ဒဏ်ရာကိုယ်စီ ရရှိသွားကြလေသည်။

ရဲ့ဖုန်းတို့သည် ကြာလျှင် ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်ကို သတိပြုမိကာ အချင်းချင်း အချက်ပေးပြီး ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားကြတော့သည်။

“ပြေးပြီဟေ့”

“လိုက်ကြ”

ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများ ညာသံပေးကာ လိုက်ကြသော်လည်း ရဲ့ဖုန်းတို့ နှစ်ယောက် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြလေတော့သည်။

၁၃၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တစ်လ...။

တစ်လဟူသော အချိန် ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရှဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့သည် ကျန်းပေဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်ကြောင့် ကျန်းပေနယ်မှ ထွက်ပြေးလာခဲ့ကြပြီး ဆေးဆရာတစ်ဦးထံ၌ ရရှိခဲ့သော ဒဏ်ရာများကို ဆေးဝါးကုသခဲ့ကြလေသည်။

ဒဏ်ရာများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားလျှင် ကျန်းပေနယ်သို့ မပြန်တော့ဘဲ သိုင်းလောကသို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

တစ်နေ့...

ရှဲ့ဖန်းတို့ နှစ်ယောက် တောလမ်းခရီးမှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြသည်။

သိုင်းသမားတစ်စုလည်း ခရီးနှင့်လာနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှဲ့ဖန်းက...

“ဒါ သိုင်းလောကမှာ နာမည်ကျော်နေတဲ့ ‘ထိုက်ယန်’ ဂိုဏ်းသားတွေပဲ”

ကျင်းစန်းယန်က...

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေ သည်နေရာကို ရောက်လာတာ အကြောင်းရှိရလိမ့်မယ်”

နှစ်ယောက်သား သစ်ပင်များကြားသို့ တိုးဝင်ပုန်းကွယ်ပြီး အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်ကြလေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများသည် တောလမ်းအတိုင်း လာ

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၃၃

ခဲ့ကြပြီး ခရီးပမ်းနေကြသည့်အလား အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ ရပ်နားလိုက်ကြလေသည်။

သူတို့သည် ရှဲ့ဖန်းတို့ ပုန်းအောင်းစောင့်ကြည့်နေကြသည်ကို သတိမပြုမီဘဲ အချင်းချင်း ပြောဆိုနေကြ၏။

တစ်ယောက်က...

“အားလုံး သတိထားမှ ဖြစ်မယ်၊ သည်အရပ်ဒေသမှာ လူဆိုးဓားပြတွေ သောင်းကျန်းနေတယ်”

ဟု ပြောရာ အခြားတစ်ယောက်က...

“ဟုတ်တယ်၊ သွေးဆိုးမိန်းကလေးဟာ ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ပြောတယ်”

ဤတွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန် ရှိသော မှတ်ဆိတ်ရှည်နှင့်လူက...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တို့ဆက်သွယ်ရမယ့်လူနဲ့ တွေ့ရဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ သူက သွေးဆိုးမိန်းကလေးနဲ့ တခြားလူဆိုးဓားပြတွေရဲ့ အန္တရာယ်က အကာအကွယ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်၊ က

သွားကြစို့”

ဟု ပြောကာ သစ်ပင်ရိပ်အောက်မှ လှမ်းထွက်လိုက်လေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများလည်း လိုက်သွားကြ၏။

သူတို့လူစု ရှေ့ခရီးဆက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြစဉ်မှာပင်

“ဝိုး”

“ပုန်း”

လူတစ်ယောက်သည် ငှက်တစ်ကောင်ပမာ ယှဉ်လားပြီး မြေပေါ် ဝုန်းခနဲ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

ထိုလူမှာ အဖြူရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး သွေးချင်းချင်းနီရဲကာ အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသကဲ့သို့ ရှိနေ၏။

ရရှိထားသော ဝက်ရာများကြောင့် သေဆုံးနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ခေါင်းဆောင်မှတ်ဆိတ်က...

“ဟင်... ငါတို့ ချိန်းထားတဲ့လူပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်”

ချိုလွင်သော စကားသံလေး ထွက်ပေါ်လာ၏။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရောက်လာလေသည်။

မှတ်ဆိတ် မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

“မင်းက ဘယ်သူလဲ”

မိန်းကလေး ရယ်မောလိုက်သည်။

“ကျွန်မကိုတောင် မသိကြတော့ဘူးလား၊ ရှင်တို့ပြောနေတဲ့ သွေးဆိုးမိန်းကလေးဆိုတာ ကျွန်မပေါ့ရှင်”

“မင်း... မင်း”

မှတ်ဆိတ်နှင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများ လက်နက်များ ဆွဲထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းဟာ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ ထိပ်တန်း ဝိုင်းကြီးတစ်ခုပဲ၊ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှာ အမေကျော် ဒွေးတော် လွမ်းတဲ့လူတွေ ရှိနေသေးတာ အံ့ဩစရာပါပဲရှင်”

မှတ်ဆိတ်က ဓားဖြင့် ချိန်ရွယ်ရင်း...

“မိန်းကလေး၊ မင်း စကားကြည့်ပြောပါ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“ရှင်တို့ဟာ တိုင်းတပါးသားတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ လာခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား”

သူမသည် မြေပေါ်၌ သေဆုံးနေသူအား ညွှန်ပြပြီး ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

“သည်လူဟာ ကျန်းပေဂိုဏ်းက လူတစ်ယောက်ပဲ၊ ကျန်းပေဂိုဏ်းဟာ တိုင်းတပါးသားတွေရဲ့ ဩဇာခံ ဖြစ်နေပြီဆိုတာ သူတိုင်း သိကြတယ်၊ ရှင်တို့ဟာ ကျန်းပေဂိုဏ်းက လူနဲ့ချိန်းပြီး တိုင်းတပါးသားတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ကြမယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိထား ဖြစ်ပြီရှင်”

ရှုဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့ အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ရှုဖန်းက...

၁၃၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှာလည်း သစ္စာဖောက်တွေ ရှိနေကြ သေးတာကိုး”

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ကျင်းစန်းယန်က. . .

“ထိုက်ယန် ဒုဂိုဏ်းချုပ် ယဲ့ထင်းဟာ တိုင်းတပါးသား တွေကို လိုလားတဲ့ လူတစ်ယောက်လို့ ပြောသံကြားဖူးတယ်ဗျ” ထိုစဉ် မုတ်ဆိတ်၏အော်ငေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည် ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး၊ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို စော်ကား ရင် အပြစ်ပေးခံရလိမ့်မယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ရယ်မောထိုက်လေသည်။

“ကျွန်မက ရှင်တို့ကို ကြောက်နေရမှာလားရှင်”

မုတ်ဆိတ်က သူ၏လူများအား အမိန့်ပေးလိုက်၏။

“သူ့ကို ဆိုးမလိုက်ကြစမ်း”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများမှာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ သတင်းကို ကြားဖူးထားကြပါသော်လည်း ငယ်ရွယ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေရကား ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိတော့ဘဲ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ကျွန်မက သစ္စာဖောက်ဆိုရင် သိပ်မုန်းတာရှင်၊ သိပ် ကို ဆုံးမချင်တာ၊ က. . . သတိသာ ထားကြပေတော့”

ခြင်ခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ သူ၏လက်ထဲ ဓားတစ်လက်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၃၇

ရောက်ရှိလာပြီး ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများအား ပြန်လည်တိုက် ခိုက်လိုက်လေသည်။

တောလမ်းပေါ်၌ တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဓားပညာမှာ လျှို့ဝှက်ဆန်း

ကြယ်ကာ ထက်မြက်နေပါတော့သည်။

သူမ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့်. . .

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်

လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

“ဟာ”

မုတ်ဆိတ် ဓာထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်

သည်။

“မင်း. . . မင်း”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက. . .

“ထိုက်ယန် ဒုဂိုဏ်းချုပ်ဟာ တိုင်းတပါးသားတွေနဲ့

လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ ကျွန်မသိပြီ၊ ရှင်တို့လို

သစ္စာဖောက်တွေကို ချမ်းသာပေးနိုင်ဘူး

မုတ်ဆိတ် အံ့ကြိုက်လိုက်သည်။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကလူကို စော်ကားရင် ထိုက်ယန်

၁၃၈ ❖ စာက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဂိုဏ်းက လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး”
အော်ငေါက်ရင်း တဟုန်ထိုး တိုက်ခိုက်လိုက်လေ သည်။

“ရှင် ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင်

“ခြွင်း”

“အား”

မုတ်ဆိတ်၏လက်ထဲမှအေး အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားသကဲ့
သို့ ရင်ဝဉ်လည်း ကြီးမားသော ဓားဒဏ်ရာကြီးတစ်ခု ရရှိသွား
တော့သည်။

မုတ်ဆိတ်က...

“မင်း... မင်း သတိထားနေပေတော့၊ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း
က မင်းကို လိုက်ရှာပြီး ဆုံးမလိမ့်မယ်၊ မင်းသေရလိမ့်မယ်”

ဟု အော်ပြောပြီး သွေးရှူးသွေးတန်းဖြင့် ထွက်ပြေးသွား
လေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ရယ်မောလိုက်၏။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို ကျွန်မ ကြောက်နေရမှာလား”

သူမသည် မုတ်ဆိတ် နောက်သို့ လိုက်သွားခြင်း မပြု

ချေ။

ရရှိထားသော ဒဏ်ရာဖြင့် မုတ်ဆိတ် သေဆုံးသွားမည်
ဟု နားလည်ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

မုတ်ဆိတ်မှာ ဒယ်ဒယ်လို့ ပြေးသွားရင်း မြင်ကွင်းမှ
ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၃၉

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက တခစခစ် ရယ်မောပြီး ထွက်
သွားလေသည်။

ရှဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့ အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြ
ပြန်လေသည်။

ရှဲ့ဖန်းက...

“သွေးဆိုးမိန်းကလေးဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျော်ကြား
ခဲ့တဲ့ ဓားသခင် ရန်လွေရဲ့ ဇနီးသည် ‘ယင်းဝှား’ရဲ့ တပည့်လို့ ပြော
နေကြတယ်”

ကျင်းစန်းယန်က...

“ဓားသခင် ရန်လွေတို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ စိတ်သဘော
ထားခြင်း မတိုက်ဆိုင်တာကြောင့် လမ်းခွဲခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ သိုင်း
လောကတစ်ခုလုံး သိကြတယ်၊ ယင်းဝှားက ဓားသခင် ရန်လွေရဲ့
ဓားပညာထက်သာအောင် ဓားသိုင်းတစ်ခု တီထွင်မယ်လို့ ကြိုး
ပမ်းခဲ့တာ၊ သူ့ ရဲ့ တပည့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးရဲ့ ဓားပညာ သည်
လောက်တောင် တော်နေရင် ‘ယင်းဝှား’က ဓားသိုင်းကို တီထွင်
အောင်မြင်ခဲ့ပြီထင်တယ်”

နှစ်ယောက်သား သွေးဆိုးမိန်းကလေး အကြောင်း စိတ်
ဝင်စားစွာ ပြောဆိုလိုက်ကြလေသည်။

တဖန်...

“ကျွန်ုပ်တို့သာ ယင်းဝှားရဲ့ ဓားသိုင်းကို သွေးဆိုးမိန်း
ကလေးလို ရမယ်ဆိုရင် ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်ကို ဂရုစိုက်စရာ
ထိုတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

၁၄၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရှုဖန်းက ပြောရာ ကျင်းစန်းယန်က ထောက်ခံလိုက်
လေသည်။။

“ဟုတ်တယ်၊ အခွင့်အရေးရရင် ကြိုးစားကြည့်ချင်သေး
တယ်”

မည်သို့ဆိုစေ...

နှစ်ယောက်သား သွေးဆိုးမိန်းကလေး နောက်သို့ လိုက်
မသွားဘဲ ရှေ့ဆက်ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

လူသစ် စိတ်သစ်

စီးအမျိုးအနွယ် ကျေးရွာ...။

မုလျှံသည် စီးယုဖုံးနှင့် လက်ထပ်ပြီး စီးအမျိုးအနွယ်
ကျေးရွာ၌ အခြေချနေထိုင်ခဲ့လေသည်။

သူမသည် စီးယုဖုံးအား ပြုစုသကဲ့သို့ စီးယုဖုံး၏သမီး
စီးလျှံကိုလည်း စောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည်။

စီးလျှံသည် မုလျှံအား အမေအရင်းတစ်ယောက်ပမာ
သဘောထားကာ ချစ်ခင်တွယ်တာခဲ့လေသည်။

မုလျှံမှာ အေးချမ်းသာယာသော ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်
ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့တိုင်...

သူမသည် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား တစ်ခါ
တစ်ရံတွင် သိုင်းလောကသို့ ထွက်ကာ ကျင်လည်ကျက်စားလို
စိတ် ရှိခဲ့လေသည်။

သိုင်းလောကသို့ တစ်ခေါက်တလေ ထွက်လိုသည်ဟု

၁၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခွင့်တောင်းသောအခါ စီးယုဖုံးက ခွင့်မပြုပါ။

တိုင်းပြည်အရေး ရှုပ်ထွေးနေသကဲ့သို့ ဆိုင်းလောက၌ လည်း အန္တရာယ်များသည်ဟု အကြောင်းပြုကာ သွားခွင့်မပြုခဲ့ချေ။

ထိုအချိန်မှစ၍ စီးယုဖုံးနှင့် မုလျှံတို့၏ အိမ်ထောင်ရေး၌ အမှတထစ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတော့သည်။

မုလျှံသည် စီးယုဖုံးက သူမအား ချုပ်ချယ်သည်၊ သူမအား အလုပ်အကျွေးတစ်ယောက်ဟုသာ သဘောထားသည်ဟု သော အယူအဆ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့ဖြင့်...

မုလျှံသည် စီးယုဖုံးအား ခပ်ရှောင်ရှောင်နေကာ စီးလျှံနှင့်သာ အချိန်ဖြုန်းခဲ့လေသည်။

သူမသည် စီးလျှံအား လက်နက်ပုန်းပညာ သင်ပေးသည်။

ဆိုင်းလောကသားများအကြောင်း၊ ဆိုင်းပညာရပ်များအကြောင်း ပြောပြသည်။

မုလျှံနှင့် စီးလျှံတို့ ပိုပြီး ရင်းနှီးလာကြသည်။

နှစ်ယောက်သား ခွဲခွာမရအောင် တမူးတွဲတွဲ ဖြစ်လာခဲ့ကြလေသည်။

မုလျှံက စီးလျှံကို အကြောင်းပြုကာ အပြင်ထွက်ခွင့်ရဖို့ ကြိုးစားခဲ့လေသည်။

စီးယုဖုံးကလည်း သမီးစီးလျှံက ကျေးရွာအပြင်ထွက်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၄၃

ကာ အလည်အပတ်သွားလိုသည်၊ ဗဟုသုတ ရှာဖွေလိုသည်ဟု ခွင့်တောင်းလျှင် ခွင့်ပြုသည်။

စီးလျှံကို လိုက်လံစောင့်ရှောက်ပေးဖို့ မုလျှံကို တာဝန်ပေးလေသည်။

သို့ဖြင့် မုလျှံလည်း စီးလျှံကို အကြောင်းပြုကာ အပြင်ထွက်ခွင့် ရလာခဲ့လေတော့သည်။

တစ်နေ့...

မုလျှံနှင့် စီးလျှံတို့ ကျေးရွာအပြင်ဘက် ထွက်ကာ လည်ပတ်ရင်း လူနှစ်ယောက်နှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့မိခဲ့ကြလေတော့သည်။

* * *

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေ၏။

လေပြည်လေညှင်းလေး ဝေပုသိမ်းတိုက်ခတ်နေပြီး မွှေးကြိုင်သင်းယုံသော ပန်းရနံ့များ လွင့်ယုံနေ၏။

မုလျှံနှင့် စီးလျှံတို့သည် သဘာဝ အလှအပများကို ငေးမောကြည့်ရှုရင်း မြေနီလမ်းကလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့စဉ် ရွှေတူရိမု လာနေသူ နှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရလျှင် မုလျှံ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားလေသည်။

“အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဖန်းတို့ပါလား”

www.burmeseclassic.com

၁၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု လှမ်းပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

ရှဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့သည်လည်း မုလျှံကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွားကြလေသည်။

“ညီမ... မုလျှံပါလား”

“မင်းရဲ့သတင်း မကြားရတာ အတော်ကြာနေပြီ၊ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ”

မုလျှံက...

“ကျွန်မက စီးမျိုးနွယ် ကျေးရွာပိုင်ရှင် စီးယုဖုံးနဲ့ လက်ထပ်လိုက်တယ်လေ”

သူမ၏အကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောပြလိုက်လေသည်။

ရှဲ့ဖန်းက...

“မင်းဘဝက အေးချမ်းသွားပြီပေါ့ ဟုတ်လား”

ကျင်းစန်းယန်က...

“မင်းက သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းလိုက်တော့မယ်ဆိုပါတော့”

မုလျှံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“သည်လိုလဲ မဟုတ်သေးပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မအတွက် အခွင့်အရေး ပေါ်လာတာနဲ့ သိုင်းလောကထဲ ထွက်လာခဲ့ဦးမှာပါ”

ရှဲ့ဖန်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ငါ့ညီမက တကယ့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျုပ်တို့သိပါလားလေ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၄၅

ကျင်းစန်းယန်က...

“ဒါထက် ညီမကို ပြောရဦးမယ်၊ ကျုပ်တို့က ထူးဆန်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ သိုင်းပညာကို တွေ့ခဲ့ရတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

မုလျှံ စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

“ကျွန်မက ဓားသခင် ရန်လွေနဲ့ ကွဲကွာသွားတဲ့ ယင်းဝှားအထူးဆန်းတဲ့ ဓားပညာတစ်မျိုးနဲ့ ထူးခြားတဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ရခဲ့တယ်လို့ သတင်းကြားဖူးတယ်၊ သူတို့ဟာ ကျန်းပေ့နယ်နဲ့ ထိစပ်နေတဲ့ နယ်မြေမှာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ကြတာလို့လဲ သိခဲ့ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါမှတော့ မဆုံဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး၊ အစ်ကိုကြီးတို့ တွေ့ခဲ့တာ သူတို့ပဲ ဖြစ်မယ် ထင်တယ်”

ရှဲ့ဖန်းက...

“ကျုပ်တို့ကလည်း သည်လိုပဲ ထင်မှတ်မိတာ”

မုလျှံက...

“ဒါဆို သူတို့ကို စောင့်ကြည့်နေပါလား၊ အစ်ကိုကြီးတို့ သိုင်းပညာ တိုးတက်ချင်တယ်ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ သိုင်းပညာကို ဆလှလာနိုင်ရင် အကျိုးကျေးဇူး ရှိနိုင်တယ်”

ကျင်းစန်းယန်က...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့လည်း သူတို့ကို လိုက်ရှာပြီး စောင့်ကြည့်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာ”

၁၄၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရဲ့ဖန်းက...

“ကျုပ်တို့က စီးပျိုးနွယ် ကျေးရွာကို အလည်အပတ် လာခဲ့လို့ ရမလား”

မုလျှံက...

“နေဦး၊ အစ်ကိုကြီးစီးယုဖုံးကို ကျွန်မ မေးကြည့်လိုက်ဦး မယ်၊ သူက ခွင့်ပြုရင်တော့ လာလို့ရပါတယ်”

ကျင်းစန်းယန်က...

“ထားပါတော့လေ၊ ကျုပ်တို့ နောက်မှ ပြန်တွေ့ကြသေး တာပေါ့”

မုလျှံက အိမ်ထောင်ကျနေပြီ ဖြစ်ရကား သူတို့နှင့် လက် တွဲနိုင်တော့မည် မဟုတ်သည်ကို သိထားကြပြီး နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားကြလေသည်။

ရဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့ ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။ စီးလျှံ စိတ်ဝင်စားနေ၏။

“ဒေါ်လေး သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲဟင်”

မုလျှံက...

“ဒေါ်လေး မိတ်ဆွေတွေပါ။ သိုင်းသမားတွေပဲ ဆိုပါ တော့”

စီးလျှံက...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၄၇

“သူတို့က ထူးဆန်းတဲ့ သိုင်းပညာနဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ မိန်း ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ထားကြတယ်ဆိုတာ...”

မုလျှံက...

“သိုင်းမယ်ယင်းဝှားနဲ့ သူ့ရဲ့တပည့်မလေးရဲ့ အကြောင်း ဆို ပြောဆိုနေကြတာ၊ အရင်ကတည်းက ကြားသိခဲ့ရတာ၊ တပည့်ဖြစ်တဲ့ သွေးဆိုးမိန်းကလေးဟာ ခုချိန်ဆို အရွယ်ရောက် နေလောက်ပြီပေါ့။ သူတို့ဟာ ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုထဲမှာ နေထိုင် ဦး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ သိုင်းပညာရပ်တွေကို လေ့ကျင့်ကြ တယ်လို့ ပြောကြတာ”

စီးလျှံက...

“ကျွန်မ သူတို့ကို တွေ့ချင်လိုက်တာ”

မုလျှံ ပြုံးလိုက်သည်။

“အင်း... သူတို့ရဲ့ သိုင်းပညာကိုသာ လေ့လာခွင့်ရ မယ် ဆိုရင်တော့ တူမလေးဟာ တစ်နေ့ကျရင် သိုင်းလောကမှာ ထွန်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြားလာမှာပဲ”

စီးလျှံက...

“ကျွန်မ သူတို့ကို သွားရှာမယ်”

မုလျှံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မဖြစ်ဘူး အန္တရာယ်များတယ်”

“ကျွန်မ မကြောက်ဘူး”

“တူမကြီး စဉ်းစားပြီးမှ လုပ်တာ ကောင်းမယ်”

စီးလျှံက ပူဆာလိုက်လေသည်။

၁၄၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဒေါ်လေး သူတို့ ရှိတဲ့နေရာ ကျွန်မကို လိုက်ပို့ပေးရမယ်နော်”

မုလျံကိုယ်တိုင်လည်း သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား စိတ်ဝင်စားနေသည် ဖြစ်ရကား...

“ကောင်းပြီလေ၊ နောက်တစ်ခါ အပြင်ထွက်ခွင့်ရရင် သူတို့ကို သွားရှာကြတာပေါ့”
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

နောက်ထပ် အခွင့်အရေး...

စီးလျှံ၏ပူဆာမှုကြောင့် နောက်တစ်လ အကြာတွင် ကျေးရွာအပြင်ဘက်ထွက်ကာ လည်ပတ်ရန် စီးယုဖုံးက ခွင့်ပြုခဲ့၏။ အပြင်ထွက်ခွင့် ရသည်နှင့် မုလျံနှင့် စီးလျှံတို့သည် ကျန်းပေနယ်နှင့် ထိစပ်နေသော နယ်မြေဆီသို့ ခရီးပြင်းနှင်ကြတော့သည်။

မုလျံသည် လမ်းခရီးကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်ရကား ယင်းဝားနှင့် တပည့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးတို့ နေထိုင်သည့် ကျောက်ဂူကြီးအကြောင်းကို စုံစမ်းနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့ သွားရောက်စုံစမ်းချိန်၌ ယင်းဝား ကွယ်လွန်သွားပြီဟု သိခဲ့ရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကလည်း သူမ သဘောမကျ

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၄၉

သူများ၊ မနှစ်မြို့သူများနှင့် ခရီးသည်များထံမှ ပစ္စည်းများ လုယက်တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့် အလွန်ဆိုးသွမ်းသော ဓားပြမလေးတစ်ယောက်ဟု သတင်းကြီးလာ၏။

သူမသည် ကျောက်ဂူကြီး၌ အချိန်ပြည့် နေထိုင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ များသောအားဖြင့် အပြင်ထွက်နေတတ်ရာ မုလျံနှင့် စီးလျှံတို့မှာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ကျောက်ဂူကြီးအကြောင်း စုံစမ်းရန် ပိုပြီး အခွင့်အရေး ရခဲ့ကြသည်။

နှစ်ယောက်သား အစွမ်းကုန် ကြိုးစားခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံး သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ လျှို့ဝှက်ကျောက်ဂူကြီးအား ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားခဲ့ကြတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ လျှို့ဝှက်ဂူကြီး...။

ထိုဂူကြီးအား စီးလျှံ အလွန်စိတ်ဝင်စားမိလေသည်။ မုလျံက ထိုဂူကြီးသို့ သွားရောက်ရန်ကိုမူ ခွင့်မပြုဘဲ တားဆီးခဲ့လေသည်။

“တူမကြီး သွားလို့ မဖြစ်ဘူး၊ သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ မတော်တဆ ဘေးအန္တရာယ်နဲ့ ကြုံတွေ့ရရင် တူမကြီးဖေဖေက ဒေါ်လေးကို ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

စီးလျှံ အားမလိုအားမရ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်နေ့တော့ လျှို့ဝှက်ကျောက်ဂူကြီး ထဲကိုငါရအောင် ဝင်မယ်၊ ယင်းဝှားရဲ့ သိုင်းကျွမ်းကို တွေ့အောင်ရှာမယ်”

ဟု စိတ်ထဲ တေးမှတ်ထားခဲ့လေသည်။

သူမသည် အခြေအနေပေးသည်နှင့် လျှို့ဝှက်ဂူကြီးဆီသို့ သွားရန် အခွင့်အရေး စောင့်မျှော်နေခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့်...

တစ်နေ့တွင် စီးလျှို၏ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝစေမည့် အခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေတော့သည်။

သစ္စာဖောက်

နန်းတွင်း၌ တောင်နန်းစံ ဒေဝီ၏ သားတော်က ဖခင်၏ အရိုက်အရာ ဆက်ခံကာ ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်ပြီး ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်လာသည်။

မြောက်နန်းစံ ဒေဝီ၏သားတော်ကား အိမ်ရှေ့မင်းသား ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အိမ်ရှေ့မင်းသားနှင့် ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ အဖေတူ အမေကွဲ ညီအစ်ကိုများ ဖြစ်ကြသော်လည်း အရည်အချင်းများ ခတုည့်ကြပါ။

ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်လာသော မင်းသားသည် အရည်အချင်းကင်းမဲ့ကာ သောက်စားပျော်ပါးခြင်း၌ ဝါသနာထုံသူ ဖြစ်သည်။

အိမ်ရှေ့မင်းသားလေးကမူ တိုင်းပြည်စီမံ အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စများတွင် ထူးချွန်သူ ဖြစ်သည်။

ဤတွင် တောင်နန်းဒေဝီ၏ လူများနှင့် မြောက်နန်းဒေဝီ၏ လူများ အုပ်စုကွဲသွား၏။

အိမ်ရှေ့မင်းသားလေးအား ထီးနန်းတင်လိုသူများ ရှိ

လာပြီး ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်နေသော မင်းသား၏လူများကလည်း အိမ်ရှေ့မင်းသားကို ဖယ်ရှားရန် ကြိုးစားလာကြလေသည်။

နန်းတွင်း၌ ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ပွားနေချိန်၌ အကျင့်ပျက် ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများက တိုင်းတပါးသားများနှင့် ဆက်သွယ် ကာ ခြေရွပ်လာကြသည်။

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးသည် မင်းသား နှစ်ပါးစလုံးကို ဖယ်ရှားကာ ထီးနန်းသိမ်းပိုက်လိုသူ ဖြစ်သည်။ အမတ်ကြီးလှူကုံး ကုံးက တိုင်းတပါးသားများနှင့် လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။

သိုင်းလောကမှ အကျင့်ပျက် သိုင်းသမားများကိုလည်း ကောင်း၊ အကျင့်ပျက် မြို့စားနယ်စားများကိုလည်းကောင်း စည်း ရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် တိုင်းပြည် အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးကာ တိုင်းတပါး သားများ၏ ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခံရမည့် အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင် လာရလေတော့သည်။

တိန်ရှမ်း . . .

တိန်ရှမ်းသည် အိမ်ရှေ့မင်းသားလေး၏ လက်ရွေးစင် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့တွင် အမှုထမ်းနေသူ ဖြစ်သည်။

သူသည် မင်းသားလေး၏ ကိုယ်ရံတော်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ သော်လည်း အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံး၏ လူတစ်ယောက်လည်း

ဖြစ်နေသည်။

တိန်ရှမ်းသည် နန်းတွင်း၌ အမှုထမ်းမိက သိုင်းလော က၌ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့သည့် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ် လေသည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းလောက၌ မိတ်ဆွေများရှိကာ သိုင်း လောကအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသူ ဖြစ်လေသည်။

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက မင်းသားလေး၏လူယုံတော် လှယ်ရုံက သစ္စာဖောက်များအကြောင်း စုံစမ်းဖော်ထုတ်ရန် ကြိုး စားနေသည်ကို သိရလျှင် တမင် လုပ်ကြံဖန်တီးကာ လှယ်ရုံအား အပြစ်ရစေပြီး ကွပ်မျက်ခံရသည်အထိ ဖြစ်စေခဲ့ခြင်းပင် . . .

လှယ်ရုံ ကွပ်မျက်ခံရသည်မှာ အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံး ၏လက်ချက် ဖြစ်လေသည်။

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက လှယ်ရုံအား အကောက်ကြံဖြီး ဖွင့် မင်းသားလေးက မှားယွင်းကွပ်မျက်မိကြောင်း ကြေညာခဲ့ နှာ မလုံမလဲ ဖြစ်ရတော့သည်။

လှယ်ရုံ၏ အစိုးပြာကိုးကို လူတို့က ဝိဒိယပြန်လည် လေး ဆုံးအံ့ ဂုဏ်ထူး စားကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက တိန်ရှမ်းအား လျှို့ဝှက်ခေါ်ယူ တော့ ဆုံးခဲ့လေသည်။

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံး၏ မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်နေ၏။

ဦးညွတ်အရိုအသေ ဖေနေသည့် တိန်ရှမ်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

“လှယ်ရဲ့က ငါ့ရဲ့အကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာကြောင့် ငါက ထောင်ချောက်ဆင်ပြီး ရှင်းပစ်ခဲ့တာ၊ လှယ်ရဲ့လည်း သစ္စာဖောက် ဖြစ်သွားပြီး ကွပ်မျက်ခံလိုက်ရတယ်။ သည်ကိစ္စ ပြီးပြတ်သွားပြီလို့ ငါထင်နေတုန်း မင်းသားလေးက သည်ကိစ္စကို မှားယွင်းတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး လှယ်ရဲ့ရဲ့မိသားစုကို တောင်းပန်ခဲ့တယ်။ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက လှယ်ရဲ့ရဲ့သား လှယ်လုံကို ခေါ်တွေ့ခဲ့တယ်။ ခုဆိုရင် လှယ်လုံဟာ သူ့အဖေ လှယ်ရဲ့ရဲ့အရိုးပြာအိုးကို ယူပြီး အိမ်အပြန် ခရီးနှင်တော့မယ်”

တိန်ရှမ်းက ငြိမ်၍ နားထောင်နေ၏။

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက... .

“မင်းသားလေးဟာ အစ်ကိုတော် ဘုရင်မင်းမြတ်အပေါ် သစ္စာစောင့်သိပြီး နန်းတွင်း အရှုပ်အထွေးတွေကို ဖြေရှင်းမယ်၊ သစ္စာဖောက်တွေကို၊ ဖော်ထုတ်အရေးယူမယ်၊ ကျူးကျော်သူတွေကို မောင်းထုတ်ပြီး တိုင်းပြည်အေးချမ်းသာယာသွားအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်မယ်လို့ ကြေညာထားတယ်”

တိန်ရှမ်းက... .

“မင်းသားလေး ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စတွေဟာ ရှုပ်

ထွေးပြီး ခက်ခဲလှပါတယ်။ သူ့မျှော်လင့်သလို အောင်မြင်ဖို့ မလွယ်လှပါဘူး”

ထိုစကားကို အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံး သဘောကျသွားလေသည်။

“အေး... . သူ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ပြောစရာ ရှိတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ အမတ်ကြီး”

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက... .

“မင်းသားလေးဟာ သိုင်းလောကသားတွေရဲ့ အင်အားတို့ ရယူမယ်လို့ ကြံစည်နေတယ်။ သူဟာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက လာတဲ့ လှယ်လုံကို အထူးပဲ အရေးပေး ဆက်ဆံခဲ့တယ်။ နောက်စိုင်း သိုင်းလောကနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့အခါ အထူးသံတမန်အဖြစ် အသုံးပြုဖို့ ရည်ရွယ်ထားပုံ ရတယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ပြီး ဘာတွေ ပြောဆိုခဲ့တယ်ဆိုတာ မသိရသေးဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းကို တာဝန်ပေးချင်တယ်”

တိန်ရှမ်းက... .

“အမိန့် ရှိပါ အမတ်ကြီး”

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက... .

“လှယ်လုံ အိမ်အပြန် ခရီးမှာ ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးဖို့ တိုက်ရိုက်တစ်ယောက် သည့်ပေးလိုက်ဖို့ မင်းသားလေး စီစဉ်နေတယ်။ မင်းက လှယ်လုံကို လိုက်ပို့ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားပါ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

၁၅၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တိန်ရှမ်းက...

“စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော်ကြီးစားလိုက်ပါမယ်”

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက...

“အင်း... မင်းက လုယိလုံကို လိုက်ပို့ရင်း တို့ရဲ့

အဆက်အသွယ်တွေကို တိုက်ခိုက်သတ်သင်နေတဲ့ သွေးဆိုးမိန်းကလေးကိုပါ ဆုံးမနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ”

သူ၏အဆက်အသွယ်များ ဆိုသည်မှာ တိုင်းတပါးသား

များနှင့် အနက်ရောင် အကျင့်ပျက် သိုင်းသမားများ ဖြစ်လေသည်။

လှူကုံးကုံးသည် တိုင်းတပါးသားများနှင့် ဆက်သွယ်ရာ

၌ အနက်ရောင်သိုင်းသမားများကို အသုံးချနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ လက်ချက်ဖြင့် အမတ်ကြီးလှူ

ကုံးကုံး၏ အထောက်တော်များ၊ အဆက်အသွယ်များ သေဆုံးခဲ့ရသည်မှာ မနည်းတော့ချေ။

အမတ်ကြီးလှူကုံးကုံးက အမိန့်ပေးလိုက်လျှင် တိန်ရှမ်း

က လုယိလုံနှင့်အတူ လိုက်သွားခွင့်ရရန် မင်းသားလေးဆီသို့ ပြန်သွားပြီး ကြိုးစားခဲ့ရာ အောင်မြင်ခဲ့လေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၁) ❖ ၁၅၇

လုယိလုံသည် သူ့အား လာရောက်တွေ့ဆုံသည့် နန်းတွင်းကိုယ်ရံတော်ဆိုသူအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်ကာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းလိုက်လေသည်။

လုယိလုံက သူ့ဖခင်၏တပည့် ဖေမင်းကို မျှော်လင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖေမင်းက သူ့အား လာရောက်တွေ့ဆုံလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်...

ဖေမင်း ရောက်မလာဘဲ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူး မမြင်ဖူးသည့် မျက်နှာစိမ်းကိုယ်ရံတော်တစ်ဦး ရောက်လာသဖြင့် စိတ်ပျက်မိလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ မင်းသားလေး စေလွှတ်လိုက်သဖြင့် လက်ခံရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

နန်းတွင်းကိုယ်ရံတော်က...

“ကျုပ်နာမည် တိန်ရှမ်းလို့ ခေါ်တယ်၊ ကိုယ်ရံတော်တစ်ယောက်ပါ”

လုယိလုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားဟာ ကိုယ်ရံတော်တစ်ယောက် ဖြစ်မယ်ဆိုတာ တျုပ်ခန့်မှန်းမိပါတယ်၊ မင်းသားလေးက စိတ်ချတဲ့လူဆိုတော့ တျုပ် ဘာမှပြောစရာ မရှိပါဘူး”

“ကျုပ်ကတော့ ပြောစရာရှိတယ်”

လုယိလုံ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက ဘာပြောမလို့လဲ”

“ခရီးဝေးသွားမယ့်လူမှာ မြင်းမရှိလို့ပါ။ မိတ်ဆွေက သည်ခရီးကို ခြေလျင်လျှောက်သွားလို့ ရမယ် ထင်သလား”

တိန်ရှမ်း၏စကားကြောင့် လှယ်လုံ ပြုံးလိုက်သည်။

ပြုံးရင်းပင် တည်းခိုခန်းစောင့် လူငယ် ဆွဲလာသည့် မြင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

တိန်ရှမ်းက လှယ်လုံ ကြည့်ရာသို့ လိုက်ကြည့်ပြီး မြင်းဆွဲ လာသည်ကို တွေ့သွား၏။

“ဪ... ခင်ဗျားမှာ မြင်းအဆင်သင့် ရှိနေတာကိုး”

လှယ်လုံသည် သူနှင့် အဖော်လုပ်မည့်သူကို မျက်နှာ ထားတည်တည်နှင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မြင်းဆွဲလာသော လူငယ်အား ငွေတုံးတစ်တုံး ပေးလိုက်ပြီးလျှင်...

“မြင်းစောင့်ရှောက်ခနဲ့ မြင်းစာမိုး ရှင်းပေးပြီး ပိုတာကို ညီလေးယူလိုက်ပါ”

လူငယ်က လှယ်လုံအား ဦးညွတ်လျက် အရှိအသေပေး လိုက်သည်။

ထို့နောက် လှယ်လုံ ပေးသော ငွေတုံးကို လှမ်းယူ လိုက်၏။

“ကျွန်တော် မြင်းကို အစာကောင်းကောင်း ကျွေးထားပါ တယ်။ သည်နေ့တစ်နေ့ကုန် သူ့ဆာတယ်လို့ ပြောမှာ မဟုတ်ပါ ဘူး”

“ဟား... ဟား... ကောင်းတယ်ကွာ၊ မင်းက တကယ်တော်တဲ့ ကောင်လေးပဲ”

လှယ်လုံသည် ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြောကာ အနီးဘိုး ကို မြင်းပေါ်သို့ အသေအချာတင်သည်။

ပြီးလျှင် တိန်ရှမ်းအား တစ်ချက်ကြည့်ကာ မြင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။

တိန်ရှမ်းကလည်း သူ့မြင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ အခုသွားရမယ့် ခရီးက သွေးဆိုးမိန်းကလေး ရဲ့ နယ်မြေကို ဖြတ်ရမှာနော်”

မြင်းစီးရင်း ပြောလိုက်သည်။

လှယ်လုံ၏ စကားကြောင့် တိန်ရှမ်း မျက်နှာတွက်ခနဲ ပျက်သွားလေသည်။

ထိုအဖြစ်ကို ဖုံးကွယ်ရန် သူက ရယ်မောလိုက်ပြီး...

“ကိစ္စ မရှိပါဘူး၊ ကျုပ်တို့က သွေးဆိုးမိန်းကလေးနဲ့ ရန် ငြိုးရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဘာပြဿနာမှ ဖြစ်စရာ မရှိပါဘူး”

လှယ်လုံသည် တစ်စုံတစ်ခု ထပ်မံပြောဆိုခြင်း မရှိဘဲ မြင်းကို မနှေးမမြန်နှင့်သည်။

တိန်ရှမ်းသည် လှယ်လုံနှင့် ရင်ဘောင်တန်းလျက် မြင်းစီး ပြီး လိုက်လာ၏။

နေ့တစ်ဝက် ခရီးနှင့်ခွဲပြီးနောက် တိန်ရှမ်းသည် တိက် ဆိတ်စွာ ခရီးနှင့်နေရင်းမှ ပျင်းရိလာဟန်ဖြင့် စကားစလိုက် သည်။

“ခုတလော သိုင်းလောကသားတွေ တော်တော်လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေတယ်နော်၊ ဓားပြတွေလဲ တော်တော်ထကြွသောင်းကျန်းနေတယ်၊ နန်းတွင်းမှာလဲ နေ့တစ်မျိုး ညတစ်မျိုး အခြေအနေ ပြောင်းနေတယ်၊ ခရီးထွက်လာခဲ့ပေမယ့် ကျုပ်က မင်းသားလေးကို စိတ်မချဘူး”

“မင်းသားလေးကို စောင့်ရှောက်မယ့် သူရဲကောင်းတွေ နန်းတွင်းမှာ အများကြီး ရှိပါတယ်ဗျာ၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ မင်းသားလေးက တော်တော်ထက်မြက်ပါတယ်၊ နန်းတွင်းကိစ္စတွေကို သေသေချာချာ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မယ်”

“ကျုပ်တို့ မင်းသားလေးက ထက်မြက်တာတော့ အမှန်ပါ၊ ကျုပ်လို တာဝန်သိတဲ့ လူတွေလဲ မင်းသားလေး အနားမှာ အများကြီး ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လူဆိုတာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အယုံကြည်ဆုံးဆိုတော့ ကျုပ်ပူမိတာပဲ၊ ဒါထက် ခင်ဗျားပြောတဲ့ သွေးဆိုးမိန်းကလေးဟာ တော်တော်လှတယ်လို့ ကြားတယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

လှယ်လုံက ပန်းနှစ်ဖက်ကို တွန်ပြလိုက်သည်။

“ကျုပ်က သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို မတွေ့ဖူးသေးဘူး၊ သတင်းကတော့ အမျိုးမျိုး ကြားနေတာပဲ၊ တစ်ချို့က သူ့ကို ဓားမိန်းကလေးလို့တောင် ခေါ်ကြတယ်၊ သူက ဓားပြခေါင်းဆောင် တစ်ယောက် ဖြစ်နေပေမယ့် လူတိုင်းကို ဓားပြမတိုက်ဘူး လို့လည်းကြားတယ်”

တိန်ရှမ်း မှဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“အဲဒါက လူတွေ ကြည်ညိုလေးစားအောင် လုပ်တာပါ၊ ဆင်းရဲသားတွေက သူ့ကို ကယ်တင်ရှင်ကြီးလို သဘောထားကြတယ်၊ သူက မတရားတဲ့နည်းနဲ့ ချမ်းသာလာတဲ့ လူတွေ၊ တစ်ချို့လက်ဆောင်ရပြီး လူချမ်းသာ စာရင်းဝင်နေတဲ့ မင်းမှုထမ်းတွေကို တိုက်ခိုက်လုယက်တယ်၊ ပြီးတော့ ရသမျှကို ဆင်းရဲသားတွေအတွက် ထောက်ပံ့ပေးအပ်တယ်ဆိုပြီး ဆင်းရဲသားတွေ သဘောကျအောင် သတင်းလွှင့်တယ်၊ အမှန်တော့ ခိုးဆိုးလုယက်နေတဲ့သူဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရန်သူပဲဗျ”

တိန်ရှမ်းသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား မကျေနပ်ကြောင်း လှယ်လုံ နားလည်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

သူက တိန်ရှမ်းအား အလိုက်သင့် ပြောဆိုဆက်ဆံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

လဝက်ကျော်ကျော် သွားရမည့် ခရီးတွင် အဖော်လိုက်မည့်သူ ဖြစ်သော တိန်ရှမ်းကို ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံနိုင်အောင် ကြိုးစားသည်။

တိန်ရှမ်းက လှယ်လုံအား ငယ်ပေါင်ကြီးဖော်ပမာ ပြောဆိုဆက်ဆံလာခဲ့၏။

၁၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

ထိုက်ယန်တောင်တွင် အလွန်ကျော်ကြားသော တောင်
ကုန်းငါးခု ရှိသည်။

တောင်ကုန်းငါးခုသည် အပေါ်မှဆီး၍ ကြည့်လိုက် လျှင်
ပန်းပွင့်တစ်ပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

လူယန်းတောင်မှာ ဒုတိယတောင် ဖြစ်သည်။

လူယီလုံသည် လူယန်းတောင် အလယ်သို့ ရောက်လာ
သောအခါ မွန်းတည့်ချိန် ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

တောင်ထိပ်ပေါ်၌ တိမ်တိုက်တိမ်လိပ်များ ထူထပ်နေ
လေသည်။

ကောင်းကင်တွင် မည်းမှောင်နေသဖြင့် မိုးရွာလာမည်
ကို မိုးရိမ်ပြီး လူယီလုံ တောင်ပေါ်သို့ လျှင်မြန်စွာ ပြေးတက်လိုက်
သည်။

မကြာမီ ဘုံကျောင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

ဘုံကျောင်းမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းပြီး အဆောက်အအုံ
များစွာ ရှိသည်။

လူယီလုံ ဘုံကျောင်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ . . .

ဘုရားဖူးအချို့ ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဘုံကျောင်းပေါ်တက်ရန် လှေကား ရှိရာသို့ ရောက်လာ
လျှင် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် ဆင်း
လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၆၃

မိန်းကလေးမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိပြီး နတ်သမီး တမျှ
ချောမောလှပသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ပြေပြစ်ကျော့ရှင်းနေသည်။

လူယီလုံနှင့် မိန်းကလေးတို့ ပခုံးချင်းယှဉ်၍ ဖြတ်ကျော်
သွားစဉ် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းဆိုသလိုပင် သူ့ရင်ထဲ လှုပ်ရှားသွား
သည်။ ဘာကြောင့်မှန်း သူ့ကိုယ်တိုင် နားမလည်နိုင်ဘဲ ဖြစ်မိ
လေသည်။

မိန်းကလေး မြင်ကွင်းထဲက ပျောက်သွားတော့မှ လူယီ
လုံ သတိပြန်ဝင်လာသည်။

သူက မိုးသားတိမ်လိပ်တို့ မည်းမှောင်နေသော ကောင်း
ထင်ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“အင်း . . . မိန်းကလေးတော့ တောင်တစ်ဝက်မှာ မိုးမိ
ရင် ဒုက္ခပဲ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်မိ၏။

ထို့နောက် လှေကားထစ်များအတိုင်း အပေါ်သို့ ဆက်
၍ တက်သွားလေသည်။

လူယီလုံမှာ ကျောင်းထိုင်နှင့် ဝင်တွေ့လိုက်သည်။

ကျောင်းထိုင်ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ် ဖုံးရှမ်းသည် လူယီလုံကို
တွေ့ရ၍ ဝမ်းသာသွားသည်။

* * *

ရသေ့ဖုံးရှမ်းသည် လှယ်လုံအား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆို၏။

ထိုက်ယန်တောင်၏ အထူးကျော်ကြားသော လက်ဖက်ခြောက်နှင့် နပ်ထားသော ရေခွေးကြမ်းဖြင့် ဧည့်ခံသည်။

စကားပြောဆိုနေရင်းမှ ရသေ့ဖုံးရှမ်းက...

“မင်းရဲ့ဆရာဦးလေး သည်ကို ရောက်လာသေးတယ်”

“ဟုတ်လား၊ ဘယ်တုန်းက ရောက်တာလဲ”

“တစ်လလောက်တော့ ရှိသွားပြီ”

“သူ ဘာကိစ္စနဲ့ လာတာလဲ”

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက သိုင်းသမား လူငယ် ဝါးယောက်ကို သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လက်ချောင်းဖြတ် လွှတ်လိုက်တယ်၊ အဲဒါ စာရင်းသွားရှင်းမယ်လို့ ပြောတာပဲ”

ရသေ့ဖုံးရှမ်း၏ စကားကြောင့် လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင် သွေးဆိုးမိန်းကလေးဆီကို တကယ်သွားပြီပေါ့”

ရသေ့ဖုံးရှမ်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ကျုပ်က သူ့ကို ဖျောင်းဖျပ်ပေးသေးတယ်၊ တို့တစ်တွေဟာ အသက်ကြီးပြီး လူငယ်တွေနဲ့ ပြိုင်ပြီး ရန်မဖြစ်သင့်ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်၊ သူက ဘာကိုမှ ပြန်မပြောသွားဘူး၊ ဒါကြောင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးဆီကို သွားမသွားတော့ အတပ်မပြောနိုင်ဘူး”

လှယ်လုံသည် ရသေ့ဖုံးရှမ်း၏စကားကို နားထောင်ရင်း စဉ်းစားနေသည်။

“သွေးဆိုးမိန်းကလေးရဲ့ အကြောင်းကို နေရာတကာမှာ ကြားနေရတယ်၊ သူ ဘာကြောင့် သည်လောက် ရက်စက်သလဲဆိုဘူး”

သူတို့နှစ်ယောက် စကားပြောနေစဉ် မိုးခြိမ်းသံများ အဆက်မပြတ် ပေါ်ထွက်လာသည်။

ရသေ့ဖုံးရှမ်းက ကောင်းကင်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“သည်ည မိုးကြီးလိမ့်မယ် ထင်တယ်၊ သည်မှာပဲ ညအိပ်ခါလား”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် လှယ်လုံက တိန်ရှမ်း စောင့်နေမည်ကိုသိ၍ ညအိပ်ရန် စိတ်မကူးတော့ပေ။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ခိုနားထားလို့ သည်မှာ ညအိပ်လို့ မဖြစ်ပါဘူး”

သူက ပြောဆို၍ တစ်ဆက်တည်းပင် ရသေ့ဖုံးရှမ်းအား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ထို့နောက်... တောင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့လေသည်။

၁၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မိုးတိမ်များဖြင့် အနံ့ဆိုင်မည်း
မှောင်နေသည်။

လေက တစ်ချက်တစ်ချက်ဝေ၍ တိုက်ခတ်လာသည်။
မိုးခြင်းသံများကလည်း အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေ
သည်။

မကြာမီ မိုးရွာတော့မည် ဖြစ်သည်။
လှယ်လုံ မိုးခိုရန် နေရာရှာလိုက်သည်။
သူရောက်နေသော နေရာနှင့် ဝါးတစ်မျက်ခန့် အကွာ

တွင် လိုက်ဂူတစ်ခု ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။
လိုက်ဂူရှေ့တွင် ဝါးပင်များ စိုက်ပျိုးထားသည်။
ထင်းရှူးပင်များမှာလည်း လေအဝေ့တွင် ယိမ်းထိုးနေ

သည်။
လိုက်ဂူရှေ့တွင် ကျောက်စားပွဲနှင့် ကုလားထိုင်များ
လည်း ရှိနေသည်။

လှယ်လုံ နားခိုရန်နေရာ တွေ့လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။
သူက ဝမ်းသာသွားပြီး ခြေလှမ်းသွက်သွက်လှမ်းကာ
လိုက်ဂူရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။

ဂူဝသို့ ရောက်သည်နှင့် မိုးက သည်းထန်စွာ ရွာချလိုက်
လေသည်။
လှယ်လုံက ကမန်းကတန်း လိုက်ဂူထဲ ပြေးဝင်လိုက်

လေသည်။ လိုက်ဂူထဲတွင် အေးစိမ့်နေသည်။
အတွင်းကို ဆက်ဝင်သွားရာ ခြေလှမ်းတစ်ရာခန့် လှမ်း

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၆၇

ဝင်လိုက်သည့်အခါ ကျောက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ခုံတန်းပေါ်
တွင် မိန်းကလေးတစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။

လှယ်လုံ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဘုံကျောင်းတွင် တွေ့ခဲ့
သော မိန်းကလေး ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။
လှယ်လုံသည် သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း

မိန်းကလေးကို ရင်မဆိုင်ဝံ့ဘဲ ရှိနေသည်။
“သူအိပ်နေတုန်း ငါ သည်မှာ နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ နီးလာလို့
တွေ့သွားရင် အထင်လွဲနေဦးမယ်”

တွေးမိသည်နှင့် ခြေလှမ်းကို အသံမကြားအောင် ဖော့
နင်းပြီး လိုက်ဂူဘက်သို့ ပြန်လျှောက်သွားသည်။
အပြင်ဘက်တွင် မိုးက သဲသဲမဲမဲ ရွာနေဆဲ ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူသည် အပြင်ထွက်နေ၍လည်း မဖြစ်၍
ဧဝံ၌ ထိုင်နေလိုက်သည်။
အတန်ကြာ ထိုင်မိသောအခါ အလွန်ပင် အေးစိမ့်လာ

လေသည်။
မိန်းကလေး ချမ်းနေမည်ကို စိုးရိမ်လာသည်။
ထို့ကြောင့် . . .

အသံမကြားစေရန် ခြေဖော့နင်းကာ မိန်းကလေးထံသို့
လျှောက်သွားသည်။
သူ့အပေါ် အင်္ကျီကို ချွတ်၍ မိန်းကလေးကို အသာ

အသာ ခြုံပေးလိုက်သည်။

၁၆၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပြီးလျှင် ဂူဝသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

သို့သော် ဂူဝသို့ မရောက်မီမှာပင် မိန်းကလေးထံမှ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဘယ်သူလဲ ကျွန်မကို မကောင်းကြံဖို့ ကြိုးစားနေတာလား”

လုယိလုံ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားသည်။

ခြေလှမ်းများ ရပ်တန့်သွားသည်။

“အထင်မလွဲပါနဲ့၊ ခင်ဗျား အအေးမိမှာစိုးလို့ ကျုပ်အင်္ကျီကိုချွတ်ပြီး ခြုံပေးတာပါ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ကဲပါ ကျေးဇူးပြုပြီး နောက်လှည့်ကြည့်ပါဦး”

လုယိလုံ နောက်သို့ ဖြည်းညင်းစွာ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ခုန ချစ်ဝင်လာကတည်းက ကျွန်မမြင်ပါတယ်၊ ရှင့်အပြုအမူတွေ အားလုံးကို ကျွန်မမြင်ပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ခင်ဗျား အိပ်ပျော်နေတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

ဟု မေးလိုက်၏။

ထိုအခါ . . .

မိန်းကလေးက တစ်ချက်မျှ ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်ဟာ တကယ် ရိုးသားတဲ့ လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်မ ဘဝတစ်သက်မှာ ရှင်လို လူမျိုးကို မတွေ့ဖူးသေးဘူး”

လုယိလုံ ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ကြည့်နေလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၆၉

မိန်းကလေးက . . .

“ရှင် ကျွန်မကို စိတ်ဆိုးနေတာလား”

“အို ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ၊ ကျုပ်က ထာဖြစ်လို့

စိတ်ဆိုးရမှာလဲ”

“ကျွန်မကို ခုမှန်းသိတတ်တဲ့ အရွယ်ကစပြီး ကြင်နာတဲ့သူ မတွေ့သေးဘူး။ အခုတော့ ရှင့်ကို တွေ့ပြီ”

မိန်းကလေးမှာ သူ့ကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြောနေမှန်း သိလိုက်သည်။

“မင်းမှာ မိဘ မရှိဘူးလား”

“ကျွန်မ သိတတ်တဲ့ အရွယ်ကစပြီး မိဘနှစ်ပါးစလုံး ခြေကြဲတော့ပါဘူး”

“ကျုပ် မသိလို့ မေးမိတာ စိတ်မရှိနဲ့နော်”

ရုတ်တရက် မိန်းကလေးက သူ့လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ထုယိလုံ ပခုံးပေါ်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သ်။

လုယိလုံက ချက်ချင်းပင် တိမ်းရှောင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ မိန်းကလေး၏ ခန္ဓာကိုယ် အရှိန်လွန်ကာ လဲကျမတတ် ယိမ်းယိုင်သွားသည်။

လုယိလုံက ကယျာကယာ ထိန်းပေးလိုက်သည်။

“ကျေးဇူးပါ၊ ရှင်သာ မဆွဲထားရင် ကျွန်မ လဲကျသွားမှာ”

“ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်လိုထင်သလဲ”
မိန်းကလေးက မေးလိုက်သည်။

လှယ်လုံက...
“မင်းကို သနားတယ်”

“ကျွန်မကို သနားတယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ သနားလဲ သနားတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ သတ္တိတို့
လဲ ချီးကျူးပါတယ်”

မိန်းကလေးက သူ့ကို တဖန်တပြု လှမ်းကြည့်နေလေ
သည်။

“မင်းဟာ မိန်းကလေး ဖြစ်ပေမယ့် တောင်ပေါ်ကို တစ်
ယောက်တည်း ဘုရားဖူးလာတာ ချီးကျူးစရာပေါ့”

“ရှင်ကို အခုမှ တွေ့ရပေမယ့် ကျွန်မ စိတ်ထဲမှာ နှစ်
ပေါင်းများစွာက ပေါင်းလာခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို ပြန်
တွေ့ရသလို ခံစားမိပါတယ်”

မိန်းကလေး၏ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်သော
စကားကြောင့် လှယ်လုံ ပြုံးလိုက်သည်။

“ဪ... ဒါနဲ့ ရှင်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲဟင်”

“ကျုပ်နာမည်က လှယ်လုံပါ၊ မင်းရဲ့ နာမည်ရော ဘယ်
လိုခေါ်သလဲ”

“ကျွန်မရဲ့ နာမည်တော့ မရှိသေးဘူး၊ နာမည်ရွေးဖော်
လား”

သူတို့ နှစ်ယောက် အပြန်အလှန် စကားပြောနေစဉ်

အပြင်ဘက်၌ မိုးစဲသွားပြီ ဖြစ်သည်။
လေအေးက တစ်ချက်တစ်ချက် တိုက်နေသည်။

လေပြင်းတစ်ချက် တိုက်လိုက်တိုင်း မိန်းကလေး၏ဝတ်
နံ့တလေးမှာ တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ခါနေရာ အလွန်ကြည့်၍ ကောင်း
သည်။

လှယ်လုံ ရုတ်တရက် နာမည်ပေးရန် သတိရလာပြီး
သွတ်ခနဲ ပြောလိုက်သည်။

“စန့်ကွမ်းချင်းလို့ မင်းကို နာမည်ပေးမယ်”
မိန်းကလေး မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။

သူ့ကို မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

“ရှင် ဘယ်သူလဲ အမှန်အတိုင်း ပြောစမ်း”
ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားသော မိန်းကလေး၏ အမူ

အရာကြောင့် လှယ်လုံ အံ့ဩသွားသည်။
“ကျုပ်နာမည် လှယ်လုံ ပြောပြီးပြီလေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊

သင်နာမည် မကြိုက်ရင် တခြားနာမည် စဉ်းစားပေးမှာပေါ့၊
ဘာဖြစ်လို့ စိတ်ဆိုးရတာလဲ”

မိန်းကလေးထံမှ ဂေါသ အရိပ်အယောင်များ ချက်ချင်း
သွတ်သွားသည်။

“သည်းခံပါရှင်၊ ကျွန်မ စိတ်တိုတတ်လို့ပါ”
မိန်းကလေး လေသံပြောင်းသွားသည်။

အပြောင်းအလဲ မြန်လှသော သူ့အပြုအမူကို လှယ်လုံ

၁၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်။

“ရှင်ပေးတဲ့ နာမည်ကို ကျွန်မကြိုက်ပါတယ်၊ စန့်ကွမ်း ချင်းလို့ပဲခေါ်ပါ”

လုယိလုံသည် နဖူးပေါ်မှ ချွေးများကို သုတ်လိုက်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက သူ့ကို အကဲခတ်သလို လှမ်းကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

“ရှင်က သိုင်းသမားပဲ၊ ထိုက်ယန်တောင်ကို ဘာကိစ္စနဲ့ လာတာလဲ”

လုယိလုံက မိန်းကလေးကို အမှန်အတိုင်း ရှင်းပြလိုက် လေသည်။

“ကျုပ်က ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှာ သိုင်းပညာသင်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် သိုင်းပညာက မပြည့်စုံသေးဘူး၊ အခု ကျုပ်ဖခင်ရဲ့ အရိုးအိုးကို ဌာနပြန်သယ်ရင်း လမ်းကြိုတာနဲ့ တောင်ပေါ်ကို သုရားတက်ဖူးတာပါ”

လုယိလုံ၏စကားကို ကြားလိုက်သည်နှင့် မိန်းကလေး၏ မျက်နှာမှာ ကြည်လင်ဝင်းပသွားသည်။

ဒေါသထွက်နေသည့် အရိပ်အယောင်များလည်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

လိုဏ်ဂူထဲမှ မိန်းကလေးသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး စန့်ကွမ်းချင်း ဖြစ်သည်။

သူမသည် မပျော်လင့်ဘဲ လုယိလုံနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၇၃

စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

သူမအား နာမည်ပေးခိုင်းသောအခါ စန့်ကွမ်းချင်းဟု တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အမည်ပေးလာသည့်အတွက် လုယိလုံ အပေါ် သံသယ ဖြစ်မိသည်။

သို့သော်...

လုယိလုံက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာရပ်များ သင်ထားကြောင်းနှင့် ပညာမာန မရှိကြောင်း သိရသောအခါ သံသယများ ကင်းရှင်းသွားသည်။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ သိုင်းပညာဟာ သိုင်းလောကမှာ ပြိုင်စံရှားတယ်လို့ ကျွန်မကြားဖူးပါတယ်၊ ဘာကြောင့် ကိုယ့်ကိုယ် နှိမ့်ချပြောနေရတာလဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး စန့်ကွမ်းချင်းက လုယိလုံကို မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်ပညာရပ်မဆို ဆုံးခန်းတိုင်တယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ သိုင်းပညာမှာလဲ သည်အတိုင်းပါပဲ၊ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ထူးချွန်ကြတာပဲ၊ ပြိုင်စံရှားတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

လုယိလုံမှာ စန့်ကွမ်းချင်းကို သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှန်း မသိပေ။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းနဲ့ ရှောင်လင်ဂိုဏ်းဟာ တည်ထောင်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာခဲ့ပြီလေ၊ ခေတ်အဆက်ဆက်မှာလဲ ထွန်းပေါက်ကျော်ကြားခဲ့တဲ့အတွက် သိုင်းလောကသားတွေက

၁၇၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ချီးကျူးခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်တော့ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကပေမယ့် သိပ်
တော့ မပြည့်စုံသေးပါဘူး”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် လုယိလုံ၏စကားကို စူးစူး
စိုက်စိုက် နားထောင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ရုတ်တရက် သူ၏လက်ကောက်ဝတ်ကို
လျှပ်တစ်ပြက် ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။

လုယိလုံက အမှတ်တမဲ့ဖြစ်၍ ရှောင်တိမ်းချိန် မရ
လိုက်ပေ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မရှောင်တိမ်းနိုင်၍လည်း
မျှတ်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲလာသည်။

လုယိလုံ အတင်းရုန်းလိုက်ရာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး
လက်လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

“မိုးခြိမ်းသံကြားလို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ကျွန်မ ရှင်လက်
ဆွဲလိုက်မိတာပါ”

လုယိလုံကတော့ သူ့စကားကို မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်
ဝက် ဖြစ်နေသည်။

သူ၏အပြောအဆို အမူအရာ အားလုံးမှာ ထူးခြားလှ
သည်ဟု ထင်လိုက်မိသည်။

“ကဲ... ကဲ မကြောက်ပါနဲ့၊ ကျုပ်လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”
သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဂူဝသို့ လျှောက်သွားပြီး
ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“မိုးတိတ်သွားပါပြီ၊ ကျွန်မကို လာကြိုမယ့်သူ ရှိပါတယ်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၇၅

ပို့ပေးစရာ မလိုတော့ပါဘူး”

တစ်ခဏအကြာတွင် ရာသီဥတု ပြန်လည်သာယာလာ
လေသည်။ သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လုယိလုံကို လှမ်းကြည့်လိုက်
ပြီးလျှင်...

“ကျွန်မ အိမ်ပြန်တော့မယ်”

လုယိလုံက မိန်းကလေး၏ နှုတ်ဆက်စကားကို သံ
သယ ဝင်သွားသည်။

မိဘ မရှိဟု ပြောပြီး လာကြိုမည့်သူ ရှိသည်ဟု ပြောနေ
သဖြင့် စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုး ဖြစ်သွားသည်။

သူ ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
“ကျုပ်လဲ သွားတော့မယ်”

“ဒါဆိုရင် ရှင်အရင်သွားပါ”
လုယိလုံက ဂူထဲမှ လှမ်းထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ရုတ်တရက်...
“ခဏ”

ဟန်ထားလိုက်သံကြောင့် သူလှမ်းသော ခြေလှမ်းတို့
ရပ်လိုက်သည်။

“ကျွန်မကို ကံတိတစ်ခုပေးပါလား”
“ဘာကတိလဲ”

“ကျွန်မကို တွေ့ခဲ့တဲ့အကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဖို့
ငါ”

လုယိလုံက ပြုံး၍ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

၁၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ရပါတယ်ဗျား ကျုပ်တို့က တစ်ခဏ တွေ့ဆုံခဲ့တာပဲ၊ သည်ကိစ္စကို ပြောပြစရာ အကြောင်းလဲ မရှိပါဘူး”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မျက်နှာပျက်သွားသည်။

“ဪ... ရှင်က ကျွန်မကို သံယောဇဉ် မရှိဘဲကိုး”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး အသံတိုးဝင်သွားပြီး မျက်ရည်များ ရစ်ဝိုင်းလာသည်။

လှယ်လုံ ထိတ်ထိတ်ဖျားဖျား ဖြစ်သွားသည်။

“သည်လိုပါ ကျုပ်က ဇာတိကို ပြန်တော့မလို့ဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြန်ဆုံဖို့ မလွယ်တော့ပါဘူး၊ တကယ်လို့ ပြန်ဆုံခွင့်ရရင် မင်းနဲ့ ကျုပ်ဟာ အင်မတန် ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းပါပဲ”

“ရှင် အခုလို ပြောတာ ကြားရလို့ ကျွန်မကျေနပ်သွားပါပြီ၊ ရှင်သွားနိုင်ပါပြီ”

လှယ်လုံက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တောင်အောက်သို့ ဆင်းသွားလိုက်သည်။

လိုက်ဂူနှင့် အတန်ဝေးသော နေရာသို့ ရောက်သော

အခါ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ကျောက်တောင်ပေါ်၌ ရစ်နေသေးသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

သူ၏ရင်ထဲတွင် လှုပ်ရှားနေပီလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၁) ❖ ၁၇၇

တည်းခိုခန်းသို့ လှယ်လုံ ရောက်ရှိလာသောအခါ ထိန်ရှမ်းက သူ့ကို စောင့်မျှော်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အတူ ညီစား စားသောက်လိုက်ကြ

အကြောင်းကို သိရသောအခါ လှယ်လုံက ထိုခိုခန်းသို့

“ခင်ဗျား ရသေ့ဖူးရှမ်းနဲ့ တွေ့ခဲ့သလား” ဟု မေးသည်။

လှယ်လုံက “အခုခိုခန်းမှာပဲ” ဟု ဖြေသည်။

ထိန်ရှမ်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ရသေ့ဖူးရှမ်းက ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးမှ ဖြစ်ခဲ့တာလဲ” ဟု မေးသည်။

လှယ်လုံက “တိန်ရှမ်း၏စကားကြောင့် လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြုတ်

သွားသည်။

“ခင်ဗျား ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ”

ထိန်ရှမ်းက သူ့အမေးကို ပြန်မဖြေဘဲ စကားဆက်မေး

လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား တောင်ပေါ် ရောက်တဲ့အခါ ထိပ်တန်းသိုင်း

ညာရှင်တွေကို တွေ့ခဲ့သေးလား”

လှယ်လုံသည် ဂူထဲ၌ တွေ့ခဲ့သော မိန်းမကလေး၏မျက်

ရည်ကို မြင်မောင်လာသည်။

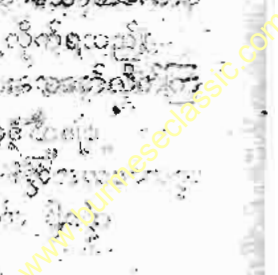
“ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား” ဟု ဖြေသည်။

ထိန်ရှမ်းက “အခုခိုခန်းမှာပဲ” ဟု မေးသည်။

လှယ်လုံက “ဟုတ်ပါတယ်” ဟု ဖြေသည်။

ထိန်ရှမ်းက “အခုခိုခန်းမှာပဲ” ဟု မေးသည်။

လှယ်လုံက “ဟုတ်ပါတယ်” ဟု ဖြေသည်။

၁၇၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

တိန်ရှမ်းက မေးလာ၏။

သို့သော် လူယိလုံက ကတိစကားကြောင့် ခေါင်းကို
ခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“မတွေ့ခဲ့ပါဘူးဗျာ”

တိန်ရှမ်းက ထပ်မံမေးတော့ချေ။

ထို့နောက် ညစာ စားသောက်ကာ အိပ်ရာစောစော
ဝင်လိုက်ကြသည်။

ရုတ်တရက်...

လူယိလုံက အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နိုးလာသည်။

အဖေ့မှ ပေါ်လာသော အသံကို သေသေချာချာ နား
စွင့်လိုက်သည်။

လေချွန်သံ ဖြစ်နေပြီး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
အချက်ပေးသော အသံများ ဖြစ်နေသည်။

ထိုစဉ် တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူယိလုံ အိပ်ရာမှ လှမ်းမေးလိုက်သည်။

“ဘယ်သူလဲ”

“ကျုပ်ပါ တံခါးဖွင့်ပါ”

တိန်ရှမ်း၏အသံ ဖြစ်နေ၍ သူ တံခါးထဖွင့်လိုက်လေ
သည်။

တိန်ရှမ်းက အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်လာပြီး မီးကို လင်း
အောင် မီးတဖွင့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

လူယိလုံကို ကောက်ကာစစ်ကာ မေးလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျား သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို ကြောက်သလား”

“ဗျာ”

“အမှန်အတိုင်း ပြောပါ။ ခင်ဗျားကြောက်လား”

“ကျုပ်က သူနဲ့မှ မတွေ့ဖူးတာ။ ကြောက်တယ် မ

ကြောက်ဘူး ဘယ်လိုပြောနိုင်မလဲ”

“ခင်ဗျား မကြောက်ဘူးဆိုရင်လဲ ပြီးတာပါပဲလေ”

တိန်ရှမ်း၏စကားကြောင့် လူယိလုံ နားမလည်နိုင်

အောင် ဖြစ်သွားသည်။

“ခင်ဗျား ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ”

“သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ခင်ဗျားရဲ့အဘိုးကို တိုက်ခိုက်ခဲ့

တယ်။ ခင်ဗျားတို့ ထိုက်ယန်ဝါးက ညီအစ်ကိုတွေကို စော်ကား

ခဲ့တယ်။ သူ့ကို ဆုံးမဖို့ ခင်ဗျားစိတ်မကူးဘူးလား”

လူယိလုံက အေးစတိစတိ လေသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်

လေသည်။

“ကျုပ် တမင်သက်သက် သူ့ကို ရန်မရွာပါဘူး”

“မတော်တဆ တွေ့ဆုံခဲ့ရင်ကော”

တိန်ရှမ်းက ထပ်မံမေးလာသဖြင့် လူယိလုံမှာ သံသယ

ဖြစ်သွားသည်။

“ခင်ဗျားပြောလိုက် သွေးဆိုးမိန်းကလေး သည်နားမှာ

နီးနေသလိုပဲ”

“ထုတ်တယ် ခွဲနေတယ်”

ထိုစဉ် လှယ်လုံ၏ဦးနှောက်ထဲသို့ အတွေးတစ်ခုတစ်ခု ဝင်လာလေသည်။

“ငါတွေ့ခဲ့တဲ့ စန့်ကွမ်းချင်းဟာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးများ ဖြစ်နေမလား၊ စဉ် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဟိုမိန်းမက ရက်စက်ကြမ်းကြောက်တယ်။ စန့်ကွမ်းချင်းက နူးညံ့ပျော့ပျောင်းပြီး လှပတယ်။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

တိန်ရှမ်းက လှယ်လုံ တွေဝေနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်...

“ခင်ဗျားကြည့်ရတာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို နာမည်ကြားရုံနဲ့ ကြောက်နေပြီ ထင်တယ်”

ဟု ပြော၏။

လှယ်လုံက...

“ကျုပ် မကြောက်ပါဘူး။ ကျုပ်နဲ့ ရန်ငြိုး ရှိတာမှန်တယ်။ အဲဒါလဲ သိပ်မကြီးတယ်ဘူး။ နောက်ပြီး သူက ကျုပ်အတိုးကို တိုက်ခိုက်တာ မှန်တယ်။ အတိုးလဲ အိမ်ကို ရောက်နေပြီ။ သည်တိန်ရှက် နေကြီးခွင်ကွယ် လုပ်မနေတော့ပါဘူး”

တိန်ရှမ်းက မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

“ထားပါတော့ ဒါဆိုရင်လဲ ခင်ဗျားရဲ့ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက ညီအစ်ကိုတွေကို စော်ကားတာရော သည်အတိုင်း ကြည့်နေမှာလား”

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းအတွက် ပြေငြင်းဖို့ ဂိုဏ်းချုပ် ရှိနေတာ

“ကောင်းပြီ၊ တော်ကြာမှ သွေးဆိုးမိန်းကလေးကိုယ်တိုင် လာပြီး ရန်စမှ ခင်ဗျားကြောင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း သိက္ခာကျကုန်တော့မယ်”

“သူက ကျုပ်နဲ့ သီတောင် မသိဘဲ ရန်စမှာလားဗျ”

“ကဲ... ခင်ဗျားကို ကျုပ် အမှန်အတိုင်း ပြောမယ်။ သူက ကျုပ်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ မနက်ဖြန်ည ချိန်းထားတယ်။ အဲသည်တော့ ခင်ဗျားက လက်ဝိုက်ကြည့်နေမှာလား”

“ဒါဆိုရင် သူ ဘယ်လောက် ရက်စက်တယ်ဆိုတာ အာရုံစူးစူးကြည့်ရဦးမယ်။ ကျုပ်က သိပ်ပညာမှာ ခင်ဗျားလောက် အတွေ့အကြုံ မရှိသေးတော့ ကူညီနိုင်ပါ့မလား မသိဘူး”

လှယ်လုံက မယုတ်မလွန် ပြန်ပြောလိုက်၏။

“ကဲ... ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားကို ကျုပ်မိတ်ဆွေတစ်ဆောက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်။ သူတို့က ကျုပ်နဲ့တူတူ သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ လာကြလိမ့်မယ်ဗျ”

သူ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် လှယ်လုံ၏လက်ကို ဆွဲကာ ပြုစင်ပေါက်မှ ခုန်ထွက်သွားလေသည်။

၁၈၂. ❖ တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

ဝက်ပါသိုင်း

လရောင်သည် အလွန်ပေးစိုနံ့နေ၏။
ကြယ်ကလေးများ ကျီးတီးကွဲတဲ ဖြစ်နေသည်။
တလောကလုံး မှိုင်းပောင်နေသည်။
အလင်းရောင် မပီပြင်ပါ။

တိန်ရှမ်းသည် လယ်လုံ၏လက်ကို ဆွဲကာ ရွာအပြင်သို့
ပြေးလွှားသွားသည်။

ရွာပြင် ရောက်သွားသောအခါ အခွေမှ မီးပွင့်ကလေး
များ မှိုတ်တုတ်မှိုတ်တုတ် လင်းနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တိန်ရှမ်း မီးပွင့်ကလေးများ လင်းနေသော နေရာသို့ ပြေး
လွှားသွားသည်။

အတန်ကြာ ပြေးသွားမိသောအခါ လေချွန်သံတစ်ခုကို
ကို ကြားလိုက်ရသည်။

တိန်ရှမ်း ခြေလှမ်း ရပ်လိုက်သည်။
ထို့နောက်...

သွေးဆိုးဝိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၈၃

လက်ခုပ်တီးလိုက်သည်။
သင်္ချိုင်းဂူကြားမှ လူလေးယောက် ထွက်လာသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူစုသည် လယ်လုံကို သေချာကြည့်လိုက်ကြ၏။
လူပေါင်း လေးယောက် ဖြစ်သည်။

ထိုလူလေးယောက်က အနားသို့ ရောက်လာ၏။
ထိုအခါ တိန်ရှမ်းက လမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

လယ်လုံအား ထိုလူစုနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပေ၏။
ပထမဆုံးလူမှာ သိုင်းသမားကြီး ဒိုဟိန် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယလူမှာ ဖန်ကျောင်း ဖြစ်သည်။
တတိယလူမှာ အထက်ငယ်သော လီရောင် ဖြစ်ပေ

သည်။ နောက်ဆုံးလူမှာ ချင်းရောင် ဖြစ်သည်။
ထိုလူ လေးယောက်စလုံး သိုင်းလောက၌ ကျော်ကြား

သူများ ဖြစ်ကြသည်။
လယ်လုံသည် ထိုလူစုကို အကဲခတ်ပြီး စာတောကျစရာ

မတောင်းကြောင်း နားလည်လိုက်သည်။
ထိုလူ လေးယောက်သည် တရားမျှတသော သိုင်း

သမားများ မဟုတ်ပါ။
သူတို့အားလုံး နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားသူများ ဖြစ်ကြ

သည်။
တိန်ရှမ်းက မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ထိုလူစုကို

မည်သည့်အကြောင်း သူနားမလည်ပါ။

၁၈၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၈၅

ထိုစဉ် တိန်ရှမ်းသည် ထိုလူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး...

“အစ်ကိုကြီးအစ်မ ရောက်မလာသေးပါလား”

ထိုအခါ မနက်ဖြန်ည ကြီးပြုံးလှိုက်ပြီး...

“သူ မနက်ဖြန်ည ရောက်မယ် ပြောပါတယ်”

ထိုစဉ် တိန်ရှမ်းသည် အတိအကျအချက်အလက်အားဖြင့်...

“အစ်ကိုကြီးက အရေးပေါ်ကိစ္စ ရှိလို့ မလာနိုင်ပါဘူး”

“တော်သေးတာပဲ၊ သူပါလို့ ခုနစ်ယောက် ပြည့်သွားပါ

ဇွ”

လှယ်လုံမှာ အသာယာပင် နားထောင်နေသည်။

တိန်ရှမ်း ဘာလုပ်နေသည်ကို သူနားလည်ခြင်း မရှိ

သေးပါ။ တိန်ရှမ်းက သူ့အား ပြုံးပြုံး...

“မနက်ဖြန်ညမှာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စု

ပေါင်းသိုင်းကွက် ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထားရမယ်”

ထိုစကားကြောင့် လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြွတ်သွားသည်။

“ဘယ်လို စုပေါင်းသိုင်းကွက် ဟုတ်လား”

၁၈၅ ❖ “သင်္ချာသီဟအောင် သွေးဆိုးမိန်းကလေးနဲ့ တစ်ဦး

ချင်း အနိုင်ယူလို့ မရမှန်း သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သည်စုပေါင်း

သိုင်းကွက်တစ်ခုကို ကြိုတင်စီမံထားတယ်၊ အဲဒါက ခုနစ်

ယောက်ရှိမှ ဖြစ်မယ်”

“လှယ်လုံက တိန်ရှမ်း၏စကားကို စိတ်ဝင်စားစွာ နား

စွင့်နေသည်။

“ကျုပ်တို့ သည်သိုင်းကွက်ကို ကြိုတင်ပြီး လေ့ကျင့်ပြီးပါ
ပြီ အခုတော့ အစ်ကိုကြီးမာန်ရုတ်တရက် မလာနိုင်လို့ ခင်ဗျားတို့
ကြိုတင်လေ့ကျင့်ပေးထားမှ ဖြစ်မယ်”

လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြွတ်သွားပြီး...

“ဖြစ်ပါမလား”

တိန်ရှမ်း ရယ်မောပြီး...

“ဖြစ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အခြေခံ အင်မတန် ကောင်း
တာပဲ၊ နည်းနည်းလေ့လာလိုက်ရင် တတ်သွားမှာပါ”

“ထားပါတော့၊ ကျုပ်အပါအဝင် လူခြောက်ယောက်ပဲ
နဲ့ထား ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ကျုပ်တို့ရဲ့အစ်ကိုကြီး မနက်ဖြန်ည ရောက်လာမှာပါ။
သည်စုပေါင်းသိုင်းကွက်ကို သူတို့ထွင်ခဲ့တာ၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို

ဆောင်ရာ မလိုဘူး”

လှယ်လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါဖြင့်လဲ လုပ်ပါဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ ခိုင်း

သလို လုပ်မှာပဲ”

တိန်ရှမ်းက ခြောက်ယောက်စလုံးကို စက်ဝိုင်းတစ်ခုပုံ
အတိုင်းစုစည်းသည်။

ထို့နောက်...

သိုင်းကွက်၏ သဘောတရားကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

၁၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“သိုင်းကွက်ရဲ့ အစွမ်းထက်တဲ့ အရည်အချင်းဟာ အချိန်တိကျဖို့ လိုပါတယ်။ သိုင်းကွက်နောက်ကျရင် ရန်သူ ခုခံဖို့ အချိန်ရသွားမယ်။ စောရင်လဲ ရန်သူ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နိုင် တယ်။ ဒါကြောင့် အချိန်တိကျ မှန်ကန်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်”

သူ့စကားကို ခဏရပ်ပြီး ဆက်ပြောလိုက်၏။

“ကျုပ်တို့ ခုနစ်ယောက်ဟာ ထိပ်တန်းသိုင်းသမားတွေ ပါ။ ဒါပေမယ့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးဟာ တိုက်ခိုက်တဲ့နေရာမှာ လျင်မြန်တယ်။ ဒါကြောင့် ကြိုတင်လေ့ကျင့်ထားမှ ဖြစ်မယ်”

“အခု ကျုပ်တို့ ခုနစ်ယောက်အနက် သုံးယောက်က ရှေ့တန်း၊ သုံးယောက်က နောက်တန်း၊ အလယ်က ခေါင်းဆောင် နေရာယူထားရမယ်။ ခေါင်းဆောင်က ဘယ်လို တိုက် ခိုက်ရမယ်ဆိုတာ အမိန့်ပေးလိမ့်မယ်”

“ကျုပ် လေ့လာမိသလောက် အစွမ်းထက်တဲ့ အရည် အချင်း မတွေ့ပါလား”

တိန်ရှမ်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“သည်လိုပဲ လူခြောက်ယောက်ဟာ ထိုက်ခိုက်နေတုန်း ရှေ့သုံးယောက် နောက်သုံးယောက် အမြဲတမ်း ပြောင်းလဲနေပါ တယ်။ ဒါကြောင့် အလွယ်တကူပဲ အကွက်ကောင်းကို စောင့်ပြီး တိုက်ခိုက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရန်သူဟာ အနားယူဖို့ အချိန် မရဘူး။ ကြာရင် မောလာတတ်ပါတယ်”

တိန်ရှမ်းက သူတို့၏ စုပေါင်းတိုက်ကွက်ကို ယုံကြည်စွာ အပြည့်ဖြင့် ကြော်ငြာလိုက်တာပါ။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၈၇

တိန်ရှမ်းက ပြောပြီး လက်တွေ့လေ့ကျင့်လိုက်လေ သည်း

သူ၏လက်တစ်ဖက် ဝေ့ယမ်းလိုက်သည်နှင့် ရှေ့တန်း နေရာယူထားသော လူသုံးယောက် သိုင်းကွက်တစ်ကွက်စီဖြင့် ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်သွားလေသည်။ နောက်တန်းမှ သုံးယောက် ချက်ချင်းပင် ရှေ့မှ သုံး ယောက် နေရာဝင်ယူပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ်... တိန်ရှမ်းက လက်တစ်ဖက် မြှောက်ပြလိုက်သည်။ တစ်ပြိုင်နက် ရှေ့တန်းမှ လူသုံးယောက်စီ ဘယ်ညာ နေရာယူလိုက်သည်။

ခြောက်ယောက် ပြိုင်တူ ရှေ့တက်ကာ သိုင်းကွက်သစ် တစ်ကွက်ချင်း တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီးနောက် လေးထောင့် အနေ အထားသို့ ပြောင်းလဲလိုက်ကြလေသည်။

လူယ်လုံမှာ ဉာဏ်ကောင်းသော လူတစ်ယောက် ဖြစ် လေသည်။

အတန်ကြာ လေ့ကျင့်လိုက်သည်နှင့် ထိုသိုင်းကွက်သည် အသွယ်ပတ်သော သိုင်းကွက် ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေ သည်။

သူသည် တိန်ရှမ်း ပြောသော အစ်ကိုကြီး ဖြစ်သူကို နှိုင်းနှိုင်း ကြည့်လိုက်လေသည်။

၁၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

ယခုအတိုင်းဆို သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို ကောင်းစွာ ခုက္ခယေးနိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိလေသည်။

သူတို့ မိုးလင်းခါနီးမှ လှေကျင့်ခြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူတို့၏လှေကျင့်မှုကို တိန်ရှမ်း ကျေနပ်သွားလေသည်။

“သည်လောက်ဆို တော်ပြီ၊ ကျုပ်တို့ ပြန်ကြမယ်၊ မနက်ဖြန်သန်းခေါင်ယံအချိန်မှာ ပြန်ဆုံမယ်”

သူ့စကားမဆုံးမီ ရယ်မောသံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရလေသည်။

တိန်ရှမ်း မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး အသံလာရာသို့ ပြေးလွှားသွားလိုက်သည်။

သို့သော် လူရိပ် မတွေ့ရပါချေ။

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး ကျုပ်တို့ကို လာရယ်တာ ဖြစ်ရမယ်”

ဖန်ကျောင်းက ပြောလိုက်သည်။

ချင်းရှောင်က ခေါင်ခါယမ်းပြီး . . .

“မဟုတ်နိုင်ဘူး၊ ဒါ မိန်းမအသံ မဟုတ်ဘူး”

“တို့ နားကြားလွဲတာ ဖြစ်မှာပါ”

“ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ဂရုမစိုက်ဘူး၊ မနက်ဖြန်ည သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဖြစ်ဖို့ သေချာသွားပြီ”

ထိုသို့ ပြောပြီး လူစုခွဲလိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၈၉

ထိုက်ယန်တောင်ကုန်းသည် အလွန်မြင့်မားသော တောင်ကုန်း ဖြစ်သည်။

လူသွားလူလာနည်းပြီး တောင်တက်လမ်းမှာ ကြမ်းသစ်လှေပေသည်။

ထို့ကြောင့် . . .

ထိုတောင်ကုန်းတွင် အမြဲလူပြတ်လေ့ ရှိသည်။

လယ်လုံနှင့် တိန်ရှမ်းတို့သည် သိုင်းသမားများပီပီအဝတ်အခဲမရှိ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

သူတို့သည် တောင်ကုန်းပေါ် ရောက်ရှိသွားကြသောအခါ လူဝန်းသည် ကောင်းကင်အလယ်တည့်တည့်သို့ မရောက်သေး။

သူတို့ ရောက်ရှိသွားသော အချိန်တွင် ချင်းရှောင်တို့

သောလောက်မှာ ထိုတောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကြိုတင်ရောက်ရှိနေသည်တို့ တွေ့ရလေသည်။

သူတို့ မျက်နှာပေါ်တွင် စိတ်လှုပ်ရှားသော အမူအရာများ ပေါ်လွင်နေသည်။

တိန်ရှမ်း၏တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ စိန္တီနေသည်။

သူတို့လူစု သွေးဆိုးမိန်းကလေး အလာကို ရင်တတိတ်တိတ်ဖြင့် စောင့်နေလေသည်။

အချိန် တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံးသွားသည်။

လူဝန်းမှာ ကောင်းကင်အလယ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်

၁၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ချင်းရှောင်က ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

ပြီးလျှင်...

“သွေးဆိုးမိန်းကလေးရဲ့ အရိပ်အယောင်တောင် မတွေ့
ရပါလား”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ချိုဆိန်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ကတိတည်ပါတယ်၊ အစ်ကို

ကြီးအင်း အချိန်မီ ရောက်မလာမှာကိုပဲ စိုးရိမ်မိတာပါ”

တိန်ရှမ်းက နှစ်သိမ့်ပြီး ပြုံးပြလိုက်သည်။

“အစ်ကိုကြီး အချိန်မီ ရောက်လာမှာပါ”

ဟု ပြော၏။

ထိုစဉ်...

အေးစိမ့်သော ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
သည်ကို ကြားရလေသည်။

သူတို့အားလုံး အသံလာရာသို့ မော့ကြည့်လိုက်မိလေ
သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာ
သည်ကိုတွေ့ရလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီး၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ လျင်မြန်လွန်းလှပေ
သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ပ) ❖ ၁၉၁

ခရာကြာမှာပင်...

သူတို့ အနားသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

တိန်ရှမ်းတို့ ပြိုင်တူရပ်လိုက်ကြသည်။

လှယ်လုံ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသော မိန်းကလေးအား

အတဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

မိန်းကလေး မျက်နှာမြင်သည်နှင့် လှယ်လုံ မျက်လုံးအစုံ

ဖြူတယ်သွားသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် သူနှင့် ရင်းနှီးခဲ့သော မိန်းကလေး

ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က...

မိန်းကလေးသည် အလွန်သနားဖွယ်ကောင်းသော

နိမ့်တလေးအသွင်ဖြင့် တွေ့ခဲ့ရသည်။

မနေညတွင် စန့်ကွမ်းချင်းသည် သနားစရာကောင်း

သောအသွင် မဟုတ်ပါ။

သိုင်းလောကသားများ အလွန်ပင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်

နေသော သွေးဆိုးမိန်းကလေးအသွင် ဖြစ်နေသည်။

လှယ်လုံသည် သူမအား မိတ်ဆွေရင်းချာပမာ အသိ

အသိပြုမည်ဟု ကတိပြုထားသည်မှာ တစ်ရက်သာ ရှိသေး

သေ့...

သူမနှင့် ရန်သူအဖြစ် တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မထင်မိချေ။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး အေးဆေးစွာ လျှောက်လာနေရာ

၁၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မှ သူမ၏ မျက်လုံးက အမှတ်မထင် လှယ်လှယ် ရောက်သွားလေသည်။

ထိုအခါ . . .

သူမ မျက်နှာပျက်ပြီး မျက်ရည်များ ဝဲလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တိန်ရှမ်းသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ မျက်ရည်ကို တွေ့ သာအခါ အံ့သြသွားလေသည်။

ပထမပိုင်း ပြီး၏။

ဒု-ဇာတ်သိမ်းပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု-၂၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်တင်တင်အေး (ရွက်စိမ်း စာပေ)
အမှတ် ၄၃ (A) ၄ လမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာစုံပုံနှိပ်
ဦးဝင်းကျော်ထွန်း၊ (မုံရွေး ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၄၀)၊ ၄၅- လမ်း၊
ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်ရည်၊ အပြုံးနှင့် သေမင်း

သွေးဆိုးမိန်းကလေး အဘယ်ကြောင့် မျက်ရည်ဝဲလာရ
ပါသနည်း။
လီရှောင်က သွေးဆိုးမိန်းကလေးကိုပြုံး၍ကြည့်လိုက်
သည်။
ပြီးလျှင် . . .
“သွေးဆိုးမိန်းကလေး . . . ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ကို အသာ
တကြည် အနှုံးပေးလိုက်ပါ”
လီရှောင်၏စကားကြောင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး မျက်
နှာပျက်သွား၏။
သို့သော် . . .
ချက်ချင်းပင် မျက်နှာပြင်လိုက်လေသည်။

“ရှင်တို့ရဲ့ စေတနာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ပြုံးရယ်လာသည်တို့ တွေ့ရသော အခါ တိန်ရှမ်း ထိတ်လန့်တကြား လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး... ခင်ဗျား ကတိတည်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့လူမစုံသေးဘူး”

တိန်ရှမ်း စကားမဆုံးပါချေ။

ရှုတ်တရက်...

“အား”

လီရှောင်မှာ သူ့ဝမ်းဗိုက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဖိကာ စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လက်နက်ပုန်းဖြင့် ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လီရှောင်မှာ အလွန်နာကျင်နေလေသည်။

ချင်းရှောင်သည် လီရှောင်၏ဝမ်းဗိုက်တွင် စိုက်ဝင်နေသော အင်္ဂလေးများကို ဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ပြုံးလိုက်ပြီး...

“ရှင် ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား”

လီရှောင် ရှက်ပြီး နောက်ဆုတ်သွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် တိန်ရှမ်းတို့လူစုကို တစ်ချက်

ကြည့်ပြီး...

“ကျွန်မ ဘာကြောင့်မျက်ရည်ကျတာလဲဆိုတာ ရှင်တို့ သိသလား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

တိန်ရှမ်း ခေါင်းခါလိုက်ပြီး...

“မသိဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“ရှင်တို့ သေရမှာကို ဝမ်းနည်းမိလို့ပါ။ အထူးသဖြင့် ကျွန်မနဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့တဲ့လူပါ ပါနေလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး မျက်ရည်ကျတာပါ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏စကားကို လုယိလုံ ကောင်းစွာ နားလည်လိုက်လေသည်။

သူသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမိလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး... မင်းလိုချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေးက ဘာကြောင့် လူတွေကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ချင်ရတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

လုယိလုံ၏အမေးကို သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မည်သို့မျှ ပြန်မပြောပါ။

လုယိလုံကိုသာ ကြည့်နေ၏။

လုယိလုံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

ပြီးလျှင်...

❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း သည်ညတော့သေရမှာပဲ”
ဟုညည်းတွားလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် လှယ်လုံ၏စကားကြောင့်
ထိတ်လန့်လှုပ်ရှားသွား၏။

ထို့နောက်...

လှယ်လုံကို မျက်လုံးပြူးဖြင့် စိုက်ကြည့်ကာ...

“ရှင်... ရှင်”

သူမ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား၍ စကားပင်ထစ်သွားလေ
သည်။

လှယ်လုံမှာ သူမအပေါ် လိမ်ညာသည်ဟု ထင်သွားမိ
လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

ဒေါသထွက်ကာ ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ချမ်း”

တစ်ဆက်တည်းပင်...

“က... အချိန်ကျပြီ၊ ကျွန်မ မစောင့်နိုင်တော့ဘူး”
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဓားတစ်ချက်ဝှေ့ယမ်းကာ တိန်ရှမ်းကို စတင်တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

တိန်ရှမ်းက သူမ၏တိုက်ခိုက်မှုကို လျင်မြန်စွာဖြင့် ခုခံ
လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ?

ချင်းရှောင်က ဘယ်ဘက်မှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

လီရှောင်ကမူ သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား ညာဘတ်မှ
တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းလိုက်
သည်။

ဓားဖြင့်လည်း ချိုထိန်ထံသို့ တဟုန်ထိုး ထိုးသွင်းလိုက်
သည်။

ဤတွင်...

ဖန်ကျောင်းက သူမအား အလစ်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လှယ်လုံထံသို့ ပြန်ဝင်တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

လှယ်လုံ ထိတ်လန့်သွားသည်။

သူက ချက်ချင်းပင် အပေါ်သို့လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်း
လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ဓားက သူ့ခြေထောက်အောက်
မှဖြတ်သွားသည်။

အမှန်တော့ သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် အခြားသူများ
ထက် လှယ်လုံအား ညာတာစွာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

တိုက်ပွဲမှာ တစ်စုံထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာ၏။

ထိုအခါ...

တိန်ရှမ်းက...

“ဝက်ပါသိုင်းကွက်”

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် သူတို့ကြိုတင်၍ လေ့ကျင့်ထားသည့်အတိုင်း ဝက်ပါသိုင်းကွက်ကို ပုံဖော်ပြီး သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး အနည်းငယ်မျှ စိုးရွံ့သွားမိလေသည်။

သူမက အေးကိုတင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ပြီး တိန်ရှမ်းတို့အား ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သို့သော်...

သူမက တိန်ရှမ်းတို့၏ သိုင်းကွက်အား ထိုးဖောက်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။

တစ်ကြိမ်မျှ ဤသို့မဖြစ်ခဲ့ဖူးသဖြင့် သူမ ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းပင် သူတို့ခြောက်ယောက်အား ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တိန်ရှမ်းတို့ခြောက်ယောက်သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ညီညာစွာတိုက်ခိုက်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့်...

❖ သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ e

သူမ၏ ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်မှုကို ကြုံကြုံခံနိုင်ခဲ့လေသည်။

လှယ်လုံသည် တိုက်ခိုက်နေသော်လည်း အင်အားမပါချေ။

သူသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား ရက်ရက်စက်စက် မတိုက်ခိုက်လိုပါချေ။

ထို့ကြောင့်...

ညာတာစွာ တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အတန်ကြာသောအခါ သွေးဆိုးမိန်းကလေးက တိန်ရှမ်းတို့၏ သိုင်းကွက်အား မထိုးဖောက်နိုင်သဖြင့် ဒေါသထွက်လာသည်။

သူမ၏ မျက်နှာမှာလည်း ခက်ထန်လာ၏။

တိန်ရှမ်းတို့အား စူးရှစွာကြည့်ကာ...

“ရှင်တို့ကိုညှာနေတာ မသိဘူး၊ သည်တော့ ကျွန်ုပ်ရက်စက်မှုဖြစ်မယ်”

ဟု အော်ငေါက်လိုက်၏။

ထိုစဉ် လေချွန်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရ၏။

တစ်ချိန်တည်းပင် လူတစ်ယောက် တောင်ကုန်းပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာလေသည်။

နှုတ်မှလည်း...

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး... ဘာကြောင့် ကတိမတည်တာလဲ”

ဟုပြောလာ၏။

တိန်ရှမ်းသည် ထိုလူအားမြင်လိုက်သည်နှင့် အချက်ပြ
လိုက်လေသည်။

တိန်ရှမ်း၏လူများသည် တိုက်ခိုက်ရာမှ ရုတ်တရက်
ရပ်တန့်လိုက်ကြသည်။

တစ်ပြိုင်နက်တည်းပင် ခြောက်ယောက်စလုံး နောက်
ဆုတ်သွားလေသည်။

ဤတွင် . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကလည်း နောက်သို့ဆုတ်သွားလေ
သည်။

လုယိလုံက ပြေးဆင်းလာသောလူကို ကြည့်လိုက်လေ
သည်။

ထိုအခါ . . .

ဝိန်ဝိန်ပါးပါးခန္ဓာကိုယ်ရှိသော အဘိုးအိုတစ်ယောက်
ကိုတွေ့ရလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး . . .

“ကျွန်မ ကတိမတည်တာမဟုတ်ဘူး၊ ရှင် အချိန်နောက်
ကျတာ၊ အချိန်ပြည့်သွားလို့ ကျွန်မ စတိုက်တာ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

သူမ၏စကားကြောင့် အဘိုးအိုက ကောင်းကင်ကိုမော့
ကြည့်လိုက်သည်။

လဝန်းသည် အနောက်ဘက်သို့ အနည်းငယ်စောင်းနေ

သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ရုတ်တရက် . . .

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

အဘိုးအိုက အားပါးတရ သဘောကျစွာ ရယ်မော
လိုက်သည်။

ပြီးလျှင် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအားကြည့်ကာ . . .

“ကျုပ် သည်ကိုရောက်နေတာ ကြာနေပါပြီဗျာ”

ဟု ပြော၏။

ထိုစကားကြောင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မျက်မှောင်
ကြုတ်သွားသည်။

အဘိုးအိုကို သေချာစွာကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“ဒါဖြင့် ရှင်က တိုက်ပွဲကိုရပ်ကြည့်နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်
လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

အဘိုးအို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့လူ့ခြောက်ယောက်
ကို မနိုင်ဘူးဆိုတော့ ကျုပ်ဝင်ပါရင် ခင်ဗျား ဘယ်လိုဖြစ်သွား
မလဲ”

ဟု ပြန်မေး၏။

အဘိုးအို၏စကားကြောင့် လုယိလုံ မကျေမနပ်ဖြစ်သွား
လေသည်။

သို့သော် . . .

၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မပြုံးပြုံးပြီး . . .

“ရှင် လူယုတ်မာ၊ သည်လူတွေကို ရှင်ဘယ်လိုလိမ်ညာ
ပြီး ခေါ်လာတာလဲ”

မေးလိုက်၏။

ချင်းရှောင်နှင့် ချိုထိန်တို့သည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏
စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ရင်ထဲလှုပ်ရှားသွားလေသည်။
အဘိုးအို မျက်နှာပျက်သွား၏။

သို့သော် . . .

ချက်ချင်းပင် ကမန်းကတန်း ကာတွယ်ပြောဆိုလိုက်
သည်။။

“သူ့စကားကို နားမထောင်နဲ့ စိတ်ဝမ်းကွဲအောင် ပြော
နေတာ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

အဘိုးအိုသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဆက်လက်မပြော
နိုင်စေရန် လက်တစ်ဖက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြုလိုက်သည်။

“အခုလို အခွင့်အရေးရတုန်း ရန်သူကိုရှင်းလင်းကြစို့”

အဘိုးအိုသည် တိန်ရှမ်းတို့ကို မြှောက်ပင့်ပြောဆိုလိုက်
သည်။

ထို့နောက် . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

တိန်ရှမ်းနှင့်ကျန်သောလူများသည် ဝက်ပါသိုင်းကွက်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃

ဖြင့်သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား ပိုင်းရဲထားလိုက်၏။

သူတို့က ညီညာစွာဖြင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား တိုက်
ခိုက်လိုက်ကြ၏။

လူခုနစ်ယောက်ရှိသဖြင့် သိုင်းကွက်သည် ပို၍အစွမ်း
ထက်လေသည်။

ထို့အပြင် . . .

လက်နက်ခုနစ်ခု စုံကြသဖြင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး
စကားပင်မပြောနိုင်ပါချေ။

အချိန်ကြာလာသောအခါ သူမ မောဟိုက်လာလေ
တော့သည်။

အဆက်မပြတ်ဘဲ တရစပ်တိုက်ခိုက်နေသော သိုင်း
ကွက်များကြောင့် သူမ မတတ်သာတော့ပါချေ။

သို့သော် . . .

ထိုခုနစ်ယောက်အနက် လုယိလုံသည် ဟန်ပြသာ
တိုက်ခိုက်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် . . .

လုယိလုံဘက်မှ ထိုးဖောက်ထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
သည်။

သူမက ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နက် လုယိလုံကို သဲသဲမဲမဲ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်
လာလေသည်။

လုယိလုံက ပြန်လည်မတိုက်ခိုက်ဘဲ ရှောင်တိမ်းလိုက်

၁၄ ❖ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

လေတော့သည်။

ထိုအခါ... .

သူမ ပခုံးချင်းထိကာ ခုန်ထွက်ဖြတ်ကျော်သွား၏။

တစ်ဆက်တည်းပင်... .

သူမ၏လက်တစ်ဖက်က လှယ်လုံ၏အေးကိုလက်ကို ဖမ်းဆုပ်ကာ လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“ရှင် ဘာဖြစ်လို့ သစ္စာဖောက်တွေ့ကို ကူညီချင်ရတာလဲ”

လှယ်လုံမှာ သူမအမေးကြောင့် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ် သွား၏။

ထိုစဉ်... .

အဘိုးအိုသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ နောက်ကျော မှတိုက်ခိုက်လာသဖြင့် သူမက လှယ်လုံ၏လက်ကို ပြန်လွှတ် လိုက်သည်။

ဖန်ကျောင်းကလည်း သူမအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် လာသည်။

သို့သော်... .

သူမ စက်ဝိုင်းထဲမှ ထိုးဖောက်ရုန်းထွက်သွားနိုင်လေ သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မဲ့ပြုံးတစ်ချက်ပြုံးလိုက်လေ သည်။

တစ်ဆက်တည်း သူမက လက်တစ်ဖက်ငှေ့ယမ်းလိုက်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၅

လေသည်။

ထိုအခါ... .

“စွပ်”

“အား”

ဖန်ကျောင်း၏ စူးရှစွာအော်ဟစ်လိုက်သံ ထွက်ပေါ် လာသည်။

မှန်ပေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ငှေ့ယမ်းလိုက်သော ဓားချက်တ ဖန်ကျောင်းအား ထိသွားသည် မဟုတ်ပါလား။

အဘိုးအို ထိတ်လန့်သွား။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ သည်။

လှယ်လုံ၏တိုက်ခိုက်အား ပျော့နေသည်ကို အဘိုးအို တွေ့သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက လှယ်လုံအား ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်ရန် ပြောကြားလိုက်သည်။

ထိုအခါ... .

လှယ်လုံက... .

“ဦးလေးကျင်းစုဟန် မဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက ရုတ်တရက် မိမိအမည်ခေါ်သည်ကိုကြား သဖြင့်... .

၁၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဟုတ်တယ်”

ဟု လွတ်ခနဲ ပြောမိသည်။

တစ်ပြိုင်နက်တည်းဆိုသလိုပင် လုယိလုံ၏ ခားသည်

အဘိုးအိုထံသို့လှည့်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုအဘိုးအိုသည် သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်ဖြစ်

ကြောင်း သိရှိခဲ့လေသည်။

ကျင်းစုဟန် ထိတ်လန့်သွားပြီး နောက်ဆုတ်သွားလေ

သည်။

“မင်းရွာနေလား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

သို့သော် . . .

လုယိလုံက အဘိုးအိုအား တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မရပ်ပါ

ချေ။

ပို၍ပင် ပြင်းထန်သောတိုက်ကွက်များဖြင့် တရကြမ်း

တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ပြီးနောက် . . .

“ကျုပ် မရူးဘူး၊ ခင်ဗျားက သစ္စာဖောက်၊ ဒါကြောင့်

ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အရင်သတ်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့အတူ . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကလည်း ခားကိုတင်းတင်း ဆုပ်

ကိုင်ပြီး . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၇

“သေပေတော့”

ဟုကြုံးဝါးကာ အဘိုးအိုအား ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးသွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် ပခုံးချင်းယှဉ်တိုက်ခိုက်နေသူ
လုယိလုံတို့ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

တိန်ရှမ်းနှင့်ချိုထိန်က ကျင်းစုဟန်ဘက်မှ ကာကွယ်
တိုက်ခိုက်နေသည်။

လီရှောင်မှာ လုယိလုံအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

ယခု . . .

အခြေအနေ တစ်မျိုးဖြစ်သွား၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် လုယိလုံတို့က ကျင်းစုဟန်တို့
ထိပ်တန်းသိုင်းသမားခြောက်ယောက်ကို ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေ
ကြသည်။

ထိုစဉ် . . .

တိန်ရှမ်းက အသံကျယ်လောင်စွာဖြင့် . . .

“လုယိလုံ . . . မင်းဘာကြောင့် လူဆိုးဘက်က ဝင်ပါရ
တာလဲ”

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ထိုစကားကြောင့် သဘောဟူ
စွာပြုံးပြီး . . .

၁၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ရှင်ကော သစ္စာဖောက်တာ ကောင်းသလား”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှုတ်မှ အော်ဟစ်ရင်း ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ခြေထောက်က ဖန်ကျောင်းကို ကန်မိသွားသည်။

“ဝုန်း”

“အား”

ဖန်ကျောင်း၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အဝေးသို့လွင့်စဉ်ပြီးနောက် တောင်အောက်သို့ ထိုးကျသွားလေသည်။

ထိုအခါ . . .

တိန်ရှမ်း ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ယခုအချိန် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ဓားသည် အလွန်ပင်လျင်မြန်လာလေသည်။

ပို၍ ပြင်းထန်လာလေသည်။

ထို့အပြင် လှယ်လုံကလည်း ပြင်းထန်စွာတိုက်ခိုက်နေသောကြောင့် ကျင်းစုဟန်တို့ တဖြည်းဖြည်းနောက်သို့ ဆုတ်သွားကြရလေသည်။

ထိုစဉ် . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

“ချင်းရှောင်နှင့်ချိုထိန် . . . ရှင်တို့ဟာ အမှန်တရားတက်က ရပ်တည်တဲ့သူတွေပါ။ သက်တိစမှာ ဝင်မပါကြပါနဲ့”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉

ချင်းရှောင်နှင့်ချိုထိန်တို့သည် ထိုစကားကြားရသောအခါ မည်သို့မျှ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ နောက်ဆုတ် သွားကြသည်။

ကျင်းစုဟန်သည် ချင်းရှောင်နှင့်ချိုထိန်တို့ ထွက်ခွာသွားသည်ကို တွေ့ရသောအခါ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

“ယား”

သူက မာန်သွင်းပြီး လှယ်လုံတို့အား တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော် တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ တောင်အောက်သို့ ပြေးဆင်းသွားသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မှဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးလျှင် . . .

“ရှင်ပြေးလို့လွတ်မလား”

ဟု အော်ငေါက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမက ဓားဝယ်တစ်လက်ပစ်လိုက်ရာ ကျင်းစုဟန်၏ ကျောပြင်ကို စိုက်ဝင်သွားသည်။

“စွပ်”

“အား”

အဘိုးအိုကျင်းစုဟန်၏ စူးရှသောအော်ဟစ်သံသည် တောတောင်တစ်ခုလုံး ပျံ့နှံ့ပဲ့တင်ထပ်သွားလေတော့သည်။

* * *

ပညာသွေးသား

သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် လူယိလုံတို့သည် တိန်ရှမ်းကို
 လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 သို့သော်...
 သူ့ကို မတွေ့ရတော့ပါချေ။
 လူယိလုံ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး...
 “သည်လူကို လွှတ်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး”
 သွေးဆိုးမိန်းကလေးက သူ့စကားကို ထောက်ခံဟန်ဖြင့်
 ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 “ဟုတ်တယ်၊ လိုက်သွားမှဖြစ်မယ်”
 ပြောဆိုပြီး သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် တောင်အောက်
 သို့ပြေးဆင်းရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...
 လူတစ်ယောက်အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။
 “လိုက်မနေနဲ့ ကျုပ်ဖမ်းထားပါတယ်”
 သွေးဆိုးမိန်းကလေးက အသံလာရာသို့ လှမ်းကြည့်
 လိုက်သည်။
 ထိုအခါ...
 လူတစ်ယောက်က တိန်ရှမ်းအားထမ်း၍ တောင်ပေါ်
 တက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။
 တောင်ပေါ်တက်လာသောလူသည် အသက်သုံးဆယ်
 ခန့်ရှိသော လူရွယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
 သူသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအနား ရောက်သောအခါ
 တိန်ရှမ်းအားမြေပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။
 ထို့နောက်...
 သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး...
 “မင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေးဖြစ်ရမယ်၊ သူက ဘယ်
 သူလဲ”
 “ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မက သွေးဆိုးမိန်းကလေးပါပဲ”
 “ကျုပ်က လူယိလုံပါ၊ ခင်ဗျားနာမည်က ဘယ်သူလဲ”
 လူယိလုံက ဝင်ပြောလိုက်သည်။
 ထိုလူက...
 “ကျုပ်နာမည် ဝူးလျောင်ပါ”
 ဝူးလျောင်သည် တိန်ရှမ်းကို လက်ညှိုးထိုးကာ...
 www.burmeseclassic.com

၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

“သည်လူကို ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

ထိုအခါ... .

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက... .

“ရှင်သဘောလေ၊ ရှင်ဖမ်းလာတာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဝူးလျှောင်က ရယ်မောပြီး... .

“ကျုပ်က သိုင်းသမားတွေရဲ့ စည်းကမ်းကို လိုက်နာ

စရာမလိုဘူး၊ သူ့အကြောင်းမသိဘဲ ဘာလုပ်လို့ရမှာလဲ”

လယ်လုံက တိန်ရှမ်းကို ညွှန်ပြပြီးပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်မှားသွားတယ်၊ သူ့ကို မင်းသားလေးရဲ့ ကိုယ်ရံ

တော်ဆိုပြီးယုံကြည်မိတာပါ”

“ကျင်းစုဟန်သစ္စာဖောက်ဆိုရင် သူတို့ပါဝင်ရမယ်၊ သူ

တို့အင်အား ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာ မေးရမယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက တိန်ရှမ်းအက်သို့ လှည့်ကြည့်

ပြီး... .

“ရှင် အသားမနာချင်ရင် ကျွန်မမေးတာကိုဖြေပါ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

တိန်ရှမ်း အံတင်းတင်းကြိတ်ပြီး... .

“ငါ့အသက် မင်းလက်ထဲရောက်နေပြီပဲ၊ မေးချင်တာ

မေး”

“ပြောစမ်း၊ မင်းတို့ လူအင်အား ဘယ်လောက်ရှိလဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၂၃

တိန်ရှမ်းသည် မြေပေါ် သို့လက်ညှိုးဖြင့်ခြစ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

“ဒါအကုန်ပဲလား”

တိန်ရှမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက တိန်ရှမ်းအား စူးစိုက်ကြည့်

လိုက်ပြီး... .

“သူတို့ ဘာတာဝန်ယူထားတဲ့လူတွေလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

တိန်ရှမ်းသည် ရှေ့မှလူသုံးယောက်၏အမည်ကို ရေးပြ

လိုက်ပြန်သည်။

“ကိုယ်ရံတော်”

လယ်လုံနှင့်သွေးဆိုးမိန်းကလေးပါ လှုပ်ရှားသွားလေ

သည်။

တိန်ရှမ်းက နာမည်များကို ဆက်လက်ရေးသားပြလေ

သည်။

“နောက်ရော”

တိန်ရှမ်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မရှိတော့ပါဘူး”

သူက နှုတ်မှမဖြေပါ။

မြေကြီးတွင် လက်ညှိုးဖြင့် ရေးပြလိုက်သည်။

“ကျွန်မ မယုံဘူး၊ တခြားလူတွေရှိဦးမယ်”

တိန်ရှမ်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ် သည်လောက်ပဲသိတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဒေါပွသွားကာ ခြေဖြင့်ကန်ထည့်
လိုက်သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

တိန်ရှမ်း၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားလေ
သည်။။

ထပ်၍ကန်ထည့်လိုက်ရာ တောင်အောက်သို့ ကျသွား
လေသည်။

“အား”

တိန်ရှမ်း၏စူးရှသောအသံ တဖြည်းဖြည်းဝေးသွားလေ
သည်။

ဝူးလျောင်သည် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား သေချာစွာ
ကြည့်လိုက်သည်။

လှယ်လုံက သူမအနားကပ်ကာ လေသံတိုးတိုးဖြင့် . .

“ခင်ဗျား အခုလို ဒေါသကြီးတာရယ်၊ ရက်စက်တာရယ်
ကိုမကြိုက်ဘူး၊ သည်လိုဆက်လုပ်နေရင် ခင်ဗျားရဲ့အနားမှာ
ဘယ်သူနေမှာလဲ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လှယ်လုံစကားကြောင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး မျက်နှာ
ပျက်သွားသည်။

ထိုစကားသည် လှယ်လုံပြော၍တော်သေးသည်။

တခြားလူပြောဆိုပါက သွေးဆိုးမိန်းကလေး အလွန်
ပေးမည်မဟုတ်ပါ။

လှယ်လုံစကားကြောင့် သူမ အသိတရားဝင်သွားလေ
သည်။

“ဒါကြောင့် လူတိုင်း ငါ့ကိုကြောက်နေတာကိုး”
ဟုရေရွတ်လိုက်ပြီး လှယ်လုံကိုကြည့်ကာ . . .

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးထံမှ ထိုစကားကြားရသဖြင့် လူ
လုံ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် တခြားလူများပြောဆို
လောက် မဆိုးကြောင်း နားလည်လိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကား
မပြောဘဲ ကြည့်နေမိကြ၏။

“အဟမ်း”

လှယ်လုံနှင့်သွေးဆိုးမိန်းကလေးတို့ ငြိမ်သက်နေသည့်
ကို ဝူးလျောင် ချောင်းတစ်ချက်ဟန်ပြီး သတိပေးလိုက်သည်

ထိုအခါမှ နှစ်ယောက်စလုံး အသိဝင်သွားကြလေသည်။

ဝူးလျောင်၏ သတိပေးသံကြောင့် သွေးဆိုးမိန်းက
မျက်နှာနီရဲသွားလေသည်။

လှယ်လုံမှာလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားလေ
သည်။

၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဟာ... ဒုက္ခပဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လှယ်လုံ၏စကားကြောင့် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲရှင်”

“ကျုပ်နဲ့တိန်ရှမ်း အတူထွက်လာတာ၊ အခုသေဆုံးသွားတော့ မင်းသားလေးနဲ့တွေ့တဲ့အခါ ကျုပ် သယ်လိုပြောရမှန်း မသိတော့ဘူး”

ဟု ပြော၏။

ထိုအခါ...

ပူးလျောင်က အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

“သည်အတွက် မပူပါနဲ့၊ ကျုပ် အကြောင်းနဲ့ ရှင်းပြပေးပါမယ်”

ထိုစကားကြောင့် လှယ်လုံ ဝမ်းသာသွားလေသည်။ လက်နှစ်ဖက်ဆုပ် အရိုအသေပေးပြီး...

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

ထိုစဉ်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ပူးလျောင်အားကြည့်ကာ...

“ရှင် ဘယ်ဂိုဏ်းကလဲ၊ ရှင်ပညာကို ကျွန်မ သိချင်လို့”

ဟု ပြောလိုက်၏။

အမှန်တော့ သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ပူးလျောင်အား စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၇

“ဟား... ဟား... ဟား”

ပူးလျောင် ရယ်မောလိုက်သည်။

“အခုမှ ခင်ဗျားတိုက်ခိုက်ထားတာရပ်သေးတယ်၊ ဒါကြောင့် အနားယူပါဦး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

သို့သော်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“မလိုပါဘူးရှင်၊ ရပါတယ်”

ပူးလျောင်အား အတင်းပင် စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

ပူးလျောင်က လှယ်လုံဘက်လှည့်လိုက်ပြီး...

“ကျုပ်ဆရာကို သိချင်ရင် သွေးဆိုးမိန်းကလေးကိုမေးကြည့်မေတော့”

လှယ်လုံသည် သူတို့နှစ်ယောက်ကို နားမလည်သလို

ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

“ခင်ဗျားတို့ ဘာကြောင့် ဓားရေးပြိုင်ကြမှာလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ပူးလျောင်က ပြုံးပြီး...

“သိုင်းသမားချင်းတွေ့တဲ့အခါ သူက စိန်ခေါ်လာတော့

ပြိုင်ကြတာပေါ့၊ ခင်ဗျား အချိန်ရရင် ကြည့်သွားပါဦး”

ပူးလျောင်က အရေးမကြီးသလို ပြောလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထို့နောက်...
ဓားကိုမြှောက်ထားပြီး...

“ကဲ... စကြာပါနို့”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ဝူးလျှောင်နှင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးတို့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်
ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်ကြသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာလည်း တိတ်ဆိတ်သွားလေ
တော့သည်။

ဝူးလျှောင်က သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် မျက်နှာချင်း
ဆိုင်ရပ်လိုက်သည်။

အတန်ကြာ မလှုပ်မယှက်ရှိနေရာမှ...

“ချွမ်း”

ဝူးလျှောင်က ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

“သတိထားပေတော့”

အော်ဟစ်သတိပေးပြီး သွေးဆိုးမိန်းကလေးထံ ဓားဖြင့်
ထိုးသွင်းလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရှောင်တိမ်းလိုက်ရာ ဓားမှာလွဲ
ချော်သွားသည်။

ဇုတ်တရက်...

ဝူးလျှောင်၏ဓားမှာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ရင်ဝသို့
ရောက်လာသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၂၉

လူယ်လုံ မျက်လုံးများ ပြာဝေသွားလေသည်။

သို့သော်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကဓားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းလိုက်၏။

“ချွမ်း”

အသံနှင့်အတူ ဝူးလျှောင်၏ဓားဦးက ဘေးသို့ရောက်
သွားသည်။

အတန်ကြာ တိုက်ခိုက်မိသောအခါ မည်သူ့မှ အနိုင်မရ
ကြပါ။

ထိုစဉ်...

ဝူးလျှောင်က အော်ဟစ်ပြီးပြောဆိုလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် သည်အတိုင်း တိုက်နေရင် အ
ကျိုးရှိမှာမဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောကာ သူက ချက်ချင်းပင် တိုက်ပွဲကိုရပ်တန့်လိုက်
လေသည်။

နောက်သို့လည်း ဆုတ်သွားသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ ရှေ့တိုးလာလေသည်။

ဝူးလျှောင် လက်ကာပြကာ...

“နေဦး... မင်းခရာ အခုတယ်မှာလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေသည်။

* * *

“ကျွန်မ တစ်နေ့က ထိုက်ယန်တောင်ပေါ်တက်ပြီး သတင်းပို့ပြီးပါပြီ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ထိုသို့ပြောပြီး ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ စကားဆက်လိုက်သည်။

“အခု ရှင်ကိုယ်တိုင်ရောက်ပြီပဲ၊ အလောင်းနဲ့စားကျမ်း သွားယူပေတော့”

ပူးလျောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် ကျေးဇူးပြုပြီး လိုက်ပို့ပေးပါလားဗျာ”

“ကျွန်မ မလိုက်နိုင်ပါဘူး၊ နောင်ဆယ်နှစ်ကြာမှ ကျွန်မ ရှင့်ဆီကိုလာခဲ့မယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ပြောဆိုရင်း လယ်လုံကို လက်ငှေ့ယမ်းပြကာ တောင်အောက်သို့ ပြေးဆင်းသွားလေ သည်။

ပူးလျောင်သည် တောင်အောက်ပြေးဆင်းသွားသော သွေးဆိုးမိန်းကလေးအားကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“သူ့သဘောထားက ကျုပ်ဆရာကတော်ရဲ့သဘောနဲ့ တူနေပါလား”

လယ်လုံ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“သူက သိုင်းပညာ သိပ်တော်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မာနကြီး တာခက်တယ်”

ထိုစဉ်...

ပူးလျောင်က တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလာဟန်ဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

“ကျောက်ဖြူလိုက်ရုံဆိုတာ ဘယ်မှာရှိမှန်း မသိဘူး၊ ခင်ဗျားသိလား”

လယ်လုံက ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်၊ ကျွန်တော်ရောက်ဖူးပါတယ်”

“ဒါဖြင့် ကျေးဇူးပြုပြီး လိုက်ပို့ပေးပါလား”

လယ်လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

“တောင်းပြီ၊ ကျုပ်လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

လယ်လုံသည် ပူးလျောင်အား ကျောက်ဖြူလိုက်ရုံသို့ လိုက်ပို့ရင်း လမ်းခရီးတွင် ပူးလျောင်၏ဆရာစားသခင် ရန်လွေ နှင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဆရာဖြစ်သူတို့မှာ ဇနီးမောင်နှံ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။

စားသခင်ရန်လွေသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ် က ကျော်ကြားသော စားသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူ၏ဇနီးယင်းဝှားသည် ထင်ရှားသောစားပညာရှင် တစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ပြီး တောင်ပေါ်တွင် အိမ် ကလေးတစ်လုံးဆောက်ပြီး နေထိုင်ကြသည်။

သူတို့ဘဝမှာ အေးချမ်းလှ၏။

သို့သော်...

ယင်းဝှားသည် အနိုင်ယူလိုစိတ်ရှိသူပင်ဖြစ်လေသည်။

ဝါချေ။
“ဓားသခင်ရန်လွေ အမျိုးမျိုး ပြောဆိုသော်လည်းမရ

အချိန်ရှိသရွေ့ အနိုင်ရရန်သာ ကြိုးစားနေ၏။
ဓားသခင်ရန်လွေကလည်း ဓားပညာရှင်တစ်ယောက်
ဖြစ်ရန် နေ့စဉ် ဓားပညာကို တီထွင်နေသည်။
သိုင်းလောကရှိ ကိုက်ပေါင်းစုံမှပညာများကို လေ့လာ
စုဆောင်းပြီး ဓားပညာတစ်မျိုး တီထွင်လေသည်။
ထို့နောက်...

ဓားသခင်ရန်လွေသည် ဓားပညာရပ်များကို အာရုံစူး
စိုက်စွာဖြင့် လေ့လာလိုက်ရာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောအခါ
ထူးခြားသော ဓားပညာတစ်ရပ်ကို အောင်မြင်စွာ တီထွင်နိုင်ခဲ့
သည်။

ဥူးလျောင်သည် တတိယမြောက်တပည့်ပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ဤသို့ဖြင့် အချိန်မှာ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးခဲ့ရာ တစ်နေ့
ဓားသခင်ရန်လွေ ရှမ်းပေနယ်ထဲရောက်ရှိသွားလေသည်။

သူသည် လမ်းခရီးတစ်လျှောက်၌ သွေးဆိုးမိန်းကလေး
၏သတင်းကို မကြာခဏဆိုသလို ကြားသိရသည်။

ဓားသခင်ရန်လွေသည် ပညာရှိပီပီ တွေးတောဆက်စပ်
ကြည့်မိသောအခါ သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် မိမိ၏၏တပည့်
ဖြစ်ရမည်ဟု ယူဆမိသည်။

သူ၏တွေးခေါ်မှု မှန်မမှန်သိစေရန် တပည့်ဖြစ်သူ

ဥူးလျောင်ကို စေလွှတ်လိုက်သည်။

ဥူးလျောင်အား တာဝန်နှစ်ခုပေးလိုက်လေသည်။
သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို ရှာဖွေရန်နှင့် ဓားချင်းယှဉ်
ကြည့်ရန်ဖြစ်သည်။

ဓားသိုင်းကွက်များ ဆင်တူနေပါက ယင်းဝှား၏တပည့်
ဖြစ်ကြောင်း သိရှိနိုင်သည်။

တစ်ဆက်တည်း ယင်းဝှားအား သူ့မျှော်လင့်နေကြောင်း
သတင်းပါးလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

ဥူးလျောင် တစ်လမ်းလုံး သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏သ
တင်းကို စုံစမ်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ တိန်ရှမ်းတို့လူစုနှင့် လှယ်လုံတို့ ဆွေး
နွေးတိုင်ပင်နေသည်ကို ကြားသဖြင့် ခြေရာခံလိုက်လာခြင်းဖြစ်
သည်။

သူတို့ စကားတပြောပြောနှင့် လျှောက်လာရာ ကျောက်
ဖြူလိုက်ဂူသို့ ရောက်မှန်းမှသိ ရောက်လာသည်။

လှယ်လုံ လိုက်ဂူထဲဝင်မိသည်နှင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး
နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်ကို သတိရလာလေသည်။

သူ့ရင်ထဲ၌ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ရုပ်ပုံ စွဲထင်နေလေ
သည်။ သူ မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ဓားသိုင်း

ပူးလျှောင်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်
 ပြီး လိုက်ရုံထဲတွင် ရှာဖွေလိုက်သည်။
 လိုက်ရုံ၏အနောက်ဘက်တွင် သဘာဝအတိုင်းဖြစ်
 ပေါ်နေသော ကျောက်ပြားတစ်ခုကို တွေ့ရလေသည်။
 ပူးလျှောင်က ထိုကျောက်ပြားကို တွန်းကြည့်လိုက်လေ
 သည်။
 ရွှေလျားခြင်းမရှိပါ။
 သူ့ အတွင်းအားကို စုစည်းပြီးတွန်းလိုက်ရာ...
 “ဝုန်း”
 အသံတစ်ချက်မြည်ကာ ကျောက်ပြားပဲ့ထွက်သွားလေ
 သည်။

ပူးလျှောင် ဆက်တွန်းလိုက်ရာ ကျောက်ပြားမှာ ပဲ့ကျ
 သွားသည်။
 ထိုအခါ...
 ကျောက်ပြားနောက်တွင် သီးခြားအခန်းတစ်ခု ရှိနေ
 ကြောင်းတွေ့ရသည်။
 ပူးလျှောင်နှင့် လုယိလုံတို့ အထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေ
 သည်။
 အခန်းထဲတွင် ထိုင်လျက် အရိုးစုတစ်ခုကို တွေ့ရလေ
 သည်။
 ပူးလျှောင် ထိုင်လျက်ကန်တော့လိုက်လေသည်။
 အခန်းနံရံတွင် ဓားသိုင်းကွက်အမျိုးမျိုးကို တွေ့ရလေ
 သည်။
 ပူးလျှောင် အခန်းထဲတွင် မီးတွန်းညှိလိုက်သည်။
 ထို့နောက်...
 တစ်ခန်းလုံး လှည့်ပတ်ရှာဖွေလိုက်ရာ ဓားသိုင်းကျမ်းကို
 မတွေ့ရပါချေ။
 လုယိလုံ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး...
 “ရှာမနေပါနဲ့တော့၊ ခင်ဗျားဆရာကတော် ဖျက်ဆီး
 လိုက်ပြီနဲ့တူတယ်”
 ပူးလျှောင်း ဂါရဝပြုပြီး...
 “ဆရာကတော်... ဆရာက စောင့်မျှော်နေပါတယ်၊
 ဒါကြောင့် ဆရာကတော်အရိုးစုကို ကျွန်တော် သယ်သွားပါ့မယ်။”

၃၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သယ်ဆောင်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ”

သူသည်ပြောပြီး အနီးစုကို နှုတ်ပေါ်မှမျှလိုက်လေသည်။
ထိုအခါ... .

ဆိတ်သားရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စာအုပ်ကိုတွေ့
လိုက်ရလေသည်။

ပူးလျောင်က စာအုပ်ကို ကောက်ယူဖတ်ကြည့်လိုက်
လေသည်။

စားကွက်အမျိုးမျိုးနှင့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကိုတွေ့ရှိရ
သည်။

သူမသည် ခင်ပွန်းကို အနိုင်ယူချင်စိတ်ကြောင့် ခွဲလာ
ရ၍ နောင်တရနေကြောင်း နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ပြည့်လျှင် ပြန်
လည်တွေ့ဆုံလိုကြောင်းများကို ရေးသားထားလေသည်။

စားသခင်ရန်လွေ ရေးထားတဲ့ စားပညာဟာ တရားမျှ
တတယ်။ ပညာရပ်မှာ သူ့ထက်သာအောင် စားပြောင်းပြန်
ပညာကိုတီထွင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် စားပြောင်းပြန်ပညာ တော်
ကြားမယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်”

ပူးလျောင်က စာရွက်ကို ဆက်လှန်လိုက်သည်။

“မနေ့ညက မြေခွေးတွေ အရမ်းဖျားနေလို့ ထွက်ကြည့်
တော့ ကလေးငိုသံကြားရတယ်။ ကျွန်မလည်း အဖော်မရှိတာနဲ့

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၇-သိမ်း) ❖ ၃၉

ကလေးကိုမွေးစားလိုက်တယ်လေ။ သည်ကလေး မှတ်ဉာဏ်
ကောင်းလို့ ကျွန်မ ပညာသင်ပေးလိုက်ရင် ကျော်ကြားလာမယ်
လို့ ယုံကြည်ပါတယ်”

ပူးလျောင် စာကိုဖတ်ပြီး လှယ်လုံကိုပေးလိုက်လေ
သည်။

“သည်စာ ဖတ်ကြည့်ပါဦး”

လှယ်လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ညတုန်းက တရားထိုင်တယ်။ သိုင်းအတွင်းအား လှေ
ကျင့်ထယ်၊ သတိလစ်ပြီး သတိရလာတော့ အောက်ပိုင်းဆသနေ
တာတွေ့ရတယ်”

ပူးလျောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

“ကျွန်မနဲ့ရန်လွေ ခေတ္တဆုံဖို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ကျွန်မ ဓာန
ကြောင့်ဖြစ်ရတာပါ”

စာမျက်နှာ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

ပူးလျောင် စာအုပ်ကိုပြန်ပိတ်ပြီး အိတ်ထဲသို့ထည့်လိုက်
သည်။

“ဒါတွေကို တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ဆရာဆီပို့ခိုင်းမှဖြစ်
မယ်”

ထိုစဉ်မှာပင်... .

မီးရောင်ကိုတွေ့ရလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

မီးတုတ်ကိုင်ထားသူမှာ ရသေ့ဖုံးရှမ်းဖြစ်သည်။

၄၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရသေ့ဖုံးရှမ်းကိုတွေ့မှ စိတ်သက်သာရာရသွားလေသည်။

ရသေ့ဖုံးရှမ်းက အံ့အားသင့်စွာကြည့်ပြီး...

“မင်းတို့ ဘာလာလုပ်တာလဲ”

လှယ်လုံ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

ရသေ့ဖုံးရှမ်းက နားထောင်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“တစ်နေ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ငါ့ဆီရောက်လာတယ်။ ကျင်းစုဟန်နဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ချိန်းထားတာရယ်။ သူ့ဆရာအရိုးစုကို ထင်းစန်းတောင်ပေါ်ပို့ပေးဖို့ အကူအညီလာတောင်းတယ်”

လှယ်လုံက ဝူးလျှောင်အား မိတ်ဆက်ပေးလိုက်လေသည်။

“သူက ဓားသခင်ရန်လွေရဲ့ တပည့်ပါ။ အရိုးစုကို ထင်းစန်းတောင်ပေါ်ပို့လိုက်ပါဆရာ”

ရသေ့ဖုံးရှမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ၊ ငါပို့ပေးပါမယ်”

ဝူးလျှောင်က နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ပေးလိုက်သည်။

“သည်စာအုပ်ကိုလည်း ပို့ပေးပါ။ မပျောက်အောင်လည်း ဂရုစိုက်ပါခင်ဗျာ”

ရသေ့ဖုံးရှမ်း မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး မကျေမနပ် မေးလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၁

“မင်းက ငါ့ကိုမယုံလို့လား”

ဝူးလျှောင် ကမန်းကတန်း လက်ကာပြလိုက်၏။

“သည်လိုမဟုတ်ပါဘူး၊ သည်သိုင်းကျမ်း မသမာသူလက်ထဲ ရောက်သွားမှာစိုးလို့ပါ”

ထိုအခါမှ ရသေ့ဖုံးရှမ်း စိတ်ကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ဝူးလျှောင် နံရံပေါ်ရှိ ဓားကွက်များကို ဖျက်ဆီးလိုက်သည်။

အစစအရာရာ ဖျက်ဆီးပြီးမှ လူစုခွဲလိုက်လေသည်။

အိမ်အပြန်

လှယ်လုံက ဝှူးလျောင်ကိုနှုတ်ဆက်ကာ မိမိနေရပ်သို့ ပြန်ရန် ခရီးဆက်ခဲ့လေသည်။

လှယ်လုံ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ အဘိုးဖြစ်သူ အိပ်ရာထက်မှ မထနိုင်တော့သည့် အခြေအနေကိုစိတ်မကောင်းစွာမြင်တွေ့ရလေသည်။

သူ့အိမ်သားများအား အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

အိမ်သားများပြောပြချက်အရ သားဖြစ်သူအကြောင်း သိရှိသွားသဖြင့် စိတ်ထိခိုက်ကာ အိပ်ရာထဲလဲသွားကြောင်း ပြောပြလေသည်။

သူ့ အဘိုးဖြစ်သူအား စိတ်တိုင်းကျ ပြုစုပေးလိုသည်။

သို့သော်...

သူ ခရီးပန်းလာသောကြောင့် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ နံဘေးမှ လှုပ်ရှားသံကြောင့် သူနိုးသွားသည်။

သူကြည့်သောအခါ အဘိုးဖြစ်သူ သတိရနေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဘိုးဘိုး... သတိရပြီလား”

အဘိုးဖြစ်သူက သူ့အားပြုံးကြည့်ကာ...

“ငါ့မြေး ရောက်နေပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘိုးဘိုး”

“မင်းအဖေ အသတ်ခံရတာ သိပြီးပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

ပြောရင်း လှယ်လုံ မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာလေသည်။

“ကံတရားပေါ့ကွာ”

ထိုသို့ပြောပြီး မြေးဖြစ်သူကို အတန်ကြာအောင် ငေးကြည့်နေလေသည်။

ပြီးမှ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ...

“ဘိုးဘိုးလည်း ကြာကြာမနေရတော့ဘူး၊ သည်တော့ ဘိုးဘိုး စကားတစ်ခွန်းမှာချင်တယ်”

ထိုစကားကြောင့် သူ့ရင်ထဲ နှင့်သွားလေသည်။

“ဘိုးဘိုး စိတ်အေးအေးထားပါ၊ သက်သာလာပါလိမ့်”

မယ်”

အဘိုးတို့ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဘိုးဘိုးအကြောင်း ဘိုးဘိုးသိတယ်၊ ဝါမြေး သိုင်းသမား
 ဘယ်တော့မှ မလုပ်ပါနဲ့လို့ ဘိုးဘိုးမှာခဲ့ချင်တယ်”
 လုယိလုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
 အဘိုးအိုက လုယိလုံအား ကျေနပ်စွာပြုံးပြလိုက်လေ
 သည်။
 သို့သော်...
 သူ့အပြုံးမှာ ခဏသာဖြစ်သည်။
 အဘိုးအို ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ သေဆုံးသွားလေတော့
 သည်။

အဆိပ်လက်ဝါး

လူကြုံးနန် ကွယ်လွန်သွားသောသတင်းသည် မင်းသား
 လေးထံ ရောက်ရှိသွားလေသည်။
 ထိုသတင်းကြားသောအခါ မင်းသားလေး စိတ်မ
 ကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။
 နှစ်သိမ့်စကားပြောရန်နှင့် ဈာပနအခမ်းအနားအား
 ဂုဏ်ပြုသည့်သဝဏ်လွှာကို ခြေမြန်တော်တစ်ယောက်အား စေ
 လွှတ်ပေးလိုက်သည်။
 ခြေမြန်တော်အား လုယိလုံ ကြိုဆိုလိုက်သည်။
 ခြေမြန်တော်သည် လူကြုံးနန်ဈာပနအား ဂါရဝပြုနေ
 စဉ် ရုတ်တရက် လုယိလုံက ထိုခြေမြန်တော်၏လက်ကို ဖမ်း
 ဆုပ်လိုက်သည်။

၄၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လှယ်လုံ၏ အပြုအမူကြောင့် ခြေမြန်တော် ထိတ်လန့် သွားလေသည်။

“ခင်ဗျား ဘာလုပ်တာလဲ”

လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး သူ့အားကြည့်လိုက်လေ သည်။

“ခင်ဗျား သည်ကိုလာစဉ်က ဘယ်သူနဲ့တွေ့ခဲ့သလဲ”
လှယ်လုံ၏အမေးကြောင့် ခြေမြန်တော် ကြောင်သွား

လေသည်။

နားမလည်သလို သူ့အားကြည့်ကာ...

“ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

လှယ်လုံက ခြေမြန်တော်၏လက်ဝါးကို ဖြန့်ကြည့်လိုက် သည်။

“ခင်ဗျားလက်ဝါးကို သေချာကြည့်ပါဦး”

ခြေမြန်တော် သူ့လက်ဝါးကို ကြည့်လိုက်ပြီး အံ့ဩထိတ် လန့်သွားလေသည်။

သူ၏လက်ဝါးတစ်ခုလုံး နီရဲနေသည်။

လှယ်လုံ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကို တစ်ယောက်ယောက်က အဆိပ်လက်ဝါးနဲ့ လုပ်ကြံလိုက်တာပဲ”

လှယ်လုံ၏စကားကြောင့် ခြေမြန်တော် ထိတ်လန့်တုန်

လှုပ်သွားလေသည်။

“တ... ခင်ဗျားလက်ဝါး ဆုပ်ကြည့်စမ်းပါလား”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၄၇

“မနာဘူး။ ထုံနေတယ်။ ဒါပေမယ့် ယားတယ်ဗျ”
“ဒါဖြင့် လက်သည်းနဲ့လည်ကုပ်ရဲ့အနောက်ကို ကုတ် ကြည့်လိုက်ပါလား”

ခြေမြန်တော်မှာ နာကျင်လွန်းသဖြင့် ထိတ်လန့်တကြား လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်သည်။

သူသည် လှယ်လုံအားကြည့်ပြီး...
“ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

လှယ်လုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
“တစ်ယောက်ယောက်က ခင်ဗျားကိုလုပ်ကြံတာပါ။ အဲ သည်အဆိပ်မိရင် နေ့ဝက်ပဲခဲမယ်။ အချိန်မီမကုသရင် အသက် ဆုံးမယ်လေ”

လှယ်လုံ၏စကားကြားရသောအခါ ခြေမြန်တော်မျက် နှာတစ်ခုလုံး ဖြူဖွေးသွားလေသည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုကုနိုင်ရင် ကုပေးပါဗျာ”
ခြေမြန်တော်သည် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် လှယ်လုံကို

အားကိုးတကြီး အကူအညီတောင်းလိုက်သည်။
“ကောင်းပါပြီ။ ကျုပ်ကုပေးပါမယ်”

လှယ်လုံသည် ခြေမြန်တော်အား သီးခြားဆောင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး အခန်းတစ်ခုတွင်ထားလေသည်။

ထို့နောက် သူသည် အပ်ကလေးများဖြင့် ခြေမြန်တော် ၏နောက်ကျောရှိ အရေးကြီးသောနေရာများကို အပ်စိုက်ပေး လိုက်သည်။

၄၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ခဏကြာသောအခါ ခြေမြန်တော်၏နှုတ်မှ အဝါရောင် အဆိပ်များ အန်ထွက်လာလေသည်။

တစ်ဆက်တည်း တစ်ကိုယ်လုံး ခြစ်ခြစ်တောက်ပူလာ လေသည်။

ထိုအခါမှ လှယ်လုံ ပြုံးလိုက်ပြီ... .

“အသက်အန္တရာယ်တော့ မရှိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သည်နေ့ညဆက်ကုရမယ်၊ တစ်ညတော့ အနားယူပါ”

ခြေမြန်တော် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်လိုက်သည်။

“အခုလို အသက်ကယ်တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

လှယ်လုံ ပြုံးလိုက်သည်။

“မလိုပါဘူးဗျာ၊ ဒါနဲ့လူကြီးမင်းကို လိုက်ပို့တဲ့ အမှုထမ်း

က ယုံရသလား”

ထိုစကားကြောင့် ခြေမြန်တော် တစ်ချက်တွေဝေသွား

လေသည်။

အတန်ကြာမှ... .

“သည်လူက ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် အမှုထမ်းခဲ့သူတွေပါ။ စိတ်ချရပါတယ်”

“ဒါဆို ကျွန်တော် သူနဲ့တွေ့ချင်ပါတယ်”

ခြေမြန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ရပါတယ်၊ ခေါ်တွေ့ပါ”

လှယ်လုံသည် သူ၏အိမ်တော်ထိန်းအား အမှုထမ်းကို

ခေါ်ခဲ့ရန် မှာကြားလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၄-သိမ်း) ❖ ၄၉

အတန်ကြာသောအခါ ခြေမြန်တော်ကို လိုက်လံပို့ ဆောင်သော အမှုထမ်းရောက်လာလေသည်။

လှယ်လုံ အမှုထမ်းကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအမှုထမ်းသည် သန်မာထွားကျင်းပြီး ရိုးသားသော

ရုပ်ရည်ရှိနေသည်။

လှယ်လုံ လက်ဆန့်ပေးလိုက်သည်။

အမှုထမ်းက ပြန်ဆန့်ပေးလိုက်သည်။

လှယ်လုံက အမှုထမ်း၏လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်

လိုက်သည်။

အမှုထမ်းတစ်ကိုယ်လုံး တျင်တက်သွားလေသည်။

အမှုထမ်းသည် လှယ်လုံအား နားမလည်နိုင်အောင်

ဖြစ်သွားသည်။

“ခင်ဗျား ဘာလုပ်တာလဲ”

သူက မေးရင်း ခုတင်ပေါ်တွင်လှဲနေသော ခြေမြန်

တော်ကို တွေ့သွားသည်။

သူ့မျက်လုံး ပြူးကျယ်သွားလေသည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ခြေမြန်တော်ကို ဘာလုပ်လိုက်တာ

လဲ”

လှယ်လုံ ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ခြေမြန်တော်ကို မသမာတဲ့လူတစ်ယောက်က လုပ်ကြံ

လိုက်တာ၊ သည်ကိစ္စကြောင့် ခင်ဗျားနဲ့ဆွေးနွေးမလို့ပါ”

အမှုထမ်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို စမ်းတာကိုး”
လှယ်လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ စိတ်မရှိပါနဲ့၊ ခင်ဗျား အဆိပ်လက်ဝါး
တတ်မတတ်စမ်းကြည့်တာပါ”
ထိုစကားကြောင့် အမှုထမ်း အံ့အားသင့်သွားလေ
သည်။

အတန်ကြာမှ...

“အဆိပ်လက်ဝါးဆိုတာ ဘာလဲဗျ”

“ခြေမြန်တော် လုပ်ကြံခံရတာ အဆိပ်လက်ဝါးနဲ့ပါ”
ထိုသို့ပြောပြီး လှယ်လုံက အဆိပ်လက်ဝါးလက္ခဏာ
များကို ရှင်းလင်းပြသည်။

အမှုထမ်းသည် သူ၏စကားကြောင့် အံ့ဩသွားလေ
သည်။

အမှုထမ်းမှာ အတွေ့အကြုံများသူဖြစ်သော်လည်း အ
ဆိပ်လက်ဝါးကို မသိပါ။

အမှုထမ်း အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွားပြီး...

“ခင်ဗျား ခြေမြန်တော်ရဲ့အသက်ကို အခုလို အချိန်မီ
ကယ်တင်တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ခြေမြန်တော်သာ တစ်ခု
ခုဖြစ်ရင် ကျွန်ုပ်မလွယ်ဘူးဗျ”

အမှုထမ်းက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ် အရှိအသေပေးပြီးပြော
လိုက်သည်။

လှယ်လုံက ခေါင်းယမ်းပြီး...

သွေးဆိုးခိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၅၁

“ဒါ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ခြေမြန်တော်ကိုလုပ်
ကြံတာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့်လုပ်ကြံတယ်ဆိုတာက အရေး
ကြီးတာပါ”

အမှုထမ်းမှာ မစဉ်းစားတတ်သဖြင့် ခေါင်းကုတ်လိုက်
သည်။

“လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ကျုပ်က သူ့ကို ထပ်ကြပ်မကွာ
စောင့်ရှောက်လာခဲ့တာပါ၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြံတယ်ဆိုတာ ကျုပ်
လည်းမသိဘူး၊ အတော်ကို စဉ်းစားရကျပ်တဲ့ကိစ္စပဲ”

“အဆိပ်လက်ဝါးက လူကို ချက်ချင်းအန္တရာယ်မပေး
ဘူး၊ သုံးရက်ပြည့်မှပေါ်လာတာ၊ ဒါကြောင့် ခြေမြန်တော်ကိုလုပ်
ကြံတဲ့လူဟာ... လွန်ခဲ့တဲ့သုံးရက်က ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူနဲ့
တွေ့ခဲ့လဲဆိုတာ စဉ်းစားပါဦး”

အမှုထမ်းက ခေါင်းငုံ့စဉ်းစားနေလေသည်။

အတန်ကြာမှ အမှုထမ်းက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရကာ

“ဟုတ်ပြီ၊ ရေခွေးကြမ်းရောင်းတဲ့ အဘိုးကြီးပဲဖြစ်ရ
မယ်”

“ဘာ... ရေခွေးကြမ်းရောင်းတဲ့အဘိုးကြီး ဟုတ်လား”
ထိုစဉ်...

ခြေမြန်တော်က ကြားဖြတ်ပြီး ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ရေခွေးကြမ်းရောင်းတဲ့ အဘိုးကြီး၊ ကျုပ်
တို့အနားယူတဲ့သစ်ပင်အောက် ရောက်လာပြီး ရေခွေးကြမ်း လာ
ပေးတယ်၊ နောက်ပြီး ဘယ်သွားမလဲမေးတယ်”

၅၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“သူက ရေခဲကြမ်းပဲပေးတာလား၊ တခြား ဘာမှမလုပ်ဘူးလား”

လှယ်လုံက ကြားဖြတ်မေးလိုက်သည်။

ခြေမြန်တော်က...

“သူက ရေခဲကြမ်း လှမ်းပေးတဲ့အခါ သူ့ရဲ့လက်သည်းနဲ့ ကျုပ်လက်ဝါးကို ခြစ်မိသွားသလိုပဲ”

လှယ်လုံ ခါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါဆို သည်အတိုးကြီးဖြစ်ဖို့ သေချာတယ်”

လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားနေသည်။

“သည်လူ့ အသက်ဘယ်လောက်ရှိသလဲ၊ သတိထားမိလား”

“အသက်ငါးဆယ်ကျော်လောက် ရှိမယ်ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ သည်လူကလွဲပြီး တခြားမရှိတော့ဘူး”

လှယ်လုံက လက်ဖြောက်တစ်ချက်တီးပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

ခြေမြန်တော် မျက်မှောင်ကြွတ်သွားသည်။

“သူနဲ့ကျုပ် မသိတဲ့ ဘာကြောင့်သည်လိုလုပ်ကြံရတာလဲ”

“သူက ခင်ဗျားဟာ ခြေမြန်တော်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းသိတယ်၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်ဆီလာမယ်ဆိုတာသိတယ်၊ ဒါကြောင့် လုပ်ကြံတာပါ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဇု-သိမ်း) ❖ ၅၃

ခြေမြန်တော် ပခုံးတွန့်ပြီး...

“ခင်ဗျားပြောတာ ကျုပ်နားမရှင်းဘူး”

လှယ်လုံ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါက ရှင်းပါတယ်၊ ကျုပ်အိမ်ရောက်လို့ ခြေမြန်တော် ဆုံးသွားရင် ကျုပ်တို့တစ်အိမ်လုံး အပြစ်သင့်သွားမှာပေါ့”

ထိုအခါမှ ခြေမြန်တော် သဘောပေါက်နားလည်သွားလေသည်။

သူ ခေါင်းညိတ်ပြီး...

“ကျုပ် သဘောပေါက်ပြီ”

ထိုစဉ်...

အိမ်ဖော်တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး လှယ်လုံကို ဦးညွတ်အရိုအသေပေးလိုက်သည်။

“အစ်ကိုလေး... လူငယ်တစ်ယောက် အစ်ကိုလေးကို တွေ့ချင်လို့တဲ့”

လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြွတ်သွားသည်။

နှုတ်မှလည်း မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်သူလဲ”

ထိုစဉ်မှာပင် အိမ်ဖော်တစ်ယောက် ဟန့်တားသံနှင့် အတူ လူငယ်တစ်ယောက် လမ်းကြားမှဝင်ရောက်လာလေသည်။

ထိုလူငယ်၏မျက်နှာပေါ်တွင် ဖက်ရာများပြည့်နေလေသည်။

၅၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လှယ်လုံမှာ ဆိုလူငယ်ကိုတွေ့သောအခါ အံ့ဩသွားလေသည်။

ဖေမင်းသည် လှယ်လုံအားတွေ့သည်နှင့် ဦးညွှတ်လိုက်လေသည်။

“ကျုပ်ကို ကယ်ပါဗျာ”

သူ့စကားကြောင့် လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေသည်။

“မင်း ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ကျုပ်ကို လူတစ်ယောက်က ရိုက်လိုက်တယ်၊ အဆိပ်လက်ဝါးနဲ့လုပ်ကြံတယ်”

“ဘာ . . . အဆိပ်လက်ဝါး ဟုတ်လား”

ထိတ်လန့်တကြား မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

လှယ်လုံက ဖေမင်းအား ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်စေပြီး စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ အပ်စိုက်ပညာဖြင့် စမ်းသပ်ကုသပေးလိုက်လေသည်။

ဆေးဝါးကုသရင်း ဖြစ်ပုံများကို မေးမြန်းလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၅

လှယ်လုံက ဖေမင်းအား ဆေးကုသရင်းမေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဒါနဲ့ မင်း အဆိပ်လက်ဝါး ဘယ်လိုမိတာလဲ”

“ကျုပ် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး လိုက်မေးလာတာ”

“ဘာကိုမေးတာလဲ”

“ခင်ဗျားအိမ် ဘယ်မှာလဲလို့ အဲဒါ လူနှစ်ယောက်က ကျုပ်ကို အကြောင်းမိရိုက်သွားတယ်”

လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“အဲသည်လူတွေ ဘယ်အရွယ်လဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

“အသက်သုံးဆယ် ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ရှိမယ် ထင်တယ်”

လှယ်လုံ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် . . .

အသာအယာ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“အဲသည်လူနှစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ် သူတို့ကိုခုခံလိုရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ပါလာတဲ့ အဘိုးကြီးနဲ့တွေ့မှ ခံလိုက်ရတာပဲ”

လှယ်လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“အဲသည် အဘိုးကြီးလက်ချက်ဆို ဖြစ်နိုင်တယ်”

သူက ဖေမင်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

၅၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“မင်း အဆိပ်လက်ဝါးနဲ့ အရိုက်ခံရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုသိလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။
ဖေမင်းက...

“ကျုပ်လည်း မသိဘူး။ အဲသည်အချိန်မှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး သူတို့ကို တိုက်ထုတ်လိုက်တာပဲ”
ဟု ပြော၏။

လှယ်လုံ စိတ်ဝင်စားလာလေသည်။
ဖေမင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ သည်မိန်းကလေးက အရမ်းလှတယ်။ သိုင်းပညာလည်း အရမ်းတော်တာပဲ။ အဘိုးကြီးနဲ့သူ့လူနှစ်ယောက်က သူ့ကိုတွေ့တာနဲ့ ထွက်ပြေးသွားကြတော့တာပါပဲ”
လှယ်လုံစိတ်ထဲ သံသယဖြစ်လာ၏။

“သူက ကျုပ်လက်နှစ်ဖက်ကို သေချာကြည့်ပြီး အဆိပ်လက်ဝါးမိသွားပြီလို့ပြောတယ်။ နောက် ဆေးတစ်လုံးကျွေးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားဆီသွားပြီးဆေးကုခိုင်းတယ်”
လှယ်လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပြီ။ မင်းနဲ့တွေ့ခဲ့တာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးဖြစ်ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဟုတ်လား။ သူက ဘယ်သူလဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၅၇

“သူ့ကို သိုင်းလောကသားတွေက သွေးဆိုးမိန်းကလေး လို့ခေါ်တယ်။ သူ့နာမည်ကတော့ စန်ကွမ်းချင်းလို့ခေါ်တယ်”

“ခင်ဗျားတို့ သိနေတာကိုး။ ဒါကြောင့် သူက ခင်ဗျားဆီ လွှတ်လိုက်တာ”

“မင်း သိပ်ကောင်းတယ်။ သူ့ဆေးတစ်လုံးကို တိုက်လိုက်လို့ ဘာမှမဖြစ်ဘဲ ငါ့ဆီရောက်လာတာပဲ”

လှယ်လုံက စကားတပြောပြောဖြင့် ဖေမင်းအား ဆေးကုပေးလေသည်။

ကိုယ့်လူ သူ့ဘက်သား

ဤသို့ဖြင့် နောက်နေ့ရောက်သောအခါ ခြေမြန်တော်
နှင့် ဖေမင်း၏အခြေအနေ အလွန်ကောင်းလာကြောင်း တွေ့ရ
လေသည်။

ဖေမင်းမှာ အားအရမ်းနည်းနေသည်။

လှယ်လုံသည် သူ့ကိုနှစ်ယောက်အား နောက်ဆုံးအဆင့်
ကုသပေးပြီး အနားယူစေသည်။

ထိုစဉ် . . .

အပြင်ဘက်၌ လူသံ၊ မြင်းဟိသံများ ဆူညံစွာထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ထိုအသံများကြောင့် လှယ်လုံ မျက်နှာပျက်သွားလေ
သည်။

အပြင်သို့ထွက်ရန် ခြေလှမ်း လှမ်းလိုက်သည်။

သို့သော် . . .

အိမ်ဖော်တစ်ယောက် အပြေးအလွှားရောက်လာလေ
သည်။

“အစ်ကိုလေး . . . မြို့တော်ဝန်က တွေ့ချင်လို့ဆိုပြီး
အမှုထမ်းတွေ ရောက်လာပါတယ်”

လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ချက်ချင်းဧည့်ခန်းထဲသို့
ထွက်လာလေသည်။

အမှုထမ်းများကို ဦးဆောင်လာသူမှာ မြို့စောင့်တပ်မှူး
ဖြစ်သည်။

အမှုထမ်းများသည် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး
လှယ်လုံအား ဝိုင်းရံထားလေသည်။

လှယ်လုံ အံ့ဩသွားသည်။

ထိုအပြင် . . .

အိမ်အတွင်းသို့ အမှုထမ်းများ ဝင်ရောက်လာသည်ကို
မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

“သည်မှာ ဘာကိစ္စနဲ့ ကျုပ်အိမ်ထဲကို ကျုပ်အမိန့်မရ
ဘဲဝင်လာတာလဲ”

ဟု ခပ်မာမာ မေးလိုက်သည်။

မြို့စောင့်တပ်မှူး မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်၏။

ပြီးမှ . . .

“သည်မှာ လှယ်လုံ . . . ခင်ဗျားရဲ့အပြစ်ကို သိသလား”

၆၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လုယိလုံ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ကျုပ်မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ”

ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

ထိုအခါ . . .

မြို့စောင့်တပ်မှူးက . . .

“ခင်ဗျားအိမ်မှာ ရာဇဝတ်သား လက်ခံထားတယ်။

ဒါဟာ အပြစ်မဟုတ်ဘူးလား”

မြို့စောင့်တပ်မှူး၏ စကားကြောင့် လုယိလုံ ဒေါသ ထွက်သွားလေသည်။

“ခင်ဗျား စကားကြည့်ပြောပါ။ ကျုပ်တို့ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် မင်းမူထမ်းခဲ့တဲ့လူတွေဟဲ့”

ထိုစကားကြောင့် မြို့စောင့်တပ်မှူး မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“စကားမများနဲ့၊ မင်းအိမ်ထဲမှာ ရာဇဝတ်သားတွေရင် မလွယ်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် . . .

မြို့စောင့်တပ်မှူးသည် တပည့်များအား အမိန့်ပေးလိုက် သည်။

“မင်းတို့တွေ တစ်အိမ်လုံး ရှာလိုက်ကြစမ်း”

ထိုအခါ လုယိလုံက လက်ကာပြပြီး ဟန့်တားလိုက် သည်။

ပြီးလျှင် . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၆၁

“အရမ်းမဝင်နဲ့ အထဲမှာ ခြေမြန်တော်ရှိနေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုစကားကြောင့် မြို့စောင့်တပ်မှူး ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက် သည်။

“ကျုပ်လည်း ခြေမြန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်”

အမှုထမ်းများ လူစုခွဲပြီး ရှာဖွေလေတော့သည်။

မြို့စောင့်တပ်မှူးလေးက လုယိလုံအား အလွတ်မပေးပါ ချေ။

“ခင်ဗျား အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံလိုက်ပါ”

ထိုစကားကြောင့် လုယိလုံ ဒေါသထွက်သွားပြီး စားပွဲ ကိုရိုက်ချလိုက်သည်။

“ဝုန်း”

စားပွဲတစ်ခုလုံး ပြိုကျသွားလေသည်။

လုယိလုံက မြို့စောင့်တပ်မှူးကို မျက်နှာထားတင်းတင်း ဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် . . .

အေးစက်သောလေသံဖြင့် . . .

“ကျုပ်ကိုဖမ်းဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ ကျုပ်ဘာသာ မြို့တော်ဝန် ဆီသွားမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

လုယိလုံ၏ပြတ်သားသော စကားကြောင့် မြို့စောင့် တပ်မှူး ရင်ထိတ်သွားသည်။

၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုလည်း အေးအေးဆေးဆေးလိုက်ခဲ့ပါ”
မြို့စောင့်တပ်မှူးလေးက ပြောပြီးထွက်ခွာရန် ဟန်ပြင်
လိုက်သည်။

ရုတ်တရက်. . .

လှယ်လုံက. . .

“ခဏနေဦး၊ ကျုပ်ခြေမြန်တော်ဆီသွားပြီး အကျိုးအ
ကြောင်း မေးလိုက်ဦးမယ်”

သူကပြောပြီး အနောက်ဘက်အခန်းထဲသို့ လျှောက်
သွားလေသည်။

သို့သော်. . .

အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ ခြေမြန်တော် ရှိမနေ
တော့ပါ။

လှယ်လုံ ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၆၃

မြို့စောင့်တပ်မှူးလေး မဲပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး. . .

“ခင်ဗျား ခြေမြန်တော်ကို လုပ်ကြံလိုက်တယ် မဟုတ်
လား”

ဟု မေးလိုက်၏။

လှယ်လုံ ဒေါသတကြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒါ ခင်ဗျားလက်ချက်ဖြစ်ရမယ်”

ထို့နောက်. . .

လှယ်လုံ ဒေါသမထိန်းနိုင်ဘဲ မြို့စောင့်တပ်မှူးလေး
၏ရင်ဝသို့ လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်လေသည်။

မြို့စောင့်တပ်မှူးလေးက ခြေလှမ်းနောက်ဆုတ်လိုက်
လေသည်။

သူ၏တပည့်နှစ်ယောက် ရောက်လာပြီး လှယ်လုံ၏
လက်သီးကို ခံပေးလိုက်သည်။

“မင်း အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံပါ၊ ရှင်းစရာရှိ
နောက်မှရှင်းပေါ့”

ဟု ပြော၏။

လှယ်လုံ အလွန်ဒေါသထွက်လာသည်။

သူက ခုခံရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော်. . .

ဘာမှမလှုပ်ရှားတော့ဘဲ ငြိမ်နေလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်. . .

ဖေမင်းအား ကြိုးတုပ်ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားလေ

၆၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သည်။ လုယိလုံကိုလည်း ကြီးဖြင့်တုပ်ကာ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင် သွားလေသည်။

လုယိလုံနှင့်ဖေမင်းတို့ မြို့တော်ဝန်ဂေဟာသို့ ရောက်ရှိ လာလေသည်။

မိုးအတော်လင်းမှ လုယိလုံတို့ကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးလေ သည်။

သို့သော် . . .

စစ်ဆေးမေးမြန်းသူမှာ မြို့တော်ဝန်မဟုတ်ဘဲ တခြား တာဝန်ရှိ ဂေဟာမှူးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ထိုဂေဟာမှူးမှာ လုယိလုံအား စူးရှစွာကြည့်လိုက်ပြီး မေးမြန်းလိုက်သည်။

“မင်းရဲ့ဘိုးဘွားလက်ထက်က မင်းမှုထမ်းတွေပဲ၊ မင်း ကျမှ ဘာကြောင့် ရာဇဝတ်သားတွေနဲ့ ပူးပေါင်းရတာလဲ”

လုယိလုံ ခေါင်းတွင်တွင် ခါယမ်းလိုက်သည်။

ပြီးလျှင် . . .

“ခြေမြန်တော်ကိုလုပ်ကြံတာ၊ ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

“ဒါဆို အဲသည်လူ ဘယ်မှာလဲ”

“လူကြီးမင်း တစ်လအချိန်ပေးပါ။ ဖမ်းပေးပါမယ်”

ဂေဟာမှူး စားပွဲကိုလက်ဝဲဖြင့် ပုတ်လိုက်ပြီး . . .

“ဘာလဲ၊ မင်းထွက်ပြေးဖို့ အခွင့်အရေးရှာတာလား”

လုယိလုံ ခေါင်းလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၅

“ကျွန်တော် ထွက်ပြေးချင်ရင် သည်တောင်ရောက် မလာဘူး”

ဂေဟာမှူး စားပွဲကို ရိုက်လိုက်ပြန်သည်။

“ဝုန်း”

“စကားမများနဲ့၊ မင်းဝန်ခံပါ”

လုယိလုံ လေသံမာမာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ဂေဟာမှူး မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး . . .

“မင်းပြောတော့ ခြေမြန်တော်ကို မင်းမသတ်ဘူးဆို၊ ဘာကြောင့်လိမ်ညာပြီးရှိတယ်လို့ ပြောရတာလဲ”

“သည်မေးခွန်း ခင်ဗျားကို မဖြေနိုင်ဘူး”

လုယိလုံ၏ အေးစက်သောစကားကြောင့် ဂေဟာမှူး အလွန်ဒေါသထွက်သွားသည်။

“မင်းက ငါ့ကို အာခံတာလား”

လုယိလုံ ပါးစပ်ပိတ်ထားလေသည်။

ဂေဟာမှူးသည် လုယိလုံကို ပြောနေရာမှ အစောင့် တစ်ယောက်ကို လှမ်းကြည့်ကာ . . .

“ခေါ်ခွဲစမ်း”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

မင်းမှုထမ်းတစ်ယောက်က ဖေမင်းအား ဆွဲခေါ်လာ လေသည်။

ဂေဟာမှူး သူ့အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“မင်းက ဘယ်သူလဲ”

၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု မေးလိုက်၏။

ဖေမင်းက...

“ကျွန်တော့်နာမည် ဖေမင်းပါ”

ဂေဟာမှူးက...

“မင်း ဘယ်မှာနေတာလဲ”

“နန်းတွင်းမှာပါ”

“မင်းက မင်းသားလေးရဲ့တပည့် မတုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မင်း ဘာကြောင့်လာတယ်ဆိုတာ အမှန်အတိုင်းပြော

ပါ”

“ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်းပြောမယ်၊ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆီ လာတာပါ”

ဂေဟာမှူးသည် ဖေမင်းကို မြို့တော်ဝန်လက်ထဲ အပ်လိုက်သည်။

တစ်ဖန်...

လုယိလုံအား အချုပ်ခန်းသို့ပို့ရန် အမိန့်ချလိုက်လေသည်။

လုယိလုံအား သီးသန့် အချုပ်ခန်းထဲတွင် ချုပ်နှောင်ထားလေသည်။

သူ အချုပ်ခန်းတွင် သုံးရက်နေသော်လည်း ထပ်မံစစ်ဆေးခြင်းမပြုချေ။

စတုတ္ထနေ့ရောက်သော ညအချိန်တွင် မြို့စောင့်တပ်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၆၇

မှူးလေးနှင့်တပည့်များ သူ့အားခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

မကြာပါချေ။

သူ အခြားအချုပ်ခန်းတစ်ခုသို့ ရောက်သွားပြီး အချုပ်ခန်းတံခါး ချက်ချင်း ပြန်ပိတ်လိုက်လေသည်။

လုယိလုံ အခန်းထဲကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သောအခါ အချုပ်ထဲထွင် အဘိုးအိုတစ်ယောက် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုအဘိုးအို၏ မျက်လုံးသည် ကြောက်စရာကောင်းအောင် စူးရှနေသည်။

အဘိုးအိုက သူ့အားပြုံးပြလိုက်ပြီး...

“ထိုင်ပါ”

ဟု ပြော၏။

လုယိလုံက အဘိုးအိုနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

“မင်းသားလေးကတော့ မင်းကို တော်တော်အားကိုးတယ်”

လုယိလုံ နားမလည်သလို မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်လေသည်။

“ကျုပ်ကို မေးစရာရှိတာ မေးပါ၊ အပိုတွေမပြောပါနဲ့” အဘိုးအိုက ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်းက ခေါင်းမာသားပဲ၊ မင်းအသက်က ငါ့လက်ထဲ ခွာရှိတယ်ဆိုတာ သိသလား”

၆၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ခင်ဗျား ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ”

“တိန်ရှမ်းက မင်းနဲ့တော်တော် ရင်းနှီးသလား”

လှယ်လုံ တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူ့သေခါနီး မင်းကို ဘာပြောသွားခဲ့လဲ”

လှယ်လုံ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ခင်ဗျားပြောတာ ကျုပ်နားမလည်ဘူး”

အဘိုးအို ရယ်မောလိုက်သည်။

“မင်းသိအောင် ငါပြောမယ်၊ ငါ့နာမည် ရှဲ့ဖန်၊ သည်နာ

မည် ကြားဖူးလား”

လှယ်လုံ ထိုအမည်ကြားသည်နှင့် ဒေါသထွက်ပြီး စိတ်

မထိန်းနိုင်တော့ပါ။

“ယား”

လက်နှစ်ဖက်ကို တအားရုန်းလိုက်ရာ လက်တွင်ချည်

ထားသောကြိုးများ ပြတ်တောက်ကုန်လေသည်။

“ခင်ဗျားက သစ္စာဖောက်ကိုး”

ပြောပြီး အဘိုးအိုအား လက်သီးတစ်လုံးထိုးသွင်းလိုက်

သည်။

အဘိုးအို နောက်သို့ ပက်လက်လန်ပြီး ခြေကန်လိုက်ရာ

ကုလားထိုင်သည် လှယ်လုံထံသို့ အရှိန်နှင့်ဝင်သွားလေသည်။

လှယ်လုံ လက်ဝါးဖြင့် ခုတ်ချလိုက်သည်။

“ဝုန်း”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၉

ကုလားထိုင်တစ်ခုလုံး ကျိုးကြေသွားသည်။

ထိုအခါ. . .

အဘိုးအိုသည် ခါးစည်းကြိုးကိုဖြုတ်ယူလိုက်သည်။

“ဟား. . . ဟား. . . ဟား. . . ငါထင်တဲ့အတိုင်း တိန်

ရှမ်း ငါ့နာမည်ကို ပြောပြသွားတာကိုး”

လှယ်လုံ စကားမပြောဘဲ အဘိုးအိုကို တရကြမ်း ဝင်

ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုမှာ ခါးစည်းကြိုးကို လက်နက်သဖွယ် အသုံးပြု

တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လှယ်လုံက လက်နှစ်ဖက်ကိုသာ အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်

နေရသည်။

လှယ်လုံသည် အဘိုးအိုအား တိုက်ခိုက်ရင်း အချုပ်

ခန်းတံခါးကို ကန်ကျောက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း”

အသံနှင့်အတူ အချုပ်ခန်းတံခါး ပွင့်သွားလေသည်။

သူထွက်ပြေးရန် ခြေလှမ်းလှမ်းလိုက်သည်။

ကယ်တင်ရှင်

“ဟား... ဟား... ဟား”

“မင်းက ထွက်ပြေးဖို့ စိတ်ကူးနေတာကိုး”
လှယ်လုံ အခန်းအပြင်သို့ ရောက်လာသည်။
သို့သော်...
သူ့ရှေ့မှ လူတစ်ယောက် ဟန့်တားတိုက်ခိုက်လာလေ

သည်။

ထိုလူ၏ လက်ဝါးမှာ နီရဲနေသည်။

ထို့ကြောင့်...
အဆိပ်လက်ဝါးဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရလေသည်။
လှယ်လုံ ဒေါသတကြီးဖြင့်...
“ခင်ဗျားရဲ့ အဆိပ်ကို ကျုပ်ကြောက်နေရမှာလား”

ဟုပြောရင်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ခံပေးလိုက်သည်။
ထိုလူ ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

အဘိုးအိုပါ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သောကြောင့် လှယ်လုံ
ထွက်ပြေးချိန် မရတော့ချေ။
တဖြည်းဖြည်း လှယ်လုံ အရေးနိမ့်လာသည်။

ထိုစဉ်...
အဆိပ်လက်ဝါး တိုက်ခိုက်လာသောကြောင့်...
“ဝုန်း”

လှယ်လုံ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရပ်တည်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ မြေပေါ်
လဲကျသွားလေသည်။
အဆိပ်လက်ဝါးသည် လှယ်လုံအား အချုပ်ခန်းထဲဆွဲ
သွင်း၍ တံခါးပိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တံခါးကိုမှီကာ...
“အစ်ကိုကြီး သူ့ကို ဘာမေးလို့ရလဲ”
“မေးတာ မဖြေဘူး၊ ခေါင်းမာနေတယ်”

ထိုသို့ပြောပြီး ရှဲ့ဖန်းသည် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစွာ
ပြုံးလိုက်သည်။
“အစ်ကိုကြီး... သူ့ကိုရိုက်လိုက်ပါလား”

အဆိပ်လက်ဝါးက ပြုံးပြီး...
“သူ့ခေါင်းကမာလား၊ ကျုပ်လက်ဝါးမာလား ကြည့်
ကြသေးတာပေါ့”

အဆိပ်လက်ဝါးက လှယ်လုံ၏ခေါင်းသို့ ရိုက်ချရန်

၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

“ကျုပ်ကိုသတ်လို့ အကြောင်းမထူးဘူး။ ခင်ဗျားတို့နာမည်တွေ ကျုပ်မိတ်ဆွေကို ပေးပြီးပြီ”

အဆိပ်လက်ဝါးက ပြုံးပြီး...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို အသုံးချရမယ်”

သူသည်ပြောပြီး လှယ်လုံအား သွေးကြောပိတ်လိုက်သည်။

လှယ်လုံ သတိမေ့မြောသွား၏။

ရွဲ့မန်း အခန်းတံခါးဖွင့်ပြီး မြို့စောင့်တပ်မှူးကို ခေါ်လိုက်သည်။

မြို့စောင့်တပ်မှူး ရောက်လာသောအခါတွင် လှယ်လုံအား အချုပ်ခန်းထဲ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်သွားရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အဆိပ်လက်ဝါး တတ်သော အဘိုးအို၏လက်ဝါးမိသူသည် သုံးရက်အကြာ၌ အဆိပ်တက်လာသည်။

ခုနစ်ရက်ပြည့်မြောက်သောအခါ သေဆုံးတတ်ကြသည်။

အချိန် မည်မျှကြာသည် မသိပါ။

လှယ်လုံ ပြန်လည်သတိရလာလေသည်။

သတိရလာသော်လည်း တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်သဖြင့် ခုက္ကကြုံနေလေသည်။

တိန်ရှမ်းက သစ္စာဖောက်ငါးယောက်ကို ထုတ်ဖော်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၃

ပြောသွားသည်။

နေရာအမျိုးမျိုး အသွင်အမျိုးမျိုး ရှိနေကြသည်။

လှယ်လုံ အမျိုးမျိုး စဉ်းစားရင်း စိုးရိမ်လာမိသည်။

“ငါ သည်အတိုင်းနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်မယ်”

သူသည် အချုပ်ခန်းမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားမည် ဟုစိတ်ကူးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူက ထိုင်ပြီး အတွင်းအားလေ့ကျင့်လိုက်သည်။

သူ အတွင်းအားစုစည်းပြီး လက်တွင်ချည်ထားသော ကြိုးကိုဆွဲဖြုတ်မည်ပြုစဉ် အပြင်ဘက်မှ ဆူညံသောအသံများကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရလေသည်။

သူ မြေပြင်ပေါ်ဝပ်ပြီး နားထောင်လိုက်သည်။

သူ အံ့ဩသွား၏။

အော်ဟစ်သံ တိုက်ခိုက်သံများကို ကြားရသည်။

တဖြည်းဖြည်း အချုပ်ခန်းနှင့်နီးလာကြောင်းကို သိရှိရလေသည်။

လှယ်လုံ မတွေးတတ်အောင်ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် အချုပ်ခန်းတံခါး ပွင့်သွားလေသည်။

လှယ်လုံ ကမန်းကတန်း ထရပ်လိုက်သည်။

အချုပ်ခန်းတံခါးလာဖွင့်သူကိုလည်း ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုအခါ...
ရှဲ့ဖန်း၏ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစွာပြုံး၍ ရပ်နေသော
မျက်နှာကို တွေ့ရလေသည်။

လှယ်လုံ ရှဲ့ဖန်းအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ကြည့်လိုက်
သည်။

ပြီးမှ...
“ခင်ဗျား ဘာလုပ်မလို့လဲ”
ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှဲ့ဖန်း ပြုံးလိုက်၏။
လှယ်လုံအား ခက်ထန်စွာကြည့်ကာ...

“မင်းပြောတဲ့ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေ အခုလာနေပြီလေ၊ ဒါ
ကြောင့် ကျွန်ုပ်က မင်းကို အရင်သတ်ပစ်မယ်”
သူ၏စကား မဆုံးသေးပါ။

ရုတ်တရက်...
“ဝုန်း”
အသံတစ်ချက် ကျယ်လောင်စွာ ဟိန်းထွက်လာလေ
သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် အုတ်နံရံကြီးမှာ တုန်ခါသွားလေ
သည်။

ထိုအသံကြောင့် အချုပ်ခန်းကို တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် ထိုး
ဖောက်နေကြောင်း လှယ်လုံ နားလည်လိုက်သည်။
ရှဲ့ဖန်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ထို့နောက်...
သူက လှယ်လုံအား လျှပ်တပြက် တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

လှယ်လုံ အတွင်းအားစုစည်းပြီး...
“ယား”

မာန်သွင်းလိုက်၏။
“ တစ်ချိန်တည်းပင် လက်တွင်ချည်ထားသောကြိုးကို
ဆောင့်ရှုန်းလိုက်သည်။

တစ်ပြိုင်နက် သူ၏လက်သီးတစ်လုံး ရှဲ့ဖန်း၏ရင်ဝကို
ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ရှဲ့ဖန်းသည် လှယ်လုံသွေးကြောပိတ်ခံထားရသဖြင့်
အားအင်ရှိမည်ဟု ထင်မထားပါချေ။

ထို့ကြောင့်...
သူက လှယ်လုံ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အလေးမထားဘဲနေ
လိုက်သည်။

သို့သော်...
“ခွပ်”
“အ”

လှယ်လုံ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ရှဲ့ဖန်း မခုခံနိုင်တော့ပါချေ။
နာကျင်စွာအော်ဟစ်လိုက်ပြီး မြေပေါ်သို့ လဲကျသွား
လေသည်။

သူသည် မြေပေါ်သို့လဲကျသွားသည်နှင့် ခါးစည်းကြိုး

၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကိုဆွဲဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။

လုယိလုံက ရဲ့ဖန်းအား ထပ်မံတိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုသေး

ပေ။

ရဲ့ဖန်း၏အခြေအနေကို အရင်စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

အပြင်မှလူများသည် မည်သူတွေဖြစ်ကြောင်း သူ မသိရသေးပေ။

သို့သော် သူ့အားကယ်တင်မည့်သူများဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာယုံကြည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် . . .

သူ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွနေသည်။

ရဲ့ဖန်းအား သူက အစွမ်းကုန်တိုက်ခိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် . . .

ရဲ့ဖန်း ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လာသည်။

လုယိလုံက သတိကြီးစွာထား၍ ရဲ့ဖန်းအနားချဉ်းကပ်သွားလေသည်။

ရွတ်တရက် . . .

“ရှင်”

အသံနှင့်အတူ ရဲ့ဖန်း၏ခါးစည်းကြိုးက လုယိလုံကိုရစ်ပတ်မိသွား၏။

သို့သော် . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၇၇

ပါချေ။ သူက တအားဆွဲသော်လည်း လုယိလုံ လိမ့်ကျမသွားပါချေ။

ရဲ့ဖန်းမှာ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

လုယိလုံ အကွက်ကောင်းစောင့်ကာ လက်သီးတစ်လုံးပစ်သွင်းလိုက်သည်။

ရဲ့ဖန်း ထိတ်လန့်သွား၏။

သူက “ခေါင်းကိုစောင်းပြီး ရှောင်တိမ်းလိုက်ရာ . . .

“ဦး”

ကံကောင်းစွာဖြင့် လက်သီးချက်မှာ လွဲချော်သွားလေသည်။

သို့သော် . . .

နောက်တစ်ချက် ဆက်တိုက်ပစ်သွင်းလာသော လက်သီးချက်သည် ရဲ့ဖန်း၏နားရွက်တစ်ခုလုံး ထူပူသွားစေတော့သည်။

ရဲ့ဖန်း ဒေါသထွက်သွား၏။

သို့သော် . . .

သူက ခါးစည်းကြိုးကို ဝေ့ယမ်းပြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ခါးစည်းကြိုးသည် လုယိလုံ၏ခြေထောက်အား ရစ်ပတ်သွားလေသည်။

“မင်း ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ”

၇၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု ကျေနပ်စွာ ပြောလိုက်၏။

ထိုစဉ် . . .

“ခစ် . . . ခစ် . . . ခစ်”

အိုးသာသောရယ်သံလေးတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုရယ်မောသံကြောင့် ရှဲ့ဖန်းမှာ မျက်နှာဖျက်သွားလေသည်။

လှယ်လုံမှာမူ ထိုအသံကြားသည်နှင့် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး”

ဟု ခေါ်လိုက်၏။

ရှဲ့ဖန်းကလည်း . . .

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး”

ဟု ရေရွတ်မိလိုက်သည်။

ထို့နောက် . . .

ရှဲ့ဖန်းက အခြေအနေမဟန်မှန်း သဘောပေါက်လိုက်သဖြင့် ချာခနဲ နောက်လှည့်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ရှဲ့ဖန်း အပြင်ရောက်သောအခါ အုတ်နံရံများ ပြိုလဲပြီး စစ်သည်များလဲကျနေလေသည်။

တစ်ချို့ အမျိုးသမီးများနှင့် တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုစဉ် . . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၇၉

“ရှင် ဘယ်ပြေးမလဲ”

ချိုလွင်သာယာသော အသံလေးထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

ရှဲ့ဖန်း ထိတ်လန့်သွား၏။

အနောက်ဘက်သို့လည်း ကပျာကယာ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုအခါ လရောင်အောက်တွင် ချောမောလှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ပြုံး၍ ရပ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှဲ့ဖန်းသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏သတင်းကိုသာ ကြားဖူးသည်။

လူကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးပါ။
သို့သော်...

ယခု ရပ်နေသော မိန်းမချောလေးအား မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှန်း သိရှိလိုက်၏။

ရှဲ့ဖန်း ပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးနောက် မိန်းကလေးအားကြည့်ကာ...

“မိန်းကလေးက သွေးဆိုးမိန်းကလေးထင်တယ်”

ဟု မေးလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ရှဲ့ဖန်းမှာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဖျော့ဖျောင်းနူးညံ့သောအသံကြောင့် ပို၍ အတင့်ရဲလာလေသည်။

သတင်းကြားရသလောက် ကြောက်စရာကောင်းမည်ဟု မထင်တော့ချေ။

သူက မိန်းကလေးအားကြည့်ကာ...

“မင်း အခုလုပ်နေတဲ့လုပ်ရပ်က ဆွေမုနစ်ဆက်အပြစ်ပေးခံရမယ်ဆိုတာကို မသိဘူးလား”

ဟု လေသံတင်းတင်းဖြင့် မေးလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ပြုံးလိုက်၏။

ထို့နောက် လေသံအေးအေးဖြင့်...

“ကျွန်မမှာ ဓမ္မမိန်းမရှိပါဘူး၊ ကျွန်မက တစ်ယောက်တည်းပါ။ ဒါပေမယ့် ရှင့်လိုသိဖွာဖောက်လောက်တော့ အပြစ်မကြီးပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

သူမ၏စကားကြားလျှင် ရှဲ့ဖန်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

“သည်မှာ မိန်းကလေး... မင်းကို ကျုပ်က သနားလို့ မသတ်ချင်တာ၊ မင်းက သေချင်ပြီထင်တယ်”

ဟု အော်ငေါက်လိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဒေါသထွက်သွား၏။

သို့သော်...

အပြုံးမပျက်ဘဲ လက်ခုပ်တီးပြီး ရယ်မောလိုက်သည်။

“ရှင့်စကား ကျွန်မ သဘောကျသွားပြီ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ရှဲ့ဖန်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

“ကျုပ်စကားက ဘာများ သဘောကျစရာပါလို့လဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“အခု ရှင် ကျွန်မရဲ့လက်ထဲ ရောက်နေပြီဆိုတာ မသိဘူးလား”

၈၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုစကားကြောင့် ရှဲ့ဖန်း ဒေါသတကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။

“မင်းက သည်လောက်သေချင်နေတာ သေပေတော့” ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

သိုင်းကွက်ထုတ်ကာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သူက သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား အသေသတ်ပစ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထား၏။

သူက သိုင်းကွက်သုံးလေးကွက်နှင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား အနိုင်ရမည်ဟု ထင်ထားသည်။

သို့သော်...

မိမိဘက်မှ အခြေအနေ မဟန်ကြောင်း သိရှိလိုက်ရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် မျက်နှာသာ ချိုလွင်သော်လည်း တိုက်ခိုက်ရာတွင် ရက်စက်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ရှဲ့ဖန်းမှာ မိန်းကလေးအား ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောမထားဝံ့တော့ချေ။

သူက ခါးမှခါးစည်းကြိုးကို ဖြုတ်ယူလိုက်လေသည်။

သို့သော်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ အင်္ကျီစကိုပင်ထိအောင် မတိုက်ခိုက်နိုင်ပါ။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၈၃

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် နာမည်ကြီးသလောက် ကြောက်စရာကောင်းမှန်း သိလိုက်သည်။

ရှဲ့ဖန်း တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးဖျားပျံ့လာသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရှဲ့ဖန်းအား ပြုံး၍ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ဘယ်လိုလဲ ရှင့်ပညာ ဒါအကုန်ပဲလား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှဲ့ဖန်းက စကားပြန်ပြောခြင်းမရှိဘဲ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

လူရိပ်တစ်ခု သူ့အနီးချဉ်းကပ်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူရိပ်ရောက်လာသည်နှင့် ရှဲ့ဖန်းမှာ ဝမ်းသာသွား၏။

ထိုလူရိပ်သည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ နောက်ကျောဘက်တွင် ရောက်ရှိနေသော အဆိပ်လက်ဝါးပင်ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဝိုင်း၍တိုက်ခိုက်လျှင် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား အနိုင်ရမည်ဟု ယုံကြည်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

သူသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေးက အဆိပ်လက်ဝါးထံ အာရုံမရောက်စေရန် တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အဆိပ်လက်ဝါးသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ နောက်

၈၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကျောက် ဓားဖြင့်ထိုးလိုက်သည်။

သို့သော်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ အလွန်ပင် လျစ်မြန်ပါးနပ်လှပေသည်။

ရှုဖုန်းတို့ ထင်ထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပေကပါချေ။

သူမသည် လေထဲတွင် ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျွမ်းပစ်ပြီး အဆိပ်လက်ဝါး၏နောက်ကျောသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ဓာတ်လက်ဝါးမှ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားမိလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ဓားက သူ့ခေါင်းပေါ်မှ ဖြတ်သွား၏။

ထို့ကြောင့်...

သူ၏ဆံပင်များလည်း လက်တစ်ဆစ်ခန့် ပြတ်သွား၏။

ရှုဖုန်းသည် ရှေ့သို့ဆက်တိုးပြီး ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ပြုံး၍...

“သည်မှာ အခုတိုက်မှာ ရှင်တို့နှစ်ယောက်တည်းလား။

အဖော်ရှိသေးရင် တစ်ခါတည်းခေါ်လိုက်”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ပညာစမ်းချင်တဲ့လူ

သွေးဆိုးမိန်းကလေးတို့ ထပ်မံတိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ်...

လုယိလုံ ရောက်လာသည်။

သူက သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား ကြည့်ကာ...

“ကျွမ်းကုမယ်”

ဟုပြောကာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လက်ကာပြုပြီး...

“သည်နှစ်ယောက်ကို ကျွန်မ နိုင်ပါတယ်၊ နောက်က လိုက်လာတဲ့လူတွေကို အကာအကွယ်ပေးလိုက်ပါ”

၈၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု ပြော၏။

လှယ်လုံသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ သိုင်းပညာကို ယုံကြည်သဖြင့် နောက်မှလိုက်လာသူများကို ကူညီရန် ထိုနေရာမှ ပြေးထွက်ခဲ့လေသည်။

သူ့ အပြင်ရောက်သောအခါ တပ်မှူးလေးသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် လိုက်ပါလာသူများနှင့် တိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ အားငယ်မနေကြနဲ့၊ ကျုပ်လာပြီ”

မြို့စောင့်တပ်သားနှစ်ယောက်သည် လှယ်လုံ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် ကမန်းကတန်း နောက်ဆုတ်သွားလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၈၇

“သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဘယ်မှာလဲ”

“သစ္စာဖောက်နှစ်ယောက်ကို တိုက်ခိုက်နေတယ်”

“ခင်ဗျား ဝင်မကူဘူးလား”

“ကူမလို့ဘဲ၊ သူက ခင်ဗျားတို့ကို သွားကူပါဆိုလို့ လာ

တာပါ”

“သွေးဆိုးမိန်းကလေးက တကယ်တော်ပါတယ်ဗျာ”

ထိုစဉ် . . .

ကြည်လင်သောအသံလေးတစ်ခု ကြားလိုက်ရလေသည်။

“မထင်လိုက်ပါနဲ့ရှင်”

လှယ်လုံက ကြည့်လိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင် မိန်းကလေးက ရယ်မောလိုက်၏။

“ရှင်လာမှတော့ ကျွန်မလည်း လာနိုင်ရမှာပေါ့၊ သွေးဆိုးမိန်းကလေးနဲ့တွေ့မှ ရှင်ကိုပြောပြမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် . . .

မျက်နှာဖုံးရှင် မိန်းကလေးက သွေးဆိုးမိန်းကလေးထံ ပြေးသွားလေတော့သည်။

၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဓားပညာသည် အလွန်ပြင်းထန်လေသည်။

သူနှင့်ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေသော ရှေ့ဖမ်းတို့မှာ နောက်သို့ တဆုတ်တည်း ဆုတ်နေရလေသည်။

ထဖြည်းဖြည်းနှင့် အရေးနိမ့်စပြုလာလေတော့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် အချိန်မရဘဲ အခက်ကြုံနေ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ဇောချွေးများပျံနေလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် အသာစီးရသည့်တိုင် ညှာတာခြင်းမရှိပါ။

ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေသည်။

ထိုစဉ်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် နောက်ကျောဘက်မှ အေးစိမ့်သော အငွေ့အသက် တိုးဝင်လာသည်ကို ခံစားလိုက်မိသည်။

သူမက နောက်သို့ ရုတ်တရက် လှည့်လိုက်၏။

ထိုနောက်...

တိုးဝင်လာသောဓားကို သူမ၏ဓားဖြင့် ခတ်ထုတ်လိုက်သည်။

“ထန်း”

“ချွမ်း”

ဟူသောမြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၉

ဓားဓားချင်းထိခတ်ပြီး မီးပွားများပွင့်ထွက်လာလေသည်။

သို့သော်...

သူမအား တိုက်ခိုက်လာသူ၏ဓားမှာ လွင့်ထွက်သွားခြင်း မရှိပါ။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ သူမ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ခုခံနိုင်သောကြောင့် အနည်းငယ် အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

သူမအား အလစ်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လာသူကို ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုအခါ...

မျက်နှာကို ပခါဖုံးထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုတွေ့ရလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားမိ၏။

“မင်း တယ်သူလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

မျက်နှာဖုံးရှင် မိန်းကလေးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“ရှင်သိစရာ မလိုဘူး”

ဟု ပြတ်သားစွာပြော၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဒေါ်ပွသွား၏။

“မင်း သေချင်လို့လား”

ဟု အော်ငေါက်လိုက်၏။

၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီတဲာ်အောင်

“လူတိုင်းက ရှင့်ရဲ့ဓားပညာဟာ သိပ်ပြီးတော်တယ်လို့
 ပြောကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ စမ်းချင်တာပါ”
 ဟု ပြောလိုက်၏။
 သွေးဆိုးမိန်းကလေး ပြုံးလိုက်၏။
 “ကောင်းပြီလေ၊ ရပါတယ်”
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 ရုတ်တရက်...
 သူမက ဓားကိုဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။
 တစ်ဆက်တည်း မျက်နှာဖုံးတပ်ထားသော မိန်းကလေး
 ၏ရင်ဝသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။
 “ဝှစ်”
 ထိုအခါ...
 မိန်းကလေးက ဓားဖြင့်ခုခံလိုက်သည်။
 သူတို့နှစ်ယောက် တိုက်ခိုက်နေစဉ် ရဲ့ဖန်းတို့နှစ်
 ယောက် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့တက်ကာ ထွက်ပြေးသွားကြလေ
 တော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၉၁

သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးတို့
 ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်နေကြ၏။
 ရုတ်တရက်...
 သူတို့ တိုက်ခိုက်နေသည်ကို အခွင့်အရေးယူ၍ ရဲ့ဖန်း
 နှင့် အဆိပ်လက်ဝါးတို့နှစ်ယောက် ထွက်ပြေးသွားကြ၏။
 ဤတွင်...
 သွေးဆိုးမိန်းကလေးက တိုက်ခိုက်နေရင်းမှ တွေ့မြင်
 လိုက်၏။
 သူမက လိုက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။
 ထိုအခါ မျက်နှာဖုံးရှင် မိန်းကလေးက ဟန်တားတိုက်
 ခိုက်လိုက်သည်။
 “ဝှစ်”
 သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏လက်မောင်းနားသို့ ဓားက
 တိုးဝင်လာသည်။
 သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဓားကိုပင့်တင်၍ ခုခံပေးလိုက်
 သည်။
 “ထန်း”
 “ခွမ်း”
 ဓားချင်းထိခတ်သံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာ
 သည်။
 သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဒေါပွသွား၏။
 “သေပေတော့”

၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဟု အော်ငေါက်ကာ မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးကို တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ရွှေဖန်းတို့နောက်သို့ လိုက်ရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။
ရွှေဖန်းနှင့်အဆိပ်လက်ဝါးတို့အား မျက်ခြည်ပြတ်၍ မဖြစ်

ပါချေ။
ထိုစဉ် . . .

“ကျုပ်လာပြီ”
ဟူသောအသံနှင့်အတူ သွေးဆိုးမိန်းကလေးတို့ထံသို့ လှယ်လုံ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လှယ်လုံအားတွေ့လျှင် ဝမ်းသာသွားသည်။
“လှယ်လုံ . . . အဆိပ်လက်ဝါးတို့နောက်ကိုလိုက်ပါ။

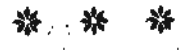
သူတို့ကို အလွတ်ပေးလို့မဖြစ်ဘူး။ ခဏကြာမှတွေ့မယ်”
ဟု အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

လှယ်လုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
“ကောင်းပြီ”

ဟု ပြောလိုက်၏။
ထို့နောက် သူက အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ အပြေးအလွှား

ခုန်တက်လိုက်၏။
အဆိပ်လက်ဝါးတို့နောက်သို့ တဟုန်ထိုးပြေးလိုက်သွား

လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၃

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ရွှေဖန်းတို့နောက်သို့ လှယ်လုံလိုက်သွားသည်ကို တွေ့လျှင် စိတ်ချသွား၏။

ထို့နောက် . . .

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးအား ဆုံးမရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးကလည်း ခေသူမဟုတ်ပါချေ။
သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား ပြင်းထန်စွာ ခုခံတိုက်ခိုက်

လေသည်။
သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရုတ်တရက် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်၏။

တစ်ဆက်တည်း တိုက်ခိုက်ခြင်းကိုလည်း ရပ်လိုက်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးတပ်ထားသော မိန်းကလေး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

“ရှင် ဘာရယ်တာလဲ”
ဟု မေးလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက . . .
“မင်းက မထောက်တခေါက် ပညာလေးနဲ့ ငါ့ကိုလာ

ယှဉ်နေတာကိုး၊ မကြာခင် မင်းရှုံးတော့မှာကိုသိလို့ ရယ်နေတာလေ”

ဟု ရီသဲ့သဲ့ ပြောလိုက်၏။
မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး ဒေါ်ပွဲသွားလေတော့သည်။

၉၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား လက်ညှိုးဖြင့်ထိုးကာ...

“ရှင် သိပ်အပြောကြီးမနေနဲ့၊ ရှင်ကို ကျွန်မနိုင်အောင် တိုက်ပြမယ်၊ ဒါကြောင့် သတိထားပါ”

ဟု အော်ငေါက်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ပြန်သည်။

“ကောင်းပြီ... ဒါဆိုလည်းလာလေ”

ဟု ခေါ်လိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မိန်းကလေး ခံပြင်းသွားသည်။

“ယား”

ငြာသံပေးကာ ဓားကိုဝှေ့ယမ်း၍ တရစပ်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဒေါသထွက်နေသောကြောင့် သူမ၏တိုက်ကွက်မှာ ပြင်းထန်လှသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲမှာ ပြင်းထန်လှ၏။

ရုတ်တရက်...

“ရှင်”

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး၏ဓားက သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏မျက်နှာအနီးမှ ပွတ်ကာသိကာ ဖြတ်သွား၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၅

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ထိတ်လန့်သွား၏။

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဒေါပွဲသွား၏။

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးအား ဒေါသတကြီး တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဓားပညာသည် အလွန်ထက်မြက်လှ၏။

သူမက တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ မကြာပါချေး

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး အရေးနိမ့်စပြုလာလေသည်။

အနောက်ဘက်သို့ တဆုတ်တည်းဆုတ်နေရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက အလျော့မပေးဘဲ ဖိ၍တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ကြာလာသောအခါ မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး မခုခံနိုင်တော့ချေ။

ထို့ကြောင့်...

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးက ထွက်ပြေးရန်ကြိုးစားလိုက်သည်။

သို့ရာတွင်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ထွက်မပြေးနိုင်ရန် လမ်းပိတ်တိုက်ခိုက်နေသည်။

မိန်းကလေးမှာ မည်သို့မျှ ထွက်မပြေးနိုင်အောင် ဖြစ်

၉၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

နေလေသည်။

သူမသည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အပြင်းအထန်ခုခံရင်း ဖရိုဖရဲဖြစ်နေတော့သည်။

အတန်ကြာသောအခါ မိန်းကလေးမှာ မခုခံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

“ကျွန်မ အနွှဲပေးပါပြီရှင်”

မိန်းကလေးက သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား လက်လျှော့ အနွှဲပေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးမှာ အလွန်လှပသော မိန်းကလေးတစ် ယောက်ဖြစ်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ခေါင်းတွင်တွင်ခါယမ်းလိုက် သည်။

ပြီးလျှင်...

“မင်းကို ငါမသတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အမှတ်အသားတစ်ခု တော့ တစ်သက်စာအတွက်ပေးလိုက်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထို့နောက်...

မိန်းကလေး၏ မျက်နှာပေါ်သို့ ဓားထောက်လိုက်သည်။

“ဟင်”

မိန်းကလေးမှာ အလွန်ပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွား သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၉၇

ရုတ်တရက်...

သူမက ဓားကို အောက်မှအပေါ်သို့ ပင့်တင်ခံလိုက် သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ ကြောင်အမီးအမ်းဖြစ်သွားမိ သည်။

ထိုစဉ်မှာပင်...

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးက အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်တက်ကာ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

ထိုအခါမှ သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ သတိဝင်လာလေ သည်။

“မပြေးနဲ့”

ဟု အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားလေ သည်။

၉၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လှယ်လုံ လိုက်သွားသောအခါ ရွှေဖန်းတို့ ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

ထိုစဉ်... . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

လှယ်လုံက သွေးဆိုးမိန်းကလေး ရောက်လာသည်နှင့် ရွှေဖန်းတို့ထွက်ပြေးရာဘက်သို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ပြီးလျှင်... . .

“သူတို့နှစ်ယောက် ဟိုဘက်ပြေးသွားတယ်၊ လိုက်ကြရအောင်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်း သူကနောက်သို့ လိုက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော်... . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေး လက်ကာပြပြီး... . .

“စောစောက ထွက်ပြေးတဲ့ မိန်းကလေးကိုလိုက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်... . .

သူမက မိန်းကလေးနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ဆရာဖြစ်သူတွင် မိမိသာ

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၉၉

တပည့်တစ်ယောက်တည်းရှိသည်ဟု ထင်သည်။

စောစောက မိန်းကလေး အသုံးပြုတိုက်ခိုက်သွားသော သိုင်းကွက်သည် မိမိဆရာတီထွင်ထားသော သိုင်းကွက်ဖြစ်ကြောင်း သူမ သိရှိလိုက်၏။

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး အသုံးပြုလာသောအခါ သူမ ရုတ်တရက် အံ့အားသင့်ပြီး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးက အခွင့်အရေးကို အသုံးပြုပြီးထွက်ပြေးသွား၏။

သူမ အသုံးပြုသောသိုင်းကွက်မှာ ဆရာဖြစ်သူ တီထွင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင်... . .

ထိုသိုင်းကွက်ကို မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး မည်သို့ တတ်မြောက်သနည်း။

သူမ သိရမှဖြစ်ပေမည်။

ထို့ကြောင့်... . .

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး နောက်သို့ သွေးဆိုးမိန်းကလေး သံသိမဲမဲလိုက်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

၁၀၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ဝူးလျောင်နှင့် ဓားရေး ယှဉ်
ပြိုင်ခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးမှာ လက်ရည်တူညီနေလေ
သည်။

သိုင်းကွက် အများအပြား ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြပါသော်
လည်း နှစ်ယောက်စလုံး မည်သူမျှ အသာမရပါချေ။

သူမက ဝူးလျောင်အား အနိုင်ရလို၏။

တိုက်ခိုက်သော်လည်း လက်ရည်ညီနေ၏။

ထို့ကြောင့် . . .

သူမ စိတ်ဆိုးပြီး ထွက်သွားခဲ့သည်။

မကြာပါချေ။

သူမ ကျောက်ဖြူလိုက်ဂူသို့ ပြန်လည်ရောက်လာသည်။

ထိုအခါ . . .

ကျောက်ဖြူလိုက်ဂူထဲတွင် ဓားသိုင်းကျမ်း မရှိတော့ပါ။

ထို့အပြင် နံရံရှိသိုင်းကွက်များ မျက်ဆီးခံရသည်ကို

တွေ့ရလေသည်။

သူမ အလွန်အမင်းပင် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားမိသည်။

သူမ သိုင်းကျမ်းကိုရှာဖွေရန်လည်း ဆုံးဖြတ်ထားလေ

သည်။

ယခု . . .

ဆရာဖြစ်သူ တီထွင်ထားသောသိုင်းကွက်ကို အသုံး

ပြုလာကြောင်း တွေ့ရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၀၁

ထို့ကြောင့် . . .

သူမက ပို၍ဒေါသထွက်သွားမိခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

သူမက မျက်နှာဖုံးရှင် မိန်းကလေးအား အမိဖမ်းရပေ

တော့မည်။

မျက်နှာဖုံးရှင် မိန်းကလေးမှာ လျင်မြန်စွာ ပြေးသွားလေ

သည်။

သူမနေရာနှင့် နီးလာပြီမို့ အနည်းငယ် စိတ်သက်သာ

ရာရသွား၏။

သို့သော် . . .

“ဝှီး . . . ဝှစ်”

အနောက်ဘက်မှ လေတိုးသံများထွက်လာသည်ကို

ကြားလိုက်ရသည်။

မိန်းကလေး လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး

ဖြစ်နေလေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေး ထိတ်လန့်သွား၏။

အားစိုက်ကာ လျင်မြန်စွာပြေးလိုက်၏။

ပြေးသူနှင့်လိုက်သူမှာ တစ်စထက်တစ်စ နီးကပ်လာ

လေသည်။

“ဖေဖေ . . . ဖေဖေ”

၁၀၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိန်းကလေးမှာ ပြေးမလွတ်မှန်း သိသဖြင့် ထိတ်လန့်စွာ
အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ. . .

သွေးဆိုးမိန်းကလေး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်
လေသည်။

နှုတ်မှလည်း. . .

“ခေါ်လိုက်စမ်းပါ။ မင်းအဖေရောက်မှ မေးရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုစဉ်. . .

မိန်းကလေးမှာ တောင်ပေါ်ပြေးတက်ရင်း. . .

“ဖေဖေ. . . ဖေဖေ”

တစာစာအော်ဟစ်ခေါ်လိုက်ရင်း ပြေးတက်သွားလေ
သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကလည်း အလွတ် လုံးဝမပေးဘဲ
မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးနောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ ပြေးလိုက်လာ
သည်။

မိန်းကလေးမှာ စူးရှစွာအော်ဟစ်ရင်း ကွေ့ကောက်
ပြေးလေသည်။

သို့သော်. . .

လွတ်အောင် မပြေးနိုင်ပါချေ။

နောက်ဆုံးတွင် မျက်နှာဖုံးရှင်မိန်းကလေးမှာ ထိတ်
လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး ခလုတ်တိုက်လဲကျသွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၀၃

“ဖေဖေ. . . ဖေဖေ”

မိန်းကလေးက အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်အော်ခေါ်လိုက်
လေသည်။

ထိုစဉ်. . .

“ဘယ်သူ့ လာစော်ကားတာလဲ”

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဆက်မတိုက်တော့ချေ။

သူမက ဓားကိုသိမ်းကာ စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

ထို့နောက်. . .

တောင်ခါးပန်းမှ မီးခိုးရောင်အရိပ်တစ်ခု လှိမ့်ဆင်းလာ
သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ခက်အတွင်းမှာပင် သူမတို့အနားသို့ ရောက်ရှိလာ
သည်။

သန်မာထွားကျိုင်းသော အဘိုးအိုတစ်ဦးကို တွေ့ရ
လေသည်။

အဘိုးအိုက. . .

“ငါ့သမီးကို ဘယ်သူစော်ကားတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

မိန်းကလေးက ဝိုကြွေးရင်း ဖခင်ဖြစ်သူနောက် ဝင်ပုန်း
နေလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ပြုံးလိုက်သည်။

၁၀၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပြီးလျှင် . . .

“သည်မှာ အဘိုးကြီး . . . ကျွန်မရဲ့ ဓားပညာသိုင်းကျမ်း အမြန်ပြန်ပေးပါ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူမ၏စကားကြောင့် အဘိုးအို ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ် သွားသည်။

“ဘယ်က ဓားသိုင်းကျမ်းလဲ”

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် . . .

သမီးဖြစ်သူအား တွန်းထုတ်လိုက်သည်။

“သမီး . . . တေးဝေးသွားနေစမ်း။ ဝင်မပါနဲ့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက အဘိုးအိုအား တိုက်ခိုက်လိုက် သည်။

အဘိုးအို ဒေါသထွက်သွားသည်။

“ယား”

မာန်သွင်းကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး အနီးကပ်တိုက်ခိုက်ရန်သင့် ကြောင်း သိလိုက်သည်။

“မင်းအတင့်ရဲလှချည်လား။ မင်းဆရာက ဘယ်သူလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၅

“ကျွန်မကိုလည်း သည်လိုအော်ဟစ်ပြောခဲ့တဲ့လူ မရှိ ဘူး။ ရှင့်ဆရာ ဘယ်သူလဲ”

“မင်း အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ ရမ်းကားလှချည်လား သေချင် ပြီထင်တယ်”

သူ၏အသံ ဟိန်းထွက်လာလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် . . .

လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား တိုက် ခိုက်လိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ရယ်မောလိုက်သည်။

သူမကိုယ် အပေါ်မြောက်တက်ပြီး ကျောက်တုံး အောက် ရောက်သွားလေသည်။

အဘိုးအို မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး . . .

“မင်းက ဒါကြောင့် အတင့်ရဲတာကိုး”

ပြောပြီး သိုင်းကွက်ပြောင်းလဲလိုက်လေသည်။

ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ရာ သိုင်းကွက်တစ်ရာကျော်သည့်တိုင် အဘိုးအို အနိုင်မရပါချေ။

အဘိုးအိုက တိုက်ခိုက်နေရင်း နောက်သို့ဆုတ်လိုက် လေသည်။

“မင်းတို့ မလာကြနဲ့”

အဘိုးအို အော်ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက နောက်သို့လှည့်ကြည့်လိမ့် သည်။

ထိုအခါ... .

ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်တွင် လှပသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီး မည်သည့်အချိန်က ရောက်နေသည်ကို သွေးဆိုးမိန်းကလေး မသိလိုက်ပါချေ။

အဘိုးအိုက... .

“ကဲ... ကျုပ်တို့ဆက်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ရအောင်”

ပြောပြီး ဆက်လက်ယှဉ်ပြိုင်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျောက်တုံးပေါ်မှ အမျိုးသမီးကို အဘိုး အို၏သမီးက လေသံဖြင့် ပြောကြားလိုက်သည်။

“ဒေါ်လေး... လက်နက်ပုန်းနဲ့ ပစ်လိုက်ပါလား”

“ညည်းပစ်ပါလား”

“ဖေဖေက ဝင်မပါရဘူးလို့ ပြောထားတယ်”

“နေပါဦး၊ သူက ဓားသိုင်းကျမ်းတောင်းနေတာ၊ ညည်း ဓားသိုင်းကျမ်းဟာ မိန်းကလေးပစ္စည်းလား”

မိန်းကလေးမှာ ထိုအမေးကြောင့် မျက်နှာပျက်သွားလေ သည်။

“တိုးတိုးပြောပါ၊ ဖေကြားသွားမယ်”

“မကြားနိုင်ပါဘူး၊ သူက မိန်းကလေးကို မနိုင်ဘူး”

“ဒေါ်လေး... သည်အတိုင်း ကြည့်နေမှာလား”

“ကောင်းပြီလေ”

သူမက ပြောလိုက်၏။

ထို့နောက်... .

သူမက လက်နက်ပုန်းတစ်ခု ပစ်လွှတ်လိုက်လေသည်။ အဘိုးအိုက တိုက်ခိုက်မှုကို ရပ်လိုက်၏။

အမျိုးသမီးရှိရာသို့လည်း ပြေးသွားလိုက်လေသည်။ “မင်းက ဘာကြောင့် လက်နက်ပုန်းနဲ့ပစ်ရတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

အမျိုးသမီးက... .

“ရှင်ကိုကူညီတာ၊ ရှင်က အပြစ်တင်သေးလား”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ထိုအမျိုးသမီးကိုကြည့်လိုက် တာ... .

“အသွားရှိရင် အလာရှိတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်... .

လက်နက်ပုန်းအပ်ကလေးကို အမျိုးသမီးထံ ပစ်လိုက် လေသည်။

ထိုလက်နက်ပုန်းအပ်သည် အမျိုးသမီး၏ပခုံးကို စူး ဝင်သွားသည်။

“အား”

“မင်း စော်ကားလှချည်လား မိန်းကလေး”

“ရှင် ကျွန်မဓားသိုင်းကျမ်း ယူထားတာကြောင့် မကျေ နပ်ဘူး၊ ရှင် ဘယ်မှာနေလဲပြောပါ၊ ကျွန်မ လာတွေ့ပါ့မယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ စီးမျိုးနွယ်ကျေးရွာကိုလာခဲ့ပါ”

၁၀၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် စီးမျိုးနွယ်ကျေးရွာဆိုသော အမည်ကြားရသောအခါ ရင်ထဲ လှုပ်ရှားသွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

ရေးကြီးသုတ်ပျာခေါ်သောအသံကို ကြားရလေသည်။

“စန့်ကွမ်းချင်း... မြန်မြန်လာပါဗျာ”

ထိုအသံသည် လုယိလုံ၏အသံဖြစ်သောကြောင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးက အသံလာရာသို့ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် တွင်းတစ်ခုပမာဖြစ်နေသည့် နေရာသို့ ငုံ့ကြည့်နေသော လုယိလုံအား လှမ်းမြင်လိုက်သည်။

“ရသေ့ဖုံးရှမ်း လုပ်ကြံခံလိုက်ရပြီ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး အနားသို့ရောက်လာပြီး လုယိလုံ ကြည့်နေရာသို့ ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျှက် သေဆုံးနေသော ရသေ့ဖုံးရှမ်းအား တွေ့လိုက်ရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရသေ့ဖုံးရှမ်းအား စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်၏။

“ကိုယ်က နွေးနေသေးတယ်၊ လုပ်ကြံခံရတာ မကြာသေးဘူးထင်တယ်”

“ဧကန္တ သူဟာ ဓားသိုင်းကျွမ်းကြောင့် လုပ်ကြံခံရတာ ဖြစ်မယ်”

“ဘယ်ဓားသိုင်းကျွမ်းလဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၉

“ခင်ဗျားဆရာရဲ့ ဓားသိုင်းကျွမ်းပေါ့၊ ဝူးလျှောင်က သူ့ဆရာဆိုပိုးပါဆိုပြီး ရသေ့ဖုံးရှမ်းရဲ့လက်ထဲ ဓားသိုင်းကျွမ်းအပ်လိုက်တယ်၊ အခု မရှိတော့ဘူး”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏မျက်နှာ အပြောင်းအလဲများစွာပေါ်သွားသည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဟာ စီးယုဖုံးရဲ့လက်ချက်ပဲဖြစ်ရမယ်၊ အခုလိုလုပ်နိုင်တဲ့ သိုင်းပညာရှင်ဟာ စီးယုဖုံးပဲရှိတယ်၊ သူ့သမီးကလည်း ကျွန်မဆရာရဲ့ဓားကွက်ကို တတ်နေတယ်ဆိုတော့ သူပဲဖြစ်ရမယ်”

“စီးယုဖုံးဆိုရင်တော့ မလွယ်ဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ရှစ်နှစ်တစ်ခုကျပ်တို့တောင်ပေါ်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို စိန်ခေါ်ဖို့လာဖူးတယ်၊ ဆရာက သူမတိုက်ဘဲ လက်အောက်ခံတစ်ယောက်နဲ့လွတ်ပေးတယ်၊ ပြီးတော့မှ သူ့သိုင်းကွက်ကို ခြေဖျက်တဲ့နည်းကို ပါးစပ်နဲ့ပြောပြတယ်”

“စီးယုဖုံး သိပ်စိတ်ဆိုးသွားမှာပေါ့”

“စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ စိတ်မဆိုးတဲ့အပြင် သူက ဆရာကို တရိုတသေနဲ့ ဂါရဝပြုသွားသေးတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မှဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“သူက တော်တော်မာနကြီးတာ ရှင်ရဲ့ဆရာကို အလျှော့ပေးတယ်ဆိုတာ တော်ရုံတန်ရုံ လေးစားလို့မဟုတ်ဘူး”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး စကားပြောရင်းမှ လုယိလုံ၏ အပြုအမူ ပြောင်းလဲနေခြင်းကို သတိပြုမိ၏။

“ရှင် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်၏။

လှယ်လုံက . . .

“ရသေ့ဖုံးရှမ်းဟာ အဆိပ်မိပြီးသေတာဗျ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက . . .

“အဆိပ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ သူ့သွေးထဲမှာ အဆိပ်တွေရှိနေတာကို တွေ့ရတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်သည်။

“ဒါဆိုရင်တော့ စီးယုဖုံး မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူက လုပ်ချင်ရာလုပ်တတ်ပေမယ့် အဆိပ်နဲ့လုပ်ကြံရသောက်အောင် အောက်တန်းမကျဘူး။ ဒါပေမယ့် ရထားတဲ့ဒဏ်ရာက စီးယုဖုံးရဲ့သိုင်းတွက်နဲ့တူတယ်”

“ဒါတွေကို နောက်တော့ အဖြေရှာကြည့်တာပေါ့၊ လောလောဆယ် ရသေ့ဖုံးရှမ်းရဲ့အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ပေးလိုက်ကြရအောင်”

စီးမျိုးနွယ်ကျေးရွာ

လှယ်လုံသည် သစ္စာဖောက်များအကြောင်း စုံစမ်းဖော်ထုတ်ပြီး မင်းသားလေးထံ အကြောင်းကြားရန်ဆုံးဖြတ်ကာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် လမ်းခွဲထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို သိုင်းလောကသားများက ဆိုးသွမ်းရက်စက်သူဟု ထင်မှတ်ကြသော်လည်း အမှန်စင်စစ်တွင် သူမသည် ဒေါသကြီးသော်လည်း စိတ်ကောင်းရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း လှယ်လုံ သိနေပြီဖြစ်သည်။

သူသည် အတွေးပေါင်းစုံနှင့် လမ်းလျှောက်ရင်း စီးမျိုးနွယ်ကျေးရွာသို့ လှမ်းမြင်ရသည့်နေရာသို့ ရောက်လာလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူ့ရှေ့တွင် လူနှစ်ယောက် ပိတ်ရပ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

၁၁၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ရဲ့ဖန်းနှင့်ကျင်းစန်းယန်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားတို့...”

“ဟား... ဟား... ဒီတစ်ခါတော့ မင်းကို ဘယ်သူမှ မကယ်နိုင်တော့ဘူး၊ သွေဖို့သာပြင်...”

ရဲ့ဖန်း ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည်။

ကျင်းစန်းယန်က လုယိလုံအား နောက်မှနေ၍ အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစားသည်။

လုယိလုံသည် ရဲ့ဖန်းအား လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အားကုန်ထုတ်ပြီး ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

တပြိုင်တည်းမှာပင် နောက်မှဝင်လာသော ကျင်းစန်းယန်ကို လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ကာ နေရာမှခုန်ထွက်သွားလေသည်။

သူသည် အဆိပ်လက်နက်သုံးတတ်သော ရန်သူနှစ်ယောက်ကို တပြိုင်နက် ရင်ဆိုင်ရန်မဖြစ်နိုင်သဖြင့် စီးမျိုးနွယ်ကော့ရွာသို့ ပြေးလေသည်။

“ဟိတ်... မပြေးနဲ့”

လုယိလုံသည် ကိုယ်ဖော့ပညာကို အမြင့်ဆုံးထုတ်ကာ ပြေးသည်။

ပြေးရင်း စီးမျိုးနွယ်ကော့ရွာအနီးသို့ ရောက်လာလေသည်။

ရဲ့ဖန်းက ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်မည်ပြုနေသော လုယိလုံ၏ခါးကို ပဝါဖြင့် လှမ်းပတ်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၃

ပဝါစ ရစ်ပတ်ခံရသော လုယိလုံကို ယ တုံ့ဆိုင်းသွားစဉ် ခြံစည်းရိုးကြားမှ ကတ်ကျေးတစ်လက်ထိုးထွက်လာပြီး ပဝါစကို ညှပ်ချလိုက်သည်။

လုယိလုံသည် ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ခုန်ဖျံဝင်ရောက်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အပြင်ဘက်မှ အော်ဟစ်ပြောဆိုသံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ကျေးရွာသခင်မ... ဒီကောင်က လူယုတ်မာ၊ သူ့ကို လက်မခံပါနဲ့”

လုယိလုံသည် သူ့အားကယ်တင်သူကို လှည့်ပတ်ရှာဖွေနေသည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်မှ ကတ်ကျေးကိုင်လျက် ခုန်ဆင်းလာသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးက အဆိပ်အင်ဖြင့်ပစ်ခတ်ခဲ့သော မုလျှံဖြစ်နေသည်။

“အခုလို ကူညီတဲ့အတွက် ဒေါ်ဒေါ်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်က လုယိလုံပါ။ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့တပည့်ပါ”

“မင်းကို ကျွပ်သိပါတယ်၊ ခဏနေဦး၊ အပြင်ကလူတွေကို မောင်းထုတ်လိုက်ဦးမယ်”

မုလျှံက အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ခြံစည်းရိုးကာနေသဖြင့် အပြင်ဘက်သို့ မမြင်ရသော်လည်း လုယိလုံအား ရန်ပြုသူရှိနေမှန်းသိလေသည်။

“ရှင် အပြင်မှာ ရပ်နေတုန်းပဲလား၊ ရှင် အခုထွက်သွားရင် ထွက်သွား၊ မထွက်သွားရင် ကျုပ်ခြံဝင်းသခင်ကို အကြောင်းကြားလိုက်မယ်”

“ဒါလောက် မလိုအပ်ဘူး၊ ကျုပ်သွားပါပြီ”

အပြင်ဘက်မှ အော်ဟစ်ပြောသံထွက်ပေါ်လာပြီး ပြေးထွက်သွားသည့်ခြေသံကို ကြားရလေသည်။

လှယ်လုံက မုလျှံအား လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ပြီး ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

“ဒေါ်ဒေါ်ကျေးဇူးကို ကျွန်တော် မမေ့ပါဘူး၊ အခွင့်အရေးရတဲ့တစ်နေ့မှာ ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ပါမယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

“မင်း မသွားနဲ့ဦး၊ သူတို့ထွက်သွားတယ်ဆိုပေမယ့် သိပ်ဝေးဝေးလဲလဲ သွားဦးမှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းသွားလို့ ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ၊ ဒီမှာပဲ ခဏနားနေပါ”

“ဟို... ကျွန်တော်က...”

“အားနာစရာမရှိပါဘူး၊ အစ်ကိုကြီးစီးယုဖိုးက မင်းဆရာရဲ့ မိတ်ဆွေပါ၊ သူက မင်းကို ဝမ်းသာအားရ လက်ခံပါလိမ့်မယ်”

လှယ်လုံက ကျေးဇူးတင်စကား ထပ်ပြောမည်ပြုနေစဉ် မုလျှံက လက်ကာပြလျက် ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

ပြီးနောက် ရှေ့မှဦးဆောင်ကာ အိမ်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

စီးယုဖိုးသည် လှယ်လုံအား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

လှယ်လုံသည် သူ့အား တည်ခင်းကျွေးမွေးသော စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ဣန္ဒြေရရ စားသောက်နေလေသည်။

“မင်းက ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ တပည့်ရင်းနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ငါ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို ရောက်တုန်းက မင်း အဲ့ဒီမှာရှိသလား”

လှယ်လုံ-ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။

“ရှိပါတယ်၊ ဦးက စိန်ခေါ်ပေမယ့် ဆရာက စိန်ခေါ်တာကို လက်မခံခဲ့ဘူး၊ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ခဲ့တယ်၊ နောက်ဆုံးကျမှ ဦးရဲ့ သိုင်းကွက်တွေကို ပါးစပ်နဲ့ပဲ ဖျက်ပြုတယ်”

“အေး ဟုတ်တယ်၊ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ တကယ်လေးစားထိုက်တဲ့ သိုင်းပညာရှင်ပဲ၊ သူသာမရှိရင် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ အခြေအနေ အခုလို သိုင်းလောကထဲမှာ လျှမ်းလျှမ်းတောက်နေဖို့မလွယ်ဘူး”

“ဦးက ကျန်တဲ့လူတွေ အရည်အချင်းမရှိဘူးလို့ ပြောတာလား”

စီးယုဖိုး ရယ်မောလိုက်သည်။

“မင်းက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို အပြစ်ပြောတာ မခံချင်ဘူးနဲ့တူတယ်”

လှယ်လုံက စီးယုဖုံးအား တည်ငြိမ်စွာကြည့်လိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော်က ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသား တစ်ယောက်ပါ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ တပည့်ရင်းပါ”

“ဟား... ဟား... ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ကောင်းတယ် သိုင်းသမားဆိုတာ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိရတယ်၊ ဒါထက် မင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေးနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိတယ်ဆို၊ သူက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို အရှက်ခွဲခွဲလို့ မင်းက ကလဲ့စားချေရအောင်ဝင်ပြီး ရောနှောနေတာလား”

လှယ်လုံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူး”

“မင်းက မင်းတို့ဂိုဏ်းသားတွေဘက်က မနာဘူးပေါ့ ဟုတ်လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီကိစ္စအတွက် ဂိုဏ်းရဲ့ အကြီးအကဲတွေက တာဝန်ယူဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်၊ သွေးဆိုးမိန်းကလေးဟာ ကျွန်တော့်ကို ရန်သူလို သဘောမထားပါဘူး”

“ရန်သူမဟုတ်ရင် မင်းတို့က ဘာလဲ”

လှယ်လုံက တုံ့ပြန်ဖြေကြားခြင်းမပြုဘဲ ငြိမ်နေလိုက်လေသည်။

စီးယုဖုံး နှုတ်ဆိတ်သွားသည်။

လှယ်လုံအား ကြည့်ကာ ရယ်မောလိုက်သည်။

လှယ်လုံမှာ စီးယုဖုံးအား နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်နေ

လေသည်။

“ငါသိပြီ၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ မင်းဟာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို သစ္စာဖောက်တဲ့လူ ဖြစ်တော့မှာပဲ”

“ကျွန်တော် ဂိုဏ်းချုပ်ကို ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ပါဘူး၊ ဂိုဏ်းစည်းကမ်းကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မချိုးဖောက်ပါဘူး”

“မင်း ဘာပဲပြောပြော ငါကတော့ ဒီမိန်းမဆိုကို ဆုံးမရမှ ကျေနပ်မယ်၊ ဒါမှ သူ ခေါင်းမထောင်ရဲမှာ”

“အစ်ကိုကြီးကလည်း ဧည့်သည်ကို အနေခက်အောင် ပြောနေပြန်ပြီ၊ သူ မနက်စာကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်စားပါစေ” စီးယုဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ငါက စကားကို အကြွေးမထားချင်တာနဲ့ မှားသွားတယ်၊ စားပါ သူငယ်၊ စားသောက်ပြီးရင် အေးအေး ဆေးဆေးနား၊ ငါလည်း နားလိုက်ဦးမယ်”

စီးယုဖုံးသည် စကားကို အဆုံးသတ်ပြီး နေရာမှထ ထွက်သွားသည်။

လှယ်လုံသည် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ဆက်ပြီးစားသောက်နေလေသည်။

“အစ်ကိုကြီးစီးယုဖုံးမှာ သမီးတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ မင်းသိရဲ့လား”

လှယ်လုံသည် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ဆက်ပြီး စားသောက်နေလေသည်။

အတန်ကြာမှ စားသောက်ပြီးသောအခါ မုလျှံက အပြင်ဘက်ရှိ အပန်းဖြေရပ်သို့ခေါ်ခရမ်းမှ မေးလေသည်။
 လှယ်လုံက ခေါင်းကို ညင်သာစွာ ညိတ်ပြလိုက်၏။
 “ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်၊ သူ့နာမည်က စီးလျှံ မဟုတ်လား”
 မုလျှံ ရယ်လိုက်သည်။
 ရယ်ရင်းနှင့် တခြားနေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
 လှယ်လုံက မုလျှံကြည့်ရာသို့ ကြည့်လိုက်သည်။
 ထိုအခါ အပန်းဖြေရပ်သို့ လျှောက်လာနေသော စီးလျှံကို တွေ့လိုက်ရ၏။

“နာမည်ကြားဖူးပေမယ့် လူကိုတော့ မင်းအခုမှပဲ တွေ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ စီးလျှံက ရုပ်ချောသလို သိုင်းပညာလည်း ထက်မြက်တယ်”

အပန်းဖြေရပ်နှင့် မနီးမဝေးရှိ သစ်ပင်ပေါ်မှ ရယ်သံ တစ်သံ ထွက်လာလေသည်။

ထိုအသံနှင့်အတူ မရှေးမနှောင်းမှာပင် လူရိပ်တစ်ရိပ် အပန်းဖြေရပ်ဆီသို့ ခုန်ပျံရောက်ရှိလာလေသည်။

“အရှက်မရှိတဲ့ မိန်းမ၊ ဓားသိုင်းကျွမ်းစိုးတဲ့သူစိုးကို အမွန်းတင်နေသလား”

လှယ်လုံက သူတို့ရှေ့သို့ ခုန်ပျံရောက်ရှိလာသူအား လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

“စန့်ကွမ်းချင်း”
 သွေးဆိုးမိန်းကလေးပင်ဖြစ်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လှယ်လုံအား မှဲပြုံးပြုံးလျှောက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် စီးလျှံအား ကြည့်လိုက်လေသည်။
 “ငါ့သိုင်းကျွမ်း ကယ်မှလဲ၊ ပြန်ပေးစမ်း”

“ရှင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ရှင်သိုင်းကျွမ်းကို ကျွန်မ မခိုးဘူး”

“မင်းမခိုးဘဲနဲ့ ငါ့ဆရာရဲ့ ဓားကွက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တတ်နေတာလဲ၊ မင်းမပြောနိုင်ဘူး မဟုတ်လား၊ မပြောနိုင်ရင် သေပေတော့”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဓားကိုဆွဲထုတ်ပြီး တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

စီးလျှံက သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ဓားကွက်ကို အသေအလဲခုခံကာကွယ်နေရသည်။

မုလျှံက ညာသံပေးကာ အော်ဟစ်ပြီး တိုက်ပွဲစည်းအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်သည်။

သူတို့က သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး တိုက်ခိုက်ကြသည်။

“အဟင်း... ဟင်း... တော်တော်လည်း ပညာပြည့်ကြတဲ့ သိုင်းသမားပီသကြပါလား၊ သူများသိုင်းကွက်ကိုလည်း ခိုးသေးတယ်၊ ပြီးတော့ နှစ်ယောက် ပေါင်းပြီးတော့လည်း ဆိုက်ခိုက်သေးတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက လျင်မြန်စွာ တိုက်ခိုက်နေရင်းမှ

၁၂၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပြောလိုက်သည်။

လူယိုလုံက တိုက်ပွဲကို တားချင်သော်လည်း အခွင့်အရေးမရချေ။

သူသည် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်နေသူများအား ဝေးကြည့်နေသည်။

မုလျှံနှင့်စီးလျှံတို့သည် သွေးဆိုးမိန်းကလေး တတ်မြောက်ထားသည့် သိုင်းကွက်များကို အသုံးပြုနေသော်လည်း ကျွမ်းကျင်မှုမရှိကြသေးချေ။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် နှစ်ယောက်ပေါင်း တိုက်ခိုက်နေသည့်ကြားက တဖြည်းဖြည်း အရေးနိမ့်စပြုလာလေသည်။

“ငါ့သိုင်းကျွမ်းကို ပြန်ပေးမလား၊ မပေးဘူးလား ပြော”

“ငါတို့မှာ ဘာသိုင်းကျွမ်းမှ မရှိဘူး”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် ငါ့ကို အဆိုးမဆိုနဲ့တော့၊ သေဖို့သာပြင်ထား”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဓားကွက်ကို ရုတ်ခြည်း ပြောင်းလိုက်သည်။

သူ၏ဓားကွက်မှာ လေးလံပြီး အားမာန်အပြည့်ပါနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် . . .

မုလျှံတို့ နှစ်ယောက်စလုံး နောက်ကို တပြိုင်နက်တည်း ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

“ရပ်လိုက်စမ်း၊ ဒါဘာလုပ်တာလဲ၊ ငါ့ခြံဝင်းထဲလာပြီး

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၁

စော်ကားနေတာလား”

အော်ဟစ်ပြောဆိုသံနှင့်အတူ စီးယုဖုံး တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်လိုက်သည်။

သူက မုလျှံတို့ရှေ့တွင်ရပ်ကာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဓားချက်ကို အကျီလက်နားစနှင့် ရိုက်ဖယ်လိုက်၏။

ပြင်းထန်သော လေလှိုင်းရိုက်ခတ်သဖြင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဓားကိုင်လက် ထုံကျည်သွားသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက . . .

“သိုင်းလောကထဲမှာ လျှမ်းလျှမ်းတောက် ကျော်ကြွနေတဲ့သိုင်းပညာရှင်ကြီးက သူ့ခိုးအားလုံး လုပ်နေပါလား”

“တိတ်စမ်း၊ စောစောကလည်းက သိုင်းကျွမ်းခိုးတယ်လို့ ပြောနေတယ်၊ ဘာသိုင်းကျွမ်းလဲ၊ ဘယ်သူက ခိုးတာလဲ”

“ရှန်သမီးနဲ့ ရှင့်ဇနီးကခိုးတာပေါ့၊ သူတို့သုံးနေတဲ့ သိုင်းကွက်ကို ရှင်မြင်ဘူးလား၊ အဲဒါ ကျွန်မဆရာရဲ့သိုင်းပညာ၊ သူတို့က သိုင်းကျွမ်းကိုခိုးပြီးလေ့ကျင့်ထားတာ”

စီးယုဖုံး၏မျက်နှာ တင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။

သူက စီးလျှံအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ခက်ထန်သော စီးယုဖုံး၏အကြည့်ကြောင့် စီးလျှံမနေတတ်မထိုင်တတ်ဖြစ်သွားသည်။

“သူပြောတာ ဟုတ်သလား သမီး”

“ကျွန်မ . . . ကျွန်မ”

“မှန်မှန်ပြောစမ်း”

၁၂၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စီးလျှံ အဖြေမပေးတော့ဘဲ တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“သူက ဘာပြောမှာလဲ၊ ကျွန်မ ပြောပြမယ်၊ ဒီဓားသိုင်း ကျွမ်းဟာ ကျွန်မဆရာ တီထွင်ထားတာ၊ ဝူးလျှောင်ရောက်လာ တော့ ထိခန်းတောင်က ဓားသခင်ရန်လွေကိုပေးဖို့ ကျွန်မက ပေးလိုက်တယ်၊ ဝူးလျှောင်က ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်ဖုံးရှမ်းကို ဓား သခင်ရန်လွေဆီပို့ပေးဖို့အပ်ထားလိုက်တယ်၊ ခု ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ် ဖုံးရှမ်း လုပ်ကြံခံလိုက်ရပြီး သိုင်းကျမ်းက သူတို့လက်ထဲပါသွား တယ်”

စီးယုဖုံးသည် မာနကြီးလွန်းလှသူ ဖြစ်သဖြင့် သမီး၏ လှုပ်ရပ်အတွက် အရှက်ကြီးရှက်သွား၏။

သူက သမီးဖြစ်သူအနီးသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက် သွားကာ လက်မြှောက်ရွယ်လိုက်သည်။

“ငါ့ကို နှင်အရှက်ခွဲတာ၊ နင့်ကို ငါသတ်ပစ်မယ်”

စီးလျှံမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်တုန်လျှက် စီးယုဖုံးရှေ့တွင် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက် လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၃

စီးလျှံသည် အလွန်ထိတ်လန့်နေသည်။

စီးယုဖုံးက...

“ကဲပြောစမ်း၊ နင် ဘာတွေလုပ်ခဲ့လဲဆိုတာ”

စီးလျှံက...

“သမီး ဓားသိုင်းကျမ်းကို မခိုးပါဘူး၊ ရသေ့ကိုလည်း မလုပ်ကြံပါဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့လက သမီးကျိုယန်မြို့ကိုသွားတော့ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ရသေ့ကိုတွေ့ခဲ့တယ်၊ ရသေ့ဟာ အဆိပ်မိထားလို့ အကူအညီတောင်းတာနဲ့ သူ့ကိုယ်ပေါ်က မှုပ် နေတဲ့အသားကို လှီးထုတ်ပြီး အဆိပ်အပ်ကို ထုတ်ပေးခဲ့တယ်”

“သူက နင်ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိသလား”

“သမီး သူ့ကိုပြောပြလိုက်ပါတယ်၊ အဲဒီတော့ သူက ဖေဖေ့ကို မှာစရာရှိတာမှာတယ်”

“ဘာမှာလဲ ပြောစမ်း”

“သူ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ဓားသခင်ရန်လွေဆီကို ဓား သိုင်းကျမ်းပို့ပေးပါတဲ့၊ စီးယုဖုံးဟာ သစ္စာသမာဓိရှိတဲ့လူမို့ သိုင်း ကျမ်းကိုလိုရာရောက်အောင် ပို့ပေးလိမ့်မယ်လို့ သူယုံကြည် တယ်တဲ့”

သူ့အပေါ် ဂုဏ်တင်ပြောသည့်စကားကို ကြားရသဖြင့် စီးယုဖုံးမျက်နှာ အနည်းငယ် ကြည်လင်လာသည်။

“နောက်တော့ကော”

“နောက်တော့ ရသေ့ကထွက်သွားပါတယ်၊ သမီးနဲ့ ဆင်မတွေဖြစ်တော့ဘူး”

“ဒါဖြင့် နင်တတ်ထားတဲ့သိုင်းပညာက ဘယ်ကနေ သင်တာလဲ”

“ဒါ... ဒေါ်လေး သင်ပေးတာပါ”

“ဒေါ်လေးက ဟုတ်လား”

စီးယုဖုံးက မုလျှံအား မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့် လိုက်သည်။

“နေဦး၊ ငါမေးဦးမယ်၊ မင်း ဒီခားသိုင်းကို ဘယ်ကနေ တတ်တာလဲ”

မုလျှံသည် ခေါင်းငုံ့လိုက်သည်။

စီးယုဖုံးက မဲပြုံးပြုံးတာ စီးလျှံဘက် လှည့်လိုက်လေ တော့သည်။

“သမီးက ရသေ့နဲ့တွေ့တာ မင်းဒေါ်လေးကို ပြောပြ တယ် မဟုတ်လား”

စီးလျှံက...

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပြပါတယ်၊ ပြီးတော့ ဒေါ်လေးနဲ့အတူ ရသေ့ကိုလိုက်ရှာပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

စီးယုဖုံး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူ့ မမျှော်လင့်သော၊ မကြားချင်သောစကားကို ကြား ရတော့မည်ဆိုသည့်အတွေးနှင့် မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားလေ သည်။

စီးလျှံက...

“ကျွန်မနဲ့ဒေါ်လေးတို့ ပြန်ရောက်တော့ ဟိုလူကို မတွေ့ တော့ပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

လူယိလုံ အံ့ဩသွားသည်။

စီးလျှံက ဆက်၍...

“ကျွန်မတို့လိုက်ရှာနေတုန်းမှာ လူနှစ်ယောက်ကလည်း လိုက်ပြီးစုံစမ်းနေတာ တွေ့ပါတယ်”

စီးလျှံ၏စကားကြောင့် စီးယုဖုံး မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက် လေသည်။

“အဲဒီလူနှစ်ယောက်က ဘယ်သူလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စီးလျှံက...

“ကျွန်မ မသိပါဘူး၊ တစ်ယောက်က အသက်ကြီးတယ်၊ တစ်ယောက်ကတော့ ငယ်တယ်၊ သူတို့က ဒေါ်လေးကိုတွေ့ တော့ ဖေဖေနေကောင်းလားလို့တောင် နှုတ်ဆက်လိုက်သေး တယ်”

စီးယုဖုံးက မုလျှံဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ မေးလိုက်လေ သည်။

“သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

မုလျှံက...

“သူတို့က ကျင်းစန်းယန်နဲ့အဖော်ပါ၊ ကျွန်မက သူရ

၁၂၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထားတဲ့ပစ္စည်းပေးဖို့ ပြောလိုက်တာပါ။

စီးယုဖုံးက ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်ပြီး စီးလျှံဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ကဲ... သမီး ဆက်ပြောစမ်း”

ဟု မေးလိုက်သည်။

စီးလျှံက...

“အဲဒီလူနှစ်ယောက်ထဲက အဘိုးကြီးကို ခေါ်လေးက ဟိုလူဆီကရထားတဲ့ ဓားသိုင်းကျမ်းထုတ်ပေးပါလို့ပြောတယ်။ ပထမတော့ အဘိုးကြီးကငြင်းသေးတယ်။ နောက်မှ သူ့ရထား တဲ့အကြောင်း ဝန်ခံပါတယ်”

ဟု ပြောလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက မဲ့ပြုံးပြုံးကာ စီးယုဖုံးအား စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

“မင်း ဘာမှမပူနဲ့၊ မင်းပစ္စည်း မင်းလက်ထဲပြန်ရောက်ရ မှာပေါ့”

စီးယုဖုံးကပြောရင်း စီးလျှံဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ပြောစမ်း၊ ကျင်းစန်းယန်က ဓားသိုင်းကျမ်းကို ထုတ်

ပေးသလား

စီးလျှံက...

“ပထမတော့ ထုတ်မပေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခေါ်လေးက အမျိုးမျိုးပြောတာနဲ့ပေးလိုက်တယ်။ နှစ်လကြာရင်တော့ ပြန်လာယူမယ်လို့ပြောတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မနဲ့ခေါ်လေးတို့ တောထဲ

မှာသွားပြီး တိတ်တိတ်လေး လှေကျင့်ပါတယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

စီးယုဖုံး မကျေမနပ်ဖြစ်နေသည်။

“အဲဒီအကြောင်းကို ဖေဖေကို ဘာလို့မပြောတာလဲ”

စီးလျှံက...

“ဖေဖေကို ခေါ်လေးက မပြောနဲ့ဦး။ သိုင်းပညာ

အကုန်လှေကျင့်ပြီးမှပြောမယ်လို့ပြောပါတယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

တစ်ချိန်လုံး နားထောင်နေသော လှယ်လုံက ဝင်ဖေး လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်ဖုံးရှမ်းကို နောက်ထပ်

တွေ့သေးလား

မူလျှံက စီးယုဖုံးကိုကြည့်ကာ...

“ဟုတ်ကဲ့၊ တောင်ခါးလယ်မှာ သူ့ကိုထပ်တွေ့လိုက်ပါ တယ်။ အစ်ကိုတို့တွေ တဲ့နေရာမှာပေါ့”

စီးယုဖုံး မျက်မှောင်တစ်ချက် ကြိုတ်သွားသည်။

မူလျှံက...

“ကျွန်မ နောက်ကလိုက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ရသေ့ဂိုဏ်း ချုပ်ဖုံးရှမ်းကို တွေ့ရပါတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက နားထောင်ရင်း ရသေ့ဂိုဏ်း ချုပ်ဖုံးရှမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ နားလည်စ ပြုလာလေတော့သည်။

၁၂၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူသည် မုလှ်အားကြည့်ကာ မကျေမနပ်ဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ရှင်က ကျွန်မရဲ့ ဓားသိုင်းကျမ်းကို ယူထားရုံမကတု။ ဝိုက်ချုပ်ကိုပါ လုပ်ကြံလိုက်တယ်ပေါ့”

ဟု မကျေမနပ် မေးလေသည်။

မုလှ်က...

“ကျွန်မ သူ့ကိုသတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ မြေတွင်းထဲမှာ သူ့ကိုတွေ့တော့ သူက သေလှမြောပေးဖြစ်နေပြီ။ ဝေဒနာကို မချိမဆံ့ခံနေရတယ်။ သူက ဝေဒနာခံစားနေရမယ့်အတူတူ သတ်လိုက်ပါလို့ အကူအညီတောင်းလို့ ကျွန်မ သတ်လိုက်တာ ပါ”

ဟု ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် ရှင်းပြ၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ငြိမ်၍ နားထောင်နေ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

အားလုံးက အတွေးကိုယ်စီနှင့် ရှိနေကြသည်။

အတန်ကြာမှ စီးယုဖုံးက စကားစလိုက်သည်။

“ကံ ဓားသိုင်းကျမ်းကို ပြန်ပေးလိုက်တော့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

စီးလှ်က...

“ကျွန်မမှာ မရှိတော့ဘူး”

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်၏။

စီးယုဖုံးက...

“ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ”

စီးလှ်က...

“သူများ လှသွားတယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ ဓားသိုင်းကျမ်း အလှခံရသည်

ဟုကြားသောအခါ မျက်နှာဖျက်သွားလေသည်။

စီးယုဖုံးက...

“ကဲ... သွေးဆိုးမိန်းကလေး၊ မင်းရဲ့ ဓားသိုင်းကျမ်းကို

ငါတာဝန်ယူတယ်။ မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပေးမယ်လို့ ကတိပေးတယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

စီးယုဖုံး သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။

သူသည် စီးလှ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

စီးလှ်က ဖခင်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သောအခါ အကြည့်

ချင်းဆုံပြီး ရင်ထဲတွင် အေးစိန်သွားသလို ခံစားနေရသည်။

စီးယုဖုံးက...

“သမီး... မင်းအသက် ဆယ်ကိုးနှစ်ပြည့်ပြီ၊ မင်းသွား

လိုရာသွားပါ။ အပြင်ရောက်တဲ့အခါ မင်းအဖေဟာ ငါလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောနဲ့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

စီးလှ်က...

“သမီး ဘယ်မှမသွားချင်ဘူး၊ အဖေနားမှာပဲ နေချင်

တယ်”

ဟု ပြန်ပြော၏။

စီးယုဖုံးက ခေါင်းခါယမ်းကာ. . .

“မင်းဟာ တခြားလူတွေရဲ့ ဓားပညာကို တန်ဖိုးထားတယ်။ ကိုယ့်အဖေကိုတောင်လိမ်တယ်။ သေသွားတဲ့ မင်းအမေရဲ့ မျက်နှာကိုထောက်နေလို့ မင်းကို မသတ်တာ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

စီးလျှံသည် သူ့ဖခင်၏စကားကို ကြားရသောအခါ ပြေပေါ်တွင် ဒူးထောက်လိုက်ပြီး နဖူးနှင့်မြေကြီးကိုထိကာ သုံးကြိမ်ကန်တော့လိုက်သည်။

“ဖေဖေ ကျန်းမာအောင်နေပါ။ ကျွန်မ သွားပြီ”

စီးလျှံသည် ထရပ်လိုက်ပြီး လှည့်ပင်မကြည့်တော့ဘဲ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်သွားလေသည်။

စီးယုဖုံးမှာ ရီဝေစွာကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

* * *

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ ဝံ့လွန်ရက်စက်သော်လည်း လှယ်လှန်နှင့်တွေ့ပြီး စိတ်သဘောထား ပြောင်းလဲလာလေသည်။ သူသည် စီးလျှံကို သနားလာပြီး ဝင်ဖြန်ဖြေပေးချင်သော်လည်း စီးလျှံက ချာခနဲလှည့်ထွက်သွား၍ ဘာမျှမပြောနိုင်ပေ။

စီးယုဖုံးက သမီးဖြစ်သူဖီးလျှံ ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို ကြည့်ကာ မုလျှံဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ကဲ မိန်းမယုတ်၊ မင်း ဘာပြောချင်သေးလဲ”

စီးယုဖုံး၏စကားကြောင့် မုလျှံက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဒီမှာ. . . ရှင် ကျွန်မကိုဘာလုပ်ချင်သလဲ၊ သတ်ချင်သလား၊ သတ်လိုက်ပါ”

စီးယုဖုံးက. . .

“မင်း သူများရဲ့ဓားသိုင်းကျမ်းကို လှတယ်၊ ငါ့ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကိုထိခိုက်စေတယ်၊ မင်းရဲ့အပြစ်က သေလောက်တဲ့အပြစ်လေ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

မုလျှံက. . .

“ဟား. . . ဟား. . . ကျွန်မ ဒီမှာနေတာ အားကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေလို့ ရှင်ကိုယူလိုက်ရတာ၊ ရှင်ကိုချစ်လို့ ယူထားတယ် ထင်လို့လား၊ ဒီလိုဘဝနဲ့ ကျွန်မ မနေနိုင်တော့ဘူး”

မုလျှံ၏စကားကြောင့် စီးယုဖုံး အံ့ဩသွားလေသည်။

ဒေါသတကြီးဖြင့်ရိုက်ရန် လက်ကို မြှောက်လိုက်လေ
တော့သည်။

ထိုစဉ်...

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ကျောက်တုံးပေါ်မှခုန်ချကာ
စီးယုဖုံး၏လက်ကို ဆွဲဖယ်လိုက်သည်။

စီးယုဖုံး တစ်ဖက်သို့လှည့်ပြီး မုလှံ့ဘက်သို့ မကြည့်ဘဲ
ပြောလိုက်သည်။

“မင်း သွားပါတော့၊ ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ လာမတွေ့ပါ
နဲ့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မုလှံ့က ဂူးထောက်နှုတ်ဆက်ပြီး ချာခဲနဲလှည့်ထွက်သွား
လေသည်။

စီးယုဖုံး အလွန် စိတ်ထိခိုက်သွားသည်။

သူသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် မြေကြီးပေါ်သို့ ထိုင်ချ
လိုက်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် လုယိလုံသည် အားလုံးကို
နှုတ်ဆတ်၍ပြန်သွားသည်။

လုယိလုံ ထွက်သွားပြီး မကြာမီ ကျန်လူအသီးသီးလည်း
သွေးဆိုးမိန်းကလေးကိုနှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားကြလေသည်။

သို့သော် သွေးဆိုးမိန်းကလေးကတော့ စီးယုဖုံးနွယ်
ကျေးရွာမှထွက်ခွာသွားခြင်း မရှိသေးပါချေ။

စီးယုဖုံး အံ့ဩသွားသည်။

“မသွားသေးဘူးလား မင်းက”

ဟု မေးလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“ဦးလေးတစ်ယောက်တည်း ဓားသိုင်းကျမ်းကိုရွာမယ်
ဆိုလို့ပါ။ ကျွန်မပါ အဖော်လိုက်ခဲ့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူမ၏စကားကြောင့် စီးယုဖုံး ဝမ်းသာသွားသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဆက်၍...

“အခုအချိန်ကစပြီး ဦးလေး ကျွန်မကို မွေးစားသမီးအ
ဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပေါ့”

စီးယုဖုံးက မမျှော်လင့်သောစကား ကြားလိုက်ရသော
ကြောင့် မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ပြုံးကာ...

“ဘာလဲ၊ ဦးလေးက လက်မခံဘူးလား”

ဟု မေးလိုက်၏။

စီးယုဖုံးက...

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါအံ့ဩသွားလို့ပါ။ မင်းကို ငါ့ရဲ့မွေးစား
သမီးအဖြစ် လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်အောင်ပေးဖို့က
တော့ သိုင်းပညာမှာ မင်းက ငါ့ထက်သာနေတယ်။ ဘာဖေးရမှန်း
တောင် မသိပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရယ်မောလိုက်၏။

စီးယုဖုံး စကားကိုဖြတ်ပြီး အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်လေသည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ အတွင်းအားပညာ မင်းကို သင်ပေးမယ်”
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ သူ့ကြောင့် စီးယုဖုံး၏သမီးနှင့် ဇနီး စွန့်ခွာသွားခဲ့၍ သနားသွားသည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်သက်သာစေရန် အဖော်အဖြစ် နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

စီးယုဖုံးက . . .

“ဒါနဲ့ မင်းကို တစ်ခုမေးချင်တယ်”

“မေးပါ”

စီးယုဖုံးက . . .

“လှယ်လုံပေါ့၊ သူ့ကိုကြည့်ရတာ သူ့ဌေးသားလိုလို၊ မင်းသားလိုလို”

ဟုပြောလိုက်ပြီး သွေးဆိုးမိန်းကလေးကိုကြည့်ကာ စကားဆက်လိုက်သည်။

“သမီးကိုကြည့်ရတာ သူ့အပေါ် မေတ္တာရှိနေသလား”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးနေလေတော့သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် . . .

တံခါးစောင့် ဝင်လာပြီး အနက်ရောင်စာအိတ်တစ်အိတ်လာပို့သည်။

စီးယုဖုံးသည် အနက်ရောင်စာအိတ်ကို တွေ့ရသောအခါ ဒေါသဖြစ်သွားလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးလည်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေတော့သည်။

သူသည် စာအိတ်ကိုဖောက်ဖတ်လိုက်သည်။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၊ လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ယုထင်၊ နွဲ့ဖန်ယင်းတို့တပည့်များကို ဦးဆောင်ပြီး လာရောက်ဂါရဝပြုပါတယ်”

ဟု ရေးထားလေသည်။

“ဒီလူတွေ တော်တော်ရိုင်းပါလား”

မည်သည့်ကိစ္စမဆို အနီရောင်စာအိတ်ကိုသာ အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။

အမတ်လာကိစ္စမှအပ အနက်ရောင်စာအိတ်ကို အသုံးမပြုရပေ။

စီးယုဖုံး ဒေါသဖြစ်သွားလေသည်။

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက ငါ့ကို လူထူးလူဆန်းဆိုပြီး ဘယ်တော့မှ အသိအမှတ်မပြုဘဲ အခု ဘာကြောင့်ငါ့ဆီလာရတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက . . .

“အကြောင်းထူးရှိလို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

စီးယုဖုံးက တံခါးစောင့်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောလိုက်

လေသည်။

“တံခါးမကိုဖွင့်လိုက်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် သွားကြိုမယ်ဟေ့”

ကျေးရွာခြံဝင်းတံခါးကို ဖွင့်ထားလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၏ လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်းနှင့် ဖန်ယင်းတို့ ပခုံးချင်းယှဉ်၍ ခြံဝင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြလေသည်။

စီးယုဖုံးက ဧည့်ခန်းတံခါးဝမှနေ၍ သူတို့ကိုကြိုဆိုလိုက်သည်။

“မတွေ့တာတောင် ဆယ်နှစ်ရှိသွားပြီ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး နေကောင်းရဲ့လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ယဲ့ထင်းက . . .

“ဟိုလကပဲ ကွယ်လွန်သွားပြီ”

ထိုစကားကြောင့် စီးယုဖုံး ထိတ်လန့် အံ့ဩသွားလေတော့သည်။

ယခုမှ သူတို့ ဘာကြောင့် အနက်ရောင်စာအိတ်ထံ အသုံးပြုကြောင်း နားလည်လိုက်သည်။

စီးယုဖုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

သူသည် ဝမ်းဗျားဖြင့် . . .

“နမြောစရာကောင်းလိုက်တာ၊ သိုင်းလောကမှာ သူ့လို သဘောထားပြည့်ဝတဲ့သူ ရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး”

စီးယုဖုံးပြောရင်း နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်လေသည်။

“ဒါနဲ့ မိတ်ဆွေတို့ ကျုပ်ဆီကိုလာတာ အကြောင်းထူးရှိလို့လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ယဲ့ထင်းက . . .

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ဒီကိုလာတာ ကိစ္စနှစ်ခုရှိပါတယ်၊ ပထမကိစ္စကတော့ ကျုပ်တို့ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းက တပည့်ဖြစ်သူလုယိလုံ ဒီမှာရှိပါသလား”

ဟု မေးလိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက . . .

“ဘာကြောင့် လုယိလုံကို အရေးတကြီးလိုက်ရှာရတာလဲ”

ယဲ့ထင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို မသိ၍ စီးယုဖုံးသမီး စီးလျှံထင်နေ၏။

ထို့ကြောင့် သူက . . .

“ဒီလိုပါ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့သေတမ်းစာအရ လုယိလုံကို ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ်ဆက်ခံဖို့ လာခေါ်တာပါ”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ဝမ်းသာသွားသည်။

လုယိလုံက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို

၁၃၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်...

သူနှင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း အဆင်မပြေ၍ ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်
လျှင် လှယ်လုံနှင့်နီးစပ်ရန် ခက်ခဲသွားမည်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် စီးယုဖုံးက...

“ခင်ဗျားတို့လာတာ နောက်ကျသွားပြီ၊ သူထွက်သွားပါ

ဦ”

ယဲ့ထင်းက...

“ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဒီမှာထိုင်စောင့်နေပါမယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

စီးယုဖုံးက...

“လှယ်လုံ ဒီမှာရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုလုပ်

သိသလဲ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ယဲ့ထင်းက...

“ကျုပ်တို့က ဒီကိစ္စအပြင် နောက်တစ်ခု ကျန်သေး

တယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။ စီးယုဖုံးက...

“ပြောပါ”

ယဲ့ထင်းက...

“ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်ဖုံးရှမ်း ဘာကြောင့် ကွယ်လွန်သွားတာ

လဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၉

ဟု မေးလိုက်ပြန်သည်။

စီးယုဖုံးသည် ယဲ့ထင်းနှင့်ဖန်ယင်းတို့ကို စူးစိုက်ကြည့်
နေလေသည်။

သူသည် ယဲ့ထင်း၏စကားကြောင့် ဒေါသထွက်သွား
လေသည်။

စီးယုဖုံးသည် ယဲ့ထင်းခေါင်းပေါ်ကို လက်ဝါးဖြင့် ဖိတ်
ချလိုက်သည်။

ယဲ့ထင်းကလည်း ပြန်တိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် အပြန်အလှန်တိုက်နေသည်ကို သွေး
ဆိုးမိန်းကလေးက ဘာမှမပြောဘဲ ထိုင်ကြည့်နေသိသည်။

သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက်မျှ တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် စီးယုဖုံး
တစ်စုံတစ်ခုကို ရုတ်တရက် သတိရလာလေသည်။

“ဒီမှာ ကျုပ်ပြောမယ်၊ ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်ကို ကျုပ်သတ်
တာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုလုပ်ကြံတဲ့တရားခံပေါ်အောင် ကျွန်တော်
ကြိုးစားလိုက်ရှာနေတာပါ”

စီးယုဖုံး၏အော်ပြောလိုက်သံကြောင့် ယဲ့ထင်း တိုက်
ခိုက်ရာမှ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား တကယ်ပြောတာလား”

“ကျုပ် ဘယ်တုန်းကမှ လိမ်မပြောခဲ့ဘူး”

ယဲ့ထင်းက စီးယုဖုံးအကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိထား
လေသည်။

စီးယုဖုံးသည် အဖြူရောင်နှင့် အမည်းရောင်ကြားတွင်

တည်ကြည်သော လူထူးဆန်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
 ထိုစဉ် မြင်းခွာသံများ ဆူညံစွာထွက်ပေါ်လာလေသည်။
 သူတို့အားလုံး ခြံဝသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ
 မြင်းကိုယ်စီနှင့် လူခုနစ်ယောက် ခြံထဲသို့ ဝင်လာသည်။
 ရှေ့ဆုံးမှဝင်လာသူမှာ ဖန်ယင်း၏တပည့်ကျောင်းဟိုး
 ဖြစ်လေသည်။
 သူ့နောက်တွင် လုယိလုံ ပြန်လည်လိုက်ပါလာသည်ကို
 တွေ့လိုက်ရသည်။
 ဖန်ယင်း မျက်လုံးအစုံသည် ရုတ်ခြည်းပင် ဝင်းလက်
 သွားလေသည်။
 “ဟာ . . . ငါ့တပည့်က လုယိလုံကို တွေ့ခဲ့တယ် ဟုတ်
 လား”
 ကျောင်းဟိုးက ဦးညွတ်၍ အရှိအသေပြုလိုက်၏။
 “ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ အစ်ကိုကြီးလုယိလုံကို လမ်းမှာ
 တွေ့လို့ ခေါ်လာခဲ့တာပါ”
 ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လုယိလုံက ယဲ့ထင်းနှင့်ဖန်ယင်းကို အရှိအသေပြုလိုက်
 လေသည်။
 “မင်းရောက်လာတာ အတော်ပဲ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မင်း
 ကို သူ့နေရာကိုဆက်ခံဖို့ လှူထားတယ်”
 လုယိလုံက . . .
 “ကျွန်တော့်အထက်မှာ ဦးလေးတို့ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်
 နဲ့တန်းတူ ညီအစ်ကိုတွေလည်း အများကြီးရှိပါသေးတယ်၊ ဂိုဏ်း
 ချုပ်နေရာကို လက်မခံပါရစေနဲ့”
 လုယိလုံ၏စကားကို ယဲ့ထင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေ
 သည်။
 “ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ စည်းကမ်းကို နားလည်တယ်
 မဟုတ်လား”
 “ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်ခင်ဗျာ”
 ယဲ့ထင်းက . . .
 “သိရင် ဘာမှဆက်မပြောနဲ့၊ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကိုပြန်ပြီး
 အခမ်းအနားကျင်းပဖို့ပြင်ဆင်ရမယ်၊ မင်း အဆင်သင့်ပြင်ထား
 ပေတော့”
 ယဲ့ထင်းက ချက်ချင်း အစီအစဉ်ချလိုက်၏။
 လုယိလုံက ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ပေ။
 လုယိလုံ ခုံပေါ်ထိုင်ချလိုက်၏။
 စီးယုဖုံးက သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်
 လေသည်။

၁၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စီးယုဖုံးက လှယ်လုံအား ကြည့်လိုက်၏။

“ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်တော့မယ့်အတွက် မင်းကိုဂုဏ်ပြုပါတယ်ကွာ”

လှယ်လုံက...

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

စီးယုဖုံးမှာ လှယ်လုံ ပြန်ရောက်လာသည့်အတွက် တကယ်ဝမ်းသာသွားသည်။

“မင်းရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်ကို သတ်တဲ့ တရားခံ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းရဲ့လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်တွေကို ပြောပြလိုက်ပါဦး”

လှယ်လုံက ယုံတင်းတို့ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

“ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်ကို လုပ်ကြံတဲ့တရားခံဟာ အဆိပ်ဘုရင်ပါ”

ယုံတင်းက...

“ဒါဆိုရင် ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်က ဘာကြောင့် စီးယုဖုံးကို မေးပါလို့ ပြောတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

လှယ်လုံက...

“ရသေ့ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ ဒဏ်ရာရနေစဉ်က စီးယုဖုံးနဲ့တွေ့ခဲ့တယ်၊ အဲဒါနဲ့ ဖြစ်ပျက်ပုံတွေကိုပြောပြပြီး အဘစီးယုဖုံးကပြောပြပေးပါလို့ မှာထားခဲ့လို့ပါ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၄၃

လှယ်လုံ၏ရှင်းပြချက်ကို ကြားသည့်အခါ ယုံတင်းသည် သံသယများ ကင်းသွားလေသည်။

“ကျုပ် ပြောမှားဆိုမှားရှိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ကျုပ်တို့မှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိလို့ သွားခွင့်ပြုပါဦး”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လှယ်လုံ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

ကျောင်းဟိုးက ဖန်ယင်းအား တစ်စုံတစ်ရာ တီးတိုးပြောနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။

ဖန်ယင်းက သူ့ကို ဖန်တားလိုက်သည်။

“ခဏနေကြဦး”

ယုံတင်းက ခြေလှမ်းကို ရပ်တန့်လိုက်၏။

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

ဖန်ယင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေးရှေ့သို့ လျှောက်သွားလေသည်။

“ဒီက မိန်းကလေးကို ချီးကျူးချင်လို့ပါ၊ တိုက်ဆိုင်တုန်း စာရင်းရှင်းစရာလေး ရှိလို့ပါ”

ဖန်ယင်း၏စကားကြောင့် ယုံတင်း အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

စီးယုဖုံးက ထိုင်ခုံကို နောက်သို့ဆုတ်လိုက်၏။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ သိုင်းပညာဟာ သိုင်းလောကမှာ

၁၄၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ပြိုင်စံရှားပါတယ်၊ ကျွန်မ မယှဉ်ဝံ့ပါဘူးရှင်”

ဖန်ယင်းက... .

“မပြိုင်ရင်လည်းရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းအပေါ်တင်
နေတဲ့ အကြွေးကိုတော့ ငါပြန်တောင်းရလိမ့်မယ်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက... .

“ဘာအကြွေးလဲ”

ဖန်ယင်းက... .

“မင်းလက်ချောင်း ခြောက်ချောင်းကိုပေးရင် ရပြီ”

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ထိုမိန်းကလေးမှာ
စီးယုဖုံး၏သမီး စီးလျှံမဟုတ်ဘဲ သွေးဆိုးမိန်းကလေးဖြစ်
ကြောင်း ယဲ့ထင်း နားလည်သွားသည်။

သိုင်းလောကတွင် ဖိန်ဖိန်တုန်အောင် ကြောက်စရာ
ကောင်းသော မိန်းမတစ်ယောက်မှာ နုနုနယ်နယ်နှင့်ချောမော
လွန်းသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ ယဲ့ထင်း ပို၍အံ့ဩသွားလေ
သည်။

လုယိလုံမှာမူ သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို စိန်ခေါ်လိုက်သ
ဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်သွားသည်။

ထိုစဉ်... .

ကျောင်းဟိုးက သူ့အနီးသို့ရောက်လာပြီး လေသံတိုး
တိုးဖြင့်ပြောသည်။

“ဖိမိန်းမက သိုင်းပညာ သိပ်တော်တာ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က
ဝင်ကူရမယ်နော်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၅

လုယိလုံ အလိုလို ခေါင်းညိတ်မိလျက်သား ဖြစ်သွား
လေသည်။

သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ ဖန်ယင်းနှင့်သွေးဆိုးမိန်းကလေးတို့
တိုက်ခိုက်သည်ကို လုံးဝမလိုလားပေ။

စီးယုဖုံးက သွေးဆိုးမိန်းကလေးအနီးသို့ လျှောက်လာ
သည်။

“သမီး သူတို့ပြောတာ အမှန်ပဲလား”

“သူတို့နဲ့သမီး ဘာအကြွေးမှမရှိပါဘူး၊ အကြွေးတင်တာ
မဟုတ်ဘူး၊ ဆုအဖြစ်ယူလိုက်တာပါ”

“ဘယ်လို သမီး”

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ ကျွန်မ ဓားချင်းယှဉ်ပါ
တယ်၊ ကျွန်မနိုင်လို့ သူတို့လက်ချောင်းတွေကို ဖြတ်ခဲ့တာပါ”

“သမီး လူများတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

ဖန်ယင်းက တိုက်ခိုက်ရန်ပြင်နေသည်။

စီးယုဖုံးက ဖန်ယင်းနှင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေးတို့က တိုက်
ရန်၊ ကျန်လူများက ထိုင်နေရန် ပြောလိုက်လေသည်။

ဖန်ယင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ... မင်းရဲ့ ဓားကို ထုတ်ပါ”

“ကျွန်မ အဆင်သင့်ပါပဲ”

သို့သော် သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဓားကို မထုတ်ပါချေ။

ဖန်ယင်း ဒေါသဖြစ်သွားသဖြင့် ဓားကိုမထုတ်ဘဲ ဓားအိမ်ကို ထုတ်လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ခန္ဓာကိုယ်ကို တစ်ချက်တိမ်း ပေးလိုက်သည်နှင့် ဖန်ယင်းမှာ ရှေ့သို့ အရှိန်လွန်သွားသည်။

သူ့နောက်မှ အေးစိမ့်သော အငွေ့အသက်ကို ရုတ်တရက် ခံစားလိုက်ရသဖြင့် ဖန်ယင်း ကမန်းကတန်း နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ သွေးဆိုးမိန်းကလေး သူ့နောက်တွင် ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ လက်ထဲတွင် ဓားတစ်လက် ဖရာက်နေသည်။

“ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဓားဆွဲမထုတ်ဘူးလား”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကို အထင်သေး၍ မရကြောင်း ဖန်ယင်း နားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။

ဓားကို လျင်မြန်စွာ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

“မင်း အရင်စတိုက်ပါ”

“ကောင်းပါပြီရှင်”

ဖန်ယင်းက ထိုက်ယန်သိုင်းကွက်ထဲမှ အဆင့်မြင့်သိုင်းကွက်များကို သုံးကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်၏။

သို့သော် သွေးဆိုးမိန်းကလေး ပြန်လည်အသုံးပြုသော သိုင်းကွက်သည် အလွန်ထူးဆန်းလှသည်။

ဖန်ယင်း လျင်မြန်စွာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ရသည်။ ရန်သူ၏ လက်ကို ခုတ်မိဖို့ထက် သူ့အသက်အန္တရာယ်ကို လွတ်အောင် မနည်းရှောင်တိမ်းလိုက်ရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ သိုင်းကွက်များမှာ ရိုးရိုးစင်းစင်းနှင့် မှိန်းဆရခက်လှသည်။

သိုင်းကွက်ဆယ်ကွက်ခန့် တိုက်ခိုက်မိပြီးသည်နှင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ တိုက်ကွက်များမှာ အလွန်ထူးဆန်းပြီး ထိုက်ယန်သိုင်းကွက်များနှင့် အလွယ်တကူ အနိုင်မရနိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးနှင့် တိုက်ခိုက်သော ဖန်ယင်း၏ အခြေအနေ ဆိုးဆိုးရွားရွား မဖြစ်သောကြောင့် ယုံထင်း စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။

အနိုင်အရှုံး

ဖန်ယင်း...။

ဖန်ယင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ တိုက်ကွက်ကို လေ့လာနေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ သိုင်းကွက်များက တစ်ကွက်ထက်တစ်ကွက် ပိုပြီးဆန်းကြယ်လာသည်။

ထပ်မံယှဉ်ပြိုင်လိုက်ကြပြီး မကြာမီ သွေးဆိုးမိန်းကလေး အသာစီးရသွားတော့သည်။

ဖန်ယင်း ဇောချွေးများပင် ပျံလာတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရယ်မောပြီး ဖန်ယင်း၏ဝဲဘက်လက်ကောက်ဝတ်ကို ဓားဦးဖြင့် ထိုးစိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဖန်ယင်းက ဓားကိုမြှောက်ပြီး ခုခံပေးလိုက်ရသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကလည်း ဓားကိုင်ထားသောလက်ကို ဆတ်ခနဲ ရုတ်သိမ်းလိုက်ပြီး ချက်ချင်းပင် အပေါ်မှအောက်သို့ ဓားကိုနှိမ့်ပြီး ဆွဲချလိုက်လေသည်။

သူမ၏ဓားဦးသည် ဖန်ယင်း၏ဦးဆစ်ကို ထိုးစိုက်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ဟင်”

ဖန်ယင်း ထိတ်လန့်သွားကာ ကမန်းကတန်း သူ၏ဓားဖြင့် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ဓားကို ရှိုက်ထုတ်လိုက်ရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ဓားက အပေါ်သို့ ပြန်လည်ထောင်တက်သွားပြီး ဖန်ယင်း၏ရင်ဝသို့ ဆတ်လက်တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ ဖန်ယင်း ဗျာများသွားရလေတော့သည်။

ဆက်၍ ရင်မဆိုင်နိုင်တော့ဘဲ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ရလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး ပြုံးလိုက်သည်။

သူမသည် ဆက်၍မတိုက်ခိုက်တော့ဘဲ ဓားကို ပြန်လည်သိမ်းလိုက်ပြီး...

“က... ကျွန်မတို့ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တဲ့ ဓားကွက်တွေ မနည်းတော့ပါဘူး၊ ဘယ်သူမှလည်း အနိုင်အရှုံးမရှိပါဘူး၊ အဲသည်တော့ ကျွန်လက်ချက်နဲ့ သေဆုံးခဲ့ရတဲ့ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ ဝတ်သက်ပြီး အကြွေးမတောင်ပါနဲ့တော့၊ သူတို့ဟာ တိုင်းတဝါးသားတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ကြမယ့် သစ္စာဖောက်တွေလည်းဖြစ်ကြသေးတယ် မဟုတ်လားရှင်”

၁၅၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အမှန်တော့ သူမသည် လှယ်လုံ၏မျက်နှာကြောင့် ရန်စ
များကို အဆိုးသတ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ဖန်ယင်းက သူမ၏စကားကို မကြားသည့်
အလား...

“ယား”

ညာသံပေးကာ ဆက်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

“ဪ... ရှင်က မကျေနပ်သေးဘဲကိုး”

သူမသည် ဓားဝေယမ်းကာ ဖန်ယင်း၏ ယာဘက်လက်
ကို တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဖန်ယင်းလည်း သူ၏တိုက်ကွက်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်း
ပြီး သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ ဓားချက်ကို ကပွာကယာ ခုခံလိုက်ရ
လေသည်။

“ချမ်း”

ဓားနှစ်လက် ပြင်းထန်စွာ ထိတွေ့မိလိုက်ပြီး ဖန်ယင်း၏
ဓား အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

ယဲ့ထင်း ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

“ယား”

ဖန်ယင်း အခြေအနေ မဟန်သဖြင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ
သိုင်းသမားများက ညာသံပေးကာ သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး (၃-သိမ်း) ❖ ၁၅၁

“ရှင်တို့ကို ကျွန်မ ကြောက်နေရမှာလား”

သူမသည် လက်ထဲမှ ဓားကို စကြာသဖွယ် တရစပ်ဝေ
ယမ်းလိုက်လျှင်...

“ခြင်... ခြင်... ခြင်”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများ ကိုင်ဆောင်ထားသော လက်
နက်များ ရိုက်ထုတ်ခံရပြီး လွင့်စဉ်ကာ လက်နက်မဲ့များဖြစ်သွား
ကြလေတော့သည်။

ဖန်ယင်း မျက်နှာကြီး မည်းမှောင်သွား၏။

သူကိုယ်တိုင်သာမက သူ၏တပည့်များလည်း သွေးဆိုး
မိန်းကလေးအား မယှဉ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပြီ မဟုတ်ပါလား။

“တောက်”

ခံပြင်းစွာ တက်ခေါက်လိုက်ပြီး မြေပေါ်ကျနေသော
ဓားကို ပြေးကောက်၍ သွေးဆိုးမိန်းကလေးအား တိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး မှဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“သည်တစ်ခါတော့ ကျွန်မ သက်ညှာတော့မှာ မဟုတ်
ဘူးနော်”

ဖန်ယင်းဓားကွက်ကို ခုခံပြီး ချက်ချင်းပြန်လည်ထိုက်
ခိုက်လိုက်ရာ ချက်ချင်းပင် အပေါ်စီးရသွားပြန်တော့သည်။

ဖန်ယင်းမှာ တိုက်ခိုက်ဖို့မဆိုထားနှင့် သွေးဆိုးမိန်းက
လေး၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အကြောက်အကန်ခုခံနေရလေတော့
သည်။

၁၅၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုအချိန်မှာ လှယ်လုံက...

“ရပ်လိုက်”

ဟု ဟန်တားလိုက်လေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးသည် ဖန်ယင်းကို အမှုမထားဘဲ လှယ်လုံဘက်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဖန်ယင်းက အခွင့်ကောင်းယူကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ...

“အင့်”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး၏ လက်မောင်းကို ဓားရှပ်ထိသွားပြီး သွေးများစီးကျလာလေသည်။

တိုက်ပွဲလည်း ပြီးဆုံးသွားလေတော့သည်။

* * *

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၃

သွေးဆိုးမိန်းကလေးမှာ ဒဏ်ရာရသွားသဖြင့် လက်ထဲမှ ဓားကို လွှတ်ချလိုက်သည်။

ဖန်ယင်းကိုလည်း တစ်ချက် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် စီးယုဖုံးက လှုပ်ရှားလာပြီး တိုက်ခိုက်ရန် ဖန်ပြင် လိုက်လေသည်။ သို့သော် သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ဟန်တား လိုက်လေသည်။

“ဖေဖေ... မလုပ်လိုက်ပါနဲ့၊ ကျွန်မတို့ယှဉ်ပြိုင်တာ အနိုင်အရှုံး မရှိပါဘူး”

စီးယုဖုံးက...

“သမီး ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ”

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက ရှင်းပြသည်။

“ကျွန်မက သူ့တပည့်တွေကို အနိုင်ရခဲ့တယ်၊ အခု သူ့ ရဲ့ဓားချက်ထိခံလိုက်ရတယ်၊ ဒါကြောင့် တစ်ယောက်တစ်လှည့် စီပါပဲ၊ အရှုံးအနိုင်မရှိပါဘူး”

စီးယုဖုံး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါ မှန်တယ်”

ယုထင်းတလည်း လက်ခံလိုက်သည်။

“ဘယ်သူကမှ ကျွန်အနိုင်မရှိပါဘူးဆိုတာ ကျုပ်လက် ခံပါတယ်”

စီးယုဖုံးက...

“ခင်ဗျားတို့မှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိနေသေးတယ်ဆို တော့...”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး”

စီးယုဖုံးက . . .

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ ဈာပနကို မတက်ရောက်နိုင်တာလည်း ခွင့်လွှတ်ပါ”

“ရပါတယ်၊ ရပါတယ်၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး”

ထို့နောက် ယဲ့ထင်းက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများအား ဦးဆောင်ကာ စီးမျိုးနွယ်ကျေးရွာမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြ လေသည်။

ဖန်ယင်းက . . .

“မင်းလည်း လိုက်ခဲ့ရမယ်”

လုယိလုံကို ပြောလိုက်ရာ လုယိလုံ မငြင်းနိုင်အောင်ဖြစ် သွားရလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးကိုလည်း တောင်းပန်သည့်အ ကြည့်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ဖန်ယင်းတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားလေတော့ သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဝါ)ဓားမိန်းကလေး(ဝါ) စန့်ကွမ်း ချင်းလည်း တရွေ့ရွေ့ ဝေးသွားသော လုယိလုံအား ရီဝေစွာ ငေးမောကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

အံ့ဩစရာသတင်းထူး

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်းတို့လူစု ထွက်ခွာသွားကြ ပြီဖြစ်လေသည်။

လုယိလုံလည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

စီးယုဖုံးက စန့်ကွမ်းချင်း၏လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာတို ဆေးထည့်ပေးလိုက်သည်။

စန့်ကွမ်းချင်း၏ဒဏ်ရာမှာ အပေါ်ယံရှုပ်ထိခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ စိုးရိမ်စရာမရှိချေ။

နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့တော့မှ စီးယုဖုံးက . . .

“သမီးက ဘာကြောင့် သူ့ကို အရှုံးပေးလိုက်တာလဲ”
“ရှင်”

ရှက်တရက် မေးလိုက်သည့်မေးခွန်းကြောင့် စန့်ကွမ်း ချင်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

၁၅၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စီးယုဖုံးက. . .

“သမီးက ဖန်ယင်းကို တမင် အရှုံးပေးလိုက်တာ မဟုတ်လား”

“ကျွန်မ. . .”

“သမီး သည်လိုလုပ်တာကို ဖေဖေ သဘောမကျဘူး”
စန့်ကွမ်းချင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“တစ်ခါတလေတော့လည်း ခြေချော်လက်ချော် သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားတာပေါ့ ဖေဖေရယ်”

စီးယုဖုံးက. . .

“သမီးက လုယိလုံနဲ့ပတ်သက်နေလို့ တမင် အရှုံးပေးလိုက်တယ်ဆိုတာ ဖေဖေသိတယ်”

ဟု ထပ်ပြောရာ စန့်ကွမ်းချင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၁၅၇

လုယိလုံသည် ဘာမှမတတ်သာဘဲ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ရလေသည်။

လမ်းခရီးတွင် ဖန်ယင်းက. . .

“လုယိလုံ. . . မင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေးစန့်ကွမ်းချင်းနဲ့ ပတ်သက်နေတယ် မဟုတ်လား”

ဟု မေးလာလေသည်။

လုယိလုံက. . .

“ကျွန်တော့်တို့ ရှိုးရိုးတန်းတန်း ခင်မင်ရင်းနှီးကြတဲ့ မိတ်ဆွေတွေပါခင်ဗျာ”

ဖန်းယင်က. . .

“စန့်ကွမ်းချင်းကြောင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြတယ်၊ မင်းရဲ့အဘိုးလည်း သူ့ရဲ့လက်ချက်နဲ့ သေဆုံးခဲ့ရတာပဲ”

လုယိလုံက. . .

“ဒုက္ခရောက်သွားတဲ့ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေဟာ တိုင်းတပါးသားတွေနဲ့သွားပြီး ဆက်သွယ်ကြတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေပါခင်ဗျာ”

“ဒါဖြင့် မင်းရဲ့အဘိုးကကော”

“ကျွန်တော့်အဘိုးက စန့်ကွမ်းချင်းကို အလစ်တိုက်ခိုက်ခဲ့တာ၊ စန့်ကွမ်းချင်း ထိတ်လန့်ပြီး ခုခံရာက အဘိုးကိုထိသွားတာပါ။ ဒါကို အဘိုးကိုယ်တိုင် သူ့မှားယွင်းခဲ့တယ်လို့ မသေခင် နေခံသွားပါတယ်။ စန့်ကွမ်းချင်းရဲ့လက်ချက်နဲ့ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတဲ့”

၁၅၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားတွေဟာ သစ္စာဖောက်တွေဖြစ်နေတာလဲ
အဘိုးသိရှိသွားခဲ့ပါတယ်”

လှယ်လုံက ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ဖန်ယင်းက...

“မင်းတို့မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်စလုံးက စန့်ကွမ်းချင်းကို
အပြစ်မမြင်တဲ့အပြင် သဘောကျနေကြတာကိုး”

လှယ်လုံက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

သို့ဖြင့် ရွှေခရီးဆက်သွားကြရာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ဆိုက်
ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိသွားခဲ့လေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၉

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း...။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ လှယ်လုံ ရောက်ရှိသွားသည်နှင့်
အားလုံးက ရှိသေလေးစားစွာ ကြိုဆိုနေကြသည်ကို တွေ့ရလေ
သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားအားလုံး ရှိသေလေးစားစွာ ရှိနေ
ကြခြင်းကြောင့် လှယ်လုံ အံ့ဩသွားလေသည်။

“တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားနေပြီ”

ဟု စိတ်ထဲ တွေးမိလိုက်လေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသို့ရောက်ပြီး မကြာမီ ထူးခြားမှု
ကြောင်းသိလိုက်ရလေတော့သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း၏ ဧည့်ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း၌

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းသားများ စုရုံးရောက်ရှိနေကြလေသည်။

ခန်းမဆောင်ရွေ၌ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်၏ပုံတူ ပန်းချီ
ကားရှိနေ၏။

လက်ထောက်ဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်းက လှယ်လုံကိုခေါ်ပြီး
ဂါရဝပြုခိုင်းသည်။

လှယ်လုံ ဂါရဝပြုပြီးလျှင် ဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်းက...

“လှယ်လုံ... သည်စာကို မင်းဖတ်ကြည့်ပါ”

စာတစ်စောင် ထုတ်ပေးလေသည်။

လှယ်လုံက စာကိုယူကာ ဖတ်ကြည့်လိုက်လေသည်

စာထဲ၌...

“လှယ်လုံ...

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို မင်းဆက်ခံရလိမ့်မယ်၊
မင်းလက်ခံပြီး ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို ဦးဆောင်ပါ။
သိုင်းလောကအကျိုး အများအကျိုးဆောင်ရွက်ပါ။
ဂိုဏ်းချုပ်”

ဟု ရေးသားထားလေသည်။
ထိုစာ၌ ဂိုဏ်းချုပ်အမှတ်တံဆိပ်လည်း ရိုက်နှိပ်ထား
လေသည်။

လှယ်လုံ ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

“ဒါ... ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

လက်ထဲကိုင်ထားသော စာရွက် လွတ်ကျမလို ဖြစ်သွား
လေတော့သည်။

ဒုဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်းက... .

“ဒါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင် ရေးထားပြီး မင်းကို
ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးလွှဲပြောင်းပေးတဲ့အမိန့်ချမှတ်သွားတာပဲ”

လှယ်လုံက... .

“ဂိုဏ်း... . ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက... .”

“ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ မသမာသူတွေရဲ့ အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံ
ခံရပြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ်။ သူ မကွယ်လွန်ခင် သည်အမိန့်စာ
ကိုရေးသွားတာပဲ”

လှယ်လုံက... .

“ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့အလောင်းကကော ခင်ဗျာ”

ယဲ့ထင်းက... .

“ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ အဆိပ်ကြောင့် သေဆုံးရတော့မှာမို့
အနှောက်အယှက် မဖြစ်စေချင်တာနဲ့ ဘယ်သူမှမသိအောင်
တိတ်တဆိတ် ထွက်သွားလို့ လုံးဝ အစအနရှာမရတော့ဘူး
တစ်နေရာရာမှာ သေဆုံးသွားပြီဆိုတာ သေချာတယ်”

လှယ်လုံ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ယဲ့ထင်းက... .

“ကဲ... . မင်းက ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို ဆက်ခံ
ရလိမ့်မယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးလွှဲပြောင်းပေးအပ်တဲ့ အခမ်းအနား
ကို မကြာခင် ကျင်းပဖို့ စီစဉ်ရလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့်... .”

လှယ်လုံက... .

“ကျွန်တော် တစ်ခုပြောချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ယဲ့ထင်းက... .

“မင်း ဘာပြောချင်သေးလို့လဲ”

လှယ်လုံက... .

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှာ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ကို သူ
ထက်ရာထူးမြင့်မားသူတွေ၊ ဝါရင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကိုကျော်ပြီး
ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူး လွှဲပြောင်းပေးခဲ့ဖူးတဲ့ အစဉ်အလာမရှိခဲ့ဖူး ဘူးလို့
ကျွန်တော်သိထားပါတယ် ခင်ဗျာ”

ဒုဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ်”

လှယ်လုံက... .

“အခု ကျွန်တော်ဟာ သာမန်ဂိုဏ်းသားဘဝက ဂိုဏ်း

၁၆၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ချုပ်ရာထူး လက်ခံရမယ်ဆိုတာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ အစဉ်အလာကို ချိုးဖျက်သလို ဖြစ်နေတာမို့ ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးကို လက်မခံပါရစေနဲ့ခင်ဗျာ”

သူ၏စကားကြောင့် အားလုံးအံ့အားသင့်သွားကြလေသည်။

ယဲ့ထင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဒါဟာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင် စီစဉ်တာပါ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ အမိန့်ပါပဲ။ အားလုံးက တသွေမတိမ်းလေးစားလိုက်နာကြရလိမ့်မယ်။ လုယိလုံ မင်းလက်မခံလို့မရဘူး”

“ကျွန်တော် . . .”

“လုယိလုံ . . . မင်းတို့လူမျိုးနွယ်တွေဟာ ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှာ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်သစ္စာရှိရှိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြတယ်။ မင်းကို ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးလွှဲပြောင်းပေးအပ်တာဟာ ထိုက်တန်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲဖြစ်တယ်”

လုယိလုံက ဦးညွတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် လက်မခံပါရစေနဲ့ဦး။ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်ကို ကျွန်တော် လိုက်ရှာပါရစေ။ ကျွန်တော့်ကို သုံးနှစ်လောက် အချိန်ပေးစေချင်ပါတယ်”

ယဲ့ထင်း တွေ့စေသွားလေသည်။

ထိုစဉ် ဖန်ယင်းက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျာ။ အခုကိစ္စဟာ လုယိလုံအတွက် အံ့ဩထိတ်လန့်စရာကိစ္စကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေတာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါ

သွေးဆိုးမိန်းကုလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၃

ကြောင့် သူကျေနပ်လက်ခံလာအောင် အချိန်ပေးလိုက်တာ မမှားဘူးထင်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

ယဲ့ထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“လုယိလုံ . . . မင်း တကယ်ပဲ အချိန်ယူချင်သေးတာလား ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးကို မင်းမမက်မောဘူးလား။ ဂိုဏ်းသားအားလုံးက မက်မောကြမယ့်ကိစ္စဆိုတာ မင်းနားလည်သင့်တယ်နော်”

လုယိလုံက . . .

“ကျွန်တော့်ကို သုံးနှစ်အချိန်ပေးစေချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ သည်သုံးနှစ်အတွင်းမှာ ဒုဂိုဏ်းချုပ်ကပဲ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို တာဝန်ယူထားစေချင်ပါတယ်”

ဟု သူ၏သဘောထားကိုပြောရင်း မေတ္တာရပ်ခံလိုက်လေသည်။

ယဲ့ထင်း မတတ်နိုင်တော့ဟန်ဖြင့် . . .

“ကောင်းပြီလေ။ သုံးနှစ် ကျုပ်တာဝန်ယူထားလိုက်ပါမယ်။ သုံးနှစ်ပြည့်ရင်တော့ ဂိုဏ်းချုပ်ရာထူးကို မင်းလွှဲပြောင်းလက်ခံယူရလိမ့်မယ်”

ဟု သဘောတူလိုက်လေသည်။

လုယိလုံက . . .

“ကျေးဇူးပါပဲ။ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို လိုက်ရှာရဦးမှာမို့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ်”

“မင်းကို တားဆီးလို့ ရမှာ မဟုတ်တော့ ခွင့်ပြုမှာပေါ့

၁၆၄ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လေ၊ မင်းသွားနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ် တစ်ခုတော့ မှာလိုက်ချင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါ”

“မင်းက သွေးဆိုးမိန်းကလေး စန့်ကွမ်းချင်းကို ဝေးဝေး
ရှောင်စေချင်တယ်၊ သူ့ဟာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ရန်သူ တစ်
ယောက်လို ဖြစ်နေတာ”

လုယိလုံက...

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်သတိထားပါမယ် ခင်ဗျာ”

ဟု မယုတ်မလွန် ပြောလိုက်လေသည်။

ဒုဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်းက...

“မင်းသွားနိုင်ပါပြီ”

“ဟုတ်ကဲ့”

လုယိလုံသည် ဒုဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်း၊ လက်ထောက်ဖန်
ယင်းနှင့် ဂိုဏ်းသားများကို နှုတ်ဆက်ကာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ ထွက်
လာခဲ့လေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းနှင့် အဝေးသို့ရောက်မှ လုယိလုံ
အသက်ဝဝ ရှူရှိုက်နိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၅

လုပ်ကြံခြင်း

“ငိုနိုး”

မိုးခြိမ်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ မိုးသားတိမ်လိပ်များ အလိပ်လိုက်
အလိပ်လိုက် တက်လာသည်။

အေးစိမ့်သော လေပြင်းများလည်း တဟူးဟူး ပြည်ကာ
တိုက်ခတ်လာ၏။

လျှပ်နွယ်လျှပ်ပန်းများ ပြူးခနဲ ပြက်ခနဲ ဝင်းလက်သွား
ကာ မိုးသီးမိုးပေါက်များလည်း ကျဆင်းလာတော့သည်။

အချိန်အခါမဟုတ် မိုးရွာသွန်းလာသဖြင့် လုယိလုံတ
နီးစပ်ရာ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ပြေးဝင်လိုက်လေသည်။

နံနက်စာ စားချိန် ကျော်လွန်နေပြီ ဖြစ်၍ စားသောက်
ဆိုင်ထဲ လူရှင်းနေပါသည်။

၁၆၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လုယိလုံက စားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူကာ စားစရာအချို့မှာကြားစားသောက်လိုက်လေသည်။

မိုးက တစ်ထက်တစ်စ အားကောင်းလာပြီး အေးစိမ့်မှုက စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ပင် ဝင်ရောက်ဖူးလွန်းထားလိုက်လေသည်။

လုယိလုံ စိတ်ပျက်သွား၏။

မိုးစဲသွားသည်အထိ စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ အချိန်အတန်ကြာအောင် နေရတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

သူ့အတွက် အချိန် သုံးနှစ်သာ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် သုံးနှစ်ဟူသော အချိန်သည် အလွန်လျင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးသွားသည်ဟု ထင်ရတတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

သုံးနှစ်အတွင်း ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်အား တွေ့အောင် ရှာဖွေရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်အား လုပ်ကြံခဲ့သူများကိုလည်း ရှာဖွေရမည် ဖြစ်သလို ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ သစ္စာဖောက်များကိုလည်း ဖော်ထုတ်ဆုံးမရဦးမည် ဖြစ်သည်။

သူထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားများကား ကြီးလေးလွန်းလှသည်။

လုယိလုံ အလိုလို ရင်မောနေမိလေတော့သည်။

စားသောက်ပြီးစီးသွားသော်လည်း ဆိုင်ထဲမှ ထွက်မသွားနိုင်သေးဘဲ ဆက်၍ ထိုင်နေစဉ် ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာသူတစ်

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၁၆၇

ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူကို မြင်လျှင် လုယိလုံ ဝမ်းသာသွားလေသည်။

“ဟေ့ ဖေမင်း”

ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်လေသည်။

ထိုလူကား ဖေမင်း ဖြစ်နေပါသည်။

ဖေမင်းက...

“အစ်ကိုလေး၊ ကျုပ်က အစ်ကိုလေးကိုလိုက်ရှာနေတာ”

လုယိလုံက...

“မင်းကို မြို့စားလေးက လွှတ်ပေးလိုက်တာလား”

ဖေမင်းက...

“မြို့စားလေးကော မြို့စောင့်တပ်မှူးဝမ်းကော အားလုံး

တိုင်းတပါးသားတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ထားတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကိုယ့်လူသူဘက်သားတွေ ဖြစ်နေကြတာပျ၊ ဒါတွေကို မင်းသားလေးက ဖော်ထုတ်ပြီး ဖမ်းဆီးအရေးယူလိုက်ပြီလေ”

“ဟင်”

“ဟိုတစ်ခါတွေ့တုန်းက သွေးလက်ဝါးကြောင့် ဒုက္ခရောက်နေတာနဲ့ ရှင်းမပြနိုင်ခဲ့တာ၊ ကျွန်တော့်ကို မင်းသားလေးကိုယ်တိုင် လွှတ်လိုက်တာ၊ အစ်ကိုလေးအတွက် စာတစ်စောင်ပေးလိုက်သေးတယ်”

လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းဆည်းထားသော စာတစ်စောင်တို့ ထုတ်ပေးလေသည်။

“ဘာစာပါလိမ့်”

လူယိုလုံက စာကို ယူကာ ဖတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။
မင်းသားလေး၏စာကို ဖတ်လိုက်ရသောအခါ လူယိုလုံ

အံ့ဩသွားတော့သည်။

မင်းသားလေး၏စာထဲ၌ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်း၊
ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်ရှဲ့ဖန်း၊ ကျင်းစန်းယန် စသည်စသည့် သစ္စာ
ဖောက်များအကြောင်း၊ တိုင်းပြည်နှင့် နန်းတွင်း၊ အခြေအနေ
အရပ်ရပ် ရှုပ်ထွေးအောင် ဖန်တီးနေသည့် အဓိက တရားခံမှာ
အမတ်ကြီးလျှူးကုံးကုံးနှင့် အကျင့်ပျက် မြို့စားနယ်စားများ ဖြစ်
ကြောင်း၊ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းမှ ယဲ့ထင်းနှင့် သစ္စာဖောက်များအား
ဆုံးမနိုင်ရန် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် တိုင်ပင်ပြီး သူ့အား ဂိုဏ်း
ချုပ်ရာထူးလွှဲပေးကာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းအတွင်း ပြဿနာများ
ဖြစ်လာအောင် တမင်လှုံဆော်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တိန်ရှမ်း
နှင့် အပေါင်းပါများ အကြောင်းကိုလည်း သိထားကြောင်း စုံစုံ
လင်လင် ရှင်းပြထားလေသည်။

လူယိုလုံ အံ့ဩဝမ်းသာသွားတော့သည်။

မင်းသားလေးသည် နန်းတွင်းမှ သစ္စာဖောက်များနှင့်
တိုင်းတပါးသား လက်ပါးစေများအား ပြတ်ပြတ်သားသား အရေး
ယူချေမှုန်းတော့မည် ဖြစ်စေသည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် အခြားသိုင်းဂိုဏ်းကြီးများ
အဖြူရောင်သိုင်းသမားများသည် မင်းသားလေးနှင့် လက်တွဲကာ
သစ္စာဖောက်များနှင့် တိုင်းတပါးသား ကျူးကျော်သူများအား
တိုက်ခိုက်မောင်းထုတ်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

မင်းသားလေးသည် နန်းတွင်း၌သာမက သိုင်းလောက
၌ပါ ထိုးဖောက်နေရာယူထားသော သစ္စာဖောက်များကို ပြတ်
ပြတ်သားသား ဖော်ထုတ်အရေးယူဖို့ စီစဉ်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

မကြာမီ . . .

တိုင်းတပါးသားများနှင့် သစ္စာဖောက်များအား ချေမှုန်း
ကာ တိုင်းပြည်အေးချမ်းသာယာသွားတော့မည် မဟုတ်ပါလား။
လူယိုလုံက မိမိလည်း မင်းသားလေးဘက်မှ တာတပ်
တအား ပါဝင်ဆင်နွှဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

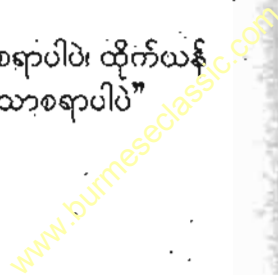
ဖေမင်းက . . .

“မင်းသားလေးဟာ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်၊ စီးမျိုးနွယ်
ကျေးရွာပိုင်ရှင် စီးယုဖိုး၊ ရသေ့ဂိုဏ်း၊ သွေးဆိုးမိန်းကလေး၊ ဓား
ရာဇာရန်လွေ အစရှိတဲ့ သိုင်းသမားတွေအပြင် ရှောင်လင်၊ ဝှ
တန်း၊ ဂူဇီး အစရှိတဲ့ သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး သိုင်း
လောကထဲကို ထိုးဖောက်စိမ့်ဝင်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို
ဆုံးမတော့မယ်၊ တစ်ဘက်ကလည်း အမတ်ကြီးလျှူးကုံးကုံးနဲ့
အပေါင်းပါတွေကို အရေးယူလိမ့်မယ်၊ နောင်တော် ဘုရင်မင်း
မြတ်က မင်းသားလေး စိတ်တိုင်းကျ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ဖို့ ခွင့်ပြု
လိုက်ပါပြီ”

လူယိုလုံက . . .

“ကြားရတဲ့ သတင်းက အားတက်စရာပါပဲ၊ ထိုက်ယန်
ဂိုဏ်းချုပ် အသက်ရှင်နေသေးတာလဲ ဝမ်းသာစရာပါပဲ”

ဖေမင်းက . . .

၁၇၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်ကို အဆိပ်ခတ်ခဲ့တာ ဝုဂိုဏ်းချုပ် ယဲ့ထင်းပါ။ ဒါကြောင့် ဂိုဏ်းချုပ်က ဂိုဏ်းက ထွက်ပြီး ရှောင်တိမ်း သွားခဲ့တာ။ မင်းသားလေးက အချိန်မီ ကယ်တင်ပြီး ဆေးကုပေး ထားလိုက်တာ”

လုယိလုံက... .

“ကျုပ်ကို တခြား ဘာမှာလိုက်သေးသလဲ”

ဖေမင်းက... .

“ဒုဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်းကို သတိထားဖို့ မှာကြားလိုက်ပါ တယ်”

“စိတ်ချ၊ ကျုပ်သတိထားပါ့မယ်”

ဖေမင်းက... .

“ကျွန်တော်က အစ်ကိုလေးနဲ့ အဖော်ပြုချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းသားလေးက ပြန်လာဖို့ မှာလိုက်လို့ ပြန်ရပါလိမ့် မယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်တို့ ပြန်ပြီး ဆုံတွေ့ကြသေးတာ ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဖေမင်းသည် လုယိလုံအား နှုတ်ဆက်ကာ စားသောက် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားလေသည်။

သို့သော်... .

ဆိုင်အပြင်ဘက် လှမ်းထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် “အား”

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၃-သိမ်း) ❖ ၁၇၁

ဖေမင်း စူးရှစွာ အော်ဟစ်ရင်း ဝုန်းခနဲ လဲကျသွားလေ တော့သည်။

“ဟင်”

လုယိလုံ ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

“ဖေမင်း။ မင်း ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

မေးရင်း ပြေးသွားလိုက်လေသည်။

ဖေမင်းသည် ဆိုင်အပေါက်ဝ၌ လဲကျကာ မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေ၏။ လုယိလုံ ရောက်သွားလျှင် ဖေမင်း အသက်ပျောက် နေပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဖေမင်းသည် ယခုပင် အသက်ရှင်တာ စကားပြောဆိုခဲ့ ပြီး ယခုပင် အသက်ပျောက်ကာ လူသေအလောင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

“ဖေမင်း... . ဖေမင်း”

လုယိလုံ အထိတ်တလန့် ခေါ်လိုက်သည်။

ဖေမင်းမှာ မကြားနိုင်တော့သလို မထူးနိုင်တော့ပါ။

“တောက်”

လုယိလုံ ဒေါသ ဖြစ်ကာ တက်ခေါက်လိုက်လေသည်။ ဖေမင်း၏ရင်ဝ၌ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း စိုက်ဝင်နေ၏။ တစ်ယောက်ယောက်က ဓားမြှောင်ဖြင့် ပစ်ပေါက်လုပ် ကြံလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လုယိလုံက ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရန်သူကို ရှာဖွေလိုက်စဉ်မှာ ပင်... .

၁၇၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

“ဝှစ်... ဝှစ်”

စူးရှသော လေတိုးသံနှင့်အတူ ဓားမြှောင်နှစ်ချောင်း
ပစ်လွှင့်လာလေသည်။

“သွားစမ်း”

လှယ်လုံက လက်တစ်ဘက် ဝှေ့ယမ်းကာ အင်္ကျီလက်
ဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

“ခြင်”

“ထောက်”

ဓားမြှောင်နှစ်လက် မြေပေါ်ပြုတ်ကျသွား၏။

“ဘယ်သူလဲ ထွက်ခဲ့စမ်း”

လှယ်လုံက အော်ငေါက်ရင်း ဓားမြှောင်ပစ်လွှင့်လာရာ
ဆီသို့ ဦးတည်ခုန်ထွက်သွားလေသည်။

“ဟူး”

လူရိုက်တစ်ခုက ချက်ချင်း ထွက်ပြေးသွား၏။

“မပြေးနဲ့”

လှယ်လုံက အော်ငေါက်ဟန့်ထားရင်း တဟုန်ထိုး ပြေး
လိုက်သွားလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၇၃

ထောင်ချောက်

“ဟူး... ဟူး”

ဖေမင်းအား လုပ်ကြံခဲ့သူက တဟုန်ထိုး ပြေးလွှားသွား
လေသည်။

လှယ်လုံကလည်း အလွတ်မပေးဘဲ လိုက်သွားလေ
သည်။

နှစ်ယောက်သား ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ပြေးလွှားသွားကြ
ရင်း မြို့ပြင်တောအုပ်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိသွားကြ၏။

ထောအုပ်ထဲရောက်လျှင် လုပ်ကြံခဲ့သူက ခြေလှမ်းရပ်
လိုက်လေသည်။

လှယ်လုံကလည်း မလှမ်းမကမ်း၌ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်
သည်။

ထိုလူကို မြင်တွေ့လိုက်ရလျှင်...

“ကျင်းစန်းယန်၊ လက်စသပ်တော့ ခင်ဗျားကိုး၊ ခင်ဗျား
ရဲ့အဖော် အဆိပ်လက်ဝါး၊ သွေးလက်ဝါး ရဲ့ဖန်းကော မပါဘူး
လား၊ ခေါ်လိုက်လေဗျာ”

သူ၏စကားအဆုံးတွင်...

“ကျုပ်ရှိပါတယ်ဗျာ”

စကားသံနှင့်အတူ သစ်ပင်တစ်ပင် နောက်ကွယ်မှ လူ
တစ်ယောက် လှမ်းထွက်လာလေသည်။

ရှဲ့ဖန်းဖြစ်နေပါသည်။

လှယ်လုံက...

“ခင်ဗျားတို့ဟာ ကျန်းပေဂိုဏ်းနဲ့ မိတ်ဖွဲ့ပြီး တိုင်းတပါး
သားတွေနဲ့ ဆက်ဆံနေတာ အားလုံးသိနေပြီဗျာ၊ နန်းတွင်းက
ကော သိုင်းလောကသားတွေကကော ခင်ဗျားတို့ကို ချမ်းသာပေး
တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

ရှဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်
ကြလေသည်။

“လှယ်လုံ၊ မင်းက သေရတော့မယ်၊ ကျုပ်တို့ကို မင်း
သားလေးက အပြစ်ပေးမယ်လို့ ပြောချင်နေသေးသလား”

“မင်း အရင် သေရမယ်ဆိုတာ မမေ့နဲ့ဦး”

လှယ်လုံက...

“ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်ကို မမူသေးပါဘူး”
ပြောပြီး ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ဓားဆွဲထုတ်လိုက်လေ
သည်။

ရှဲ့ဖန်းက...

“ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်ထဲလို့ မင်းထင်နေသလား”

သူ၏စကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ကျန်းပေဂိုဏ်း
ချုပ်နှင့် ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများ သစ်ပင်များ နောက်ကွယ်မှ
ထွက်လာပြီး လှယ်လုံအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နှင့်အတူ စီးလျှံနှင့် မုလျှံတို့လည်း
လိုက်လာကြလေသည်။

စီးကျေးရွာမှ စီးလျှံ ထွက်သွားသကဲ့သို့ မုလျှံလည်း
ထွက်သွားခဲ့ရသည်။

မုလျှံက စီးလျှံကို တွေ့အောင် ရှာပြီး တဖန် ရှဲ့ဖန်းတို့နှင့်
ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။

ရှဲ့ဖန်းတို့က ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ပြေလည်သွားပြီး
မိတ်ဖွဲ့ထားကြပြီ ဖြစ်ရာ မုလျှံကလည်း မိတ်ဖွဲ့လိုက်လေတော့
သည်။

သို့ဖြင့်...

သူတို့သည် တိုင်းတပါးသားများ၏ လက်ကိုင်တုတ်
သစ္စာဖောက်များ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

လှယ်လုံက ရင်ထဲလေးလံလာသည်။

ရှဲ့ဖန်းတို့လူစုအား သူတစ်ယောက်ထဲနှင့် မည်သို့မျှ ရင်

၁၇၆ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟံအောင်

ဆိုင်နိုင်မည် မဟုတ်ဟု နားလည်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

ရှဲ့ဖန်းက...

“လုယိလုံ၊ မင်းအဖေ့ လုယိရှဲ့က အမတ်ကြီးလျှောက်ကုံးကုံး နဲ့ တိုင်းတပါးသားတွေ ဆက်သွယ်ကြတဲ့ စာတစောင်ကို သက်သေခံအဖြစ် ရထားတယ်၊ အဲသည် စာကို ပေးမယ်ဆိုရင် မင်းကို အသက်ချမ်းသာပေးမယ်”

ဟု ပြောလာလေသည်။

ထိုအခါ...

လုယိလုံ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

ဖခင်ထံမှ မည်သည့်စာမျှ မရခဲ့ပါ။

ဖခင်နှင့် ပတ်သက်၍ မင်းသားလေးပေးသော ဖခင်၏

အစိုးပြာအိုးကိုသာ ရခဲ့ပေသည်။

ကျင်းစန်းယန်က...

“စာထုတ်ပေးပါ၊ မင်းကို ချမ်းသာပေးမယ်”

ဟု ဝင်ပြောလာလေသည်။

လုယိလုံက...

“သည်စာကို လိုချင်ရင် မင်းသားလေးဆီမှာ သွားတောင်းပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှဲ့ဖန်း ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

“မင်းသေချင်နေတာကိုး၊ သတိသာ ထားပေတော့”

ရုတ်တရက် ခြေပေါ်ခြေဆောင့်ကာ သွေးလက်ဝါး

အဆိပ်လက်ဝါး တိုက်တွက်ကို အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

“ဓားကြည့်ထား”

ကျင်းစန်းယန်ကလည်း လုယိလုံ၏ နောက်ကျောဘက်မှ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာလေသည်။

လုယိလုံ အခက်ကြုံသွားစဉ်...

“အစ်ကို ဘေးဖယ်လိုက်ပါ”

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ချိုလွင်သော စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရိပ်ခနဲ ရောက်လာကာ လုယိလုံအား ဆွဲခေါ်သွားလေသည်။

ရှဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့ နှစ်ယောက်၏ မြင်ကွင်းမှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

ရှဲ့ဖန်းတို့ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

သူတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အရှိန်သပ်ရုပ်သိမ်းရန် ကယျာကယာ ကြိုးစားလိုက်ကြသော်လည်း ရုတ်တရက် အရှိန်မထိန်းနိုင်ခဲ့ကြချေ။

ရှဲ့ဖန်းနှင့် ကျင်းစန်းယန်တို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်ကြသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားကြ၏။

၁၇၈ ❖ စာတ္ထသိုလ်သီဟအောင်

ရှဲ့ဖန်း၏ လက်ဝါးက ကျင်းစန်းယန်ကို ရိုက်ချွပ်လိုက်
ပြီး ကျင်းစန်းယန်၏ဓားက ရှဲ့ဖန်း၏ရင်ဝကို ထိုးစိုက်ချလိုက်မိ
လေတော့သည်။

“ဝန်း”

“အား”

စူးရှသော အော်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ရှဲ့ဖန်းနှင့်
ကျင်းစန်းယန်တို့ မြေပေါ်လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

* * *

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၉

အပြစ်ဒဏ်

လှယ်လုံမှာ ကံကောင်းထောက်မကာ အသက်ဘေးမှ
လွတ်မြောက်သွားခဲ့လေသည်။

လှယ်လုံက သူ့အား ဘေးလွတ်ရာသို့ ဆွဲခေါ်သွားသူ
အား ကျေးဇူးတင်စွာ ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

“ဟင် ညီမ စန့်ကွမ်းချင်း”

စန့်ကွမ်းချင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“အစ်ကို ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို လိုက်သွားချိန်မှာ မင်းသား
လေးရဲ့ အဆက်အသွယ် ရောက်လာလို့ ကျွန်မတို့ လိုက်လာခဲ့
ကြတာပါ”

လှယ်လုံက . . .

“ညီမတို့ဆိုတော့”

၁၈၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စန့်ကွမ်းချင်းက တစ်နေရာသို့ ကြည့်လိုက်လေသည်။
လှယ်လုံက သူမ ကြည့်နေသည့် နေရာသို့ ကြည့်လိုက်
သောအခါ စီးယုဖုံး၊ ဓားသခင်ရန်လွေနှင့် တပည့်ဦးလျောင်နှင့်
ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်တို့အား တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သိုင်းလောက၏ အထင်ကရ သိုင်းသမားကြီးများ
ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

မုလှံ၊ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သစ္စာဖောက်များ ထိတ်
လန့်သွားကြလေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်က . . .

“တိုက်ကြဟေ့”

ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများအား အမိန့်ပေးလိုက်၏။

“ယား”

ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများက ညာသံပေးကာ တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြလေသည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၈၁

တောအုပ်အတွင်း ပြင်ဆန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းသားများသည် စီးယုဖုံး၊ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်း
ချုပ်တို့ လူစုအား တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

“သေပေတော့”

စီးလှံနှင့် မုလှံတို့မှာ သွေးဆိုးမိန်းကလေး စန့်ကွမ်းချင်း
အား မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြသည့်အတိုင်း တရကြမ်း တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြလေသည်။

စီးယုဖုံး မျက်နှာပျက်သွား၏။ သူ၏သမီး စီးလှံနှင့် ဒုတိ
ယဇနီး မုလှံတို့မှာ တိုင်းတပါးသားများနှင့် လက်တွဲခဲ့ပြီး သစ္စာ
ဖောက်များ ဖြစ်နေကြပြီ မဟုတ်ပါလား။

စီးယုဖုံးသည် စိတ်ဓာတ်ထူးခြားသူ ဖြစ်သည့်အတိုင်း
“သမီး၊ သူတို့ကို ချမ်းသာမပေးနဲ့”

စန့်ကွမ်းချင်းအား အော်ပြောလိုက်လေသည်။

စန့်ကွမ်းချင်းက . . .

“စိတ်ချပါ ဖေဖေ”

သူမသည် ဓားတစ်လက် အသုံးပြုကာ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်
လိုက်လေသည်။

စီးလှံနှင့် မုလှံတို့၏ ပညာ မခေမုန်း သိ၍ မပေါ်ဆဲဝံ့ဘဲ
စညာကုန်ထုတ်ကာ ပြတ်ပြတ်သားသား တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင်

“အား”

“အမယ်လေး”

၁၈၂. ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စီးလျှံနှင့် မုလျှံတို့ ဒဏ်ရာကိုယ်စီရာကာ အရေးနိမ့်သွား
ကြတော့သည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်သည် အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိ
လျှင်ထွက်ပြေးသွားဖို့ ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

သို့သော်...
“ခင်ဗျား ဘယ်သွားမလို့လဲ”

ဓားသခင်ရန်လွေက ဟန်တားလိုက်လေသည်။
ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

“လမ်းဖယ်လိုက်စမ်း”

အော်ငေါက်ရင်း တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။
ဓားသခင်ရန်လွေ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ဘာတတ်နိုင်မှာဦးလဲ”

ဓားကို ဝှေ့ယမ်းကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင် သိုင်း
လေးငါးကွက် အတွင်းမှာပင်...

“အား”

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် ဒဏ်ရာရကာ မြေပေါ် ခူးထောက်
ကျသွားတော့သည်။

“မလှုပ်နဲ့”

ဓားသခင်ရန်လွေက ဓားဖြင့် ချိန်ရွယ်ကာ အော်ငေါက်
လိုက်၏။ ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ် ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ လက်

မြှောက်အနူးပေးလိုက်ရလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၃

တိုက်ပွဲများ ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဂိုဏ်းသားများ၊ ရဲဖန်း၊ ကျင်းဝန်း
ယန်နှင့် စီးလျှံ၊ မုလျှံတို့ အားလုံး သေသူသေ ဒဏ်ရာရသူရ
အဖမ်းခံရသူ အဖမ်းခံရဖြင့် အရေးနိမ့်သွားခဲ့လေသည်။

တိုင်းတပါးသား သြဇာခံများ မဂ္ဂမလှ အရေးနိမ့်သွားခဲ့
ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လှယ်လုံ ဝမ်းသာနေ၏။

သစ္စာဖောက်များကို ဖော်ထုတ်ဆုံးမပြီးနောက် တိုင်း
တပါးသား နယ်ချဲ့များအား ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရလိမ့်
မည် မဟုတ်ပါလား။

စီးယုဖိုး၊ ဓားသခင်ရန်လွေနှင့် ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်တို့
ကမင်းသားလေးထံသို့ သွားကြမည် ဖြစ်သည်။

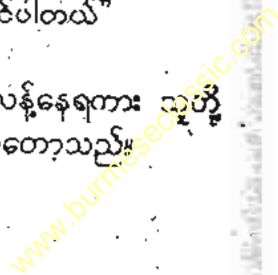
သူတို့သည် ကျန်းပေဂိုဏ်းချုပ်၊ စီးလျှံနှင့် မုလျှံတို့အား
ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြမည် ဖြစ်သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေးက...

“ညီမလေးစီးလျှံနဲ့ ဒေါ်လေးမုလျှံတို့ဟာ စီးကျော့ရွာပိုင်
ရှင်နဲ့ စိတ်အခန့်မသင့် ဖြစ်ပြီး အိမ်က ထွက်သွားရာက သစ္စာ
ဖောက်တွေနဲ့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းမှု ခံလိုက်ရတာပါ။ သူတို့ချေ
အများကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါတယ်”

ဟု တောင်းပန်လေသည်။

စီးလျှံနှင့် မုလျှံတို့လည်း ထိတ်လန့်နေရကား သူတို့
အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ရန် တောင်းပန်ကြတော့သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဓားသခင်ရန်လွေတို့ကလည်း
စီးယုဖုံး၏မျက်နှာကို ထောက်ထားကာ ခွင့်လွှတ်လိုက်ကြလေ
သည်။

ယခုမှ စီးယုဖုံးလည်း စိတ်သက်သာရာ ရရှိသွားကြလေ
တော့သည်။

စီးယုဖုံးက...

“ကျုပ်က နန်းတွင်းကို လိုက်ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့လို့
ခွင့်လွှတ်ဖို့ မင်းသားလေးကို တောင်းပန်ပေးပါ”

ဟု တောင်းပန်စကားဆိုလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်...

“သမီး၊ မင်းအတွက် စီးကျေးရွာဟာ အမြဲတမ်း တံခါး
ဖွင့်ထားပါတယ်၊ အချိန်မရွေးလာခဲ့ပါ”

စန့်ကွမ်းချင်းအား ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

“မင်းတို့နှစ်ယောက် လိုက်ခဲ့ကြ”

စီးလျှံနှင့် မုလျှံကို ပြောကာ ထွက်သွားလေသည်။

စီးလျှံနှင့် မုလျှံတို့သည် စန့်ကွမ်းချင်းအား ကျေးဇူးတင်
စကားပြောပြီး သူတို့၏အမှားများကို တောင်းပန်ကြသည်။

ပြီးလျှင် အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ကာ စီးယုဖုံး နောက်သို့
လိုက်သွားကြလေတော့သည်။

ကံကြမ္မာလမ်းခွဲ

စီးယုဖုံးက စီးလျှံနှင့် မုလျှံကိုခေါ်ကာ စီးမျိုးနွယ်
ကျေးရွာပြန်သွားကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် ဓားသခင်ရန်လွေတို့ ဆရာ
တပည့်ကလည်း ကျန်းပေ့ဂိုဏ်းချုပ်နှင့်တကွ သစ္စာဖောက်များ
ကို မင်းသားလေးထံသို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်က ထွက်ခွာမသွားမီ...

“လူယီလုံ၊ မင်းက ယဲ့ထင်းနဲ့ ဖန်ယင်းကို သတိထားပြီး
စောင့်ကြည့်ထားပါ။ မကြာခင် မင်းသားလေးဟာ သိုင်းလောက
ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတွေနဲ့ လက်တွဲပြီး သိုင်းလောက သန်ရှင်းစင်ကြယ်
အောင် ဆောင်ရွက်လိမ့်မယ်၊ သစ္စာဖောက်တွေကို ဖော်ထုတ်
ဖမ်းဆီးပြီး အရေးယူလိမ့်မယ်ကွဲ့”

လုယိလုံက...

“စိတ်ချပါ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး။ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းရဲ့ အကျိုး အတွက် ကျွန်တော် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်သွားပါမယ် ခင်ဗျာ”

“အင်း... ကောင်းပါပေတယ်ကွယ်”

ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ ထွက်သွားကြပြီးနောက် လုယိ လုံနှင့် စန့်ကွမ်းချင်းတို့ နှစ်ယောက်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေတော့ သည်။

တိုက်ပွဲများ ပြီးဆုံးသွားခြင်းကြောင့် ဝန်းကျင်မှာ သာ ယာလှပပြီး အေးချမ်းသွားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

လုယိလုံမှာ စန့်ကွမ်းချင်းကို ကြည့်ရင်၊ ရင်ထဲဖော်ပြ နိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရလေသည်။

စန့်ကွမ်းချင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ရှင်က ကျွန်မကို မမှတ်မိလို့ ကြည့်နေတာလားရှင်”

လုယိလုံလည်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ညီမကို အားလုံးက လူဆိုးမိန်းကလေးတစ်ယောက်လို့ ပြောခဲ့ကြတာ၊ တကယ်တော့ ညီမဟာ...”

သူက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်လေ သည်။

စန့်ကွမ်းချင်းက...

“ကျွန်မက ဘာဖြစ်သလဲ ပြောပါဦး”

လုယိလုံက...

“ညီမဟာ တကယ့်ကို ချိုးကျူးစရာကောင်းတဲ့ မိန်း ကလေးတစ်ယောက်ပါပဲ”

သူ၏စကားကြောင့် စန့်ကွမ်းချင်းက ရယ်မောလိုက် လေသည်။

လုယိလုံက...

“ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းချုပ်သာမကဘူး၊ ကျုပ်အဘိုးကိုယ်တိုင် ဘာလည်း ညီမကို အထင်မှားပြီး တိုက်ခိုက်မိခဲ့တယ်၊ ညီမမှာ အပြစ်မရှိဘူးလို့ ပြောခဲ့ကြတာ”

၁၈၈ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စန့်ကွမ်းချင်းက... . .

“ဒု... ကိုကကော... . .”

လူယ... လိုက... . .

“ကျုပ် က ညီမကို ကျုပ်ရဲ့ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် တစ်သက်လုံး လက်... ခွဲသွားချင်... . .”

သူ၏စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပြန်ပါချေ။

အကြောင်းမှာ... . .

“ဘယ်သူလဲ ထွက်ခဲ့စမ်း”

စန့်ကွမ်းချင်း က ကြားဖြတ်အော်ငေါက်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

လူယီလဲ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

စန့်ကွမ်းချင်း ပြောညှို့နေသည့် နေရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သစ်ပင်များကြားမှ ထွက်လာသူနှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၉

သစ်ပင်များကြားမှ လူနှစ်ယောက် လှမ်းထွက်လာကြလေသည်။

ထိုက်ယန်ဒုဂိုဏ်းချုပ် ယဲ့ထင်းနှင့် လက်ထောက် ဖန်ယင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

စန့်ကွမ်းချင်းက... . .

“ရှင်တို့နှစ်ယောက်ကိုး၊ ရှင်တို့က အစ်ကိုလူယီလဲ နောက်ကို လိုက်လာကြတာ ဆိုပါတော့”

ဒုဂိုဏ်းချုပ်ယဲ့ထင်း၏ မျက်နှာ ခက်ထန်တင်းမာနေ၏။

“ကျုပ်တို့ ထိုက်ယန်ဂိုဏ်းကို စွန့်ခွာခဲ့ရတာ လူယီလဲတို့ လူမျိုးနွယ်တွေကြောင့်ပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့မိတ်ဆွေတွေဆီကို သွားပြီး

အခိုလှုံခင် လူမျိုးနွယ်တွေကို သုတ်သင်ပစ်ခဲ့ရမှာပဲ”

ယဲ့ထင်းတို့သည် နယ်ခြားကို ဖြတ်ကာ ထွက်ပြေးပြီး တိုင်းတပါးသားများထံ သွားရောက်ခိုလှုံကြလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

စန့်ကွမ်းချင်းက... . .

“ရှင်တို့က အစ်ကိုလူယီလဲကို ဒုက္ခပေးလို့ ရမယ် ထင်ရင် မှားသွားမှာပေါ့၊ ကျွန်မတစ်ယောက်လုံး ရှိနေသေးတာပဲ ထုတ်လားရှင်”

စကားဆုံးသည်နှင့် မြေပေါ်ခြေဆောင်ကာ ဒုဂိုဏ်းချုပ် ယဲ့ထင်းတို့ထံ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

၁၉၀ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စန့်ကွမ်းချင်းက တိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ ယဲ့ထင်းနှင့်
ဖန်ယင်းတို့ လက်တွဲပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

လှယ်လုံ စိုးရိမ်သွားသည်။

“ညီမ သတိထား

သူလည်း တိုက်ပွဲထဲ ခုန်ဝင်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေ
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“သွားစမ်း”

စန့်ကွမ်းချင်းက အော်ငေါက်ကာ ဓားဝေယမ်းလိုက်
လျှင်...

“အား”

“အွန်”

ယဲ့ထင်းနှင့် ဖန်ယင်းတို့ ဒဏ်ရာအသီးသီး ရရှိကာ
အရေးနိမ့်သွားကြတော့သည်။

စန့်ကွမ်းချင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ရှင်တို့နှစ်ယောက် ရှုံးသွားပြီ၊ အသက် မသေချင်ရင်
မင်းသားလေးဆီကို လိုက်ခဲ့ရမယ်”

ဖန်ယင်းက...

“ကျွန်တို့ကို ချမ်းသာပေးပါ၊ မင်းသားလေးဆီကို လိုက်
ခဲ့ပါမယ်”

ဟု သဘောတူလာလေသည်။

ယဲ့ထင်းက...

သွေးဆိုးမိန်းကလေး(၅-သိမ်း) ❖ ၁၉၁

“အသုံးမကျတဲ့ကောင်”

ဖန်ယင်းကို အော်ငေါက်ရင်း ဓားဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်
လေသည်။

စန့်ကွမ်းချင်းက...

“မလုပ်နဲ့”

ဟန်တားရင်း ကြားဝင်တားဆီးလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ယဲ့ထင်းက သူမဘက်သို့ လှည့်ကာ
တိုက်ခိုက်လိုက်သကဲ့သို့ ဖန်ယင်းကလည်း အဆိပ်လက်နက်ပုန်း
လေးများဖြင့် ပစ်ခတ်လိုက်ရာ စန့်ကွမ်းချင်း အခက်ကြုံသွားလေ
သည်။

သို့သော်...

သူမသည် မာနကြီးပြီး သွေးဆိုးသော မိန်းကလေး
ဖြစ်ရကား ဘာကိုမှ အမှုမထားဘဲ ရှေ့တိုးပြီး ဆက်လက်
တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ လူရိပ်များ ရောထွေးယှက်တင် ဖြစ်သွား
ပြီး...

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာကာ သုံး
ယောက်စလုံး လဲကျသွားတော့သည်။

“ညီမ”

လှယ်လုံ အထိတ်တလန့်ဖြင့် ပြေးသွားပြီး ဖေးမလိုက်
ရာ စန့်ကွမ်းချင်းမှာ အဆိပ်လက်နက်ပုန်း ထိမှန်ခံရပြီး သေဆုံး

၁၉၂ ❖ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သွားပြီ ဖြစ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။
 ဖန်ယင်းနှင့် ခုဂိုဏ်းချုပ်ယုထင်းတို့လည်း သူမ၏လက်
 ချက်ဖြင့် အမှိုက်ဇာတ်သိမ်းသွားလေတော့သည်။
 လှယ်လုံမှာ စန့်ကွမ်းချင်း၏ အလောင်းကို တင်းကြပ်စွာ
 ပွေဖက်ထားရင်း ရူးသွပ်သွားသူတစ်ယောက်အလား။
 “ညီမ”
 အသံကုန် အော်ဟစ်လိုက်လေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။

